

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2012.6.6.
COM(2012) 280 final

2012/0150 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

**a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó
keretrendszer létrehozásáról és a 77/91/EGK és 82/891/EK tanácsi irányelv, a
2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK és 2011/35/EU irányelv,
valamint az 1093/2010/EU rendelet módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2012) 166 final}

{SWD(2012) 167 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A pénzügyi válság komolyan próbára tette a nemzeti és uniós szintű hatóságoknak a bankrendszerben jelentkező problémák kezelésére vonatkozó képességét. Az Unió pénzügyi piacai ezzel párhuzamosan oly mértékben integrálttá váltak, hogy az egyes tagállamokban fellépő belső sokkok gyorsan áttérjedhetnek más tagállamokra.

E fejlemények fényében a Bizottság 2010 októberében közleményt¹ tett közzé, melyben felvázolta egy pénzügyi ágazati uniós válságkezelési keretrendszer körvonalait. Ez a keretrendszer olyan közös és hatékony eszközökkel és hatáskörökkel ruházná fel a hatóságokat, amelyek lehetővé tennék számukra a bankválságok megelőző jellegű kezelését, a pénzügyi stabilitás megőrzését és – fizetéseképtelenség esetén – a veszteségekkel szembeni adófizetői kitettség minimalizálását.

Nemzetközi szinten a G-20 országok vezetői aláhúzták, hogy „a közelmúlt tapasztalatai fényében felül kell vizsgálni a szanálási rendszereket és a fizetéseképtelenségi jogi szabályokat a jelentős, komplex, határokon átnyúló módon működő intézmények rendezett felszámolásának biztosítása érdekében”². 2011 novemberében Cannes-ban elfogadták a pénzügyi intézmények eredményes szanálási rendszereinek főbb sajátosságait meghatározó, a Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) által összeállított dokumentumot (*Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*)³. A dokumentum azokat az alapelemeket mutatja be, amelyeket az FSB szerint bármely hatékony szanálási rendszernek tartalmaznia kell. Ezeknek az elemeknek az alkalmazása lehetővé teszi, hogy a pénzügyi intézményeket rendezett keretek között, létfontosságú gazdasági funkcióik megőrzése mellett és a fizetőképesség érdekében nyújtott támogatásból fakadó veszteségeknek való adófizetői kitettség minimalizálásával szanálhassák a hatóságok. 2012 júniusában a G-20 megkezdte az egyes joghatóságokban e téren elért előrelépés értékelését.

2010 júniusában az Európai Parlament saját hatáskörében készített jelentést fogadott el a bankszektor határokon átnyúló válságkezelését célzó ajánlások tárgyában⁴. Ebben felhívta a figyelmet egy, a válságos helyzetben lévő bankok kezelését célzó uniós szintű keretrendszer kialakításának fontosságára, és sürgette a határokon átnyúlóan tevékenykedő intézmények szanálására alkalmazandó követelmények és rendszerek integrációjának és egységességének fokozását. Az Ecofin Tanács 2010. decemberi következtetéseiben⁵ felszólított a válságmegelőzés, a válságkezelés és a szanálás európai uniós rendszerének kialakítására. A következtetésekben a Tanács hangsúlyozza, hogy a rendszernek mérettől függetlenül minden bankra vonatkoznia kell, javítania kell a határokon átnyúló együttműködést, és három pillérre kell támaszkodnia (előkészítő és megelőző intézkedések, korai beavatkozás, valamint szanálási eszközök és hatáskörök). A Tanács hangsúlyozta, hogy „az uniós válságmegelőzési, válságkezelési és szanálási keretnek a pénzügyi stabilitás megőrzését kell céloznia a közbizalom és a piaci bizalom megóvása révén; elsődleges feladata a megelőzés és a

¹ COM(2010) 579 végleges.

² A G-20 országok vezetőinek a pénzügyi piacokról és a világgazdaságról rendezett 2009. áprilisi csúcstalálkozón elfogadott nyilatkozata.

³ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf

⁴ (2010/2006(INI)).

⁵ 17006/1/10.

felkészülés kell, hogy legyen; hiteles szanalási eszközöket kell biztosítania; lehetővé kell tennie a gyors és határozott fellépést; csökkentenie kell az erkölcsi kockázatot és a lehető legkisebbre kell csökkentenie az állami források igénybevételét, tisztességes tehermegosztást biztosítva a pénzügyi intézmények érintett szereplői között; elő kell segítenie a határokon átnyúlóan tevékenykedő csoportok zökkenőmentes szanalását; továbbá biztosítania kell a jogbiztonságot és korlátoznia kell a verseny torzulását”.

2012 második felében emellett egy magas szintű csoport is benyújtja jelentését a Bizottságnak arról, hogy a folyamatban lévő szabályozási reformokon túl hozzájárul-e az uniós bankok strukturális reformja a pénzügyi stabilitás növeléséhez, a hatékonyabb működés elősegítéséhez és a fogyasztók fokozottabb védelméhez⁶. A csoport javaslatait a munka elvégzését követően külön értékeli majd a Bizottság.

Végül 2012. május 30-án a Bizottság jelezte, hogy megkezdte azt a folyamatot, melynek során felvázolja „a teljes gazdasági és monetáris unióhoz vezető út fő lépéseit”, amelynek fő építőelemei közé tartozhat többek között „egy bankunió felé történő elmozdulás, melynek részét képezné egy integrált pénzügyi felügyelet és egy egységes betétgarancia-rendszer”⁷.

2. KONZULTÁCIÓ AZ ÉRDEKELTEKKEL; HATÁSVIZSGÁLAT

A 2008 és 2012 közötti időszakban a bizottsági szolgálatok számos konzultációt és megbeszélést tartottak szakértőkkel és a főbb ágazati szereplőkkel a banki válságkezelés és szanalás témájában. A javaslat elfogadása előtt utolsó nyilvános konzultációként a Bizottság szolgálatai 2011 januárjában munkadokumentumot tettek közzé, amelyben részletesen bemutatják a bizottsági szolgálatok által vizsgált szakpolitikai opciókat. A konzultáció 2011. március 3-án ért véget. A szanalási eszközök egyikéről, az úgynevezett adósságleírási eszközről 2012 áprilisában célzott megbeszéléseket tartott a Bizottság tagállami szakértőkkel, valamint a banki ágazat, a tudományos élet és a jogi szakma képviselőivel. Az egyeztetések középpontjában az adósságleírási eszköz fő paraméterei – a szanalási kritériumok, az adósságleírási eszköz alkalmazási köre, annak potenciális minimumszintje, a csoportok szanalása és a szerzett jogok – álltak. A nyilvános konzultációkkal kapcsolatos dokumentumok megtalálhatók az Európai Bizottság honlapján⁸.

A Bizottság mindezek alapján elkészítette jogalkotási javaslatát. A javaslat mellett bizottsági szolgálatok hatásvizsgálatot is összeállítottak, amely ugyancsak megtalálható az Európai Bizottság honlapján⁹.

A hatásvizsgálat véglegesítése során a bizottsági szolgálatok figyelembe vették a hatásvizsgálati testület 2011. májusi és júniusi első és második véleményében megfogalmazott észrevételeket. Emellett a hatásvizsgálat szövegének aktualizált változata tükrözi a nemzetközi fórumok legfrissebb következtetéseit és az adósságleírási eszközről rendezett 2012. áprilisi egyeztetések eredményeit. Közelebbről, a felülvizsgált hatásvizsgálat a nemzeti felügyeleti hatóságok és a szanalási hatóságok feladatainak bemutatásával, valamint a javasolt adósságleírási eszköz és a tervezett CRD IV szerinti tőkekövetelmények közötti kapcsolat kifejtésével pontosabb képet ad a jogi és intézményi környezetről. A hatásvizsgálat

⁶ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/group_of_experts/index_en.htm#High-level_Expert_Group

⁷ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2012:0299:FIN:HU:PDF>

⁸ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/index_en.htm

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/index_en.htm

szövege pontosabb magyarázattal szolgál az egyes opciók – mindenekelőtt az adósságleírási eszköz – tartalmáról, és elemzi az adósságleírási eszköz alkalmazásának a bankok és a nem pénzügyi vállalatok (kkv-k) forrásköltségeire gyakorolt hatását. Bővebb elemzést tartalmaz emellett arról, hogyan illeszkedik a javaslat más szabályozási kezdeményezésekhez, és a monitoringszempontból leginkább releváns mutatók azonosításával tovább pontosítja a nyomon követési és értékelési intézkedéseket.

A hatásvizsgálat az alábbi következtetésekre jutott:

- A javasolt uniós bankszanálási keretrendszer növeli a pénzügyi stabilitást, csökkenti az erkölcsi kockázatot, védelmezi a betéteseket és a kritikus banki szolgáltatásokat, hozzájárul a közpénzek takarékos felhasználásához, és védi a pénzügyi intézmények belső piacát.
- A keretrendszer várhatóan kedvező társadalmi hatásokkal jár, elsősorban egy rendszerszintű bankválság valószínűségének csökkentése és az azzal járó gazdasági visszaesés elkerülése által, másodsorban pedig a fizetőképesség biztosítása érdekében nyújtott támogatásokból fakadó veszteségeknek való adófizetői kitettség minimalizálásán keresztül.
- A keret költségei az intézmények forrásköltségeinek esetleges – az implicit állami támogatás megszűnése miatti – emelkedéséből és a szanálási alapok létrehozásának költségeiből származnak. A bankok a megnövekedett költségeiket esetleg az ügyfelekre vagy a részvényesekre hárítják a betéti kamatok csökkentésével, a hitelkamatok és a banki szolgáltatások díjainak növelésével vagy a részvények után fizetendő osztalékok csökkentésével. A verseny ugyanakkor korlátozhatja az intézmények azon képességét, hogy teljes egészében áthárítsák a költségeket. A keretrendszer potenciális haszna, amely a rendszerszintű válságok alacsonyabb valószínűségéből eredő stabilabb hosszú távú gazdasági fejlődésből fakad, messze meghaladja a rendszer potenciális költségeit.

3. ÁLTALÁNOS MAGYARÁZÓ MEGJEGYZÉSEK: A HELYREÁLLÍTÁSI ÉS SZANÁLÁSI KERETRENDSZER

A hatékony helyreállítási és szanálási keretrendszer létrehozásának szükségessége

A bankok és a befektetési vállalkozások (a továbbiakban együttesen: intézmények) alapvető fontosságú szolgáltatásokat nyújtanak a polgárok, a vállalkozások és a gazdaság egésze számára (betéttelhelyezés, hitelnyújtás, a fizetési rendszerek működtetése). Működésük nagyrészt a bizalmon alapul, és könnyen ellehetetlenül, amennyiben ügyfeleik és partnereik elvesztik abban való hitüket, hogy az intézmények képesek lesznek teljesíteni kötelezettségeiket. Csőd esetén a bankokat a rendes fizetéseképtelenségi eljárásnak megfelelően kell felszámolni. Az intézmények közötti kölcsönös függőség azonban olyan mértékű, hogy egy bank problémái könnyen az egész rendszeren átgyűrűznek, ami rendszerszintű válsággal fenyeget. A rendszerszintű kockázat és az intézmények gazdasági életben játszott fontos szerepe miatt a rendes fizetéseképtelenségi eljárás alkalmazása egyes esetekben nem célszerű, és a válságos helyzetbe került intézmények kezelésére szolgáló hatékony eszközök hiánya túlságosan gyakran tette szükségessé azt, hogy akár viszonylag kisméretű intézmények esetében is közpénzekkel segítsék elő a bizalom helyreállítását annak megakadályozása érdekében, hogy a csőd által keltett dominóeffektus komoly reálgazdasági károkat okozzon.

Ennek megfelelően hatékony szakpolitikai keretre van szükség a bankcsődök rendezett módon történő kezelése és a problémák más intézményekre való áttérjedésének megakadályozása érdekében. Ez a keretrendszer olyan közös és hatékony eszközökkel és hatáskörökkel ruházná fel a hatóságokat, amelyek lehetővé tennék számukra a bankválságok

megelőző jellegű kezelését, a pénzügyi stabilitás megőrzését és az adófizetők veszteségeknél való kitettségének minimalizálását.

Előkészítés, megelőzés, korai beavatkozás és szanálás

Ennek érdekében az illetékes hatóságok rendelkezésére álló hatásköröknek három elemet kell magukban foglalniuk: i. a potenciális problémák minimalizálását célzó előkészítő lépéseket és terveket (előkészítés és megelőzés¹⁰); ii. kezdődő problémák esetén a bank helyzetének romlását korai szakaszban megállítani képes és ezáltal a fizetéseképtelenség elkerüléséhez vezető hatásköröket (korai beavatkozás); és iii. amennyiben az intézmény fizetéseképtelensége az általános közérdek szempontjából aggályos (a 27. és 28. cikk definíciói), a bankok rendezett módon, a kritikus bankfunkciók megőrzése és a fizetéseképtelenségből fakadó veszteségeknél való adófizetői kitettség maximális korlátozása mellett történő reorganizációját és felszámolását lehetővé tevő eszközt (szanálás). Együttesen ezek a hatáskörök az intézmények pénzügyi helyzetének helyreállítását és adott esetben az intézmények szanálását hatékonyan biztosító keretrendszert alkotnak. Mivel nem állapítható pontosan meg előre, hogy egy adott bank csődje mekkora kockázatot jelent a pénzügyi stabilitásra, biztosítani kell, hogy az illetékes hatóságok e hatásköröket bármely bankkal szemben alkalmazhassák, függetlenül annak méretétől vagy tevékenységi területének kiterjedtségétől.

Szanálás: a bankok és befektetési vállalkozások fizetéseképtelensége esetén alkalmazandó speciális eljárás

A legtöbb országban azonos fizetéseképtelenségi eljárás vonatkozik a pénzügyi nehézségekkel küzdő bankokra, illetve az egyéb vállalkozásokra. Ennek alapján reorganizálják a vállalkozást (ami adósságainak a hitelezők által jóváhagyott csökkentését vonja maga után) vagy – a veszteségek hitelezőkre hárítása mellett – felszámolják, esetleg mindkettőre sor kerül. A hitelezők és a részvényesek egyik esetben sem jutnak teljes mértékben a pénzükhöz. A különböző bankválságok tapasztalata azonban azt mutatja, hogy a fizetéseképtelenségi jogi szabályok nem minden esetben képesek megfelelően kezelni a pénzügyi intézmények csődjét, mivel nem veszik kellőképpen figyelembe azt, hogy el kell kerülni a pénzügyi instabilitást, biztosítani kell az alapvető szolgáltatások folyamatos működését, és meg kell védeni a betéteseket. Ráadásul a fizetéseképtelenségi eljárások hosszadalmasak, és amennyiben reorganizációra kerül sor, a hitelezőkkel kötött egyezség megkötését és az ahhoz vezető bonyolult tárgyalások lefolytatását teszik szükségessé, ami mind az adósok, mind a hitelezők számára idővesztésben, költségekben és az eredmény elégtelenségében jelentkező károkat okozhat.

A szanálás a rendes fizetéseképtelenségi eljárás alternatívája, amely lehetővé teszi a csődhelyzetben lévő bankok reorganizációját vagy felszámolását abban az esetben, ha a csőd elkerüléséhez közérdek fűződik (a pénzügyi stabilitás megőrzése, a bank kritikus funkcióinak és/vagy a betétek, az ügyféleszközök és az állami források biztonságának biztosítása)¹¹. Ennek megfelelően a szanálásnak a veszteség részvényesekre és hitelezőkre való áthárítása tekintetében hasonló eredményre kell vezetnie az intézmények esetében, mint a rendes fizetéseképtelenségi eljárásoknak, figyelembe véve az uniós állami támogatási szabályokat is,

¹⁰ Ebben az összefüggésben a „megelőzés” pénzügyi instabilitást okozó, rendezetlen módon történő csőd elkerülését jelenti, nem pedig a csőd mint olyan elkerülését.

¹¹ Ha a hatóságok úgy ítélik meg, hogy ez a pénzügyi stabilitást és az adófizetőket nem veszélyezteti, a bank (vagy annak egyes részei) rendes úton is csődbe engedhet(ek).

illetve megőrizve a pénzügyi stabilitást és limitálva a fizetőképesség érdekében nyújtott támogatásokból fakadó veszteségeknek való adófizetői kitettséget. A folyamatnak mindeközben a részvényesek és hitelezők kezelése tekintetében biztosítani kell a jogbiztonságot, az átláthatóságot és a kiszámíthatóságot, és meg kell őriznie azokat az értékeket, amelyek egy fizetéseképtelenségi eljárás esetében megsemmisülnének. Az állami forrásokból végrehajtott bankmentésekre történő implicit ráhagyatkozás lehetőségének megszüntetésével a szanálás emellett arra ösztönözheti a biztosíték nélküli hitelezőket, hogy gondosabban mérjék fel a befektetéseikkel összefüggő kockázatokat. Mindezekon túl az állami támogatási szabályokkal összhangban lévő tagállami szanálási finanszírozási rendszerek kialakítása révén biztosítható a szanálási keretrendszer alapvető céljainak teljesülése.

A befektetői kiszámíthatóság és a hatósági mérlegelési lehetőség közötti egyensúly

A meglévő tulajdonosi jogok védelme érdekében biztosítani kell, hogy a bankok csak közvetlenül fizetéseképtelenné válásukat megelőzően, a csőd küszöbén legyenek szanálás alá vonhatók. Annak mérlegelése során azonban, hogy egy intézményt mikor helyeznek szanálás alá, számos, a mindenkor piaci helyzettel vagy az intézményre jellemző likviditási vagy szolvenciális helyzettel összefüggő változót és tényezőt lehet figyelembe venni, ami bizonyos fokú mozgásteret biztosít a szanálási hatóságok számára. Hasonlóképpen, a szanálás során alkalmazandó konkrét intézkedéseket sem célszerű előre minden esetre meghatározni – azokat az adott helyzet függvényében kell meghozni.

A szanálás nemzeti hatóságok által történő végrehajtásának kellő konvergenciája érdekében hasonló eszközöket, elveket és eljárásokat biztosító uniós keretrendszerre van szükség. E keretrendszer kialakítása során meg kell találni az egyensúlyt egyfelől az egyedi esetek mérlegeléséhez szükséges hatósági mozgáster, másfelől az egyenlő feltételek biztosítása és az egységes piac integritásának megőrzése között. Az Európai Bankhatóság (EBH) számára lehetővé kell tenni, hogy a szanálási hatáskörök egységes alkalmazását biztosító iránymutatásokat és technikai standardokat tegyen közzé, hogy részt vegyen a több tagállamban működő intézmények szanálásának előkészítésében, és hogy eredményét tekintve kötelező erejű közvetítő tevékenységet végezzen abban az esetben, ha a tagállami hatóságok nem értenek egyet a keretrendszer alkalmazásának kérdéseiben.

Végül a sikeres szanálás feltétele a például garanciák kibocsátását lehetővé tevő vagy a szanálás alatt álló vállalkozás kritikus részeinek életképességét helyreállító rövid távú kölcsönöket biztosító, megfelelő finanszírozás. Ezeket a forrásokat elv szerint a bankszektorban kell méltányos és arányos módon, lehetőség szerint (a gazdasági költségek figyelembevételével) előre rendelkezésre bocsátania. Együttesen ezek a lépések biztosítják, hogy függetlenül a megfelelő szanálási intézkedésektől, azok költségeit elsősorban maguk az intézmények, illetve tulajdonosaik és befektetőik viseljék.

A belső piac – határokon átnyúló csoportok kezelése

A határokon átnyúló csoportok különböző tagállamokban letelepedett intézményekből állnak. A szanálási keretrendszer a határon átnyúló csoportokat az uniós pénzügyi piaci integráció egyik legfontosabb motorjának tekinti. A keretrendszer külön szabályokat állapít meg a határon átnyúló csoportok tekintetében, melyek lefedik az előkészítés és megelőzés (7., 8., 11., 12. és 15. cikk), a korai beavatkozás (25. cikk) és a szanálás (80–83. cikk) szakaszait. További szabályok vonatkoznak az eszközök csoporthoz tartozó vállalkozások közötti, pénzügyi válsághelyzetben történő átadására (16–22. cikk).

A csoportokra vonatkozó szabályok egyensúlyt kívánnak teremteni a csoport mint egész adott esetben szükséges eredményes szanálása és a csoporthoz tartozó vállalkozásoknak otthont adó tagállamok pénzügyi stabilitásának, valamint az Unió pénzügyi stabilitásának védelme között. Az Unió pénzügyi stabilitása és – következésképpen – az egységes piac működésének javítása válságos időkben is kizárólag a határokon átnyúló csoportok szanálását szolgáló hatékony módszerek révén garantálható. E tekintetben – és a fogadó tagállamok számára nyújtandó biztosítékok szem előtt tartásával – a csoport számára jelentkező értékvesztéseket minimalizáló gyors és hatékony csoportszintű szanálást a csoportszintű szanálási hatóságnak tulajdonított kiemelt szerep révén kell biztosítani.

A csoportszintű szanálási hatóság kiemelt szerepe mellett kellőképpen figyelembe kell venni a fogadó tagállam szanálási hatóságának érdekeit, éspedig a következők révén: a) a szanálási hatóságok közötti együttműködést szolgáló rendszerek kialakítása a szanálási hatóságok kollégiumainak létrehozása által; b) annak szem előtt tartása, hogy a csoportra vonatkozó döntések során figyelembe kell venni mindazon tagállamok pénzügyi stabilitását, amelyekben a csoport működik; c) világos döntéshozatali folyamat kialakítása, amelynek során minden hatóság véleményt nyilváníthat, mégis biztosított, hogy egységes döntés szülessen a csoport szanálásáról; és d) a szanálási hatóságok közötti konfliktusok megoldására hivatott mechanizmus kialakítása (EBH-közvetítés).

Az 1093/2010/EU rendeletben (EBH-rendeletben) és különösen a rendelet 19. cikkében előírányozottnak megfelelően az EBH¹² eredményét tekintve kötelező érvényű közvetítő szerepet játszik. Ebben az összefüggésben az 1093/2010/EU rendelet valamennyi vonatkozó szabályát alkalmazni kell, köztük a 38. cikket és a 44. cikk (1) bekezdését is.

Ezek a mechanizmusok azt hivatottak biztosítani, hogy a csoport szanálása vagy a csoporthoz tartozó intézmények közötti pénzügyi segítségnyújtás ne okozzon kárt a csoport egyetlen része számára sem, és hogy ne maradjon figyelmen kívül a csoport tagjainak otthont adó tagállamok pénzügyi stabilitása.

4. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

4.1. Jogalap

A javaslat jogalapja az EUMSZ 114. cikke, amely lehetővé teszi a tagállami rendelkezések közelítésére vonatkozó olyan intézkedések elfogadását, amelyek tárgya a belső piac megteremtése és működése.

A javaslat a rendszerszintű jelentőségű csődök kezelését szolgáló azonos eszközök és eljárások tagállamok számára történő biztosításához szükséges mértékben harmonizálja a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállításáról és szanálásáról szóló nemzeti jogi aktusokat. Ily módon, az intézmények szanálására rendelkezésre álló kapacitások egy minimumszintjének minden tagállamban történő biztosításával és a tagállami hatóságok között a határon átnyúló csoportok csődje esetén folytatandó együttműködés ösztönzésével a harmonizált keretrendszer elősegíti a pénzügyi stabilitást a belső piacon.

¹² A szanálási hatóságok EBA-szintű képviselőjének biztosítása és az esetleges érdekkonfliktusok csillapítása érdekében az 1093/2010/EU rendeletet módosítani kell a tagállami szanálási hatóságoknak a rendeletben definiált hatáskörrel rendelkező hatóságok közé sorolásával.

A megfelelő jogalap következésképpen az EUMSZ 114. cikke.

4.2. Szubszidiaritás

Az EUSZ 5. cikkének (3) bekezdésében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe, az Unió csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a tervezett intézkedés céljait a tagállamok sem központi, sem regionális vagy helyi szinten nem tudják kielégítően megvalósítani, így azok a tervezett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók.

Kizárólag az uniós szintű fellépés biztosíthatja, hogy a tagállamok kellő mértékben összeegyeztethető intézkedéseket hozzanak a csőd szélén álló intézmények helyzetének rendezésére. Bár az Unió banki ágazata nagymértékben integrált, a bankválságok kezelésére szolgáló rendszerek nemzeti alapon alakultak ki, és jelentősen különböznek egymástól. A jogi környezet több tagállamban jelenleg nem biztosítja a hatóságok számára azokat a hatásköröket, amelyek a pénzügyi intézmények rendezett körülmények között, a pénzügyi stabilitás szempontjából alapvetően fontos szolgáltatások megőrzése mellett történő, és a fizetőképesség biztosítása érdekében nyújtott támogatásokból fakadó veszteségeknek való adófizetői kitettséget minimalizáló felszámolásához szükségesek. A nemzeti jog ilyen eltérései megnehezítik a válságok határokon átnyúló dimenzióinak megfelelő kezelését, mivel akadályozzák a hazai és a fogadó tagállam együttműködését.

A szanálási célú nemzeti eljárások jelentős különbözősége emellett elfogadhatatlan mértékű kockázatot jelent a pénzügyi stabilitás szempontjából, és veszélyezteti a határon átnyúlóan tevékenykedő csoportok eredményes szanálását. Mivel a megfelelő uniós szintű szanálási rendszer kialakítása a tagállami gyakorlatok és eljárások messzemenő harmonizálását teszi szükségessé, indokolt, hogy a szükséges jogalkotási intézkedésre az Unió tegyen javaslatot. A szanálás mindazonáltal szorosan összefügg a nemzeti jog harmonizálatlan területeivel, így a fizetéseképtelenségi joggal és a tulajdonjoggal. A megfelelő jogi eszköz ezért az irányelv, mivel annak biztosítása érdekében, hogy a keretrendszert az adott sajátos nemzeti jogi környezetben a kívánt hatásokat elérő módon hajtsák végre, a jogi aktust át kell ültetni az egyes nemzeti jogrendszerekbe.

4.3. Arányosság

Az arányosság elvének megfelelően az Unió intézkedése sem tartalmilag, sem formailag nem terjedhet túl azon, ami a Szerződések célkitűzéseinek eléréséhez szükséges.

Elvileg egy csődbe jutott bankra ugyanolyan fizetéseképtelenségi eljárásnak kellene vonatkoznia, mint minden más vállalkozásra. A banki ágazat azonban különbözik a legtöbb más ágazattól abban, hogy kritikus gazdasági funkciókat lát el, és különösen érzékeny a rendszerszintű válságokra. E sajátosságok miatt egy bank felszámolása súlyosabb következményekkel járhat, mint egy másfajta vállalkozás kilépése a piacról. Ez indokolja azt, hogy bankválság esetén speciális szabályok és eljárások alkalmazására kerüljön sor.

Mivel egy bank csődjének rendszerszintű hatása teljes bizonyossággal nem határozható meg előre, a javasolt válságkezelési keretrendszert elv szerint minden banki intézményre alkalmazni kell, függetlenül azok méretétől vagy komplexitásától. Bizonyosra vehető, hogy egy globális méretű, a piac szempontjából jelentős, globális beágyazottsággal rendelkező intézmény bukása komoly zavarokat okozna a globális pénzügyi rendszerben, és súlyos hatást gyakorolna számos ország gazdaságára. Az is világos, hogy amennyiben egy nagy kiterjedésű válság egy adott ország bankszektorának jelentős részét kitevő sok kisebb intézmény egyidejű

bukásához vezetne, ennek hasonlóan pusztító gazdasági hatásai lehetnek. A keretrendszer ezért biztosítja, hogy a felügyeleti intézmények és szanálási hatóságok rendelkezésére álljanak azok a speciális szabályok és eljárások, amelyekkel bármely bank csődje vagy csődközeli helyzete eredményesen kezelhető rendszerszintű kockázatok esetén. A helyreállítási és a szanálási tervek összefüggésében és a rendelkezésre álló eszközök használata során mindazonáltal a nemzeti hatóságoknak figyelembe kell venniük az egyes intézmények méretét, összekapcsoltságát és az esetleges csődjük jelentette kockázatot, biztosítva a rendszer megfelelő módon történő alkalmazását.

A rendelkezések ezért a kitűzött célok eléréséhez szükséges mértékre korlátozódnak. Továbbá, a tulajdonhoz való jognak a javasolt hatáskörök gyakorlása nyomán bekövetkező esetleges korlátozása nem sértheti az Alapjogi Charta rendelkezéseit, az Európai Bíróság vonatkozó értelmezéseit is figyelembe véve. Ez az oka annak, hogy a szanálásba vételre csak a fizetéseképtelenséghez lehető legközelebb eső ponton kerülhet sor, és hogy a szanálási hatáskörök alkalmazását a közérdekű cél eléréséhez, nevezetesen az uniós pénzügyi stabilitás megőrzéséhez szükséges mértékre kell korlátozni.

4.4. A javaslat részletes magyarázata

4.4.1. Tárgy és hatály (1. cikk)

A javaslat tárgya a válságkezelés (előkészítés, helyreállítás, szanálás) az összes hitelintézet és bizonyos befektetési vállalkozások tekintetében. A javaslat alkalmazási köre megegyezik a hitelintézetek – ideértve a bankcsoportokhoz tartozó pénzügyi intézményeket – és befektetési vállalkozások prudenciális követelményeit harmonizáló tőkekövetelmény-irányelv¹³ (CRD) alkalmazási körével. Az irányelv alkalmazási körébe a befektetési vállalkozásokat is be kell vonni, mert – amint azt a Lehman Brothers csődje megmutatta – ezek bukása jelentős rendszerszintű következményekkel járhat. Emellett a szanálási hatóságok hatáskörének ki kell terjednie a holdingtársaságokra is, amennyiben azok egy vagy több hitelintézetnek vagy befektetési vállalkozásnak minősülő leányvállalata szanálásra szorul, és egy vagy több leányvállalatának szanálása vagy a csoport mint egész szanálása érdekében szükség van a szanálási eszközöknek és hatásköröknek a holdingtársaságra való alkalmazására.

4.4.2. Szanálási hatóságok (3. cikk)

A javaslat kötelezi a tagállamokat, hogy a keretrendszer céljainak kellő időben történő teljesítése érdekében hatalmazzanak fel közigazgatási hatóságokat a szanálási eszközök alkalmazására. A javaslat nem határozza meg konkrétan, mely hatóságot kell kijelölni szanálási hatósággént, mivel erre nincs szükség a szanálás eredményes végrehajtásához, és mivel ez beavatkozást jelentene a tagállamok alkotmányos és államigazgatási rendjébe. A tagállamok tehát szabadon dönthetnek arról, hogy például a nemzeti központi bankot, a pénzügyi felügyeletet, a betétbiztosítási rendszert, a pénzügyminisztériumot jelölik-e ki szanálási hatóságnak, vagy valamilyen más speciális hatóságra bízzák e feladatkört.

A szanálási hatóságoknak rendelkezniük kell a nemzeti és határokon átnyúló bankszanálások végrehajtásához szükséges szakértelemmel és erőforrásokkal. Az esetleges összeférhetetlenség miatt a szanálási tevékenységeket funkcionálisan el kell különíteni a kijelölt hatóság egyéb tevékenységeitől.

¹³ A hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló 2006/48/EK irányelv és a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőke megfeleléséről szóló 2006/49/EK irányelv.

4.4.3. Helyreállítási és szanálási tervek (5–13. cikk)

A helyreállítási terveken alapuló korai fellépés megakadályozhatja a problémák eszkalálódását, és csökkentheti a csőd kockázatát. Az intézményeknek helyreállítási tervet kell készíteniük, amelyekben meghatározzák, milyen intézkedéseket kell tenniük hosszú távú életképességük helyreállítására pénzügyi helyzetük súlyos romlása esetén. A csoportoknak csoportszinten és a csoporthoz tartozó egyedi intézmények szintjén is el kell készíteniük a helyreállítási terveket. A terveket felügyeleti hatóságok értékelik és hagyják jóvá.

A szanálási tervek biztosítják, hogy az intézményeket létfontosságú gazdasági funkcióik megőrzése mellett, a fizetőképesség érdekében nyújtott támogatásból fakadó veszteségeknek való adófizetői kitettség minimalizálásával lehessen talpra állítani. A szanálási terv, amelyet a felügyeleti hatóságokkal együttműködve a szanálási hatóságok készítenek el még normális üzletmenet idején, több forgatókönyvre, ezen belül például rendszerszintű válságot is feltételező scenárióra vonatkoztatva vázolja fel az intézmény szanálása tekintetében választható opciókat. A tervek meghatározzák a szanálási eszközök alkalmazásának részleteit és a kritikus funkciók folyamatos biztosításának lehetséges módozatait. A csoportszintű szanálási tervek tartalmazzák a csoport szanálási tervét és a csoporthoz tartozó egyes intézmények szanálási terveit is.

4.4.4. A szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy kiküszöbölésére vonatkozó hatáskörök (14–16. cikk)

A szanálási hatóságok a szanálási terv alapján értékelik, hogy az intézmény vagy csoport szanálható-e. Amennyiben a szanálási hatóságok azt állapítják meg, hogy az intézmény vagy csoport szanálásának jelentős akadályai vannak, előírhatják az intézménynek vagy csoportnak, hogy tegyen intézkedéseket szanálhatóságának megkönnyítése érdekében.

Ezek az intézkedések magukban foglalhatják egyebek között a következőket: a jogi vagy működési struktúrák módosítása révén az összetettség csökkentését annak biztosításához, hogy a kritikus funkciók jogilag és gazdaságilag elkülöníthetők legyenek más funkcióktól; kritikus funkciók nyújtására irányuló szolgáltatási szerződések kidolgozását; az egyéni és összesített kitettségek felső határának előírását; beszámolási követelmények meghatározását; jelenlegi vagy tervezett tevékenységek korlátozását vagy megszüntetését; új üzletágak vagy termékek fejlesztésének korlátozását vagy megakadályozását; valamint további átalakítható tőkeinstrumentumok kibocsátását.

A csoportok szanálhatóságának értékelése a csoportszintű szanálási hatóságok és a leányvállalatok szanálási hatóságai, egyéb érintett illetékes hatóságok, valamint az EBH közötti koordináción, konzultáción és együttes értékelésen alapul.

Az EBH jelentős szerepet játszik annak biztosításában, hogy a szanálhatóság értékelése és a megelőzési hatáskörök érintett hatóságok általi alkalmazása egységes legyen a tagállamokban. Közelebbről, az EBH-nak technikaistandard-tervezeteket kell kidolgoznia a szanálási tervek rendszerszintű hatásának értékeléséhez szükséges paraméterek definiálása, valamint azoknak a kérdéseknek a pontos meghatározása érdekében, amelyeket az intézmény vagy csoport szanálhatóságának értékelésekor vizsgálni kell.

4.4.5. Csoporton belüli pénzügyi támogatás (17–23. cikk)

A javaslat célja, hogy megszüntesse a jelenlegi jogszabályokban fennálló korlátozásokat a csoporton belüli egyik vállalkozás által az ugyanazon csoporthoz tartozó másik

vállalkozásnak nyújtott pénzügyi támogatás tekintetében. A valamely csoportstruktúrához tartozó intézmények pénzügyi támogatás nyújtására vonatkozó megállapodásokat köthetnek (hitel, garanciavállalás vagy valamely ügyletben eszközök biztosítéki célú átadása formájában) a csoporthoz tartozó más, pénzügyi nehézségekkel küzdő vállalkozással. E korai pénzügyi segítségnyújtás révén kezelhetők a csoport egyes tagjainál jelentkező pénzügyi problémák. A megállapodást a nemzeti joggal összhangban előzetesen be lehet nyújtani a részt vevő vállalkozások részvényesi közgyűléséhez jóváhagyásra, és az feljogosítja a vezetőtestületeket arra, hogy a megállapodás feltételeinek megfelelően szükség esetén pénzügyi támogatást nyújtsanak. Ez növelni fogja a jogbiztonságot, mivel egyértelművé válik, hogy mikor és milyen módon nyújtható pénzügyi támogatás. A megállapodások önkéntesek, és lehetővé teszik, hogy a bankcsoportok értékeljék, hogy az ilyen megállapodások a csoport érdekét szolgálják-e (egy csoport többé-kevésbé integrált lehet és kisebb-nagyobb mértékben közös stratégiát követhet), és azonosítsák azokat a társaságokat, amelyeknek indokolt megállapodást kötniük (helyénvaló kizárni a kockázatosabb tevékenységet folytató társaságokat).

Védintézkedésként a támogatást nyújtó intézmény felügyeletét ellátó hatóság hatáskörrel rendelkezik a megállapodás szerinti pénzügyi támogatás megtiltására vagy korlátozására, amennyiben az átruházás veszélyezteti a támogatást nyújtó likviditását vagy fizetőképességét, illetve a pénzügyi stabilitást.

4.4.6. Korai beavatkozás – rendkívüli ügyvezetés (23–26. cikk)

A javaslat kiterjeszti a felügyeleti hatóság hatáskörét, hogy korai szakaszban beavatkozhasson abban az esetben, ha egy intézmény pénzügyi helyzete vagy fizetőképessége romlik. A javaslatban előírányzott hatáskör kiegészíti a tőkekövetelmény-irányelv 136. cikkében a felügyeleti hatóságokra ruházott hatáskört. Ezek a hatáskörök tiszteletben tartják a társasági joggal összhangban megállapított jogokat és eljárási kötelezettségeket.

A korai intervencióra vonatkozó hatáskör a következőket foglalja magában: az intézmény felkérése a helyreállítási tervben meghatározott szabályok és intézkedések végrehajtására; cselekvési program és az annak végrehajtására vonatkozó ütemterv kidolgozása; a részvényesi közgyűlése összehívásának, a napirendre való javaslatlételnek és bizonyos döntések meghozatalának az előírása a vezetőtestület számára, illetve a közgyűlés közvetlenül történő összehívása; és az intézmény felkérése arra, hogy hitelezőivel együtt az adósság átstrukturálására vonatkozó tervet dolgozzon ki.

A felügyeleti hatóságnak hatásköre lenne továbbá arra, hogy meghatározott időtartamra rendkívüli ügyvezetőt nevezzen ki, amennyiben úgy ítéli meg, hogy az intézmény fizetőképessége jelentős kockázatnak van kitéve. A rendkívüli ügyvezető elsődleges feladata az intézmény pénzügyi stabilitásának helyreállítása, valamint tevékenységeinek megbízható és prudens irányítása. A rendkívüli ügyvezető felváltja az intézmény vezetőtestületét és a törzsrészvényesi jogok sérelme nélkül rendelkezik annak valamennyi hatáskörével. A rendkívüli ügyvezető kinevezésére vonatkozó hatáskör a fegyelem erősítésére szolgál a vezetőtestület és a részvényesek szempontjából, és elősegíti az olyan problémák magánszektorbeli megoldását, amelyek intézkedés hiányában az intézmény csődjéhez vezethetnek.

4.4.7. Szanálási feltételek (27. cikk)

A javaslat közös paramétereket állapít meg, amelyek alapján megkezdhető a szanálási eszközök alkalmazása. Lehetővé kell tenni, hogy a hatóságok intézkedéseket foganatosítsanak, amennyiben egy intézmény fizetésképtelen vagy olyan mértékben közel áll a fizetésképtelenséghez, hogy intézkedés hiányában a közeljövőben fizetésképtelenné válik.

Ugyanakkor biztosítani kell azt, hogy beavatkozási intézkedésekre csak akkor kerüljön sor, ha a részvényesi jogokba való beavatkozás indokolt. Ezért szanálási intézkedések végrehajtására csak akkor kerülhet sor, ha az intézmény csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut, és nincs más megoldás, amellyel az intézmény megfelelő időkeretben helyreállítható lenne. Emellett, a szanálási intézkedések révén történő beavatkozásnak a közérdek szempontjából is indokoltnak kell lennie, a 28. cikkben meghatározottaknak megfelelően.

4.4.8. Általános elvek – különösen az arra vonatkozó elv, hogy a hitelezők nem kerülhetnek rosszabb helyzetbe (29. cikk)

A keretrendszer számos általános elvet állapít meg, amelyeket a szanálási hatóságoknak be kell tartaniuk. Ezek az elvek vonatkoznak többek között a veszteség elosztására, valamint a részvényesek és hitelezők kezelésére, és a szanálási eszközök alkalmazásának a vezetőtestületet érintő következményeire.

A keretrendszer előírja, hogy az értékelési folyamat (30. cikk) révén megállapított veszteségeket az intézmény részvényesei és hitelezői között kell elosztani a követelésekre vonatkozóan az egyes nemzeti fizetésképtelenségi szabályokban meghatározott hierarchiának megfelelően. Azonban a rendes fizetésképtelenségi eljárások nem veszik kellően figyelembe a pénzügyi stabilitást és egyéb, közérdekhez kapcsolódó aggályokat, ahogy az a fent említettekből (lásd a 3. szakaszt) is kitűnik. Ezért a szanálási keretrendszer elveket állapít meg a veszteségek elosztására vonatkozóan, amelyeket a nemzeti fizetésképtelenségi szabályoktól függetlenül tiszteletben kell tartani. Ezek az elvek a következők: a) a veszteségeket először teljes mértékben a részvényeseknek kell viselniük, majd ezután a hitelezőknek, és b) az egyazon osztályba tartozó hitelezőkkel szemben alkalmazható eltérő elbánás, amennyiben az a közérdek, és különösen a pénzügyi stabilitás megerősítése érdekében indokolt. Ezek az elvek valamennyi szanálási eszközre alkalmazandók. Emellett, és tekintettel az adósságleírási eszközre, a keretrendszer megállapítja a követelések részletesebb hierarchiáját (43. cikk). Ez a részletesebb hierarchia kiegészíti a nemzeti fizetésképtelenségi jogban megállapított rangsort, és szükség esetén annak helyébe lép.

Azokban az esetekben, amikor a hitelezők gazdasági értelemben rosszabbul járnak, mint akkor, ha az intézmény rendes fizetésképtelenségi eljárás keretében kerül felszámolásra, a hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy megkapják a különbözetet. Ezt az esetleges kártalanítást a szanálási alapnak kell kifizetnie. Az adófizetőket érő veszteségek minimalizálására irányuló cél (29. cikk) eredményes megvalósítása szempontjából alapvető az az elv, hogy a veszteségeket először a részvényeseknek kell viselniük, majd ezután a hitelezőknek, valamint az arra vonatkozó szabály, hogy a szanálási intézkedést bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevétele előtt kell végrehajtani.

4.4.9. Értékelés (30. cikk)

A szanálási eszközök és hatáskörök alkalmazása a valószínűleg csődbe jutó intézmény eszközei és forrásai valós értékének értékelésén alapul. Ezért a keretrendszer a „piaci érték”

elvén alapuló értékelést tartalmaz. Ez biztosítja, hogy a veszteségeket abban az időpontban elszámolják, amikor az intézmény szanálása megkezdődik.

Az értékelést független szakértőnek kell elvégeznie, kivéve sürgős esetben, amikor a szanálási hatóságok ideiglenes értékelést hajtanak végre, amelyet később kiegészítenek a független szakértő bevonásával készült végleges értékeléssel. A szanálási hatóságok rendelkeznek a szükséges hatáskörrel ahhoz, hogy az ideiglenes és a végleges értékelés közötti esetleges eltéréseknek megfelelően módosítsák szanálási intézkedéseiket¹⁴.

4.4.10. Szanálási eszközök és hatáskörök (31–64. cikk)

Amennyiben a szanálás megindítását kiváltó feltételek teljesülnek, a szanálási hatóságok hatáskört kapnak a következő szanálási eszközök alkalmazására:

- a) üzletértékesítés,
- b) hídintézmény,
- c) eszközelkülönítés,
- d) adósságleírás.

Az említett eszközök alkalmazásához a szanálási hatóságok hatáskörrel fognak rendelkezni a csődhelyzetben lévő vagy valószínűleg csődbe jutó intézmény feletti irányítás átvételére, átveszik a részvényesek és a vezető tisztségviselők szerepét, eszközöket és kötelezettségeket ruháznak át és szerződéseket érvényesítenek.

A szanálási eszközök alkalmazhatók külön-külön vagy egymással kombinálva. Valamennyi a bank bizonyos mértékű szerkezetátalakításával jár. A szerkezetátalakítás nem kizárólag az adósságleíráshoz kapcsolódó jellemző. Az eszközelkülönítési eszközt minden esetben a többi eszközzel együtt kell alkalmazni (32. cikk). Adott esetben bármely szanálási eszköz alkalmazásának összhangban kell lennie az állami támogatások uniós keretrendszerével. Ebben az összefüggésben az állami támogatás igénybevételeéről és/vagy a szanálási alapoknak a csődbe jutott intézmény szanálását segítő alkalmazásáról értesíteni kell a Bizottságot, és azok értékelése az állami támogatásra vonatkozó megfelelő előírásokkal összhangban történik a belső piaccal való összeegyeztethetőség biztosítása érdekében.

A javaslat megállapítja a szanálási eszközök alapvető csoportját, amelyet valamennyi tagállamnak el kell fogadnia. A nemzeti hatóságoknak azonban lehetőségük lesz arra, hogy emellett meghatározott nemzeti eszközöket és hatásköröket alkalmazzanak a csődhelyzetben lévő intézmények kezelése tekintetében, amennyiben azok összeegyeztethetők az uniós szanálási keretrendszer elveivel és célkitűzéseivel és az Európai Unió működéséről szóló szerződéssel, és nem akadályozzák a csoportszintű szanálás eredményes végrehajtását¹⁵. A nemzeti szanálási hatóságok csak akkor tudják használni az említett nemzeti eszközöket és hatásköröket, amennyiben igazolják, hogy az uniós keretrendszerbe foglalt (külön-külön vagy egymással kombinálva alkalmazott) eszközök egyike sem teszi lehetővé, hogy eredményes szanálási intézkedést hajtsanak végre.

¹⁴ Például a szanálási hatóságok eszközöket és kötelezettségeket ruházhatnak át a hídintézményre, illetve visszajuttathatják azokat.

¹⁵ E tekintetben az intézmény elhatárolását (ring fencing) biztosító eszköz nem összeegyeztethető a keretrendszerrel.

Az üzletértékesítési eszköz lehetővé teszi a szanálási hatóságok számára, hogy az intézményt vagy tevékenységeinek egészét vagy egy részét kereskedelmi feltételek mellett értékesíthessék a részvényesek hozzájárulása, vagy az egyébként alkalmazandó eljárási követelmények betartása nélkül. Amennyiben a körülmények lehetővé teszik, a szanálási hatóságoknak piaci feltételek mellett kell értékesíteniük az intézményt vagy tevékenységeinek értékesítendő részét.

A hídintézmény eszköz alkalmazása lehetővé teszi a szanálási hatóságok számára, hogy egy intézmény tevékenységének egészét vagy egy részét állami irányítás alatt lévő vállalkozásra ruházzák át. A hídintézményt a tőkekövetelmény-irányelvvel összhangban kell engedélyezni, és kereskedelmi vállalkozásként fog működni az állami támogatási rendszerben előírt korlátozások figyelembevételével. A hídintézmény működése átmeneti, célja a rá átruházott üzletrészek értékesítése a magánszektorban, amennyiben a piaci feltételek megfelelőek.

Az eszközelkülönítési eszköz célja, hogy lehetővé tegye a szanálási hatóságok számára az értékvesztett vagy problémás eszközök átruházását egy vagyonekezelő társaságra, hogy azok kezelhetők és idővel eladhatók legyenek. Az eszközöket piaci vagy hosszú távú gazdasági értéken kell átruházni (a 30. cikknek megfelelően), úgy, hogy a veszteségek az átruházás időpontjában elszámolásra kerüljenek. A versenytorzulások és az erkölcsi kockázat minimalizálása érdekében ezt az eszközt csak más szanálási eszközzel kombinálva szabad alkalmazni.

Az adósságleírási eszköz (37–51. cikk)

Az adósságleírási eszköz hatáskört biztosít a szanálási hatóságoknak ahhoz, hogy leírják a csődbe jutott intézmény biztosítékkal nem rendelkező hitelezőinek követeléseit, és a követeléseket saját tőkévé alakítsák át. Az eszköz használható a csődhelyzetben lévő vagy csődbe jutó intézmény feltökésítésére, lehetővé téve a hatóságoknak, hogy a szanálási folyamat révén átalakítsák az intézmény szerkezetét, és a reorganizáció, valamint szerkezetátalakítás után helyreállítsák életképességét. Ez nagyobb rugalmasságot biztosít a hatóságoknak a jelentős, összetett pénzügyi intézmények csődjének kezelése terén. Ez az eszköz összekapcsolódik az intézmény problémáiért felelős vezetőtestület lecserélésével, valamint a vállalkozás helyreállítására vonatkozó terv végrehajtásával.

A szanálási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük az intézmény valamennyi kötelezettségének leírására. Egyes kötelezettségek azonban előzetesen kizárásra kerülnének (például a biztosított kötelezettségek, a fedezett betétek és azok a kötelezettségek, amelyeknek hátralévő futamideje egy hónapnál kevesebb). Kivételesen, és amennyiben az intézmény kritikus funkcióinak és fő üzletágainak, vagy a pénzügyi stabilitásnak a biztosítása miatt indokolt, a szanálási hatóság kizárhatja a származtatott eszközökre vonatkozó kötelezettségeket (38. cikk). Az esetleges kizárás uniós szintű harmonizált alkalmazását felhatalmazáson alapuló bizottsági aktusok biztosítanák.

Az adósságleírási eszköz alkalmazása érdekében szükség van arra, hogy a szanálási hatóságok biztosítani tudják, hogy az intézmények mérlege elegendő összegű olyan kötelezettséget tartalmazzon, amelyre alkalmazható az adósságleírási hatáskör. A minimális összeg arányos lesz, és a kockázati profilt, valamint a finanszírozási források összetételét figyelembe véve az egyes intézménykategóriák alapján kerül meghatározásra (39. cikk). A minimumkövetelmények uniós szintű harmonizált alkalmazását felhatalmazáson alapuló bizottsági aktusok biztosítanák. Megfelelő lenne például – a legutóbbi pénzügyi válság

tapasztalatai, valamint a végrehajtott modellszimulációk alapján – ha a (szabályozói tőke nélküli) összkötelezettség 10 %-ának megfelelő összeg képezné adósságleírás tárgyát.

Ahogy a 4.4.8. pont részletezi, a 43. és a 44. cikk részletes hierarchiát határoz meg, amely kiegészíti és szükség esetén felváltja a nemzeti fizetéseptelenségi jogban megállapított hierarchiát. Elvben először a részvényesek követeléseit kell kimeríteni, ezt követően pedig a hátrasorolt hitelezőket. Csak ezeknek a követeléseknek a kimerítése után kerülhet sor arra, hogy a szanálási hatóságok az előresorolt követelésekre hárítsák a veszteséget (43. és 44. cikk). Fennállhatnak azonban olyan körülmények, melyek esetén a szanálási hatóságok anélkül avatkozhatnak bele a hitelezők jogaiba, hogy a részvényesek követeléseit teljes mértékben felhasználták volna. Ezek a körülmények az adósságleírási eszközökhöz kapcsolódnak és akkor jöhetnek létre, ha a szanálás alatt álló intézménynek van némi maradványtőkéje (a szanálási feltételek szerint az intézmény akkor van csődhelyzetben vagy akkor jut valószínűleg csődbe, ha teljes vagy gyakorlatilag teljes mértékben elvesztette tőkéjét). Ebben az esetben a szanálási hatóságok – miután a veszteségeket a részvényesekre hárították és csökkentették vagy törölték a részvényesek követeléseinek többségét – tőkévé alakíthatnak át alárendelt vagy szükség esetén előresorolt kötelezettségeket. Az átalakításnak oly módon kell történnie, amely a részvényesek fennmaradó követeléseinek jelentős hígításával jár.

4.4.11. A felmondás korlátozása és a szerződő felek védelme (68–73. cikk és a 77. cikk)

A szanálási eszközök hatékony alkalmazásához a szanálási hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy átmenetileg felfüggeszék a hitelezők és szerződő felek jogainak gyakorlását a csődhelyzetben levő intézménnyel szemben a követelések érvényesítése és a pozíciólezárás, a szerződés felgyorsítása vagy más módon történő felmondása tekintetében. Ez az átmeneti felfüggesztés, amely legfeljebb a következő munkanapon 17.00 óráig tartana, időt ad a hatóságoknak arra, hogy megállapítsák és értékeljék, mely szerződések esetében van szükség fizetőképes harmadik félre történő átruházásra, így nem áll fenn annak a kockázata, hogy a pénzügyi szerződés értéke és hatálya megváltozik, mert a szerződő felek gyakorolják felmondási jogukat. Azon szerződő felek felmondási joga, amelyek a csődbe jutott intézménynél maradnak, a felfüggesztés megszűnése után újra érvényesülne. A teljesítő harmadik félre történő átruházás azonban nem minősülhet a felmondási jog érvényesítését kiváltó nemteljesítésnek.

A szerződéses jogok e szükséges korlátozását ellensúlyozza a szerződő felekre vonatkozó védelem, amely megakadályozza, hogy a hatóságok különválasszanak kapcsolt kötelezettségeket, jogokat és szerződéseket: részleges tulajdon-átruházás keretében vagy az összes kapcsolt megállapodást át kell ruházni vagy ki kell zárni azokat az átruházásból. A megállapodások közé tartoznak a pozíciólezáró nettósítási megállapodások, a beszámítási megállapodások, a tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodások, a biztosítéki megállapodások és a strukturált finanszírozási megállapodások

4.4.12. Jogi eljárásokra vonatkozó korlátozások (78. és 77. cikk)

Az Alapjogi Charta 47. cikkével összhangban az érintett feleknek joguk van a tisztességes eljáráshoz és az őket érintő intézkedésekkel szembeni hatékony jogorvoslathoz. Ezért biztosítani kell a szanálási hatóságok által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatának lehetőségét. Azon harmadik felek védelme érdekében azonban, amelyek a szanálási hatásköreiket gyakorló hatóságok eljárása során vásároltak a szanálás alatt álló intézmény eszközeiből, jogaiból és kötelezettségeiből, valamint a pénzügyi piacok stabilitása érdekében,

a bírósági felülvizsgálat nem érinthet a megsemmisített határozat alapján hozott adminisztratív intézkedést és/vagy végrehajtott ügyletet. Ezért a jogsértő határozatra vonatkozó jogorvoslatnak az érintett által elszenvedett veszteség miatti kártalanításra kell korlátozódnia.

Emellett meg kell akadályozni a szanálás alatt álló bankkal szembeni egyéb jogi eljárás megindítását vagy lefolytatását. Ezért a keretrendszer biztosítja, hogy mielőtt egy nemzeti bíróság valamely intézmény vonatkozásában megindítaná a fizetéseképtelenségi eljárást, minden kérelemről értesítse a szanálási hatóságot; ezután a szanálási hatóságnak joga van ahhoz, hogy az értesítéstől számított 14 napon belül döntsön szanálási intézkedés végrehajtásáról az érintett intézmény vonatkozásában.

4.4.13. Határokon átnyúló szanálás (80–83. cikk)

A helyreállítási és szanálási keretrendszer figyelembe veszi egyes bankcsoportok határokon átnyúló jellegét, azzal a céllal, hogy megteremtse a banki válságkezelés és szanálás átfogó és integrált uniós keretét.

Ennek megfelelően a helyreállítási és szanálási terveket egyeztetve kell kidolgozni és a csoport egészére vonatkozóan kell végrehajtani, figyelembe véve az egyes csoportok struktúrájának sajátosságait és a fogadó állam, valamint a székhely szerinti állam hatóságai közötti feladatmegosztást. Ezt olyan intézkedések révén kell végrehajtani, amelyek a nemzeti hatóságok fokozott együttműködését és az előkészítés, a helyreállítás és a szanálás valamennyi szakaszában a csoportszintű megközelítést előtérbe helyező ösztönzők kialakítását teszik szükségessé.

Egyértelműen kijelölt vezetéssel rendelkező és az Európai Bankhatóság (EBH) részvételével működő szanálási kollégiumok létrehozására kerül sor. Az EBH elősegíti a hatóságok együttműködését és szükség esetén közvetít. A kollégiumok célja az előkészítési és szanálási intézkedések koordinálása a nemzeti hatóságok között annak érdekében, hogy uniós szinten optimális megoldások jöjjenek létre.

4.4.14. Harmadik országokhoz fűződő kapcsolatok (84–89. cikk)

Mivel számos uniós intézmény és bankcsoport működik harmadik országban, a hatékony szanálási keretrendszernek elő kell írnia a harmadik országbeli hatóságokkal folytatandó együttműködést. A javaslat biztosítja az uniós hatóságok számára a szükséges hatáskört valamely csődbe jutott külföldi bankra irányuló külföldi szanálási intézkedések támogatásához azáltal, hogy a területén elhelyezkedő, vagy a joghatósága alá tartozó eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek átruházását végrehajtja. Ilyen támogatás azonban csak akkor nyújtható, ha a külföldi intézkedés méltányos és egyenlő bánásmódot biztosít a helyi betéteseknek és hitelezőknek, és nem veszélyezteti a tagállam pénzügyi stabilitását. Az uniós szanálási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük ahhoz is, hogy a szanálási eszközöket harmadik országbeli intézmények uniós fióktelepei esetében alkalmazzák, amennyiben a pénzügyi stabilitás vagy a helyi betétesek védelme érdekében egyedi szanálásra van szükség. A javaslat biztosítja a külföldi szanálási intézkedések támogatását, amennyiben a szanálási hatóságok együttműködési megállapodást kötöttek a külföldi szanálási hatósággal. Ezek a megállapodások biztosítják a nemzetközi csoportokkal kapcsolatos hatékony tervezést, döntéshozatalt és koordinációt.

Az EBH-nak igazgatási keretmegállapodásokat kell kidolgoznia és megkötnie harmadik országok hatóságaival az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkének megfelelően, a nemzeti hatóságoknak pedig kétoldalú megállapodásokat kell kötniük, amennyire lehetséges, az EBH keretmegállapodásaival összhangban.

4.4.15. A szanálás finanszírozása (90–99. cikk)

A szanálás lehetővé teszi a szanálási költségekkel összefüggő jobb tehermegosztást a részvényesek és a hitelezők között a szanálási folyamat során, amennyiben a pénzügyi stabilitással összefüggő esetleges kockázatok ismeretében a fizetési képtelenségi eljárás nem tekinthető megfelelőnek. Előfordulhat azonban, hogy ez nem mindig elegendő, és szükséges lehet további finanszírozási módokkal történő kiegészítése például azért, hogy egy hídbanknak likviditást lehessen biztosítani. A korábbi tapasztalatok alapján annak érdekében, hogy minimalizálni lehessen a fizetőképesség érdekében nyújtott támogatásokból fakadó adófizetői veszteséget, szükség van olyan finanszírozási rendszerek létrehozására, amelyeket maguk az intézmények finanszíroznak. A 90–99. cikk megállapítja az e célból szükséges előírásokat.

A 89. cikk előírja, hogy minden tagállamban finanszírozási rendszereket kell létrehozni. A 89. cikk (2) bekezdése felsorolja, hogy ezek a rendszerek mely célokra használhatók fel, a lista a garanciáktól a kölcsönig és a hozzájárulásig terjed. A veszteségeket elsősorban a részvényesek és a hitelezők viselik, de elvben más finanszírozási rendszerek sem zárhatók ki.

A 90. cikk meghatározza a finanszírozási rendszereknek fizetendő hozzájárulások szabályait, ennek keretében előzetes hozzájárulást irányoz elő, amelyet utólagos hozzájárulások, és ha elengedhetetlen, pénzügyi intézményektől vagy a központi banktól felvett kölcsönök egészítenek ki. Annak biztosításához, hogy bizonyos mennyiségű pénzeszköz mindig rendelkezésre álljon, és az utólagos finanszírozáshoz kapcsolódó prociklikusságra tekintettel az irányelv minimális finanszírozási célszintet állapít meg, amelyet előzetes hozzájárulások révén 10 éves időtartam alatt kell elérni. Modellszámításokra alapozva a fedezett betétek 1 %-a optimális minimális finanszírozási célszintet jelent.

A nemzeti finanszírozási rendszerek ellenálló képességének előmozdítása érdekében a 97. cikk rendelkezik arról, hogy a nemzeti rendszerek más tagállamban lévő rendszerektől kölcsönt vehetnek fel. A csoportszintű szanálás esetén a különböző nemzeti hatóságok között megvalósuló feladatkör-megosztásra tekintettel a 98. cikk meghatározza a nemzeti finanszírozási rendszereknek a csoport szanálásához való hozzájárulására vonatkozó szabályokat. Ez a hozzájárulás a csoportszintű szanálási terv keretében előzőleg egyeztetett hozzájáruláson alapul. A finanszírozási rendszerek európai rendszerét (98. cikk) a nemzeti finanszírozási rendszerek és a kapcsolódó kölcsönnyújtási mechanizmusok, valamint a határokon átnyúló csoportok szanálása esetén a nemzeti finanszírozási rendszerek között megvalósuló kölcsönös támogatás alkotja.

A 99. cikk foglalkozik a betétbiztosítási rendszerek szanálási keretrendszerben betöltött szerepével. A betétbiztosítási rendszerek két módon járulhatnak hozzá a szanáláshoz.

Először, a betétbiztosítási rendszereknek biztosítaniuk kell a biztosított betétekhez való folyamatos hozzáférést. A 94/19/EK irányelvvel összhangban jelenleg minden tagállamban létezik betétbiztosítási rendszer. A betétbiztosítási rendszerek a befagyasztott betétek tekintetében legfeljebb 100 000 EUR összegig kártalanítják a lakossági betéteseket, majd jogaik tekintetében helyettesítik őket a felszámolási eljárásban. Ezzel szemben a szanálás

elkerüli, hogy a fedezett betétek befagyasztásra kerüljenek, ami a betétesek szempontjából sokkal kedvezőbb. Ezért kívánatos, hogy a betétbiztosítási rendszerek olyan összegű hozzájárulást teljesítsenek, ami megfelel annak a veszteségnek, amelyet rendes fizetéseképtelenségi eljárás során viselniük kellett volna, ahogy a 99. cikk (1) bekezdése előírja. Az elégséges finanszírozás biztosítása érdekében bevezetésre került a betétbiztosítási rendszerek rangsorolása a követelések hierarchiájában úgy, hogy a betétbiztosítási rendszerek azonos rangúak a fedezetlen, előnyben nem részesített követelésekkel. A betétbiztosítási rendszer hozzájárulása készpénzben fizetendő a fedezett betétekkel járó veszteségek fedezése érdekében.

Másodszor, miközben a tagállamoknak legalább arra kell használniuk a betétbiztosítási rendszereket, hogy biztosítsák a biztosított betétekhez való folyamatos hozzáférést, szabadon dönthetnek arról, milyen módon finanszírozzák a szanálást: létrehozhatnak a betétbiztosítási rendszerektől elkülönülő finanszírozási rendszereket, vagy a 91. cikknek megfelelően felhasználhatják betétbiztosítási rendszereiket is finanszírozási rendszerként. Így szinergia jön létre a betétbiztosítási rendszerek és a szanálás között. A továbbterjedést korlátozó szanálási keretrendszer fennállása esetén csökken a csődbe jutó bankok száma, és ezáltal a betétbiztosítási rendszerek által teljesítendő kifizetések valószínűsége is. A javaslat ezért a méretgazdaságosság kihasználása érdekében lehetővé teszi a tagállamok számára a betétbiztosítási rendszerek felhasználását a szanálás finanszírozására. Amennyiben két különálló rendszerről van szó, a betétbiztosítási rendszer felelős a biztosított betétesek védelméért a 99. cikk (1)–(4) bekezdésében meghatározott mértékben és feltételek mellett, miközben a 91. cikk szerint létrehozott különálló finanszírozási rendszerek kiegészítő finanszírozást biztosítanak. Ezzel szemben, ha a tagállamok egyetlen finanszírozási rendszer mellett döntenek, az fedezi a biztosított betéteket érintő veszteségeket, és egyéb, a 92. cikk szerinti célokra is felhasználható. Ebben az esetben a betétbiztosítási rendszernek teljesítenie kell a 93–98. cikkben a hozzájárulásokra, kölcsönnyújtásra és a kölcsönös támogatásra vonatkozóan meghatározott feltételeket.

Mindenesetre, amennyiben a betétbiztosítási rendszer hozzájárulását követően a szanálás alatt álló intézmény egy későbbi szakaszban csődbe jut, és a betétbiztosítási rendszernek nincs elegendő eszköze a betétesek kifizetéséhez, rendelkeznie kell intézkedésekkel ahhoz, hogy a megfelelő összegeket azonnal be tudja szedni a tagjaitól.

Függetlenül attól, hogy milyen a nemzeti finanszírozási rendszer kialakítása (a betétbiztosítási rendszertől elkülönülő szanálási alap vagy a betétbiztosítási rendszer szanálási alapként történő alkalmazása), az állami támogatás valószínűleg részét képezi a szanálási alapok általi beavatkozásnak.

4.4.16. Megfelelés az EUMSZ 290. és 291. cikkének

A Bizottság 2009. szeptember 23-án rendeletjavaslatokat fogadott el az EBH, az EBFH, valamint az EÉPH létrehozásáról¹⁶. Ezzel kapcsolatban a Bizottság emlékeztetni kíván az európai felügyeleti hatóságokat létrehozó rendeletek elfogadásakor az EUMSZ 290. és 291. cikkével összefüggésben tett nyilatkozataira, amelyek szerint: „A szabályozási standardok elfogadására vonatkozó eljárások tekintetében a Bizottság hangsúlyozza a pénzügyi szolgáltatási ágazatnak a Lámfalussy-rendszerből eredő egyedi jellegét, amelyet az EUMSZ-hez csatolt 39. nyilatkozat is kifejezetten elismer. A Bizottság azonban súlyos kétségeinek ad

¹⁶ COM(2009) 501, COM(2009) 502, COM(2009) 503.

hangot azzal kapcsolatban, hogy a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és a végrehajtási intézkedések elfogadásakor betöltött szerepének a korlátozása összhangban van-e az EUMSZ 290. és 291. cikkével.”

4.4.17. A felszámolásról szóló irányelv, a társasági jogi irányelvek és az EBH-rendelet módosításai (104–111. cikk)

A 2001/24/EK irányelv rendelkezik a más tagállamokban fiókteleppel rendelkező hitelintézetek reorganizációjának és felszámolásának kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról. Az irányelv biztosítani kívánja, hogy a hitelintézet és más tagállamokban található fióktelepeinek reorganizációja vagy felszámolása az egységesség és az egyetemlegesség elvei szerint történjen, biztosítandó, hogy csupán egyetlen fizetéseképtelenségi eljárás legyen folyamatban, és abban egyetlen jogalanyként kezeljék a hitelintézetet. Az eljárás egységessége és egyetemlegessége biztosítja a hitelezőkkel szembeni egyenlő bánásmódot, függetlenül azok nemzetiségétől, lakóhelyétől vagy tartózkodási helyétől. Annak érdekében, hogy a hitelezőkkel szembeni egységes bánásmód a szanálási eljárás során is biztosítva legyen, módosításra kerül a 2001/24/EK irányelv: hatályát kiterjesztjük a befektetési vállalkozásokra, valamint a szanálási eszközöknek a szanálási rendszer hatálya alá tartozó bármely jogalany vonatkozásában történő használatára is.

A társasági jogi irányelvek a részvényesek és a hitelezők védelmét szolgáló szabályokat tartalmazznak. E szabályok közül néhány akadályozhatja a szanálási hatóságok gyors intézkedését.

A második társasági jogi irányelv előírja, hogy a részvénytársaságok bármely tőkeemeléséről a közgyűlésnek kell határoznia, miközben a 2007/36/EK irányelv (a részvényesi jogokról szóló irányelv) e közgyűlés összehívására 21 napos időtartamot ír elő. Ezért a hitelintézet pénzügyi helyzetének gyors, tőkeemelés útján történő helyreállítása nem lehetséges. Ezért ez a javaslat módosítja a részvényesi jogokról szóló irányelvet, lehetővé téve a közgyűlés számára, hogy előzetesen határozzon arról, hogy a vészhelyzeti tőkeemelésről történő határozathozatal esetén rövidebb határidőt alkalmaz a közgyűlés összehívására. Ez a felhatalmazás a helyreállítási terv részét képezi. Ez lehetővé teszi a gyors reagálást, miközben megőrzi a részvényesek döntéshozatali hatáskörét.

Ezenfelül a társasági jogi irányelvek előírják, hogy a tőke emeléséhez, csökkentéséhez, az összefonódáshoz és a szétváláshoz a részvényesek beleegyezése szükséges, és a részvényeseket elővásárlási jog illeti meg a tőke pénzbeli hozzájárulás ellenében történő felemeléskor. Emellett a nyilvános vételi ajánlatról szóló irányelv kötelező ajánlattételt ír elő, amennyiben valamely személy – az államot is ideértve – az irányítási küszöb (általában 30–50 %) feletti részesedést szerez egy jegyzett társaságban. Ezen akadályok kezelése érdekében a javaslat lehetővé teszi a tagállamok számára az azon rendelkezésektől való eltérést, amelyek előírják a hitelezők vagy a részvényesek hozzájárulását vagy más módon akadályozzák a hatékony és gyors szanálást.

Annak biztosítása érdekében, hogy a szanálásért felelős hatóságok képvisellel rendelkezzenek az 1093/2010/EU rendelet által létrehozott Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszerében, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az EBH rendelkezzen az ezen irányelvben meghatározott feladatok végrehajtásához szükséges szakértelemmel, az 1093/2010/EU rendeletet módosítani kell abból a célból, hogy az ezen irányelvben meghatározott nemzeti szanálási hatóságok beletartozzanak a hatáskörrel rendelkező hatóságok említett rendeletben meghatározott fogalmába.

4.4.18. Hatálybalépés

Az irányelv a Hivatalos Lapban való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az általános gyakorlattal összhangban az irányelv átültetési határideje 18 hónap, azaz 2014. december 31.

Az adósságleírási eszközre vonatkozó rendelkezésekre hosszabb átültetési időszak vonatkozik, ezek 2018. január 1-jétől alkalmazandók. Ez az időpont figyelembe veszi a meglévő adósságok esetében megfigyelt lejárat ciklusokat, a tőkeáttétel-csökkenés elkerülésének szükségességét, valamint azt, hogy az intézményeknek 2018-ig végre kell hajtaniuk az új tőkekövetelményeket.

A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával összhangban a tagállamok az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez korrelációs táblázatot csatolnak. Ezt egyrészt az irányelv összetettsége indokolja – az irányelv különböző témákat fed le és valószínűleg számos végrehajtási intézkedést tesz majd szükségessé –, másrészt pedig az a tény, hogy egyes tagállamok már elfogadtak olyan jogszabályokat, amelyek részben átültetik ezt az irányelvet.

5. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A fenti szakpolitikai lehetőségeknek uniós költségvetési vonzatai lesznek.

A jelenlegi javaslat előírja, hogy az EBH i. dolgozzon ki körülbelül 23 technikai standardot és 5 iránymutatást, ii. vegyen részt a szanálási kollégiumokban, nézeteltérés esetén hozzon döntéseket, és folytasson kötelező jellegű közvetítést, valamint iii. biztosítsa a harmadik országbeli szanálási eljárások elismerését a 85. cikknek megfelelően, és a 88. cikkel összhangban kössön nem kötelező erejű együttműködési keretmegállapodásokat harmadik országokkal. A technikai standardok elkészítésének határideje az irányelv 2013 júniusa és decembere között tervezett hatálybalépését követő 12 hónap múlva jár le. A Bizottság javaslata hosszú távú feladatokat irányoz elő az EBH számára, ami további 5 álláshely (ideiglenes alkalmazotti álláshely) létrehozását teszi szükségessé 2014-től. Emellett 11 kirendelt nemzeti szakértő van előírányozva a 2014–2015-ben ellátandó átmeneti feladatokra.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 77/91/EGK és 82/891/EK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK és 2011/35/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére, tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,¹⁷

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően, tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,¹⁸

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére,¹⁹

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A 2008-ban kezdődött pénzügyi válság rávilágított, hogy hiányoznak a megfelelő uniós szintű eszközök az instabil vagy csődhelyzetbe került hitelintézetek hatékony kezelésére. Ilyen eszközökre különösen a fizetéseképtelenség megelőzése vagy – annak bekövetkezése esetén – a negatív következmények minimalizálása érdekében van szükség, ami az érintett intézmény rendszerszintű jelentőségű funkcióinak megőrzésével érhető el. A válság során ezek a kihívások jelentős kényszerítő erővel bírtak abban a döntésben, hogy a tagállamok megmentsék az állami pénzeszközöket használó hitelintézeteket.
- (2) Az uniós pénzügyi piacok jelentős mértékben integrálódtak, és egymással szorosan összefonódtak – számos hitelintézet jelentős mértékben folytat az országhatárokon átnyúló tevékenységet. Egy határokon átnyúló hitelintézet csődje valószínűleg mindazon tagállamok pénzügyi piacainak stabilitását érinti, ahol az adott hitelintézet működik. Amennyiben a tagállamok nem tudnak ellenőrzést szerezni egy

¹⁷ HL C [...], [...], [...] o.

¹⁸ HL C [...], [...], [...] o.

¹⁹ HL C [...], [...], [...] o.

fizetéseketlen hitelintézet felett, és nem tudják azt olyan módon szanálni, hogy hatékonyan akadályozzák meg a nagyobb mértékű, rendszerszintű kárt, ez veszélyeztetheti a tagállamok közötti kölcsönös bizalmat és a belső piac hitelességét a pénzügyi szolgáltatások terén. A pénzügyi piacok stabilitása ezért a belső piac kialakításának és működésének elengedhetetlen feltétele.

- (3) A hitelintézetek szanálására vonatkozó eljárások jelenleg uniós szinten nem harmonizáltak. Néhány tagállam ugyanazokat az eljárásokat alkalmazza a hitelintézetekre, mint a többi fizetéseketlen vállalkozásra – egyes esetekben a hitelintézetekre szabva azokat. Jelentős anyagi jogi és eljárásjogi különbségek vannak a tagállamokban a hitelintézetek fizetéseketlenségére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések között. Ezenkívül a pénzügyi válság nyomán világossá vált, hogy a vállalatokra vonatkozó általános fizetéseketlenségi eljárások nem mindig megfelelőek a hitelintézetek esetében, mert nem mindig teszik lehetővé a gyors beavatkozást, a hitelintézetek alapvető funkciói folytonosságának fenntartását és a pénzügyi stabilitás megőrzését.
- (4) Ezért olyan rendszerre van szükség, amely az instabil vagy csődhelyzetben lévő intézmények tekintetében megfelelően korai és gyors beavatkozáshoz szükséges eszközökkel látja el a hatóságokat, biztosítandó azt, hogy a hitelintézet folyamatosan elláthassa alapvető pénzügyi és gazdasági funkcióit, hogy a minimumra csökkenjen az intézmény csődjének a pénzügyi rendszerre gyakorolt hatása, és hogy a részvényesek és a hitelezők megfelelő veszteségeket viseljenek. Az új hatáskörök segítségével a hatóságok fenntarthatják a betétekhez és fizetési műveletekhez való folyamatos hozzáférést, adott esetben értékesíthetik a vállalkozás életképes részeit, továbbá méltányos és kiszámítható módon oszthatják fel a veszteségeket. Ezek a célkitűzések segítséget nyújtanak a pénzügyi piacok destabilizálásának kivédésében, és csökkentik az adófizetőket érintő költségeket.
- (5) Egyes tagállamok már bevezettek a csődhelyzetben lévő hitelintézetek szanálására irányuló, új jogszabályokon nyugvó mechanizmusokat, mások pedig jelezték, hogy szándékukban áll bevezetni ilyeneket, amennyiben uniós szinten nem kerül sor hasonló elfogadására. A hitelintézetek szanálására vonatkozó feltételek, hatáskörök és eljárások tekintetében meglévő nemzeti különbségek valószínűleg akadályozzák a belső piac zökkenőmentes működését és a nemzeti hatóságok közötti együttműködést a csődhelyzetben lévő, határokon átnyúlóan tevékenykedő bankcsoportok kezelése terén. Ez különösen igaz abban az esetben, amikor a különböző megközelítések következtében a nemzeti hatóságok a hitelintézetek szanálása tekintetében nem ugyanolyan mértékű ellenőrzési jogkörrel vagy lehetőséggel rendelkeznek. A szanálási rendszerekben meglévő különbségek továbbá az egyes tagállamokban eltérően érinthetik a banki finanszírozási költségeket, és a bankok közötti verseny torzulását eredményezhetik. A hatékony szanálási rendszer minden tagállamban történő megteremtésére annak biztosítása érdekében is szükség van, hogy az intézményeket belső piaci letelepedési joguk gyakorlásában ne akadályozhassa az, hogy a székhelyük szerinti tagállam milyen mértékben képes pénzügyileg kezelni az adott intézmény csődjét.
- (6) Az említett akadályokat meg kell szüntetni, és szabályokat kell alkotni annak érdekében, hogy a belső piaci rendelkezések ne kerüljenek veszélybe. Ebből a célból a hitelintézetek és befektetési vállalkozások szanálására vonatkozó szabályokra közös harmonizációs minimumszabályokat kell megállapítani.

- (7) Mivel a tervezett fellépés célkitűzéseit – nevezetesen a hitelintézetek szanálására vonatkozó szabályok és eljárások harmonizálását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért azok egy intézmény csődjének az egész Unióra gyakorolt hatásai miatt uniós szinten hatékonyabban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket fogadhat el az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében hivatkozott szubszidiaritás elvével összhangban. Az említett cikkben foglalt arányosság elvével összhangban ezen irányelv nem lépi túl az említett célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (8) A pénzügyi szolgáltatások területén meglévő uniós jogszabályokkal való összhang, valamint az intézmények körében a lehető legmagasabb szintű pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében a szanálási rendszert nemcsak hitelintézetekre, hanem a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőke megfeleléséről szóló, 2006. június 14-i 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározott prudenciális követelmények hatálya alá tartozó befektetési vállalkozásokra is alkalmazni kell²⁰. A rendszert ezenkívül a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítói intézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, a 79/267/EGK, a 92/49/EGK, a 92/96/EGK, a 93/6/EGK és a 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról szóló, 2002. december 16-i 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben²¹ meghatározott pénzügyi holdingtársaságokra és vegyes pénzügyi holdingtársaságokra, valamint vegyes tevékenységű holdingtársaságokra és pénzügyi intézményekre is alkalmazni kell, ha az utóbbiak hitelintézet vagy befektetési vállalkozás leányvállalatai. A válság megmutatta, hogy egy csoporthoz tartozó vállalkozás fizetéseképtelensége gyorsan kihat az egész csoport fizetőképességére, azaz rendszerszintű következményekkel jár. Ezért a hatóságoknak az ilyen vállalkozások tekintetében is hatékony eszközökkel kell rendelkezniük annak érdekében, hogy megakadályozzák a hatás továbbterjedését, és a csoport egészére vonatkozóan egységes szanálási rendszert hozzanak létre, hiszen a csoporthoz tartozó vállalkozás fizetéseképtelensége gyorsan az egész csoport fizetőképességére is kihat.
- (9) Az ezen irányelv által biztosított szanálási eszközök és hatáskörök csorbíthatják a részvényesek és a hitelezők jogait. Különösen a hatóságok azon hatásköre érinti a részvényesek tulajdonjogát, hogy a hatóság a részvényesek hozzájárulása nélkül átruházhatja az intézmény részvényeit vagy eszközeinek egészét, illetve azok egy részét magánszektorbeli vásárlóra. Ezenkívül az a hatáskör is érintheti a hitelezőkkel szembeni egyenlő bánásmódot, hogy a hatóságok – olyan célok alapján, mint a szolgáltatások folyamatosságának biztosítása és a pénzügyi stabilitásra gyakorolt káros hatás kiküszöbölése – eldönthetik, hogy egy csődhelyzetben lévő hitelintézetnek mely kötelezettségeit kell átruházni.
- (10) A nemzeti hatóságoknak a helyreállítási és a szanálási tervek összefüggésében és a rendelkezésükre álló eszközök használata során figyelembe kell venniük az egyes intézmények kockázatát, méretét és összekapcsoltságát, és biztosítaniuk kell a rendszer megfelelő módon történő alkalmazását.
- (11) Az intézkedések kellő gyorsaságának biztosítása, a gazdasági szereplőktől való függetlenség garantálása és az összeférhetetlenség elkerülése érdekében a

²⁰ HL L 177., 2006.6.30., 201. o.

²¹ HL L 35., 2003.2.11., 1. o.

tagállamoknak közigazgatási hatóságokat kell kijelölniük az ezen irányelv szerinti szanálással kapcsolatos feladatok és kötelezettségek elvégzésére. A tagállamok kötelesek elegendő forrást biztosítani a szanálási hatóságok részére. A közigazgatási hatóságok kijelölése nem zárhatja ki a szanálási hatóság hatáskörének átruházását. Nem szükséges azonban pontosan előírni azt, hogy a tagállamoknak mely hatóságot kell szanálási hatósággént kijelölniük. Bár e szempont harmonizálása elősegíthetné a koordinációt, jelentősen beleavatkozna a tagállamok alkotmányos és államigazgatási rendszerébe. Kevésbé beavatkozó rendelkezéssel is elérhető a megfelelő mértékű koordináció: az intézmények szanálásában részt vevő valamennyi nemzeti hatóságnak szanálási kollégiumokban kell képviseltetnie magát, olyan testületekben, amelyekben a határokon átnyúló vagy uniós szintű koordináció zajlik. A tagállamok számára tehát szabadságot kell biztosítani annak megválasztásában, hogy mely hatóságok feladatkörébe utalják az ezen irányelvben foglalt szanálási eszközök alkalmazását, illetve hatáskörök gyakorlását.

- (12) Figyelemmel azokra a következményekre, amelyeket egy hitelintézet vagy befektetési vállalkozás csődje egy tagállam pénzügyi rendszerére és gazdaságára gyakorolhat, valamint arra a tényre, hogy egy válság rendezéséhez állami pénzeszközök igénybevételére is szükség lehet, a tagállamok pénzügyminisztériumát vagy más érintett minisztériumait már korai stádiumban szorosan be kell vonni a válságkezelés és -rendezés folyamatába.
- (13) A határokon átnyúló módon működő intézmények vagy csoportok eredményes szanálása az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok felügyeleti és szanálási kollégiumokban megvalósuló együttműködését teszi szükségessé az irányelv által lefedett folyamat minden szakaszában, a helyreállítási és szanálási tervek kidolgozásától kezdve az egyes intézmények tényleges szanálásáig. Amennyiben az intézményekkel kapcsolatban ezen irányelvnek megfelelően hozandó döntések tekintetében a nemzeti hatóságok között vita merül fel, végső soron az Európai Bankhatóságnak (EBH) kell közvetítő szerepet játszania. Ennek érdekében az EBH-t fel kell hatalmazni arra, hogy az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. november 24-i 1093/2010 európai parlamenti és tanácsi rendelet²² rendelkezéseinek megfelelően meghatározott lépések megtételére vagy ezektől való tartózkodásra kötelezze a nemzeti hatóságokat.
- (14) Az ezen irányelv által lefedett területeken alkalmazandó egységes és következetes megközelítés biztosítása érdekében az EBH-t fel kell hatalmazni arra is, hogy iránymutatásokat fogadjon el, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén a Bizottság által elfogadandó szabályozási és technikai standardokat dolgozzon ki.
- (15) A csődhelyzetben lévő intézmények eredményes kezelése érdekében a hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy előkészítő és megelőző intézkedéseket rendeljenek el.
- (16) Elengedhetetlen, hogy minden intézmény készítsen a szóban forgó intézmény által különböző körülmények vagy forgatókönyvek esetén végrehajtandó intézkedéseket tartalmazó helyreállítási tervet, és rendszeresen frissítse azt. E terveknek

²²

HL L ..., ..., ... o.

részleteseknek kell lenniük, és különféle súlyosságú helyzetekre kidolgozott forgatókönyvek esetén alkalmazandó, reális feltételezéseken kell alapulniuk. A helyreállítási terv készítésére vonatkozó követelményt azonban arányosan, az intézmény vagy csoport rendszerszintű jelentőségének megfelelően kell alkalmazni. Az előírt tartalom összeállítása során figyelembe kell venni az intézmény finanszírozási forrásait és azt is, hogy milyen mértékű csoportszintű támogatás lesz hitelt érdemlően elérhető. Az intézmények számára elő kell írni, hogy teljes körű értékelés céljából nyújtsák be tervüket a felügyeletet ellátó hatóságokhoz; az értékelés kiterjed arra, hogy a terv átfogó-e, és megfelelő időn belül helyre tudja-e állítani az intézmény életképességét akár pénzügyi stresszhelyzetben is.

- (17) A felügyeletet ellátó hatóságokat fel kell hatalmazni arra, hogy amennyiben valamely intézmény nem nyújt be megfelelő helyreállítási tervet, kötelezzék az intézményt a terv hiányosságainak megszüntetéséhez szükséges intézkedések megtételére, ideértve akár üzleti modelljének vagy finanszírozási stratégiájának módosítását. Ez a követelmény sértheti a vállalkozás szabadságának az Európai Unió Alapjogi Chartája 16. cikkében szavatolt elvét. Ezen alapjog korlátozása mindamellett szükséges a pénzügyi stabilitás célkitűzésének elérése, valamint a betétesek és hitelezők védelme érdekében. Konkrétabban, az alapjog korlátozására az intézmények működésének megerősítése és annak elkerülése érdekében van szükség, hogy az intézmények túlzott mértékben növekedjenek, vagy túlzott kockázatokat vállaljanak úgy, hogy közben nem képesek a visszaesések és veszteségek elviselésére vagy tőkehelyzetük helyreállítására. A korlátozás emellett arányos, mivel csak a megelőző fellépés biztosíthatja, hogy megfelelő elővigyázatossági intézkedésekre kerüljön sor; következésképpen megfelel a Charta 52. cikkében foglaltaknak.
- (18) A szanálás megtervezése a hatékony szanálás elengedhetetlen eleme. A hatóságoknak minden szükséges információval rendelkezniük kell annak megtervezéséhez, hogyan különíthetők el egy intézmény vagy határokon átnyúló csoport alapvető funkciói a tevékenység többi részétől, és azok hogyan ruházhatók át megőrzésük és folyamatos biztosításuk érdekében. A szanálási terv készítésére vonatkozó követelményt azonban egyszerűsített módon, az intézmény vagy csoport rendszerszintű jelentőségének megfelelően kell alkalmazni.
- (19) A szanálási hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy az intézmények vagy csoportok struktúrájában és szerkezetében változtatásokat írjanak elő annak érdekében, hogy kiküszöböljék a szanálási eszközök és hatáskörök alkalmazásának gyakorlati akadályait, és biztosítsák az érintett vállalkozások szanálhatóságát. Mivel potenciálisan minden intézmény rendszerszintű kockázatot hordoz, a pénzügyi stabilitás érdekében elengedhetetlen, hogy a hatóságok bármely intézményt szanálhassanak. Annak érdekében, hogy ne csorbuljon a vállalkozás szabadságának az Európai Unió Alapjogi Chartája 16. cikkében rögzített joga, a hatóságok beavatkozási lehetőségét az intézmény szerkezetének és működésének kizárólag a szanálhatóság javítása céljából történő egyszerűsítése érdekében szükséges lépések megtételére kell korlátozni. Emellett, az e cél érdekében bevezetett intézkedéseknek minden esetben összhangban kell lenniük az uniós joggal. Az intézkedések sem közvetlenül, sem közvetve nem alkalmazhatnak állampolgárság szerinti hátrányos megkülönböztetést; és azokat a pénzügyi stabilitásra vonatkozó nyomós közérdeknek kell indokolnia. Annak megállapításához, hogy egy intézkedés a közérdeket szolgálja-e, a közérdekből eljáró szanálási hatóságoknak anélkül kell tudniuk elérni a szanálási célokat, hogy akadályokkal találnák szemben magukat a szanálási eszközök alkalmazásával vagy a

rájuk ruházott hatáskörök gyakorlásával kapcsolatban. Ezenkívül az intézkedések nem léphetik túl a célok eléréséhez szükséges minimális mértéket. Amikor meghatározzák a meghozandó intézkedéseket, a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról szóló, 2010. november 24-i 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel²³ létrehozott Európai Rendszerkockázati Testület figyelmeztetéseit és ajánlásait.

- (20) Az intézmény vagy csoport szanálhatóságával szembeni akadályok kezelésére vagy kiküszöbölésére tervezett intézkedések nem akadályozhatják meg, hogy az intézmények éljenek az Európai Unió működéséről szóló szerződésben számukra biztosított letelepedési joggal.
- (21) A helyreállítási és szanálási tervek nem számolhatnak rendkívüli állami pénzügyi támogatással, és nem tehetik ki az adófizetők veszteség kockázatának. A központi bankok által biztosított likviditási eszközökhöz, köztük a sürgősségi likviditási eszközökhöz való hozzáférés nem tekintendő rendkívüli állami pénzügyi támogatásnak abban az esetben, ha a likviditás nyújtásakor a szóban forgó pénzügyi intézmény fizetőképese, és a likviditás biztosítása nem egy nagyobb segélycsomag része, ha az eszközt teljes egészében biztosíték fedezi, amelyre annak minőségétől és piaci értékétől függően levonást (haircut) alkalmaznak, ha a központi bank a kedvezményezettre büntetőkamatot vet ki, és ha az intézkedést a központi bank kezdeményezésére hajtják végre, és különösen semmilyen állami viszontgaranciában nem részesül.
- (22) A határokon átnyúló csoporton belüli egyik vállalkozás által az ugyanazon csoporthoz tartozó másik vállalkozásnak nyújtott pénzügyi támogatást jelenleg a nemzeti jogszabályok számos rendelkezése korlátozza. Ezeket a rendelkezéseket az egyes vállalkozások hitelezőinek és részvényeseinek védelmére alkották. Nem veszik azonban figyelembe az azonos csoporthoz tartozó vállalkozások egymástól való kölcsönös függését, illetve a csoportszintű érdeket. A csoportszintű érdek fogalmát az egész világon csupán néhány nemzeti jogrendszerben dolgozták ki akár a joggyakorlat útján, akár jogszabályi formában. Ez a fogalom a csoporton belüli egyes vállalkozások érdekén kívül azt a közvetett érdeket is figyelembe veszi, amely a csoport egészének prosperitásához fűződik. A fogalom tartalma azonban országonként eltérő, így nem biztosítja a szükséges jogbiztonságot. Indokolt ezért rögzíteni, hogy a csoport egésze pénzügyi stabilitásának biztosítása céljából milyen feltételek mellett ruházható át a pénzügyi támogatás a határokon átnyúló bankcsoporthoz tartozó vállalkozások között. A csoport tagjai közötti támogatásnak önkéntesnek kell lennie. Indokolt, hogy a letelepedés jogának gyakorlását a tagállamok ne tegyék se közvetve, se közvetlenül függővé pénzügyi támogatás nyújtásáról szóló megállapodás létezésétől.
- (23) A pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében fontos, hogy az illetékes hatóságok azelőtt tudják orvosolni egy intézmény pénzügyi és gazdasági helyzetének romlását, hogy az intézmény elérne egy olyan pontot, amikor a hatóságoknak már nincs más választásuk, mint a szanálás. Ezért az illetékes hatóságoknak korai beavatkozási hatásköröket kell biztosítani, beleértve az intézmény vezetőtestületének leváltására, és helyette rendkívüli ügyvezető kinevezésére vonatkozó hatáskört; ezzel nyomás gyakorolható a

²³ HL L 331., 2010.12.15., 1. o.

szóban forgó intézményre annak érdekében, hogy hozzon intézkedéseket pénzügyi stabilitásának helyreállítására, illetve korai stádiumban szervezze át tevékenységét oly módon, hogy biztosítsa életképességét. A rendkívüli ügyvezető feladata az intézmény pénzügyi helyzetének stabilizálása érdekében szükséges intézkedések és megoldások megvalósítása. A rendkívüli ügyvezető kinevezése mindamellett nem érintheti hátrányosan sem a részvényesek vagy tulajdonosok jogait, sem az uniós jog vagy nemzeti társasági jog alapján biztosított eljárási kötelezettségek teljesítését, és annak tiszteletben kell tartania az Unió vagy a tagállamok befektetésvédelemmel kapcsolatos nemzetközi kötelezettségeit. A korai beavatkozási hatáskörök közé tartoznak a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben²⁴ már meghatározott, korai beavatkozásnak nem minősülő körülmények esetére megállapított hatáskörök, valamint az intézmény pénzügyi stabilitásának helyreállításához szükségesnek minősülő egyéb hatáskörök is.

- (24) A szanálást szabályozó rendszernek lehetővé kell tennie, hogy a szanálás időben, még a pénzügyi intézmény mérleg szerinti fizetőképzetlenné válását és tőkéjének teljes elvesztését megelőzően megkezdődhessen. A szanálást akkor kell kezdeményezni, amikor a vállalkozás már nem életképes, vagy életképessége valószínűleg nem tartható fenn, és más intézkedések elégtelennek bizonyultak a csőd elkerülésére. Önmagában az a tény, hogy egy intézmény nem teljesíti az engedélyezés feltételét képező követelményeket, nem indokolhatja a szanálás elrendelését, különösen akkor nem, ha az intézmény még életképes, vagy valószínűleg az. Valamely intézmény akkor tekintendő csődhelyzetben lévő vagy valószínűleg csődbe jutó intézménynek, ha szavatolótőkéjének teljes vagy gyakorlatilag teljes elvesztésével járó veszteségek bekövetkeztek vagy valószínűsíthető bekövetkeztek miatt az intézmény megsértette vagy valószínűsíthetően megsérti a tevékenységi engedélyének feltételét képező tőkekövetelményeket, ha az intézmény eszközei kevesebbek, vagy valószínűsíthetően kevesebbek lesznek a forrásainál, ha az intézmény nem tudja, vagy valószínűsíthetően nem fogja tudni teljesíteni kötelezettségeit azok esedékessé válásakor, vagy ha az intézmény rendkívüli állami pénzügyi támogatásra szorul. Önmagában az a tény, hogy valamely intézmény központi banki sürgősségi likviditási támogatásra szorul, nem jelenthet olyan körülményt, amely elégségesen bizonyítja, hogy az intézmény nem tudja, vagy a közeljövőben nem fogja tudni kifizetni kötelezettségeit azok esedékessé válásakor. A pénzügyi stabilitás megőrzése és különösen annak rendszerszintű likviditáshiány esetében történő megőrzése érdekében a központi banki likviditási eszközökhöz vagy az újonnan kibocsátott kötelezettségekhez kapcsolódó állami garancia bizonyos feltételek teljesülése esetén nem vonhatja maga után a szanálási eljárás megindítását. E feltételek szerint az állami garanciát az állami támogatási rendszerben jóvá kell hagyni, az nem képezheti egy nagyobb segélycsomag részét, és a garanciaintézkedéseknek időben szigorúan limitálnak kell lenniük. A banknak mindkét esetben fizetőképességnek kell lennie.
- (25) A szanálási hatóságok hatáskörének ki kell terjednie a holdingtársaságokra is, ha mind a holdingtársaság, mind annak leányvállalat intézménye csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut. Emellett, annak ellenére, hogy a holdingtársaság esetleg nincs csődhelyzetben vagy valószínűleg nem jut csődbe, a szanálási hatóságok hatáskörének ki kell terjednie a holdingtársaságokra akkor is, ha egy vagy több hitelintézetnek vagy

²⁴ HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

befektetési társaságnak minősülő leányvállalatuk szanálásra szorul, és egy vagy több leányvállalatuk szanálása vagy a csoport mint egész szanálása érdekében szükség van a szanálási eszközöknek és hatásköröknek a holdingtársaságra való alkalmazására.

- (26) Ha egy intézmény csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut, a nemzeti hatóságoknak minimális szinten harmonizált szanálási eszközökkel és hatáskörökkel kell rendelkezniük. Ezek alkalmazását közös feltételekhez, célokhoz és általános elvekhez kell kötni. Miután a szanálási hatóság elrendelte az intézmény szanálását, azzal szemben nem folytatható rendes fizetéseképtelenségi eljárás. Lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok az irányelvben biztosított hatáskörökön és eszközökön kívül további hatáskörökkel és eszközökkel lássák el a szanálási hatóságokat. E további hatásköröknek és eszközöknek mindazonáltal meg kell felelniük az irányelvben a szanálással kapcsolatban meghatározott elveknek és céloknak. Ennek megfelelően a hatáskörök és eszközök nem akadályozhatják a határokon átnyúló csoportok eredményes szanálását, és biztosítaniuk kell a részvényesi veszteségviselést.
- (27) Az erkölcsi kockázat kiküszöbölése érdekében a fizetéseképtelen intézménynek, függetlenül méretétől és összekapcsoltságától, ki kell tudnia lépni a piacról anélkül, hogy rendszerszintű zavart okozna. A csődhelyzetben lévő intézményeket általában rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolják fel. A rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolás azonban veszélyeztetheti a pénzügyi stabilitást, megszakíthatja alapvető szolgáltatások nyújtását, és érintheti a betétesek védelmét. Ilyen esetben közérdek a szanálási eszközök alkalmazása. Ezért a szanálás céljai közé kell tartozniuk a következőknek: az alapvető pénzügyi szolgáltatások folyamatosságának biztosítása, a pénzügyi rendszer stabilitásának fenntartása, az erkölcsi kockázat csökkentése a csődhelyzetben lévő intézményeknek nyújtott állami pénzügyi támogatásra való hagyatkozás minimalizálása révén, valamint a betétesek védelme.
- (28) A fizetéseképtelen intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolását minden esetben mérlegelni kell, mielőtt döntést hoznak az intézmény működő vállalkozásként történő fenntartásáról. Fizetéseképtelen intézmény működő vállalkozásként történő fenntartásának a lehető legnagyobb mértékben magánszektorból származó forrásokra kell támaszkodnia. Ez vagy magánszektorbeli vásárlónak történő értékesítéssel vagy magánszektorbeli vállalkozással való egyesüléssel, illetve – feltőkésítés céljából – az intézmény kötelezettségeinek leírását vagy adósságának saját tőkévé való átalakítását követően érhető el.
- (29) A szanálási eszközök alkalmazása és a szanálási hatáskörök gyakorlása során a szanálási hatóságoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a részvényesek és a hitelezők a megfelelő arányban kivegyék a részüket a veszteség viseléséből, a vezetőket leváltásuk, az intézmény szanálásának költségeit minimalizálják, és a fizetéseképtelen intézmény azonos osztályba tartozó hitelezőit egyformán kezeljék. Ha a szanálási eszközök használata állami támogatás nyújtásával jár, a beavatkozásokat az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően kell értékelni. Állami támogatás igénybevételeire egyebek mellett akkor kerülhet sor, ha a csődhelyzetben lévő intézmények kisegítése során felhasználják szanálási alapok vagy betétbiztosítási alapok forrásait.
- (30) A részvényesek és hitelezők jogai csak az Alapjogi Charta 52. cikkében megállapított elvekkel összhangban korlátozhatók. A szanálási eszközök ezért csak a

csődhelyzetben lévő vagy a valószínűleg csődbe jutó intézmények esetében alkalmazhatók, és csak akkor, ha általános érdekből szükséges a pénzügyi stabilitás céljának teljesítése. A szanálási eszközöket különösen abban az esetben kell alkalmazni, ha az intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás útján nem számolható fel anélkül, hogy ez destabilizálná a pénzügyi rendszert, és az intézkedésekre szükség van a rendszerszintű jelentőségű funkciók gyors átadásának vagy fenntartásának biztosításához, illetve ha nincs ésszerű kilátás magánforrásokra támaszkodó alternatív megoldás alkalmazására, ideértve a meglévő részvényesek vagy harmadik fél által végrehajtott, az intézmény életképességét teljes mértékben helyreállító tőkeemelést.

- (31) A tulajdonjogokba való beavatkozás nem lehet aránytalan mértékű. Következésképpen az érintett részvényesek és hitelezők nem szenvedhetnek el nagyobb veszteséget annál, mint amely akkor sújtotta volna őket, ha az intézményt a szanálást elrendelő döntés idején felszámolják. Abban az esetben, ha egy szanálás alatt álló intézmény eszközeinek csak egy részét veszi át magánszektorbeli vásárló vagy hídbank, a szanálás alatt álló intézmény fennmaradó részét rendes fizetéseképtelenségi eljárás útján fel kell számolni. Az intézmény felszámolási eljárásában érintett, megmaradó részvényesek és hitelezők védelme érdekében az e részvényesek és hitelezők számára a felszámolási eljárásban érintett követeléseik ellenértékeként kifizetett összeg nem lehet kevesebb, mint az a becsült összeg, amelyhez akkor jutottak volna, ha az egész intézmény rendes fizetéseképtelenségi eljárás alá kerül.
- (32) A részvényesek és hitelezők arra vonatkozó jogának védelme érdekében, hogy a számukra kifizetett összeg ne legyen kevesebb, mint az az összeg, amelyhez rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetén jutottak volna, egyértelmű kötelezettségeket kell megállapítani az intézmény eszközeinek és kötelezettségeinek értékelése tekintetében, és elegendő időt kell biztosítani arra, hogy megfelelő becslés készülhessen arról, milyen elbánásban részesültek volna a részvényesek és hitelezők, ha az intézményt rendes fizetéseképtelenségi eljárás útján felszámolják. Biztosítani kell annak lehetőségét, hogy ez az értékelés már a beavatkozás korai szakaszában elkezdődhessen. A szanálás megkezdése előtt becslést kell készíteni az intézmény eszközeinek és kötelezettségeinek értékére, valamint arra vonatkozóan, milyen elbánásban részesülnének a részvényesek és hitelezők rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetén. Ez az értékelés csak a szanálásról szóló határozattal együtt képezheti bírósági felülvizsgálat tárgyát. Emellett kötelezettséget kell előírni a szanálási eszközök alkalmazását követő, utólagos összehasonlítás elvégzésére is, amelynek keretében össze kell vetni, milyen tényleges elbánásban részesültek a részvényesek és hitelezők, illetve milyen elbánásban részesültek volna rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetén. Ha az kerül megállapításra, hogy a részvényesek és hitelezők követeléseik ellenértékeként alacsonyabb összeghez jutottak annál, mint amit rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetén kaptak volna, akkor biztosítani kell, hogy a különbözetet kifizessék számukra. Szemben a szanálást megelőzően végzett értékeléssel, ez az összehasonlítás a szanálásról szóló határozattól függetlenül is bírósági felülvizsgálat tárgyát képezheti. Lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok szabadon határozzák meg, milyen eljárás révén fizethető ki a részvényesek és hitelezők számára az említett különbözet. Amennyiben van ilyen, ezt a különbözetet az ezen irányelv szerint megállapított finanszírozási rendszerek útján kell kifizetni.
- (33) Fontos, hogy a veszteségeket az intézmény csődbe jutásakor azonnal elszámolják. A csődhelyzetben lévő intézmények eszközei és kötelezettségei értékelésének a szanálási eszközök alkalmazásának pillanatában fennálló piaci értéken kell alapulnia, feltéve,

hogy a piacok megfelelően működnek. Ha a piacok működése rendellenes, az értékelés az eszközök és kötelezettségek megfelelően indokolt, hosszú távú gazdasági értékén is alapulhat. Sürgős esetben lehetővé kell tenni, hogy a szanálási hatóságok a csődhelyzetben lévő intézmény eszközeit, illetve kötelezettségeit gyors értékeléssel mérjék fel. Ez az értékelés ideiglenes, a független értékelés elvégzéséig érvényes.

- (34) A piac bizalmának fenntartása és a továbbterjedés minimalizálása érdekében gyors fellépés szükséges. Ha az intézmény csődhelyzetben lévőnek vagy valószínűleg csődbe jutónak minősül, a szanálási hatóságoknak haladéktalanul meg kell tenniük a megfelelő intézkedéseket. A csőd körülményeinek és különösen a helyzet sürgősségének figyelembevételével lehetővé kell tenni a szanálási hatóságok számára, hogy a korai beavatkozási hatáskörök alkalmazásának elrendelése nélkül fogantossítsanak szanálási intézkedéseket.
- (35) A szanálási eszközök alkalmazásának meg kell előznie az intézménynek esetlegesen nyújtott állami tőkejuttatást vagy bármely ezzel egyenértékű, rendkívüli állami pénzügyi támogatást. Ez azonban nem képezheti akadályát a betétbiztosítási rendszerekből vagy szanálási alapokból származó források szanálási célú felhasználásának. Ebben az összefüggésben a rendkívüli állami pénzügyi támogatásnak, szanálási alapoknak, illetve betétbiztosítási alapoknak a csődhelyzetben lévő intézmény szanálásának szolgáltatásban történő felhasználását a vonatkozó állami támogatási rendelkezéseknek megfelelően kell értékelni.
- (36) A szanálási eszközök közé kell tartozniuk a következőknek: a vállalkozás magánszektorbeli vásárlónak történő értékesítése, hídintézmény létrehozása, a csődhelyzetben lévő intézmény jó eszközeinek elkülönítése az intézmény értékvesztett eszközeitől, valamint a csődhelyzetben lévő intézmény adósságának leírása.
- (37) Ha a szanálási eszközöket egy intézmény rendszerszintű jelentőségű szolgáltatásainak vagy életképes tevékenységeinek egy stabil vállalkozásra – például egy magánszektorbeli vásárlóra vagy hídintézményre – történő átruházására használták, a fennmaradó részt megfelelő időn belül fel kell számolni, figyelembe véve azokat az esetleges igényeket, amelyek a vásárló vagy hídintézmény által átvett tevékenységek vagy szolgáltatások folytatásának biztosítása céljából a csődhelyzetben lévő intézmény által nyújtott szolgáltatások vagy támogatás iránt jelentkeznek.
- (38) A üzletértékesítési eszköznek lehetővé kell tennie a hatóságok számára, hogy az intézményt vagy az intézmény tevékenységeinek egy részét a részvényesek hozzájárulása nélkül is értékesíthessék egy vagy több vásárló részére. Az üzletértékesítési eszköz alkalmazása során a hatóságoknak rendelkezniük kell arról, hogy az intézmény vagy az intézmény egyes részeinek eladására nyílt, átlátható és diszkriminációtól mentes folyamat útján kerüljön sor, melynek során a lehető legmagasabb eladási ár elérésére törekednek.
- (39) A részvényesek és hitelezők azon jogának a védelme érdekében, hogy legalább akkora ellenértékhez jussanak hozzá, mint amekkorához rendes fizetéseképtelenségi eljárás esetén jutottak volna, a részleges eszközátruházásból származó valamennyi bevételnek a szanálás alatt álló intézményt kell megilletnie. Amennyiben minden részvény vagy az intézmény minden eszköze, joga és kötelezettsége átruházásra kerül, az ebből származó teljes bevételnek a csődbe jutott intézmény részvényeseit kell megilletnie. A

bevételekből le kell vonni az intézmény csődje miatt keletkezett költségeket és a szanálási folyamat költségeit.

- (40) Az értékesítés megfelelő idő alatt történő lebonyolítása és a pénzügyi stabilitás védelme érdekében a befolyásoló részesedés vásárlójának értékelését késedelem nélkül el kell végezni, eltérve a 2006/48/EK irányelvben megállapított határidőktől.
- (41) A csődbe jutott intézmény értékesítésével kapcsolatos információk és a potenciális vásárlókkal az üzletértékesítési eszköz alkalmazását megelőzően folytatott tárgyalások valószínűsíthetően rendszerszintű jelentőségűek. A pénzügyi stabilitás biztosítása érdekében lényeges, hogy az ilyen információknak a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁵ által előírt nyilvános közzététele – a piaci visszaélésre vonatkozó szabályok által megengedett késedelemmel összhangban – annyival késleltethető legyen, amennyi idő az intézmény szanálásának megtervezéséhez és strukturálásához szükséges.
- (42) A szanálási hatóság ellenőrzése alatt álló intézményként a hídintézmény fő célja, hogy biztosítsa az alapvető pénzügyi szolgáltatások folyamatos nyújtását a fizetéseképtelen intézmény ügyfelei részére, valamint azt, hogy az alapvető pénzügyi tevékenységeket továbbra is elvégezzék. A hídintézményt életképes működő vállalkozásként kell működtetni, és a lehető legrövidebb időn belül vissza kell helyezni a piacra, vagy amennyiben nem bizonyul életképesnek, fel kell számolni.
- (43) Az eszközkelkülönítési eszköznek lehetővé kell tennie, hogy a hatóságok az alulteljesítő vagy értékvesztett eszközöket egy különálló gazdasági egységhez helyezték át. A csődhelyzetben lévő intézmény jogosulatlan versenyelőnyének kiküszöbölése érdekében ez az eszköz kizárólag más eszközökkel együtt alkalmazható.
- (44) Egy jól működő szanálási rendszernek minimalizálnia kell a csődhelyzetben lévő intézmények szanálásának adófizetők által viselt költségeit. Azt is biztosítani kell, hogy akár nagy és rendszerszintű jelentőségű intézményeket is szanálni lehessen a pénzügyi stabilitás veszélyeztetése nélkül. Az adósságleírási eszköz úgy éri el ezt a célt, hogy biztosítja: az intézmény részvényesei és hitelezői megfelelő veszteségeket viselnek, valamint viselik a költségek megfelelő részét. Ezért a Pénzügyi Stabilitási Tanács ajánlása szerint a szanálási keretrendszernek – kiegészítő opcióként, más szanálási eszközökkel együtt alkalmazandó – jogszabályon alapuló adósságleírási hatásköröket is tartalmaznia kell.
- (45) Annak biztosítása érdekében, hogy a szanálási hatóságok különféle körülmények között is rendelkezzenek a veszteségek hitelezőkre hárításához szükséges rugalmassággal, indokolt, hogy az adósságleírási eszközt egyaránt tudják alkalmazni akkor is, ha a cél a csődhelyzetben lévő intézmény működő vállalkozásként történő helyreállítása, azaz amennyiben reális kilátás van arra, hogy az intézmény életképesse tehető, és akkor is, ha a rendszerszintű jelentőségű szolgáltatásokat hídintézménynek adják át, az intézmény többi része pedig beszünteti működését, és felszámolásra kerül.
- (46) Ha az adósságleírási eszközt abból a célból alkalmazzák, hogy a csődhelyzetben lévő intézmény tőkehelyzetét helyreállítsák, és az intézmény működő vállalkozásként

²⁵ HL L 96., 2003.4.12., 16. o.

tovább folytathassa tevékenységét, az adósságleírással végrehajtott szanálást minden esetben a vezetés leváltásának, az intézmény szerkezetátalakításának és tevékenysége átszervezésének kell követnie, amelynek során orvosolják a csődhöz vezető okokat. A szerkezetátalakítást reorganizációs terv végrehajtásával kell megvalósítani. E tervnek megfelelő esetben összhangban kell állnia az intézmény által a Bizottságnak az uniós állami támogatási rendszerben benyújtandó szerkezetátalakítási tervvel. Az intézmény hosszú távú életképességének helyreállítását célzó intézkedések mellett a tervnek tartalmaznia kell a támogatás lehető legkisebbre korlátozását, a tehermegosztást és a versenytorzítás korlátozását célzó intézkedéseket is.

- (47) Az adósságleírási eszközt nem helyénvaló olyan követelésekre alkalmazni, amelyek fedezettek, biztosítékkal vannak ellátva, vagy más módon garantáltak. Annak biztosítása érdekében azonban, hogy az adósságleírási eszköz eredményesen működjön, és elérje a célját, kívánatos, hogy a csődhelyzetben lévő intézmény biztosíték nélküli kötelezettségeire a lehető legszélesebb körben alkalmazható legyen. Mindazonáltal indokolt bizonyos típusú biztosíték nélküli kötelezettségeket kizárni az adósságleírási eszköz alkalmazási köréből. Közérdekű okokból és az eredményes szanálás érdekében ki kell zárni az adósságleírási eszköznek a betétbiztosítási rendszerekről szóló, 1994. május 30-i 94/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján védett betétekre²⁶, a csődhelyzetben lévő intézmény munkavállalói felé fennálló kötelezettségekre, illetve azon kereskedelmi követelésekre történő alkalmazását, amelyek az intézmény napi működéséhez szükséges árukhoz és szolgáltatásokhoz kapcsolódnak.
- (48) A betétbiztosítási rendszer által garantált betétek tulajdonosai tekintetében nem alkalmazható az adósságleírási eszköz. A betétbiztosítási rendszer azonban hozzájárul a szanálási folyamat finanszírozásához, és pedig abban a mértékben, amilyenben a betéteseket kártalanítani kellett volna. Az adósságleírási hatáskör gyakorlása biztosítja, hogy a betétesek továbbra is hozzáférjenek betéteikhez, ami a betétbiztosítási rendszerek létrehozásának fő célja. Amennyiben nem irányoznánk elő e rendszerek bevonását ilyen esetekben, ez tisztességtelen előnyt jelentene azon többi hitelezővel szemben, akikre kiterjed a szanálási hatóság hatásköre.
- (49) A szanálási hatóságoknak általában a hitelezők egyenlő kezelését és a követeléseknek a fizetéseképtelenség tekintetében alkalmazandó jogszabályokban meghatározott rangsorát tiszteletben tartó módon kell alkalmazniuk az adósságleírási eszközt. A veszteségeket először a szavatolótőke-elemekben kell érvényesíteni, és a részvényesek felé részvények törlése vagy a részvények jelentős hígítása révén kell közvetíteni. Amennyiben ezek az eszközök nem elegendőek, alárendelt kölcsönöket kell átalakítani vagy leírni. Végül, miután az alárendelt kötelezettségsztyályokat teljes mértékben átalakították vagy leírták, az előresorolt kötelezettségek konverziójára vagy leírására kerül sor.
- (50) Annak elkerülése érdekében, hogy az intézmények az adósságleírási eszköz hatékony alkalmazását akadályozó módon strukturálják kötelezettségeiket, indokolt megállapítani, hogy az intézményeknek minden esetben rendelkezniük kell a szavatoló tőke, alárendelt kölcsön és előresorolt kötelezettségek egy olyan – az intézmény teljes kötelezettségeinek százalékában kifejezett – aggregált összegével, amely a

²⁶ HL L 135., 1994.5.31., 5–14. o.

2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv alkalmazásában nem minősül szavatoló tőkének. Lehetővé kell tenni továbbá a szanálási hatóságok számára annak előírását is, hogy ez a százalékos arány teljes egészében vagy részben szavatoló tőkéből és alárendelt kölcsönből álljon.

- (51) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy azon a ponton, amikor a kibocsátó intézmény életképtelensége bekövetkezik, az egyéb alapvető tőkeinstrumentumok és a járulékos tőkeinstrumentumok teljes mértékben nyeljük el a veszteségeket. Ennek megfelelően, a szanálási hatóságok számára elő kell írni, hogy ezen a ponton teljes mértékben írják le ezeket az instrumentumokat, vagy váltsák át azokat elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokra a gazdasági életképtelenség bekövetkezésekor és bármely más szanálási intézkedés végrehajtása előtt. Ebből a szempontból a gazdasági életképtelenség pontja az a pont, amikor az érintett nemzeti hatóság megállapítja, hogy az intézmény megfelel a szanálási feltételeknek, vagy amikor a hatóság úgy határoz, hogy az intézmény gazdasági életképessége a szóban forgó tőkeinstrumentumok leírása nélkül megszűnik. Azt a tényt, hogy a hatóságok az ezen irányelvben meghatározott körülmények fennállása esetén leírják vagy átalakítják az instrumentumokat, el kell ismerni az instrumentumra vonatkozó feltételekben, és fel kell tüntetni az instrumentummal kapcsolatban közzétett vagy rendelkezésre bocsátott prospektusokban és ajánlati dokumentációban.
- (52) Az adósságleírási eszköz alkalmazásának, az intézmény működő vállalkozásként történő fenntartása mellett maximalizálnia kell a hitelezők követeléseinek értékét, javítania kell a piaci biztonságot, és meg kell nyugtatnia a szerződő feleket. A befektetői és piaci partnerek megnyugtatása és az eszköz hatásának minimalizálása érdekében lehetővé kell tenni, hogy az adósságleírási eszköz alkalmazására 2018. január 1. előtt ne kerüljön sor.
- (53) A szanálási hatóságoknak minden olyan jogkörrel rendelkezniük kell, amelyek a szanálási eszközök alkalmazása során – különféle kombinációkban – gyakorolhatók. Ezek közé tartozik a csődhelyzetben lévő intézmény részvényeinek, eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy másik vállalkozásra, például egy másik intézményre vagy hídintézményre történő átruházására vonatkozó hatáskör; a csődhelyzetben lévő intézmény részvényeinek leírására vagy törlésére, illetve adósságának leírására vagy átalakítására vonatkozó hatáskör; a vezetés leváltására vonatkozó hatáskör; valamint a követelések kifizetésére vonatkozó átmeneti moratórium előírására vonatkozó hatáskör. Szükség lehet kiegészítő hatáskörökre is, például arra, hogy a csoport más részei számára előírják az alapvető szolgáltatások folytatólagos biztosítását.
- (54) Nem szükséges előírni a pontos módját annak, ahogyan a szanálási hatóságok beavatkozhatnak a fizetéseképtelen intézmény működésébe. A szanálási hatóságok választhatnak, hogy az ellenőrzést az intézmény működésébe való közvetlen beavatkozás révén vagy végrehajtási határozat útján veszik át. A szanálási hatóságok erről az adott eset körülményeitől függően döntenek. A tagállamok közötti hatékony együttműködéshez ebben a szakaszban nem tűnik szükségesnek egységes modell előírása.
- (55) A szanálási keretnek eljárási követelményeket is tartalmaznia kell annak biztosítására, hogy a szanálási intézkedésekről megfelelően értesítsék az érintetteket, és azokat megfelelően nyilvánosságra hozzák. Mivel azonban a szanálási hatóságok és

szaktanácsadóik által a szanálási eljárás alatt megszerzett információk feltehetően bizalmas jellegűek, a szanálási határozat közzététele előtt megfelelően titkosítani kell azokat.

- (56) A nemzeti hatóságoknak kiegészítő hatáskörökkel kell rendelkezniük annak érdekében, hogy biztosítsák a részvények vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, valamint az eszközök, jogok és kötelezettségek eredményes átruházását. E hatásköröknek magukban kell foglalniuk a harmadik felek jogainak az átruházott instrumentumokról vagy eszközökről való eltávolítására vonatkozó hatáskört, a szerződések kikényszerítésére irányuló hatáskört, valamint az átadott eszközöket és részvényeket átvevő féllel szemben a megállapodások folytonosságának biztosítására irányuló hatáskört. Mindez nem érintheti azonban a munkavállalóknak a munkaszerződés felmondására vonatkozó jogát. A szerződő félnek a szerződés felmondására irányuló joga szintén nem sérülhet, amennyiben a felmondás oka nem csupán az, hogy a csődhelyzetben lévő intézmény helyébe egy új intézmény lép. A szanálási hatóságoknak rendelkezniük kell továbbá azzal a kiegészítő hatáskörrel, amely alapján kötelezhetik a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolás alatt álló maradványintézményt azon szolgáltatások teljesítésére, amelyek ahhoz szükségesek, hogy az üzletértékesítési eszköz vagy a hídintézményi eszköz alkalmazásával eszközökhöz vagy részvényekhez jutott intézmény folytassa üzleti tevékenységét.
- (57) Az Alapjogi Charta 47. cikkével összhangban az érintett feleknek joguk van a tisztességes eljáráshoz és az őket érintő intézkedésekkel szembeni hatékony jogorvoslathoz. Ezért biztosítani kell a szanálási hatóságok által hozott határozatok bírósági felülvizsgálatának lehetőségét. Mivel azonban ezen irányelv alkalmazási körébe rendkívüli sürgősséget képviselő helyzetek tartoznak, és mivel a szanálási hatóságok határozatainak felfüggesztése gátolhatja az alapvető funkciók folytatólagos biztosítását, rendelkezni kell arról, hogy bírósági felülvizsgálat iránti kérelem vagy nem jogerős bírósági határozat nem függesztheti fel a szanálási határozatok végrehajtását. Továbbá, azon harmadik felek védelme érdekében, akik a szanálási hatásköreiket gyakorló hatóságok eljárása során vásároltak a szanálás alatt álló intézmény eszközeiből, jogaiból és kötelezettségeiből, valamint a pénzügyi piacok stabilitása érdekében, a bírósági felülvizsgálat nem érinthet megsemmisített határozat alapján hozott adminisztratív intézkedést vagy végrehajtott ügyletet. Ezért a jogsértő határozatra vonatkozó jogorvoslatnak az érintett által elszenvedett veszteség kompenzálására kell korlátozódnia.
- (58) Az eredményes szanálás és a joghatóságot érintő konfliktusok elkerülése érdekében rendes fizetéseképtelenségi eljárás addig nem indítható vagy folytatható a csődhelyzetben lévő intézménnyel szemben, amíg a szanálási hatóság szanálási hatásköreit gyakorolja, vagy a szanálási eszközöket alkalmazza. Bizonyos szerződéses kötelezettségek korlátozott időre történő felfüggesztése is hasznos és szükséges annak érdekében, hogy a szanálási hatóságnak legyen ideje a szanálási eszközök gyakorlatba való átültetésére.
- (59) Annak biztosítása érdekében, hogy a hatóságoknak, amikor magánszektorbeli vásárlóra vagy hídintézményre ruháznak át eszközöket és kötelezettségeket, megfelelő idő álljon rendelkezésére az átadandó szerződések meghatározására, indokolt a szerződő felek pénzügyi szerződések lezárására, meggyorsítására, illetve más módon történő megszüntetésére vonatkozó jogainak arányos korlátozása az átruházás előtt. Ez

a korlátozás szükséges ahhoz, hogy a hatóságok a felmondási jogok széles körű gyakorlásából következő érték- és hatókörváltozásoktól mentes, valós képet kaphassanak a csődhelyzetben lévő intézmény mérlegéről. Annak érdekében, hogy csak a feltétlenül szükséges legkisebb mértékben avatkozzanak be a szerződő felek szerződéses jogaiba, a felmondási jogok korlátozása csak a szanálási intézkedéssel összefüggésben érvényesíthető, a más mulasztás – például fizetési vagy letétszolgáltatási kötelezettség elmulasztása – miatt fennálló felmondási jogokat változatlanul kell hagyni.

- (60) A csődhelyzetben lévő intézmény néhány, de nem az összes eszközének, jogának és kötelezettségének átruházása esetén a jogszerű tőkepiaci megállapodások fenntartása érdekében indokolt védelmet biztosítani a kapcsolt kötelezettségek, jogok és szerződések különválasztásával szemben. A kapcsolt szerződésekből való válogatásra vonatkozó e korlátozásnak az ugyanazon féllel kötött, biztosítéki megállapodással, tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodással, beszámítási megállapodással, pozíciólezáró nettósítási megállapodással, illetve strukturált finanszírozási megállapodással fedett szerződésekre is vonatkoznia kell. Amennyiben a védelem alkalmazandó, a szanálási hatóságoknak a védett megállapodáshoz tartozó összes kapcsolt szerződést át kell ruházniuk, vagy mindegyiket a csődbe jutott maradványbanknál kell hagyniuk. A védelemnek garantálnia kell, hogy a 2006/48/EK irányelv szerinti nettósítási megállapodással fedett kitettségek szavatolótőke-kezelése változatlan marad.
- (61) Amennyiben a szanálási hatóság kapcsolt szerződések egy csoportját szándékozik átruházni, de az átruházás nem lehet érvényes a csoportban szereplő minden szerződésre azért, mert a szerződésekben foglalt jogok vagy kötelezettségek egy része egy Unión kívüli terület joga alá tartozik, az átruházás nem hajtható végre. Ha egy átruházás megsérti e szabályt, azt semmissé kell nyilvánítani.
- (62) Bár annak biztosítása, hogy a szanálási hatóságok ugyanazokkal az eszközökkel és hatáskörökkel rendelkezzenek, egy határokon átnyúló csoport csődje esetén megkönnyíti a koordinált fellépést, mégis további intézkedések tűnnek szükségesnek az együttműködés elősegítése és az eltérő nemzeti válaszok megelőzése érdekében. A kapcsolt vállalkozások szanálása során a hatóságoknak szanálási kollégiumokban kell konzultálniuk és együttműködniük egymással annak érdekében, hogy megállapodjanak a csoportszintű szanálási rendszer kialakításáról. A szanálási kollégiumokat a jelenlegi felügyeleti kollégiumok magja körül, a csoporthoz tartozó vállalkozások szanálási hatóságainak részvételével és – megfelelő esetben – a pénzügyminisztériumok bevonásával kell létrehozni. Válság esetén a szanálási kollégiumnak kell biztosítania az információcsere és a szanálási intézkedések koordinálásának fórumát.
- (63) A határokon átnyúló csoportok szanálása során biztosítani kell az egyensúlyt egyfelől a helyzet sürgősségét szem előtt tartó és a csoport egésze számára hatékony, méltányos és gyors megoldást biztosító eljárások iránti igény, másrésről az érintett tagállamok pénzügyi stabilitásának védelme iránti igény között. A szanálási kollégiumokban a szanálási hatóságoknak meg kell osztaniuk egymással véleményüket. A csoportszintű szanálási hatóság által javasolt szanálási intézkedéseket az egyes nemzeti szanálási hatóságoknak a csoportszintű szanálási tervek keretében közösen kell kidolgozniuk, és meg kell vitatniuk. A lehetőség szerint gyors és közös döntések érdekében a szanálási kollégiumoknak figyelembe kell venniük mindazon tagállamok szanálási hatóságának

véleményét, ahol a csoport aktívan jelen van. A csoportszintű szanálási hatóság szanálási intézkedéseinek minden esetben figyelembe kell venniük azt a hatást, amelyet a csoporthoz tartozó vállalkozásoknak otthont adó tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolnak. Ennek érdekében lehetővé kell tenni, hogy a csoporthoz tartozó leányvállalatoknak otthont adó tagállamok szanálási hatóságai a csoportszintű szanálási hatóság döntéseit ne csak a szanálási intézkedések megfelelősége alapján, hanem az érintett tagállam pénzügyi stabilitásának védelme okán is kifogásolhassák. Minden, egyebek mellett azzal kapcsolatos nézeteltérést, hogy megfelelő mértékben teljesül-e a csoporthoz tartozó vállalkozásoknak otthont adó tagállamok pénzügyi stabilitásának védelme, az EBH-nak kell megoldania. Az EBH-nak biztosítania kell mindenekelőtt azt, hogy a szanálási intézkedésről hozandó végső döntés megfelelően vegye figyelembe a szanálási hatóságok mindegyikének az Unió pénzügyi stabilitásának védelméhez és a csoporthoz tartozó vállalkozásoknak otthont adó tagállamok pénzügyi stabilitásának védelméhez fűződő érdekét.

- (64) A csoportszintű szanálási rendszer létrehozása megkönnyítheti a koordinált szanálást, amely nagyobb valószínűséggel fogja biztosítani a csoporthoz tartozó összes intézmény szempontjából legjobb eredményeket. A csoportszintű szanálási rendszerre a csoportszintű szanálási hatóságnak kell javaslatot tennie, és annak a szanálási kollégium tagjaira kötelezőnek kell lennie. Amennyiben valamely nemzeti szanálási hatóság nem ért egyet a rendszerrel, az EBH elé utalhatja az ügyet. Lehetővé kell tenni, hogy az EBH annak értékelése alapján rendezze a vitát, hogy a nemzeti pénzügyi stabilitás okán szükség van-e az érintett tagállam független intézkedésére, figyelemmel egyrészt ezen intézkedés más tagállamok pénzügyi stabilitására gyakorolt hatására, másrészt a csoport mint egész értékének maximalizálására.
- (65) A csoportszintű szanálási rendszer részeként a nemzeti hatóságokat fel kell kérni, hogy a szanálási feltételeknek megfelelő jogi személyekre ugyanazt az eszközt alkalmazzák. A nemzeti hatóságok nem rendelkezhetnek hatáskörrel a csoportszintű szanálási hatóság felelősségi körébe tartozó, csoportszinten alkalmazott szanálási eszközök, például az anyavállalati szinten alkalmazott hídbank eszköz, a hitelintézeti anyavállalat eszközeinek értékesítése vagy az anyavállalati szintű adósságátalakítás kifogásolására. A csoport egészének stabilizálása céljából a csoportszintű szanálási hatóságoknak a hídbank intézmény csoportszintű alkalmazására is rendelkezniük kell hatáskörrel (ami adott esetben tehermegosztási megállapodások megkötését is magával vonhatja). Lehetővé kell tenni, hogy a leányvállalatok tulajdonjogát csomagban vagy egyenként történő, megfelelő piaci feltételek esetén végrehajtható továbbértékesítés céljából a hídbankra ruházzák át. Ezenkívül a csoportszintű szanálási hatóságnak hatáskörrel kell rendelkeznie az adósságleírási eszköz anyavállalati szinten történő alkalmazására.
- (66) A nemzetközileg tevékenykedő intézmények és csoportok hatékony szanálásához az Unió és harmadik országok szanálási hatóságai közötti együttműködési megállapodásokra van szükség. Az együttműködést segíti, ha a harmadik országok szanálási rendszerei olyan közös elveken és megközelítéseken alapulnak, amelyeket a Pénzügyi Stabilitási Tanács és a G-20 dolgoznak ki. Ennek érdekében az EBH-nak igazgatási keretmegállapodásokat kell kidolgoznia és megkötnie harmadik országok hatóságaival az 1093/2010/EU rendelet 33. cikkének megfelelően, a nemzeti hatóságoknak pedig kétoldalú megállapodásokat kell kötniük, amennyire lehetséges az EBH keretmegállapodásaival összhangban. A globális vállalatok csődjének kezeléséért felelős nemzeti hatóságok közötti ilyen megállapodások a nemzetközi csoportokkal

kapcsolatos hatékony tervezés, döntéshozatal és koordináció eszközei. Emellett meg kell bízni az EBH-t harmadik országok szanálási hatóságai által hozott intézkedések elismerésével is. Az EBH elismerő határozatainak végrehajtásáért a tagállamoknak kell viselniük felelősséget.

- (67) Az együttműködésnek ki kell terjednie az uniós vagy harmadik országbeli csoportok leányvállalataira és az uniós vagy harmadik országbeli intézmények fióktelepeire. A harmadik országbeli csoportok leányvállalatai az Unió területén letelepedett vállalkozásokként teljes mértékben az uniós jog hatálya alá tartoznak, így az ezen irányelvben meghatározott szanálási eszközök is alkalmazandók tekintetükben. Szükséges azonban, hogy a tagállamok fenntartsák annak jogát, hogy a szanálási eszközöket harmadik országban székhellyel rendelkező intézmények fióktelepei tekintetében is alkalmazzák abban az esetben, ha a fiókteleppel kapcsolatos harmadik országbeli eljárás elismerése és alkalmazása veszélyeztetné a pénzügyi stabilitást az Unióban, vagy ha az unióbeli betétesek nem részesülnének a harmadik országbeli betétesekkel egyenlő elbánásban. Ennek érdekében fel kell jogosítani az EBH-t arra, hogy a nemzeti szanálási hatóságokkal folytatott egyeztetést követően visszautasítsa harmadik országbeli intézmények uniós fióktelepeivel kapcsolatos harmadik országbeli eljárások elismerését.
- (68) Vannak olyan körülmények, amelyek fennállása esetén az alkalmazott szanálási eszközök hatékonysága attól függhet, hogy rendelkezésre áll-e rövid távú finanszírozás az intézmény vagy hídintézmény számára, nyújtanak-e garanciát a potenciális vásárlóknak, illetve biztosítanak-e tőkét a hídintézménynek. Amellett, hogy a központi bankok lényeges szerepet játszanak a pénzügyi rendszernek – akár stresszhelyzetben – történő likviditásnyújtás terén, az is fontos, hogy a tagállamok finanszírozási rendszereket alakítsanak ki annak kiküszöbölésére, hogy az ilyen célra szükséges pénzeszközöket a nemzeti költségvetésekből vegyék el. A pénzügyi rendszer stabilizálását a pénzügyi ágazat egészének kell finanszíroznia.
- (69) Főszabály szerint az ágazattól kell hozzájárulásokat beszedni az intézmények szanálása előtt és attól függetlenül. Amikor az előzetes pénzeszközök nem elégségesek a veszteségek vagy a finanszírozási rendszerek költségeinek fedezésére, a további költség vagy veszteség viselésére kiegészítő hozzájárulásokat kell beszedni.
- (70) A kritikus tömeg elérése és azon prociklikus hatások kiküszöbölése érdekében, amelyek akkor jelentkeznek, ha rendszerszintű válság során a finanszírozási rendszerek kizárólag utólagos hozzájárulásokra támaszkodnának, elengedhetetlen, hogy a nemzeti finanszírozási rendszerek előzetesen rendelkezésre álló pénzügyi eszközei elérjenek egy meghatározott összeget.
- (71) A hozzájárulások méltányos kiszámítása és a kevésbé kockázatos modellben történő működés ösztönzése érdekében a nemzeti finanszírozási rendszerekhez történő hozzájárulásoknak figyelembe kell venniük a hitelintézetek által viselt kockázatok fokát.
- (72) A csődhelyzetben lévő pénzügyi intézmények eredményes szanálása a belső piac kiteljesítésének elengedhetetlen eleme. Az ilyen intézmények csődje nemcsak azon piacok pénzügyi stabilitását érinti, amelyeken az intézmény jelen van, hanem az Unió pénzügyi piacának egészét veszélyezteti. A pénzügyi szolgáltatások belső piacának kiteljesítésével a nemzeti pénzügyi rendszerek egyre szorosabban összekapcsolódnak.

Számos intézmény a letelepedése szerinti tagállamon kívül is működtet vállalkozásokat, és mindegyiküket összekötik a bankközi, és egyéb lényegileg páneurópai piacok. Az, hogy az intézmények eredményes szanálására minden tagállamban egyenlő feltételek mellett kerüljön sor, érdeke azoknak a tagállamoknak, amelyben az adott intézmények működnek, de érdekében áll általában minden tagállamnak is, mivel ennek révén biztosíthatók az azonos versenyfeltételek, és tökéletesíthető az Unió egységes pénzügyi piacának működése. A finanszírozási rendszerek európai rendszerének létrehozása révén biztosítani kell, hogy az Unióban működő minden intézményre egyformán hatékony szanálásfinanszírozási rendszer vonatkozzon, és minden intézmény hozzájáruljon az egységes piac stabilitásának biztosításához.

- (73) A finanszírozási rendszerek európai rendszere ellenálló képességének fokozása érdekében, továbbá annak a célnak megfelelően, hogy a finanszírozás elsősorban ne állami, hanem ágazati forrásokból valósuljon meg, lehetővé kell tenni, hogy a nemzeti finanszírozási rendszerek szükség esetén egymástól forrásokat kölcsönözzenek.
- (74) Jóllehet a finanszírozási rendszereket nemzeti szinten hozzák létre, azoknak csoportszintű szanálás esetén közösen kell viselniük a terheket. Amennyiben valamely szanálási intézkedés biztosítja, hogy a betétesek továbbra is hozzáférhessenek betéteikhez, akkor azt a betétbiztosítási rendszert, amelyhez a szanálás alatt álló intézmény tartozik, a biztosított betétek erejéig felelőssé kell tenni azért a veszteségért, amelyet abban az esetben kellett volna viselnie, ha az intézményt rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolják.
- (75) A betétesek kifizetésének vagy a biztosított betétekhez való folyamatos hozzáférésnek a biztosítása mellett a tagállamoknak lehetővé kell tenni annak eldöntését, hogy a betétbiztosítási rendszereket más szanálási intézkedések finanszírozási rendszerének céljára is alkalmazzák-e. Ez a rugalmasság nem veszélyeztetheti a betétbiztosítási rendszerek finanszírozását vagy a biztosított betétek kifizetésének garántálását.
- (76) Amennyiben a betéteket egy hitelintézet szanálása kapcsán egy másik intézménybe helyezik át, a betétesek nem biztosíthatók a betétbiztosítási rendszerekről szóló 94/19/EK irányelvben meghatározott fedezeti szint felett. A szanálás alatt álló hitelintézetnél maradó betétekre vonatkozó követeléseknek tehát az áthelyezett pénzeszközök és a 94/19/EK irányelvben meghatározott fedezeti szint különbözetére kell korlátozódniuk. Amennyiben az áthelyezett betétek meghaladják a fedezeti szintet, a betétes a szanálás alatt álló hitelintézetnél maradó betétek tekintetében nem támaszthat követelést a betétbiztosítási rendszerrel szemben.
- (77) A finanszírozási rendszerek ezen irányelvben meghatározott európai rendszerének részét alkotó finanszírozási rendszerek létrehozásának biztosítani kell a szanálás céljára nemzeti szinten rendelkezésre álló források felhasználásának koordinálását.
- (78) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó technikai standardok biztosítják a következetes harmonizációt és a betétesek, befektetők és fogyasztók megfelelő védelmét az egész Unióban. Hatékony és helyénvaló megoldás lenne az EBH-t mint specializált szakértelemmel rendelkező szervet a Bizottsághoz benyújtandó olyan szabályozási és végrehajtási technikaistandard-tervezetek kidolgozásával megbízni, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket.

- (79) Az EBH által kidolgozott szabályozási technikaistandard-tervezeteket a Bizottságnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke alapján, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kell elfogadnia, az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban.
- (80) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők érdekében: a „kritikus funkciók” és a „fő üzletágak” fogalmának meghatározása; annak meghatározása, hogy milyen körülmények között minősül valamely intézmény csődhelyzetben lévőnek vagy valószínűleg csődbe jutónak; az eszközelkülönítési eszköz alkalmazását kiváltó körülmények meghatározása; az adósságleírási eszköz alkalmazási köréből kizárandó kötelezettségek meghatározása; annak meghatározása, hogy milyen körülmények között szükséges rendelkezni az adósságleírási eszköz alkalmazási köréből való kizárásról a kritikus funkciók és fő üzletágak folyamatos működésének biztosítása érdekében; az intézmény által fenntartott, az adósságleírási eszköz alkalmazásának céljára figyelembe vehető kötelezettségek minimális összegének megállapítása tekintetében irányadó kritériumok meghatározása; annak meghatározása, hogy az adósságleírási eszköz alkalmazása során milyen körülmények között kell a meglévő részvényeket törölni, és a kötelezettségeket részvényekre átváltani; annak meghatározása, hogy milyen körülmények között nem ismerhetők el a harmadik ország által folytatott szanálási eljárások; annak további meghatározása, hogy a finanszírozási rendszerek célszintje milyen körülmények között minősül az eredetileg előírányzott szinttől jelentősen eltérőnek; a finanszírozási rendszerekbe fizetendő hozzájárulásoknak az intézmények kockázati profiljához történő hozzáigazítása tekintetében irányadó kritériumok elfogadása; a finanszírozási rendszerekbe fizetendő hozzájárulások tényleges végrehajtásának biztosítását célzó kötelezettségek meghatározása; a nemzeti finanszírozási rendszerek közötti kölcsönnyújtás feltételeinek meghatározása. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten is – megfelelő konzultációkat folytasson.
- (81) Indokolt, hogy egyes esetekben a nemzeti hatóságok által alkalmazott gyakorlatok közelítését az EBH először iránymutatásokkal segítse elő, majd később – az EBH-iránymutatások alapján kialakult konvergenciára építve – a Bizottságot hatalmazza fel felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.
- (82) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során a Bizottságnak biztosítania kell a vonatkozó dokumentumokról szóló információk idejében történő és folyamatos továbbítását az Európai Parlament és a Tanács számára.
- (83) Az Európai Parlament és a Tanács az értesítés időpontját követő két hónapon belül kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktussal szemben. Lehetővé kell tenni az Európai Parlament és a Tanács számára, hogy tájékoztassa a többi intézményt arról, ha nem szándékozik kifogást emelni.
- (84) A Lisszaboni Szerződést elfogadó kormányközi konferencia záróokmányához csatolt, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkéről szóló nyilatkozatban a konferencia tudomásul vette a Bizottság azon szándékát, hogy a kialakult gyakorlatnak megfelelően továbbra is konzultál a tagállamok által kinevezett szakértőkkel a pénzügyi szolgáltatások területére vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok tervezetének elkészítése során.

- (85) A Bizottságot arra is fel kell hatalmazni, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 291. cikke alapján és az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban, végrehajtási aktusokban végrehajtási technikai standardokat fogadjon el. Az EBH-t meg kell bízni a Bizottsághoz benyújtandó végrehajtási technikai standardok kidolgozásával.
- (86) A hitelintézetek reorganizációjáról és felszámolásáról szóló, 2001. április 4-i 2001/24/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁷ rendelkezik arról, hogy azon hitelintézetek reorganizációjára és felszámolására vonatkozó határozatokat, amelyek székhelyükön kívüli tagállamokban is működtetnek fióktelepeket, minden tagállamban kölcsönösen el kell ismerni, és végre kell hajtani. Az irányelv biztosítja, hogy a hitelintézet minden eszközét és kötelezettségét a székhely szerinti tagállamban indított egységes folyamatban kezeljék, függetlenül attól, melyik tagállamban találhatók, és rendelkezik arról, hogy a fogadó tagállamokban lévő hitelezők egyenlő elbánásban részesüljenek a székhely szerinti tagállamban honos hitelezőkkel; az eredményes szanálás érdekében a 2001/24/EK irányelvet a szanálási eszközök használata esetén is alkalmazni kell, akkor is, amikor ezeket az eszközöket hitelintézetekre alkalmazzák, és akkor is, amikor a szanálási rendszer hatálya alá tartozó más vállalkozásokra alkalmazzák őket. A 2001/24/EK irányelvet ezért mindezeknek megfelelően módosítani kell.
- (87) Az uniós társasági jogi irányelvek kötelező szabályokat tartalmaznak az ezen irányelvek hatálya alá tartozó hitelintézetek részvényeseinek és hitelezőinek védelmére. Olyan helyzetben, amikor a szanálási hatóságoknak gyorsan kell cselekedniük, ezek a szabályok akadályozhatják a hatékony fellépést, ezért elő kell irányozni a szanálási eszközök és hatáskörök, valamint az eltérések használatát. Az érdekelt feleknek nyújtott maximális jogbiztonság garantálása érdekében az eltéréseket egyértelműen és szűken kell meghatározni, és azokhoz kizárólag közérdekből, a szanálásba vétel tekintetében meghatározott kritériumok teljesülése esetén lehet folyamodni. A szanálási eszközök alkalmazása feltételezi az ezen irányelvben meghatározott szanálási célok és feltételek tiszteletben tartását.
- (88) A biztosítékok egyenértékűvé tétele céljából a részvénytársaságok alapításának, valamint ezek tőkéje fenntartásának és módosításának tekintetében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 58. cikkének (2) bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról szóló, 1976. december 13-i 77/91/EGK második tanácsi irányelv²⁸ szabályokat állapít meg a részvényesek azon jogáról, hogy döntsenek a tőke felemeléséről vagy leszállításáról, illetve vagyoni hozzájárulás ellenében részt vegyenek bármely új részvénykibocsátásban, valamint rendelkezéseket tartalmaz a hitelezőket tőkeleszállítás esetén megillető védelemről, és súlyos tőkevesztés esetén a közgyűlés összehívásáról. Ezek a szabályok akadályozhatják a szanálási hatóságok gyors fellépését, ezért eltéréseket kell megállapítani e szabályok alól.
- (89) A részvénytársaságok egyesüléséről szóló, 2011. április 5-i 2011/35/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁹ többek között az egyesülésnek az egyesülő társaságok közgyűlése általi jóváhagyására, az egyesülési tervvel kapcsolatos követelményekre,

²⁷ HL L 125., 2001.5.5., 15. o.

²⁸ HL L 26., 1977.1.31., 1. o.

²⁹ HL L 110., 2011.4.29., 1. o.

az ügyvezetési, illetve szakértői jelentésre és a hitelezők védelmére vonatkozóan állapít meg szabályokat. Hasonló szabályokat állapít meg a részvénytársaságok szétválása tekintetében a Szerződés 54. cikke (3) bekezdésének g) pontja alapján a részvénytársaságok szétválásáról szóló, 1982. december 17-i 82/891/EKG hatodik tanácsi irányelv³⁰. A tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesüléséről szóló, 2005. október 26-i 2005/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³¹ a tőkeegyesítő társaságok határokon átnyúló egyesülése tekintetében ír elő hasonló szabályokat. A szanálási hatóságok gyors fellépésének lehetővé tétele érdekében rendelkezni kell az említett irányelvektől való eltérésről.

- (90) A nyilvános vételi ajánlatról szóló, 2004. április 21-i 2004/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³² kötelező ajánlattételi kötelezettséget ír elő a társaság összes részvényére vonatkozóan az irányelvben található fogalommeghatározásnak megfelelő méltányos áron arra az esetre, ha valaki közvetlenül vagy közvetve, egyedül vagy másokkal együtt megszerzi a szóban forgó társaság részvényeinek bizonyos olyan százalékát, amely – a nemzeti jogban meghatározottak szerint – biztosítja számára a társaság irányítását. A kötelező ajánlattételi szabály célja a kisebbségi részvényesek védelme a társaság ellenőrzésében bekövetkező változás esetén. Egy ilyen költséges kötelezettség kilátásba helyezése azonban elriaszthatja az érintett intézmény lehetséges befektetőit, ami megnehezíti a szanálási hatóságok számára szanálási hatásköreik hasznosítását. Rendelkezni kell arról, hogy a szanálási hatáskörök kihasználásához szükséges mértékig el lehessen térni a kötelező ajánlattételi szabálytól, ugyanakkor a szanálási időszak után a kötelező ajánlattételi szabályt mindenkire alkalmazni kell, aki megszerzi az irányítást az érintett intézmény felett.
- (91) Az egyes részvényesi jogok tőzsdén jegyzett társaságokban való gyakorlásáról szóló, 2007. július 11-i 2007/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³³ rendelkezéseket tartalmaz a közgyűléssel kapcsolatos részvényesi eljárási jogokról. Az irányelv többek között meghatározza a közgyűlés összehívására vonatkozó minimális időszakot, és a meghívó tartalmát. Ezek a szabályok akadályozhatják a szanálási hatóságok gyors fellépését, ezért rendelkezni kell az irányelvtől való eltérésről. Szanálás előtt gyors tőkeemelésre lehet szükség, ha az intézmény ténylegesen vagy valószínűleg nem felel meg a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelvben rögzített követelményeknek, és egy tőkeemelés valószínűsíthetően helyreállítja pénzügyi helyzetét, elkerülhetővé téve ezáltal, hogy teljesüljenek a szanálás megkezdésének feltételeként megállapított kritériumok. Ilyen helyzetben elő kell irányozni a közgyűlés rövidebb időn belüli összehívásának lehetőségét. A részvényeseknek mindazonáltal meg kell őrizniük a tőkeemelésre és a közgyűlés összehívására megállapított határidő lerövidítésére vonatkozó döntéshozatali hatáskörüket. E mechanizmus bevezetéséhez rendelkezni kell a 2007/36/EK irányelvtől való eltérésről.
- (92) Annak biztosítása érdekében, hogy a szanálásért felelős hatóságok képvisellel rendelkezzenek az 1093/2010/EU rendelet által létrehozott Pénzügyi Felügyeleték Európai Rendszerében, valamint annak biztosítása érdekében, hogy az EBH rendelkezzen az ezen irányelvben meghatározott feladatok végrehajtásához szükséges szakértelemmel, az 1093/2010/EU rendeletet módosítani kell abból a célból, hogy az

³⁰ HL L 378., 1982.12.31., 47. o.

³¹ HL L 310., 2005.11.25., 1. o.

³² HL L 142., 2004.4.30., 12. o.

³³ HL L 184., 2007.7.14., 17. o.

ezen irányelvben meghatározott nemzeti szanálási hatóságok beletartozzanak a hatáskörrel rendelkező hatóságok említett rendeletben meghatározott fogalmába. A szanálási hatóságok és az 1093/2010/EU rendelet szerinti, hatáskörrel rendelkező hatóságok ilyen asszimilációja összhangban van az EBH azon feladataival, amelyeket a helyreállítási és szanálási tervek kidolgozásához és koordinálásához való hozzájárulása és az ezekben való aktív részvétele, valamint a csődhelyzetben lévő intézmények és különösen a határokon átnyúló csoportok szanálásának elősegítése tekintetében az 1093/2010/EU rendelet 25. cikke állapít meg.

- (93) Annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények, az üzleti tevékenységüket ténylegesen ellenőrző személyek és az intézmények vezetőtestületének tagjai teljesítsék az ebből az irányelvből eredő kötelezettségeiket, és annak biztosítása érdekében, hogy az egész Unióban egyforma elbánásban részesüljenek, a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciókat és intézkedéseket kell előírniuk. A tagállamok által meghatározott közigazgatási szankcióknak és intézkedéseknek ezért a címzettekkel, a szankció vagy intézkedés alkalmazásakor figyelembe veendő kritériumokkal, a szankciók vagy intézkedések közzétételével, a legfontosabb szankcionálási hatáskörökkel és a közigazgatási bírságok szintjével kapcsolatban bizonyos alapvető követelményeknek eleget kell tenniük.
- (94) Ennek az irányelvnek közigazgatási szankciókat és intézkedéseket egyaránt említenie kell annak érdekében, hogy egy jogsértést követően alkalmazott minden olyan fellépést lefedjen, amelynek célja további jogsértések megelőzése, tekintet nélkül arra, hogy a fellépés a nemzeti jog alapján szankciónak vagy intézkedésnek minősül-e.
- (95) Ez az irányelv nem sértheti a tagállamok büntetőjogi szankciókkal kapcsolatos rendelkezéseit.
- (96) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával³⁴ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (97) Ezen irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert jogokat, szabadságokat és elveket, nevezetesen a tulajdonhoz való jogot, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint a védelemhez való jogot,

³⁴

HL C 369., 2011.12.17., 14.o.

ELFOGADTÁK EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM

HATÁLY, FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS HATÓSÁGOK

1. cikk

Tárgy és hatály

Ez az irányelv szabályokat és eljárásokat állapít meg a következők helyreállítása és szanálása vonatkozásában:

- a) hitelintézetek és befektetési vállalkozások;
- b) pénzügyi intézmények, ha a pénzügyi intézmény hitelintézet, befektetési vállalkozás vagy a c) vagy d) pontban említett vállalat leányvállalata, és a 2006/48/EK irányelv V. címe 2. fejezete 2. szakaszának 1. alszakasza szerint összevont alapon az anyavállalat felügyelete alá tartozik;
- c) pénzügyi holdingtársaságok, vegyes pénzügyi holdingtársaságok, vegyes tevékenységű holdingtársaságok;
- d) tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, uniós szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok, uniós szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatok;
- e) az ezen irányelvben meghatározott különös feltételeknek megfelelően Unión kívüli székhellyel rendelkező intézmények fióktelepei.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

- 1. „szanálás”: intézmény szerkezetátalakítása alapvető funkciói folyamatosságának biztosítása, a pénzügyi stabilitás megőrzése és az intézmény egésze vagy része életképességének helyreállítása érdekében;
- 2. „hitelintézet”: a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 1. pontjában meghatározott hitelintézet;
- 3. „befektetési vállalkozás”: a 2006/49/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott, az irányelv 9. cikkében megállapított indulótőke-követelmény hatálya alá tartozó befektetési vállalkozás;

4. „pénzügyi intézmény”: a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 5. pontjában meghatározott pénzügyi intézmény;
5. „leányvállalat”: a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 13. pontjában meghatározott leányvállalat;
6. „anyavállalat”: a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 12. pontjában meghatározott anyavállalat;
7. „összevont alapon”: a 2006/48/EK irányelv V. címe, 2. fejezete, 2. szakasza 1. alszakaszának megfelelően összevont alapú felügyelet alá tartozó csoport összevont (konszolidált) pénzügyi helyzete alapján, vagy az irányelv 73. cikkének (2) bekezdése szerinti szubkonszolidált alapon;
8. „pénzügyi holdingtársaság”: olyan pénzügyi intézmény, amelynek leányvállalatai kivétel nélkül vagy alapvetően intézmények vagy pénzügyi intézmények, és közülük legalább egy intézménynek minősül, és amely nem minősül a 2002/87/EK irányelv 2. cikke 15. pontja értelmében vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;
9. „vegyes pénzügyi holdingtársaság”: a 2002/87/EK irányelv 2. cikke 15. pontjában meghatározott vegyes pénzügyi holdingtársaság;
10. „vegyes tevékenységű holdingtársaság”: a 2006/48/EK irányelv 4. cikke 20. pontjában meghatározott vegyes tevékenységű holdingtársaság vagy a 2006/49/EK irányelv 3. cikke (3) bekezdésének b) pontjában meghatározott vegyes tevékenységű holdingtársaság;
11. „tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat”: olyan pénzügyi holdingtársaság, amely nem leányvállalata egy ugyanazon tagállamban engedélyezett intézménynek vagy egy ugyanazon tagállamban létrehozott pénzügyi holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;
12. „uniós szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat”: olyan pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, amely nem leányvállalata bármely tagállamban engedélyezett intézménynek vagy bármely tagállamban létrehozott másik pénzügyi holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;
13. „tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat”: olyan vegyes pénzügyi holdingtársaság, amely nem leányvállalata egy ugyanazon tagállamban engedélyezett intézménynek vagy egy ugyanazon tagállamban létrehozott pénzügyi holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;
14. „uniós szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat”: olyan vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, amely nem leányvállalata bármely tagállamban engedélyezett hitelintézetnek vagy bármely tagállamban létrehozott másik pénzügyi holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;
15. „szanálási célok”: a 26. cikk (2) bekezdésében meghatározott célok;
16. „fióktelep”: a 2006/48/EK irányelv 4. cikke 3. pontjában meghatározott fióktelep;
17. „szanálási hatóság”: egy tagállam által a 3. cikkel összhangban kijelölt hatóság;

18. „szanálási eszköz”: az üzletértékesítési eszköz, a hídintézményi eszköz, az eszközelkülönítési eszköz és az adósságleírási eszköz;
19. „szanálási hatáskör”: az 56. cikk (1) bekezdésében meghatározott hatáskör;
20. „illetékes hatóság”: a 2006/48/EK irányelv 4. cikke 4. pontjában vagy a 2006/49/EK irányelv 3. cikke (3) bekezdésének c) pontjában meghatározott illetékes hatóság;
21. „illetékes minisztériumok”: a pénzügyminisztériumok vagy a nemzeti hatáskörök szerint a gazdasági, pénzügyi és költségvetési területekért felelős más minisztériumok;
22. „ellenőrzés”: a 83/349/EGK irányelv 1. cikkében meghatározott, az anyavállalat és a leányvállalat közötti kapcsolat vagy egy természetes vagy jogi személy és egy vállalkozás közötti hasonló kapcsolat;
23. „intézmény”: hitelintézet vagy befektetési vállalkozás;
24. „vezetés”: azok a személyek, akik a 2006/48/EK irányelv 11. cikkének megfelelően ténylegesen irányítják a hitelintézet üzleti tevékenységét;
25. „csoport”: az anyavállalat és leányvállalatai;
26. „rendkívüli állami pénzügyi támogatás”: az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatás, amelyet egy intézmény életképességének, likviditásának vagy fizetőképességének helyreállítása céljából nyújtanak;
27. „csoporton belüli vállalkozás”: a csoporthoz tartozó jogi személy;
28. „helyreállítási terv”: egy intézmény által az 5. cikk rendelkezéseinek megfelelően készített és fenntartott terv;
29. „kritikus funkciók”: azok a tevékenységek, szolgáltatások és működési folyamatok, amelyek megszűnése egy vagy több tagállamban valószínűsíthetően megzavarná a gazdaság vagy a pénzügyi piacok működését;
30. „fő üzletágak”: azok az üzletágak és a hozzájuk kapcsolódó szolgáltatások, amelyek egy intézmény fő bevételi vagy nyereségforrását, illetve franchise-értékét jelentik;
31. „összevont felügyeletet ellátó hatóság”: az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős, a 2006/48/EK irányelv 4. cikke 48. pontjában meghatározott illetékes hatóság;
32. „szavatolótőke”: a 2006/48/EK irányelv V. címe 2. fejezetének értelmében vett szavatolótőke;
33. „szanálási feltételek”: a 27. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek;
34. „szanálási intézkedés”: egy intézmény szanálás alá helyezéséről szóló, a 27. cikknek megfelelő döntés, valamint szanálási eszköz alkalmazása vagy egy vagy több szanálási hatáskör gyakorlása valamely intézménnyel összefüggésben;

35. „szanálási terv”: az illetékes szanálási hatóság által a 9. cikkel összhangban egy intézményre vonatkozóan készített terv;
36. „csoportszintű szanálás”: a következők bármelyike:
- a) szanálási intézkedés fogantatása anyavállalat vagy összevont alapú felügyelet alá tartozó intézmény szintjén, vagy
 - b) a szanálási eszközök alkalmazásának és a szanálási hatáskör szanálási hatóságok által történő gyakorlásának összehangolása a csoporton belüli azon vállalkozások tekintetében, amelyek megfelelnek a szanálási feltételeknek;
37. „csoportszanálási terv”: a csoportszintű szanálásra vonatkozóan a 11. és 12. cikkel összhangban készített terv;
38. „csoportszintű szanálási hatóság”: az összevont felügyeletet ellátó hatóság székhelye szerinti tagállamban működő szanálási hatóság;
39. „szanálási kollégium”: a 12., 13. és 83. cikk által előírt feladatok elvégzésére a 80. cikkel összhangban létrehozott kollégium;
40. „rendes fizetéseképtelenségi eljárás”: az intézményekre a nemzeti jog alapján rendes esetben alkalmazandó és vagy kifejezetten ezen intézményekre, vagy bármely természetes vagy jogi személyre vonatkozó kollektív fizetéseképtelenségi eljárás, amely az adós vagyonának részleges vagy teljes lefoglalását és felszámoló kijelölését foglalja magában;
41. „hitelviszonyt megtestesítő értékpapír” az 56. cikk d), i), l) és m) pontja értelmében: kötvények és átruházható adósságinstrumentumok más formái, adósságot keletkeztető vagy elismerő instrumentumok és hitelviszonyt megtestesítő értékpapír megszerzésére feljogosító instrumentumok;
42. „tagállami anyavállalat intézmény”: a 2006/48/EK irányelv 4. cikkének 14. pontjában meghatározott tagállami hitelintézeti anyavállalat vagy a 2006/49/EK irányelv 3. cikkének f) pontjában meghatározott tagállami befektetési vállalkozás anyavállalat;
43. „uniós szintű anyavállalat intézmény”: a 2006/48/EK irányelv 4. cikke 16. pontjában meghatározott uniós szintű hitelintézeti anyavállalat vagy a 2006/49/EK irányelv 3. cikke g) pontjában meghatározott uniós szintű befektetési vállalkozás anyavállalat;
44. „szavatolótőke-követelmények”: a 2006/48/EK rendelet 75. cikkében meghatározott követelmények;
45. „felügyeleti kollégiumok”: a 2006/48/EK irányelv 131a. cikke alapján létrehozott, felügyeleti hatóságokat tömörítő kollégiumok;
46. „állami támogatások uniós keretrendszere”: az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikke által és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikke vagy a 106. cikkének (4) bekezdése alapján megalkotott vagy elfogadott rendeletek által létrehozott keretrendszer;

47. „felszámolás”: egy intézmény eszközeinek értékesítése;
48. „eszközelkülönítési eszköz”: a szanálási feltételeknek megfelelő intézmény eszközeinek és jogainak a 36. cikk szerinti átadása vagy kezelő társaság számára az eszközátadási hatáskörét gyakorló szanálási hatóság által;
49. „adósságleírási eszköz”: az adósságleírásra és -átalakításra vonatkozó szanálási hatósági hatáskör 37. cikk szerinti gyakorlása a szanálási feltételeknek megfelelő intézmény kötelezettségei tekintetében;
50. „üzletértékesítési eszköz”: a szanálási feltételeknek megfelelő intézmény tulajdonosi instrumentumainak, eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek szanálási hatóság által történő, 32. cikk szerinti átruházása olyan vásárlóra, amely nem hídintézmény;
51. „hídintézményi eszköz”: a szanálási feltételeknek megfelelő intézmény eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek hídintézmény számára történő, 34. cikk szerinti átadását lehetővé tevő hatáskör;
52. „hídintézmény”: egy vagy több közhatóság (ideértve adott esetben a szanálási hatóságot is) kizárólagos tulajdonában lévő jogi személy, amelyet a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek, vagy azok egy részének átvétele érdekében hoztak létre abból a célból, hogy tovább működtesse a szanálás alatt álló intézmény szolgáltatásait és tevékenységeit vagy azok egy részét;
53. „tulajdonosi instrumentumok”: részvények, kölcsönös egyesületekben tulajdonjogot biztosító instrumentumok, részvényekre vagy tulajdonosi instrumentumokra átváltható vagy ilyenek vásárlására jogosító instrumentumok, valamint részvényekben vagy tulajdonosi instrumentumokban részesedést képviselő instrumentumok;
54. „átruházási hatáskörök”: az 56. cikk (1) bekezdésének c), d) és e) pontjában meghatározott, szanálás alatt álló intézmény részvényeinek, egyéb tulajdonosi instrumentumainak, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjainak, eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek, illetve ezek valamilyen kombinációjának egy átvevő félre történő átruházására irányuló hatáskörök;
55. „központi szerződő fél”: olyan jogalany, amely az egy vagy több pénzügyi piacon kötött ügyletekben érintett ügyfelek között helyezkedik el, azaz vevőként lép fel az eladókkal szemben, illetve eladóként a vevőkkel szemben;
56. „származtatott eszközök”: a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁵ I. melléklete C. szakaszának 4–10. pontjaiban felsorolt pénzügyi instrumentumok;
57. „leírási és átalakítási hatáskörök”: az 56. cikk (1) bekezdésének f)–l) pontjaiban meghatározott hatáskörök;

³⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 2004/49/EK irányelve a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, valamint a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, és a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.)

58. „biztosítékkal fedezett kötelezettség”: olyan kötelezettség, amelynek hitelező számára történő kifizetését vagyont terhelő zálogjog, kézizálog, jelzálog vagy fedezeti megállapodás biztosítja, ideértve a repoügyletekből és más tulajdonjog-átruházási biztosításokról szóló megállapodásokból származó kötelezettségeket;
59. „egyéb alapvető tőkeinstrumentumok”: a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének ca) pontja szerint szavatolótőkének minősülő tőkeinstrumentumok;
60. „aggregált összeg”: azon aggregált összeg, amellyel a 41. cikk (1) bekezdésével összhangban a szanálási hatóság értékelése alapján csökkenteni kell vagy át kell váltani a figyelembe vehető kötelezettségeket;
61. „elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok”: a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének a) pontja szerint szavatolótőkének minősülő tőkeinstrumentumok;
62. „figyelembe vehető kötelezettségek”: egy intézmény azon kötelezettségei, amelyek a 38. cikk (2) bekezdése értelmében nincsenek kizárva az adósságleírási eszköz alkalmazási köréből;
63. „betétbiztosítási rendszer”: a 94/19/EK irányelv 3. cikkének megfelelően valamely tagállam által bevezetett és hivatalosan elismert betétbiztosítási rendszer;
64. „járulékos tőkeinstrumentumok”: a 2006/48/EK irányelv 56. cikkének f) és h) pontja szerint szavatolótőkének minősülő tőkeinstrumentumok;
65. „releváns tőkeinstrumentumok” a IV. cím III. fejezete 5. és 6. szakaszának alkalmazásában: egyéb alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok;
66. „átváltási ráta”: az a tényező, amely meghatározza azon törzsrészcégek számát, amelyekre egy adott kategóriába tartozó kötelezettséget átváltanak, a szóban forgó kategória egy adott instrumentumára vagy egy követelés értékének egy meghatározott egységére vonatkoztatva;
67. „érintett hitelező”: olyan hitelező, akinek követelése a leírási vagy átalakítási hatáskör gyakorlása révén csökkentett vagy részvénné alakított követeléshez kapcsolódik;
68. „érintett részvényes”: olyan részvényes, akinek részvényeit az 56. cikk (1) bekezdésének j) pontjában meghatározott hatáskör alapján törlik;
69. „megfelelő hatóság”: az 54. cikkel összhangban meghatározott tagállami hatóság, amely az adott állam nemzeti joga alapján az 51. cikk (1) bekezdésében említett megállapítások megtételéért felelős;
70. „érintett anyavállalat intézmény”: olyan tagállami anyavállalat intézmény, uniós szintű anyavállalat intézmény, pénzügyi holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság, vegyes tevékenységű holdingtársaság, tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, uniós szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy uniós szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, amelynek tekintetében az adósságleírási eszköz alkalmazására kerül sor;

71. „átvevő fél”: az a vállalkozás, amelyre a szanálás alatt álló intézmény részvényeit, tulajdonosi instrumentumait, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjait, eszközeit, jogait és kötelezettségeit, illetve ezek valamilyen kombinációját átruházzák;
72. „munkanap”: minden nap a szombat és a vasárnap, valamint az intézmény székhely szerinti tagállamában ünnepnapnak minősülő napok kivételével;
73. „felmondási jog”: a szerződésben vagy a szerződés alkalmazása szempontjából meghatározott mulasztási esemény miatt a szerződés felmondására irányuló jog, amely a kötelezettségek meggyorsítására, lezárására, beszámítására vagy nettósítására irányuló minden olyan kapcsolódó jogot magában foglal, amely felfüggeszti, módosítja vagy megszünteti az egyik szerződő fél fizetési kötelezettségét;
74. „szanálás alatt álló intézmény”: olyan intézmény, pénzügyi intézmény, pénzügyi holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság, vegyes tevékenységű pénzügyi holdingtársaság, tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, uniós szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, tagállami vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy uniós szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat, amelynek tekintetében szanálásra kerül sor;
75. „hazai leányvállalat intézmény”: valamely tagállamban letelepedett olyan intézmény, amely egy harmadik országbeli intézmény vagy pénzügyi holdingtársaság leányvállalata;
76. „uniós szintű anyavállalat”: uniós szintű anyavállalat intézmény, uniós szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat vagy uniós szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat;
77. „harmadik országbeli intézmény”: olyan jogalany, amelynek központi irodája egy harmadik országban található, és amely az említett harmadik ország joga alapján engedélyt kapott a 2006/48/EK irányelv I. mellékletében vagy a 2004/39/EK irányelv I. mellékletének A. szakaszában felsorolt tevékenységek folytatására;
78. „harmadik országbeli szanálási eljárás”: egy harmadik országbeli intézmény csődjének kezelésére szolgáló, harmadik ország joga szerinti intézkedés, amely az eredmények szempontjából hasonló az ezen irányelv szerinti szanálási intézkedésekhez;
79. „hazai fióktelep”: egy harmadik országbeli intézmény olyan fióktelepe, amelyet valamely tagállamban hoztak létre;
80. „érintett harmadik országbeli hatóság”: a szanálási hatóságok és illetékes hatóságok ezen irányelv szerinti feladataihoz hasonló feladatok végrehajtásáért felelős harmadik országbeli hatóság;
81. „csoportfinanszírozási rendszer”: a csoportszintű szanálási hatóság tagállamában működő finanszírozási rendszer vagy rendszerek;
82. „back-to-back tranzakció”: a vállalatcsoporton belüli két vállalkozás között létrejött olyan ügylet, amelynek célja a csoporton belüli egyik vállalkozás és egy harmadik fél

között létrejött ügylettel járó kockázat – teljes egészében vagy részben történő – átruházása;

83. „csoporton belüli garancia”: olyan szerződés, amelyben a csoporton belüli egyik vállalkozás a csoporton belüli másik vállalkozás kötelezettségeire vállal garanciát egy harmadik fél felé;

Ahol ez az irányelv az 1093/2010/EU rendeletre hivatkozik, a rendelet alkalmazásában a szanálási hatóságok a rendelet 4. cikkének (2) bekezdése szerinti illetékes hatóságnak minősülnek.

Ezen irányelv egységes alkalmazása érdekében fel kell hatalmazni a Bizottságot arra, hogy a 103. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a 29. és 30. pontokban meghatározott „kritikus funkciók” és „fő üzletágak” fogalmának pontos definiálása céljából.

3. cikk

A szanálásért felelős hatóságok kijelölése

- (1) Minden tagállam egy vagy több szanálási hatóságot jelöl ki, amely felhatalmazást kap a szanálási eszközök alkalmazására és a szanálási hatáskörök gyakorlására.
- (2) A szanálási hatóságok közigazgatási hatóságok.
- (3) A szanálási hatóságok lehetnek a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv alkalmazásában felügyeletet ellátó illetékes hatóságok, központi bankok, illetékes minisztériumok vagy más közigazgatási hatóságok, feltéve, hogy a tagállamok elfogadják az érintett hatóság 2006/48/EK és 2006/49/EK irányelv szerinti felügyeleti feladatai vagy egyéb feladatai és a szanálási hatóságnak az irányelvben foglalt feladatai közötti összeférhetetlenség megelőzéséhez szükséges szabályokat és intézkedéseket. Ebben az összefüggésben a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságokon, központi bankon, illetékes minisztériumokon vagy más közigazgatási hatóságokon belül elválasszák egymástól egyfelől a szanálási funkciókat, másfelől az érintett hatóság felügyeleti és egyéb funkcióit.
- (4) Ha a szanálási hatóság és a 2006/48/EK irányelv szerinti illetékes hatóság nem azonos jogi személy, a tagállamok előírják, hogy működjenek szorosan együtt a szanálási határozatok előkészítésében, tervezésében és alkalmazásában.
- (5) Ha az (1) bekezdés szerint kijelölt hatóság valamely tagállamban nem az illetékes minisztérium, a kijelölt hatóság ezen irányelv szerinti valamennyi határozatát az illetékes minisztériummal konzultálva köteles meghozni.
- (6) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdés szerint kijelölt hatóságok rendelkezzenek a szanálási intézkedések alkalmazásához szükséges szaktudással, erőforrásokkal és működési kapacitással, és hatáskörüket a szanálási célok eléréséhez szükséges gyorsasággal és rugalmassággal legyenek képesek gyakorolni.

- (7) Ha egy tagállam egynél több hatóságot jelöl ki a szanálási eszközök alkalmazására és a szanálási hatáskörök gyakorlására, egyértelműen felosztja a feladatokat és felelősségi köröket e hatóságok között, biztosítja a megfelelő koordinációt közöttük, és a többi tagállam illetékes hatóságaival való együttműködés és koordináció céljára egyetlen hatóságot kapcsolattartó hatóságnak jelöl ki.
- (8) A tagállamok tájékoztatják az Európai Bankhatóságot (EBH) a szanálási hatóságnak és kapcsolattartó hatóságnak kijelölt nemzeti hatóságról vagy hatóságokról, valamint adott esetben azok konkrét feladatairól és felelősségi köréről. Az EBH közzéteszi a szanálási hatóságok listáját.

II. CÍM

ELŐKÉSZÍTÉS

I. FEJEZET

HELYREÁLLÍTÁSI ÉS SZANÁLÁSI TERVEK

1. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

4. cikk

Egyszerűsített kötelezettségek egyes intézmények számára

- (1) Tekintettel az adott intézmény csődjének az intézmény tevékenységének jellegéből, méretéből vagy más intézményekkel vagy a pénzügyi rendszer egészével való összefonódottságából kifolyólag a pénzügyi piacokra, más intézményekre és finanszírozási feltételekre gyakorolt esetleges hatására, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes és szanálási hatóságok meghatározzák, hogy a következők milyen mértékben alkalmazandók az intézményekre:
- a) az 5., 7., 9. és 11. cikkben meghatározott helyreállítási és szanálási tervek tartalma és részletei;
 - b) az intézmények által az 5. cikk (5) bekezdése, a 10. cikk és a 11. cikk szerint benyújtandó információk tartalma és részletei;
- (2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 103. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az intézmény csődjének a pénzügyi piacokra, más intézményekre és finanszírozási feltételekre gyakorolt

hatásának (1) bekezdés szerinti megállapítása céljából szükséges, az (1) bekezdésben említett kritériumok meghatározása érdekében.

- (3) Az illetékes és szanálási hatóságok tájékoztatják az EBH-t arról, milyen módon alkalmazták az (1) bekezdésben említett követelményt a joghatóságuk alá tartozó intézményekre. Az EBH legkésőbb 2018. január 1-jéig beszámol az (1) bekezdésben említett követelmény végrehajtásáról. Ezen belül az EBH beszámol a Bizottságnak arról, tapasztalható-e eltérések az említett követelmény nemzeti szintű alkalmazása terén.

2. SZAKASZ

HELYREÁLLÍTÁSI TERVEZÉS

5. cikk

Helyreállítási tervek

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy minden intézmény helyreállítási tervet készít és tart karban, amely rendelkezik az adott intézmény pénzügyi helyzetének súlyos romlását követően, az intézmény vezetése vagy valamely csoporton belüli vállalkozás vezetése által hozott intézkedések által történő helyreállításáról. A helyreállítási tervek a 2006/48/EK irányelv 22. cikke értelmében vett vállalatirányítási intézkedésnek minősülnek.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az intézmények legalább évente, illetve az intézmény jogi vagy szervezeti felépítésével, tevékenységével vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan változást követően frissítsék helyreállítási tervüket, amely lényegi hatással lehet a helyreállítási tervre, vagy szükségessé teszi annak módosítását. Az illetékes hatóságok előírhatják, hogy az intézmények ennél gyakrabban frissítsék helyreállítási tervüket.
- (3) A helyreállítási tervek nem számolhatnak rendkívüli állami pénzügyi támogatáshoz való hozzáféréssel, ezzel szemben adott esetben elemzést kell tartalmazniuk arról, hogy stresszhelyzetben és fedezet mellett hogyan és mikor igényelhet az intézmény központi banki likviditási eszközöket.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a helyreállítási tervek tartalmazzák a melléklet A. szakaszában felsorolt információkat.
- (5) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a helyreállítási tervekben az intézmények megfelelő feltételeket és eljárásokat alkalmazzanak a helyreállítási intézkedések idejében történő végrehajtása érdekében, valamint helyreállítási intézkedési lehetőségek széles körét vázolják fel. Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a vállalkozások többféle olyan, pénzügyi válsághelyzetet feltételező forgatókönyv vonatkozásában teszteljék helyreállítási terveiket, amelyben különböző súlyosságú eseményeket, így rendszerszintű eseményeket, jogi személy szintű és csoportszintű válsághelyzetet is feltételeznek.

- (6) Az Európai Rendszerkockázati Testülettel (ERKT) konzultálva és az 1093/2010/EU rendelet 25. cikkének (3) bekezdésével összhangban az EBH technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az e cikk (5) bekezdésének alkalmazása céljából felhasználandó forgatókönyv-lehetőségeket.

Az EBH e szabályozási technikaistandard-tervezeteket ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított tizenkét hónapon belül benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

- (7) 7. Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a helyreállítási tervben szerepeltetendő, (4) bekezdésben említett információkat.

Az EBH e szabályozási technikaistandard-tervezeteket ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított tizenkét hónapon belül benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

6. cikk

A helyreállítási tervek értékelése

- (1) A tagállamok kötelezik az intézményeket arra, hogy a helyreállítási terveket felülvizsgálat céljából nyújtsák be az illetékes hatóságokhoz.
- (2) Az illetékes hatóságok felülvizsgálják a terveket, és értékelik, hogy az egyes tervek milyen mértékben felelnek meg az 5. cikkben megállapított követelményeknek és a következő kritériumoknak:
- a) a tervben javasolt intézkedések végrehajtása valószínűleg helyreállítja az intézmény életképességét és pénzügyi stabilitását, figyelembe véve az intézmény által hozott vagy tervezett előkészítő intézkedéseket;
 - b) a tervek vagy annak egyes opciói hatékonyan végrehajthatók pénzügyi stresszhelyzetben, és pedig anélkül, hogy a pénzügyi rendszerre jelentős kedvezőtlen hatást gyakorolnának, abban az esetben is, ha ugyanebben az időszakban más intézmények is helyreállítási terveket hajtanak végre.
- (3) Ha az illetékes hatóságok értékelése szerint a helyreállítási tervben hiányosságok vannak, vagy a terv végrehajtásának akadályai lehetnek, megállapításait közlik az intézménnyel, és előírják számára, hogy három hónapon belül nyújtson be átdolgozott tervet, amelyben bemutatja az említett hiányosságok vagy akadályok kezelését.

- (4) Ha az intézmény nem nyújtja be az átdolgozott helyreállítási tervet, vagy az illetékes hatóság megítélése szerint az átdolgozott helyreállítási terv nem orvosolja megfelelően az eredeti értékelésben megállapított hiányosságokat és potenciális akadályokat, az illetékes hatóság arra kötelezi az intézményt, hogy tegye meg az általa szükségesnek ítélt intézkedéseket a hiányosságok és akadályok kiküszöbölésére. A 2006/48/EK irányelv 136. cikke értelmében előírható intézkedéseken kívül az illetékes hatóság különösen olyan intézkedések meghozatalára kötelezheti az intézményt, amelyek:
- a) elősegítik az intézmény kockázati profiljának csökkentését;
 - b) lehetővé teszik a feltőkésítésre vonatkozó intézkedések kellő időben történő meghozatalát;
 - c) változtatásokat idéznek elő a vállalkozás stratégiájában;
 - d) módosítják a finanszírozási stratégiát a fő üzletágak és kritikus funkciók ellenálló képességének fokozása érdekében;
 - e) átalakítják az intézmény irányítási struktúráját.
- (5) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az e cikk (2) bekezdésében említett értékelés során az illetékes hatóság által értékelendő tényezőket.

Az EBH e szabályozási technikaistandard-tervezeteket ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított tizenkét hónapon belül benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

7. cikk

Csoportszintű helyreállítási tervek

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy minden anyavállalat és minden, a 2006/48/EK irányelv 125. és 126. cikke szerint összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó intézmény csoportszintű helyreállítási tervet készít, és azt beterjeszti az összevont felügyeletet ellátó hatósághoz; a terv egyrészt az egész csoportra – és ezen belül az 1. cikk c) és d) pontjában említett vállalkozásokra is – vonatkozó helyreállítási tervet, másrészt a csoporthoz tartozó minden egyes intézményre vonatkozó helyreállítási tervet tartalmaz.
- (2) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság a csoportszintű helyreállítási terveket a 2006/48/EK irányelv 131a. cikkében említett megfelelő illetékes hatóságokhoz továbbítja.

- (3) A csoportszintű helyreállítási terv célja a csoport mint egész, illetve a csoportot alkotó intézmények stabilitásának biztosítása stresszhelyzetben, a válsághelyzet okainak kezelése vagy megszüntetése, és a csoport vagy az érintett intézmény pénzügyi helyzetének helyreállítása által.

A csoportszintű helyreállítási terv olyan intézkedéseket tartalmaz, amelyek célja az anyavállalat vagy az összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó releváns intézmény, az 1. cikk c) és d) pontjában említett vállalkozások, valamint az egyes intézmények szintjén meghozandó intézkedések összehangolásának és konzisztenciájának biztosítása.

- (4) A csoportszintű helyreállítási terv a csoport egésze és minden egyes tagvállalata tekintetében tartalmazza az 5. cikkben meghatározott elemeket és intézkedéseket. Tartalmazza emellett adott esetben a 16. cikknek megfelelően megkötött csoportszintű pénzügyi támogatási megállapodásnak megfelelően elfogadott, csoporton belüli pénzügyi támogatások nyújtására vonatkozó intézkedéseket.
- (5) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság biztosítja, hogy az anyavállalat vagy az összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó, (1) bekezdésben említett intézmény több, az 5. cikk (5) bekezdésében meghatározott forgatókönyvek esetén alkalmazandó lépéseket tartalmazó helyreállítási opciót fogalmazzon meg a helyreállítási tervben.

A csoportszintű helyreállítási terv minden egyes forgatókönyv tekintetében meghatározza, hogy van-e a helyreállítási intézkedések végrehajtásának akadálya a csoporton belül, és van-e a szavatolótőke csoporton belüli haladéktalan átruházásának vagy a kötelezettségek vagy eszközök visszafizetésének jelentős gyakorlati vagy jogi akadálya.

- (6) Az anyavállalat vagy az összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó, (1) bekezdésben említett intézmény vezetőtestülete és a csoportot alkotó intézmények vezetőtestületei jóváhagyják a csoportszintű helyreállítási tervet, mielőtt benyújtánák azt az összevont felügyeletet ellátó hatósághoz.

8. cikk

A csoportszintű helyreállítási tervek értékelése

- (1) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság felülvizsgálja a csoportszintű helyreállítási tervet és a csoportot alkotó intézményekre vonatkozó helyreállítási terveket, és értékeli, hogy azok milyen mértékben felelnek meg a 6. és 7. cikkben megállapított követelményeknek. Az értékelést a 6. cikkben meghatározott eljárásnak és e cikk rendelkezéseinek megfelelően kell elvégezni.

Az összevont felügyeletet ellátó hatóság a csoportszintű helyreállítási terv felülvizsgálatát és értékelését, illetve a csoportot alkotó intézményekre vonatkozó helyreállítási tervek felülvizsgálatát és értékelését a 2006/48/EK irányelv 131a. cikkében említett illetékes hatóságokkal konzultálva és együttműködve végzi. A csoportszintű helyreállítási terv ezen irányelv 6. cikkének (2) bekezdése szerinti felülvizsgálata és értékelése, valamint szükség esetén az ezen irányelv 6. cikkének

(4) bekezdése szerinti, intézkedésre történő felkérés a 2006/48/EK irányelv 131a. cikkében említett hatóságok együttes határozatának formáját ölti.

- (2) Az illetékes hatóságoknak törekedniük kell arra, hogy az együttes határozatot négy hónapon belül meghozzák.

Ha az illetékes hatóságok négy hónapon belül nem hozzák meg az említett együttes határozatot, az összevont felügyeletet ellátó hatóság maga hoz határozatot a csoportszintű helyreállítási terv felülvizsgálatáról és értékeléséről vagy a 6. cikk (4) bekezdése szerint kért intézkedésekről. A határozatot egy, a teljes körű indokolással ellátott határozatot tartalmazó dokumentumba kell foglalni, és abban figyelembe kell venni a többi illetékes hatóság által a négy hónap során kifejtett véleményeket és fenntartásokat. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság értesíti a határozatról az összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó intézmény anyavállalatát és a többi illetékes hatóságot.

Az EBH saját kezdeményezésére az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban segítheti az illetékes hatóságokat a megállapodás elérésében.

- (3) Amennyiben valamely illetékes hatóság nem ért egyet a csoportszintű helyreállítási terv értékelésével vagy azokkal az intézkedésekkel, amelyeket az ezen irányelv 6. cikkének (2) és (4) bekezdése szerinti értékelés eredményeként írtak elő az anyavállalat vagy az intézmény számára, az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően az EBH elé utalhatja. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.
- (4) Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát, a (3) bekezdésben említett négy hónapos időszakot pedig az 1093/2010/EU rendelet értelmében vett egyeztetési időszaknak kell tekinteni.
- (5) Ha bármely illetékes hatóság az ügyet a (3) bekezdéssel összhangban az EBH elé terjesztette, az összevont felügyeletet ellátó hatóság elhalasztja a határozathozatalt, és megvárja az EBH határozatát. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság ezt követő határozatának összhangban kell állnia az EBH határozatával.

3. SZAKASZ

SZANÁLÁSI TERVEZÉS

9. cikk

Szanálási tervek

- (1) A szanálási hatóságok az illetékes hatóságokkal konzultálva szanálási tervet készítenek minden olyan intézmény tekintetében, amely nem tagja a 2006/48/EK irányelv 125. és 126. cikke szerint összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó csoportnak. A szanálási terv rendelkezik az intézmény szanálási feltételeknek való

megfelelése esetén a szanálási és az illetékes hatóságok által fogantatosítható szanálási intézkedésekről.

- (2) A szanálási terv készítése során több lehetséges forgatókönyvet figyelembe kell venni, ideértve azt az esetet, hogy a csődesemény elszigetelt, egyedi okokra visszavezethető lehet, vagy azt, hogy szélesebb körű pénzügyi instabilitás vagy rendszerszintű események idején következik be. A szanálási terv nem feltételezheti rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételét a 91. cikk szerint létrehozott finanszírozási rendszerek igénybevételén túl.
- (3) A szanálási tervek felülvizsgálatát és adott esetben aktualizálását legalább évente, továbbá az intézmény jogi vagy szervezeti felépítésével, tevékenységével vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan érdemi változás után el kell végezni, amely jelentős hatással lehet a terv eredményességére.
- (4) A szanálási terv opciókat határoz meg a IV. címben említett szanálási eszközöknek és hatásköröknek a hitelintézetre való alkalmazására vonatkozóan. Tartalmazza a következőket:
 - a) a terv kulcsfontosságú elemeinek összefoglalása;
 - b) a szanálási terv legutóbbi módosítása óta az intézmény tekintetében bekövetkezett érdemi változások összefoglalása;
 - c) annak bemutatása, hogy a kritikus funkciók és a fő üzletágak hogyan különíthetők el a szükséges mértékben jogilag és gazdaságilag más funkcióktól annak érdekében, hogy az intézmény csődje esetén a folytonosság biztosítható legyen;
 - d) becsült időkeret a terv minden egyes lényegi vonatkozásának megvalósítása tekintetében;
 - e) a szanálhatóság 13. cikk szerinti értékelésének részletes leírása;
 - f) a 13. cikk szerint elvégzett értékelés során feltárt szanálhatósági akadályok kezelésére, illetve kiküszöbölésére a 14. cikk szerint előírt intézkedések leírása;
 - g) az intézmény kritikus funkciói, fő üzletágai és eszközei értékének és értékesíthetőségének meghatározására irányuló eljárások leírása;
 - h) azon intézkedések részletes leírása, amelyek biztosítják, hogy a 11. cikk szerint előírt információk naprakészek, és mindenkor a szanálási hatóságok rendelkezésére állnak;
 - i) a szanálási hatóság arra vonatkozó ismertetése, hogy hogyan finanszírozhatók a szanálási opciók rendkívüli állami pénzügyi támogatás bevonása nélkül;
 - j) a különböző lehetséges forgatókönyveknek megfelelően alkalmazható különféle szanálási stratégiák részletes leírása;
 - k) a kritikus jellegű kölcsönös függőségi kapcsolatok bemutatása;

- l) a terv által a csoport más intézményeire gyakorolt hatás elemzése;
 - m) a kifizetésekhez, elszámolási szolgáltatásokhoz és egyéb infrastruktúrákhoz történő hozzáférés folytonosságát biztosító lehetőségek leírása;
 - n) a médiával és az állampolgárokkal folytatandó kommunikációt bemutató terv.
- (5) Az ERKT-vel konzultálva az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki, amelyekben a (2) bekezdés alkalmazása céljából meghatározza a csődeseményi forgatókönyv-lehetőségeket.

Az EBH e szabályozási technikaistandard-tervezeteket ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított tizenkét hónapon belül benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

10. cikk

A szanálási tervekhez szükséges információk

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek olyan hatáskörrel, amelynek alapján a szanálási tervek elkészítéséhez és végrehajtásához szükséges összes információt bekérhetik az intézményektől. A szanálási hatóságoknak különösen a melléklet B. szakaszában meghatározott információk és elemzés bekérésére kell hatáskört biztosítani.
- (2) Az érintett tagállamok illetékes hatóságai együttműködnek a szanálási hatóságokkal annak ellenőrzésében, hogy az (1) bekezdésben meghatározott információk vagy azok egy része már rendelkezésre áll-e. Ha az említett információk rendelkezésre állnak, az illetékes hatóságok megküldik azokat a szanálási hatóságoknak.
- (3) Az EBH végrehajtási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki az információ biztosítása során használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az EBH az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított tizenkét hónapon belül benyújtja a Bizottsághoz ezeket a végrehajtási technikaistandard-tervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

Csoportszintű szanálási tervek

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok készítsenek csoportszintű szanálási terveket. A csoportszintű szanálási tervek tartalmazzák mind az anyavállalat vagy a 2006/48/EK irányelv 125. és 126. cikke szerint összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó intézmény szintjén végrehajtandó szanálási tervet, mind az egyes leányvállalat intézmények a jelen irányelv 9. cikke alapján kidolgozott szanálási terveit. A csoportszintű szanálási tervek tartalmazzák továbbá az 1. cikk c) és d) pontjában említett vállalkozások, valamint a 2001/24/EK irányelvnek megfelelően a más tagállamokban fióktelepekkel rendelkező intézmények szanálási terveit.
- (2) A csoportszintű szanálási tervet a 10. cikk szerint megadott információk alapján kell elkészíteni.
- (3) A csoportszintű szanálási terv:
 - a) meghatározza a 9. cikk (2) bekezdésében említett forgatókönyvek esetében a csoport egésze vagy része tekintetében foganatosítandó szanálási intézkedéseket – a csoport része alatt értve az egyes leányvállalatokat is –, amelyeket az 1. cikk d) pontjában említett vállalkozások, az anyavállalat és a leányvállalat intézmények tekintetében szanálási intézkedések révén, illetve a leányvállalat intézmények tekintetében összehangolt szanálási intézkedések révén kell végrehajtani;
 - b) megvizsgálja, mennyire alkalmazhatók és használhatók a szanálási eszközök és hatáskörök összehangolt módon a csoporton belüli, az Unióban letelepedett vállalkozásokra – ezen eszközök és hatáskörök közé értve a csoport egészének vagy a csoporton belüli több vállalkozás által végzett tevékenységnek vagy üzletágnak, illetve a csoporton belüli egyes vállalkozásoknak harmadik fél általi megvásárlását lehetővé tevő intézkedéseket is –, és azonosítja az összehangolt szanálás akadályait;
 - c) ha a csoporthoz harmadik országokban bejegyzett vállalkozások is tartoznak, azonosítja a harmadik országbeli érintett hatóságokkal való együttműködésre és koordinációra irányuló intézkedéseket;
 - d) a csoportszintű szanálás feltételeinek való megfelelés esetén azonosítja a csoportszintű szanálás elősegítéséhez szükséges intézkedéseket, beleértve egyes konkrét funkciók vagy üzletágak jogi és gazdasági leválasztását;
 - e) meghatározza, hogyan történne a csoportszintű szanálási intézkedések finanszírozása, és adott esetben megállapítja, hogy milyen elvek alapján történjen a finanszírozási felelősség megosztása a különböző tagállamok finanszírozási forrásai között. A szanálási terv nem feltételezheti rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételét a 91. cikk szerint létrehozott finanszírozási rendszerek igénybevételén túl. Ezeket az elveket igazságos és kiegyensúlyozott kritériumok alapján kell megállapítani, és az elveknek figyelembe kell venniük különösen a szanálásnak az érintett tagállam

gazdaságára gyakorolt hatását és a felügyeleti hatáskörök különböző illetékes hatóságok közötti megoszlását.

12. cikk

A csoportszintű szanálási tervekre vonatkozó követelmény és eljárás

- (1) Az anyavállalatok és a 2006/48/EK irányelv 125. és 126. cikke szerint összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó intézmények a csoportszintű szanálási hatósághoz nyújtják be az ezen irányelv 11. cikkével összhangban kért információkat. Ezek az információk az anyavállalatra és az összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó intézményre, valamint a csoporthoz tartozó valamennyi jogi személyre vonatkoznak. A 2006/48/EK irányelv 125. és 126. cikke szerint összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó intézmények az 1. cikk c) és d) pontjában említett vállalkozások vonatkozásában is benyújtják az ezen irányelv 11. cikkével összhangban kért információkat.

A csoportszintű szanálási hatóság az e bekezdésnek megfelelően benyújtott információkat továbbítja az EBH, a leányvállalat intézmények szanálási hatóságai, a 2006/48/EK irányelv 130. és 131a. cikkében említett megfelelő illetékes hatóságok és azon tagállamok illetékes hatóságai felé, amelyekben az 1. cikk c) és d) pontjában említett vállalkozások letelepedtek.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanálási hatóságok az (1) bekezdés második albekezdésében említett szanálási hatóságokkal együtt a szanálási kollégiumokban, továbbá az érintett illetékes hatóságokkal konzultálva készítsék el és tartsák karban a csoportszintű szanálási terveket. A csoportszintű szanálási tervek elkészítésébe és karbantartásába a csoportszintű szanálási hatóságok saját hatáskörükben bevonhatják azon joghatóságok harmadik országbeli szanálási hatóságait, amelyekben a csoport leányvállalatot, pénzügyi holdingtársaságot vagy a 2006/48/EK irányelv 42a. cikke értelmében vett rendszerszinten jelentős fióktelepet alapított.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanálási tervek frissítését legalább évente, továbbá az intézmény vagy a csoport jogi vagy szervezeti felépítésével, tevékenységével vagy pénzügyi helyzetével kapcsolatos minden olyan változás után végezzék el, amely lényegi hatással lehet a tervre, vagy szükségessé teszi annak módosítását.
- (4) A csoportszintű szanálási tervet a csoportszintű szanálási hatóság és a többi érintett szanálási hatóság együttes határozata formájában kell elkészíteni. A szanálási hatóságok az együttes határozatot négy hónapon belül hozzák meg attól a naptól számítva, amikor a csoportszintű szanálási hatóság az (1) bekezdés második albekezdésében említett információkat továbbította.

Ha a szanálási hatóságok négy hónapon belül nem hozzák meg az együttes határozatot, a csoportszintű szanálási hatóság maga hoz határozatot. A határozatot egy, a teljes körű indokolással ellátott határozatot tartalmazó dokumentumba kell foglalni, és abban figyelembe kell venni a többi illetékes hatóság által a négy hónap során kifejtett véleményeket és fenntartásokat. A csoportszintű szanálási hatóság a

határozatot megküldi az anyavállalatnak vagy az összevont felügyelet hatálya alá tartozó intézménynek és a többi szanálási hatóságnak.

Az EBH saját kezdeményezésére az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban segítheti az illetékes hatóságokat a megállapodás elérésében.

- (5) Amennyiben valamely szanálási hatóság nem ért egyet a csoportszintű szanálási terv valamely elemével, az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően az EBH elé utalhatja. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.
- (6) Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát, a négy hónapos időszakot pedig az említett rendelet értelmében vett egyeztetési időszaknak kell tekinteni. A csoportszintű szanálási hatóság ezt követő határozatának összhangban kell állnia az EBH határozatával.
- (7) Ha bármely érintett szanálási hatóság az ügyet az (5) bekezdéssel összhangban az EBH elé terjesztette, a csoportszintű szanálási hatóság elhalasztja a határozathozatalt, és megvárja az EBH határozatát.

II. FEJEZET

A SZANÁLHATÓSÁG ÉRTÉKELÉSE ÉS A MEGELŐZÉSI HATÁSKÖRÖK

13. cikk

A szanálhatóság értékelése

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok – az illetékes hatóságokkal konzultálva – értékelik, hogy az intézmények és csoportok milyen mértékig szanálhatók anélkül, hogy feltételeznék a 91. cikk szerint létrehozott finanszírozási rendszerek mellett rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételét. Valamely intézmény vagy csoport akkor minősül szanálhatónak, ha a szanálási hatóság számára megvalósítható és hiteles a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása vagy – a különböző szanálási eszközöknek és hatásköröknek az intézményre vagy csoportra történő alkalmazása révén – a szanálása, anélkül, hogy ez jelentős negatív következményekkel járna azon tagállam pénzügyi rendszereire nézve (ideértve a szélesebb körű pénzügyi instabilitás vagy rendszerszintű események esetét is), ahol az adott intézmény található, figyelembe véve az érintett vagy más tagállam, illetve az Unió gazdaságát vagy pénzügyi stabilitását, és tekintettel az intézmény vagy csoport által ellátott kritikus funkciók folytonosságának azok időben történő, könnyű leválasztása vagy más eszközök révén történő biztosítására.
- (2) A szanálhatóság (1) bekezdésben említett értékelése során a szanálási hatóságoknak legalább a melléklet C. szakaszában meghatározott témákat értékelniük kell.

- (3) Az EBH – az ERKT-vel konzultálva – szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki az intézmények és csoportok szanálhatóságának (2) bekezdésben előírt értékelése során megvizsgálandó kérdések pontos meghatározására. Az EBH e szabályozási technikaistandard-tervezeteket ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított tizenkét hónapon belül benyújtja a Bizottsághoz.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikaistandard-tervezeteknek az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

14. cikk

A szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy kiküszöbölésére vonatkozó hatáskörök

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a szanálhatóság 13. cikk szerint elvégzett értékelését követően a szanálási hatóság azt állapítja meg, hogy jelentős potenciális akadályai vannak az intézmény szanálhatóságának, köteles erről a megállapításáról az intézményt írásban tájékoztatni.
- (2) Az intézmény az (1) bekezdésnek megfelelően elküldött értesítés kézhezvételétől számított négy hónapon belül köteles intézkedéseket javasolni a szanálási hatóságnak az értesítésben megjelölt akadályok kezelésére vagy kiküszöbölésére. A szanálási hatóság az illetékes hatóságokkal konzultálva értékeli, hogy az intézkedések hatékonyan kezelik vagy kiküszöbölik-e a szóban forgó akadályokat.
- (3) Ha a szanálási hatóság értékelése szerint az intézmény által a (2) bekezdéssel összhangban javasolt intézkedések nem csökkentik vagy küszöbölik ki ténylegesen a szóban forgó akadályokat, a szanálási hatóság az illetékes hatóságokkal konzultálva olyan alternatív intézkedéseket határoz meg, amelyek elérik a kívánt célt, és írásban tájékoztatja ezekről az intézményt.
- (4) A (3) bekezdés alkalmazásában a szanálási hatóság által megjelölt intézkedések, amennyiben szükségesek a szanálhatóság szóban forgó akadályainak csökkentésére vagy kiküszöbölésére, és azzal arányosak, a következőkre terjedhetnek ki:
- a) a kritikus gazdasági funkciók vagy szolgáltatások nyújtására vonatkozó (csoporton belüli vagy harmadik felekkel kötött) szolgáltatási szerződések kidolgozásának előírása az intézmény számára;
 - b) az egyéni és összesített kitétségek felső határának előírása az intézmény számára;
 - c) a szanálási célok szempontjából fontos speciális vagy általános tájékoztatási követelmények előírása;
 - d) egyes eszközök elidegenítésének előírása az intézmény számára;
 - e) bizonyos jelenlegi vagy tervezett tevékenységek korlátozásának vagy beszüntetésének előírása az intézmény számára;

- f) új üzletágak vagy termékek fejlesztésének, illetve értékesítésének korlátozása vagy megakadályozása;
 - g) az intézmény jogi vagy működési struktúráinak összetettségét csökkentő változtatások előírása annak érdekében, hogy a kritikus funkciók jogi és gazdasági szempontból elkülöníthetők legyenek más funkcióktól a szanálási eszközök alkalmazása során;
 - h) annak előírása valamely anyavállalat számára, hogy hozzon létre tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalatot vagy uniós szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatot;
 - i) a 39. cikk (2) bekezdésében említett, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok vagy kölcsönök kibocsátásának előírása valamely anyavállalat vagy az 1. cikk c) vagy d) pontjában említett vállalat számára;
 - j) amennyiben egy intézmény vegyes tevékenységű holdingtársaság leányvállalata, annak előírása, hogy a vegyes tevékenységű holdingtársaság hozzon létre külön pénzügyi holdingtársaságot az intézmény ellenőrzésére, ha ez az intézmény szanálásának elősegítése és annak kiküszöbölése érdekében szükséges, hogy a IV. címben meghatározott szanálási eszközök és hatáskörök káros hatást gyakoroljanak a csoport nem pénzügyi részére.
- (5) A szanálási hatóságok az (1) bekezdés szerinti megállapítást nem alapozhatják olyan tényezőkől fakadó akadályokra, amelyek az intézmény ellenőrzési körén kívül esnek – a szanálási hatóság működési és pénzügyi kapacitását is beleértve.
- (6) Az (1) vagy (3) bekezdés szerinti értesítésnek az alábbi követelményeknek kell megfelelnie:
- a) a szóban forgó értékelést vagy megállapítást alátámasztó indokokat is tartalmaznia kell;
 - b) az értesítésben jelezni kell, hogyan felel meg az értékelés vagy megállapítás az arányos alkalmazás 9. cikkben előírt követelményének.
- (7) A (3) bekezdésében említett bármely intézkedés azonosítása előtt a szanálási hatóságok kellő módon mérlegelik azt a potenciális hatást, amit a szóban forgó intézkedések a többi tagállam pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolhatnak.
- (8) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki a (4) bekezdésben előírt intézkedések és azon körülmények pontos meghatározására, amelyek esetén az egyes intézkedések alkalmazhatók.

Az EBH e szabályozási technikaistandard-tervezeteket ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított tizenkét hónapon belül benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

*A szanálhatóság akadályainak kezelésére vagy kiküszöbölésére vonatkozó hatáskörök:
csoportos kezelés*

- (1) A csoportszintű szanálási hatóságok és a leányvállalatok szanálási hatóságai (az érintett illetékes hatóságokkal konzultálva) a szanálási kollégium keretén belül konzultálnak egymással, és minden ésszerűen elvárható lépést megtesznek annak érdekében, hogy a 14. cikk (3) bekezdésének megfelelően azonosított intézkedések alkalmazására vonatkozóan együttes határozatot hozzanak.
- (2) A csoportszintű szanálási hatóság – az 1093/2010/EU rendelet 25. cikkének (1) bekezdésével összhangban az összevont felügyeletet ellátó hatósággal és az EBH-val együttműködve – jelentést készít és terjeszt az anyavállalat vagy az összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó intézmény, valamint a leányvállalatok szanálási hatóságai elé. A jelentés az illetékes hatóságokkal konzultálva készül, és értékeli a szanálási eszközök hatékony alkalmazását, valamint a szanálási hatáskörök csoporttal kapcsolatos gyakorlását gátló jelentős akadályokat. A jelentés olyan intézkedéseket is ajánl, amelyek a hatóságok véleménye szerint szükségesek vagy megfelelőek a szóban forgó akadályok kiküszöböléséhez.
- (3) Az értesítés kézhezvételét követő négy hónapon belül az anyavállalat vagy az összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó intézmény előterjesztheti észrevételeit, és olyan alternatív intézkedéseket javasolhat a csoportszintű szanálási hatóságnak, amelyek orvosolhatnák a jelentésben feltárt akadályokat.
- (4) A csoportszintű szanálási hatóság az anyavállalat vagy az összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó intézmény által tervezett valamennyi intézkedést közli az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, az EBH-val és a leányvállalatok szanálási hatóságaival. A csoportszintű szanálási hatóságok és a leányvállalatok szanálási hatóságai – az illetékes hatóságokkal konzultálva – minden tőlük telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy a szanálási kollégiumban együttes határozat szülessen a lényegi akadályok azonosításáról, valamint – szükség esetén – az anyavállalat vagy az összevont felügyelet hatálya alá tartozó intézmény által javasolt intézkedések, és az akadályok kezelése vagy kiküszöbölése érdekében a hatóságok által előírt intézkedések értékeléséről.
- (5) Az együttes határozatot a jelentés beterjesztésétől számított négy hónapon belül meg kell hozni. Az együttes határozatot indokolni kell egy dokumentumban, amelyet a csoportszintű szanálási hatóság megküld az anyavállalatnak vagy az összevont felügyelet hatálya alá tartozó intézménynek.

Az EBH saját kezdeményezésére az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban segítheti a szanálási hatóságokat a megállapodás elérésében.

- (6) Ha az együttes határozatot az (1) vagy (2) bekezdésben említett jelentés benyújtásának napjától számított négy hónapon belül nem hozzák meg, a csoportszintű szanálási hatóság maga hoz határozatot a 14. cikk (3) bekezdése alapján teendő, a csoport egészére vonatkozó megfelelő intézkedésekről.

A határozatot egy teljes indokolással ellátott dokumentumba kell foglalni, és abban figyelembe kell venni a többi illetékes hatóság által a négy hónap során kifejtett véleményeket és fenntartásokat. A csoportszintű szanálási hatóság megküldi a határozatot az anyavállalatnak vagy az összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó intézménynek.

Az első albekezdésben említett határozat véglegesnek minősül, és azt a vonatkozó tagállamok illetékes hatóságai hajtják végre.

Ha a négy hónapos időtartam végén az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban bármelyik érintett szanálási hatóság bejelentette az ügyet az EBH-nak, a csoportszintű szanálási hatóság elhalasztja határozatát és megvárja az EBH által az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdése alapján esetleg hozott határozatot. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát, a négy hónapos időszakot pedig a rendelet értelmében vett egyeztetési időszaknak kell tekinteni. A csoportszintű szanálási hatóság ezt követő határozatának összhangban kell lennie az EBH határozatával. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

III. FEJEZET

CSOPORTON BELÜLI PÉNZÜGYI TÁMOGATÁS

16. cikk

Csoportszintű pénzügyi támogatási megállapodás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy egy tagállami anyavállalat intézmény, uniós szintű anyavállalat intézmény, vagy az 1. cikk c) és d) pontjában említett vállalat és annak leányvállalatai, amelyek az anyavállalat felügyelete alá tartozó intézmények vagy pénzügyi intézmények, az e fejezetben megállapított feltételek teljesülése esetén megállapodást köthetnek arról, hogy a megállapodásban részes, pénzügyi nehézséggel küzdő másik félnek pénzügyi támogatást nyújtanak.
- (2) A megállapodás:
 - a) a csoporthoz tartozó egy vagy több leányvállalatra terjedhet ki, és az anyavállalat által a leányvállalatoknak, a leányvállalatok által az anyavállalatnak, a csoporthoz tartozó, a megállapodásban részes félként szereplő leányvállalatok által egymás között nyújtandó pénzügyi támogatásról, vagy ezek bármely kombinációjáról rendelkezhet;
 - b) hitel, garanciavállalás, a támogatás kedvezményezettje és egy harmadik fél között létrejött ügyletben biztosítékként használandó eszközök átadása formájában vagy ezek bármilyen kombinációjának formájában nyújtandó pénzügyi támogatásról rendelkezhet.

- (3) Amennyiben a megállapodásban foglalt feltételekkel egy leányvállalat kötelezettséget vállal arra, hogy pénzügyi támogatást nyújt az anyavállalatnak, a megállapodásnak viszonyossági kötelezettségvállalást is tartalmaznia kell az anyavállalat részéről arra vonatkozóan, hogy az anyavállalat is pénzügyi támogatást nyújt az adott leányvállalatnak.
- (4) A megállapodásban minden egyes, a megállapodás szerint teljesített ügyletre vonatkozóan rögzíteni kell a fizetendő ellenértéket vagy az ellenérték számításának elveit.
- (5) A megállapodás csak akkor jöhet létre, ha megkötésekor a felügyeleti hatóság véleménye szerint ténylegesen vagy valószínűsíthetően egyik fél sem sérti a 2006/48/EK irányelvben foglalt tőke- vagy likviditási követelményeket, illetve egyik fél tekintetében sem áll fenn a fizetéseképtelenség veszélye.
- (6) A tagállamok biztosítják, hogy a megállapodásból fakadó jogokat, követeléseket és intézkedéseket kizárólag a megállapodásban részt vevő felek gyakorolhatják, harmadik felek nem jogosultak erre.

17. cikk

A megállapodástervezet felügyeleti felülvizsgálata és közvetítés

- (1) A 2006/48/EK irányelv 125. és 126. cikke szerinti összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó anyavállalatoknak és intézményeknek minden csoportszintű pénzügyi támogatási megállapodástervezet tekintetében engedélyezési kérelmet kell benyújtaniuk az összevont felügyeletet ellátó hatósághoz. A kérelemnek tartalmaznia kell a megállapodástervezet szövegét, és meg kell határoznia azokat a csoporton belüli vállalkozásokat, amelyek a tervezett megállapodásban félként szerepelnek majd.
- (2) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság megadja az engedélyt, ha a megállapodástervezetben foglalt feltételek összhangban állnak a pénzügyi támogatás tekintetében a 19. cikkben előírt feltételekkel.
- (3) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság haladéktalanul továbbítja a kérelmet a megállapodásban félként szereplő minden egyes leányvállalat illetékes hatóságának.
- (4) Az illetékes hatóságok minden tőlük telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy a kérelemnek az összevont felügyeletet ellátó hatósághoz való beérkezése napjától számított négy hónapon belül együttesen határozzanak arról, hogy a megállapodástervezetben foglaltak összhangban állnak-e a pénzügyi támogatás 19. cikkben előírt feltételeivel. Az együttes határozatot egy, a teljes körű indokolással ellátott határozatot tartalmazó dokumentumba kell foglalni, amelyet az összevont felügyeletet ellátó hatóság megküld a kérelmezőnek.
- (5) Ha az illetékes hatóságok négy hónapon belül nem hoznak együttes határozatot, az összevont felügyeletet ellátó hatóság saját maga határoz a kérelemről. A határozatot egy, a teljes körű indokolással ellátott határozatot tartalmazó dokumentumba kell foglalni, figyelembe véve a többi illetékes hatóság által a négy hónap során kifejtett

véleményeket és fenntartásokat. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság megküldi a határozatot a kérelmezőnek és a többi illetékes hatóságnak.

- (6) Ha a négy hónapos időszak végén valamelyik érintett illetékes hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalja, az összevont felügyeletet ellátó hatóság elhalasztja döntését, megvárja, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban hozza meg. A négy hónapos időszak az említett rendelet szerinti egyeztetési időszakként minősül. Az EBH egy hónapon belül hozza meg határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

18. cikk

A megállapodástervezet részvényesek általi jóváhagyása

- (1) A tagállamok előírhatják, hogy az illetékes hatóságok által engedélyezett megállapodástervezeteket a csoporton belüli valamennyi olyan vállalkozás részvényesi közgyűléséhez be kell nyújtani jóváhagyásra, amely a tervezet szerint félként szerepel majd a megállapodásban. Ebben az esetben a megállapodás csak azon felek vonatkozásában érvényes, amelyeknek a részvényesi közgyűlése jóváhagyta a megállapodást.
- (2) Amennyiben a tagállamok élnek az (1) bekezdésben biztosított lehetőséggel, előírják, hogy a csoportszintű pénzügyi támogatási megállapodás értelmében a csoporton belüli valamennyi vállalkozás, amely félként szerepel majd a megállapodásban, felhatalmazza a 2006/48/EK irányelv 11. cikkében említett vonatkozó vezető testületet, hogy hozzon határozatot arról, hogy az adott vállalkozás a megállapodásban foglalt feltételekkel és az e fejezetben előírt feltételeknek megfelelően pénzügyi támogatást nyújt. A megállapodással összhangban lebonyolított konkrét tranzakciók vonatkozásában nem szükséges előírni a részvényesek általi további jóváhagyást vagy további közgyűlés összehívását.
- (3) A megállapodásban félként szereplő vállalkozások vezető testülete minden évben beszámol a részvényeseknek a megállapodás teljesítéséről és a megállapodás szerint hozott határozatok végrehajtásáról.

19. cikk

A csoportszintű pénzügyi támogatás feltételei

- (1) Csoportszintű pénzügyi támogatási megállapodás alapján pénzügyi támogatás kizárólag az alábbi feltételek teljesülése esetén nyújtható:
- a) ésszerű kilátás van arra, hogy a támogatás orvosolja a támogatás címzettjének pénzügyi nehézségeit;

- b) a pénzügyi támogatás nyújtásának célja az egész csoport pénzügyi stabilitásának megőrzése vagy helyreállítása;
 - c) a pénzügyi támogatás nyújtása ellenérték fejében történik;
 - d) a pénzügyi támogatás megadására irányuló határozat meghozatalakor a vezető testület rendelkezésére álló információk alapján kellően bizonyos, hogy a támogatás címzettje visszafizeti a hitelt, illetve megfelelő áron fizeti meg a támogatás ellenértékét;
 - e) a pénzügyi támogatás nem veszélyezteti a támogatást nyújtó vállalkozás likviditását, illetve fizetőképességét, eredményeként pedig nem keletkezik a pénzügyi stabilitást fenyegető veszély;
 - f) a támogatást nyújtó vállalkozás a támogatás nyújtásának időpontjában és a támogatás nyújtását követően továbbra is megfelel a szavatolótőke-követelményeknek és a 2006/48/EK irányelv 136. cikkének (2) bekezdése szerinti egyéb követelményeknek.
- (2) Az EBH végrehajtási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki a (1) bekezdésben említett feltételek pontos meghatározása céljából.

Az EBH az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított tizenkét hónapon belül benyújtja a Bizottsághoz ezeket a végrehajtási technikaistandard-tervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az EBH által benyújtott végrehajtási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

20. cikk

A pénzügyi támogatás nyújtására vonatkozó határozat

A csoportszintű pénzügyi támogatás megállapodás szerinti nyújtására vonatkozó határozatot a pénzügyi támogatást nyújtó vállalkozásnak a 2006/48/EK irányelv 11. cikkében említett vezető testülete hozza meg. A határozatot indokolni kell, és a határozatnak meg kell jelölnie a tervezett pénzügyi támogatás célját. A határozatban mindenképp a következőket kell jelezni:

- a) hogyan őrzi meg vagy állítja helyre a pénzügyi támogatás a csoport egészének pénzügyi stabilitását;
- b) a pénzügyi támogatás nem haladja meg a pénzügyi támogatást nyújtó vállalkozás pénzügyi kapacitását;
- c) a pénzügyi támogatást nyújtó vállalkozás továbbra is teljesíti a szavatolótőke-követelményeket és a 2006/48/EK irányelv 136. cikkének (2) bekezdése szerinti egyéb követelményeket.

21. cikk

Az illetékes hatóságok elutasításhoz való joga

- (1) A csoportszintű pénzügyi támogatási megállapodás alapján történő támogatásnyújtás előtt a pénzügyi támogatást nyújtani kívánó vállalkozás vezető testülete köteles értesíteni saját illetékes hatóságát és az EBH-t. Az értesítésnek tartalmaznia kell a tervezett támogatás részletes adatait.
- (2) Az illetékes hatóság az értesítés kézhezvételét követő két napon belül megtilthatja vagy korlátozhatja a 19. cikk szerinti pénzügyi támogatás nyújtását, ha a csoportszintű pénzügyi támogatás feltételei nem teljesülnek. Az illetékes hatóságnak meg kell indokolnia a pénzügyi támogatás megtiltására vagy korlátozására vonatkozó határozatát.
- (3) Az illetékes hatóság azonnal tájékoztatja az EBH-t, az összevont felügyeletet ellátó hatóságot és a 2006/48/EK irányelv 131a. cikkében meghatározott illetékes hatóságokat a pénzügyi támogatás megtiltására vagy korlátozására vonatkozó határozatáról.
- (4) Amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság vagy a támogatás címzettjéért felelős illetékes hatóság kifogásolja a pénzügyi támogatás megtiltásáról vagy korlátozásáról szóló határozatot, az ügyet az EBH elé terjesztheti, és az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban kérheti az EBH segítségét. Ebben az esetben az EBH az említett cikkben ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el. Az 1093/2010/EU rendelet 39. cikkének (1) bekezdésében előírt határidőtől eltérve, az EBH 48 órán belül meghozza az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdése szerinti határozatát.
- (5) Ha az illetékes hatóság a (2) bekezdésben foglalt időtartamon belül nem tiltja meg vagy korlátozza a pénzügyi támogatást, az az illetékes hatósághoz benyújtott feltételek szerint nyújtható.

22. cikk

Közzététel

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a 16. cikk szerint csoportszintű pénzügyi támogatási megállapodást kötött intézmények közzétegyék a megállapodás leírását és a megállapodásban félként szereplő vállalkozások nevét, és legalább évente frissítsék ezeket az információkat.

A 2006/48/EK irányelv 145–149. cikke alkalmazandó.

- (2) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben említett leírás formájának és tartalmának pontos meghatározása céljából. Az EBH e szabályozási technikaistandard-tervezeteket ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított tizenkét hónapon belül benyújtja a Bizottsághoz.

- (3) A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikaistandard-tervezeteknek az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

III. CÍM

KORAI BEAVATKOZÁS

23. cikk

Korai beavatkozási intézkedések

- (1) Amennyiben valamely intézmény nem teljesíti vagy nagy valószínűséggel megsérti a 2006/48/EK irányelv követelményeit, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságoknak a 2006/48/EK irányelv 136. cikkében rögzített intézkedések mellett az alábbi intézkedések is rendelkezésére állnak:
- a) a helyreállítási tervben rögzített egy vagy több szabály és intézkedés végrehajtásának előírása az intézmény vezetése számára;
 - b) a helyzet megvizsgálásának, a feltárt problémák megoldására irányuló intézkedések azonosításának és a problémák megoldását célzó cselekvési program és végrehajtási időrend kidolgozásának előírása az intézmény vezetése számára;
 - c) az intézmény részvényesi közgyűlése összehívásának, a napirendre való javaslatételnek és bizonyos döntések meghozatalának az előírása az intézmény vezetése számára, illetve amennyiben a vezetés nem tesz eleget ennek az előírásnak, a közgyűlés közvetlenül történő összehívása;
 - d) egy vagy több igazgatótanácsi tag vagy ügyvezető igazgató felmentésének és a helyébe új tag/ügyvezető igazgató felvételének előírása az intézmény vezetése számára, ha a szóban forgó személyek a 2006/48/EK irányelv 11. cikke értelmében alkalmatlannak bizonyultak feladataik ellátására;
 - e) az adósság átstrukturálásával kapcsolatban néhány vagy minden hitelezővel folytatandó tárgyalásokra vonatkozó terv készítésének előírása az intézmény vezetése számára;
 - f) az intézmény szanálásának előkészítéséhez – ideértve az intézmény eszközeinek és kötelezettségeinek értékelését – szükséges valamennyi információ megszerzése, többek között helyszíni vizsgálatok révén;
 - g) a 33. cikk (2) bekezdésében rögzített feltételek és a 77. cikkben rögzített titoktartási előírások betartása mellett kapcsolatfelvétel a potenciális vásárlókkal az intézmény szanálásának előkészítése érdekében.

- (2) Az EBH végrehajtási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki az e cikk (1) bekezdésében foglalt intézkedések következtetéses alkalmazásának biztosítására.

Az EBH az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított tizenkét hónapon belül benyújtja a Bizottsághoz ezeket a végrehajtási technikaistandard-tervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

24. cikk

Rendkívüli ügyvezetés

- (1) Amennyiben egy intézmény pénzügyi helyzete jelentősen megromlik, vagy komoly jog- és szabálysértések fordulnak elő, és a 23. cikkel összhangban hozott egyéb intézkedések nem elegendőek a romlás visszafordításához, a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok rendkívüli ügyvezetőt nevezhetnek ki, aki átveszi az intézmény irányítását. Az illetékes hatóságok közzéteszik a rendkívüli ügyvezető kinevezését. A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a rendkívüli ügyvezető rendelkezzen a feladatainak ellátásához szükséges szakképzettséggel, képességekkel és tudással.
- (2) A rendkívüli ügyvezető az intézményvezetés minden olyan hatáskörével rendelkezik, amelyet az intézmény alapszabálya és a nemzeti jogszabályok tartalmaznak, az intézményvezetés igazgatási feladatainak ellátásához szükséges hatásköröket is beleértve. A rendkívüli ügyvezető azonban csak az illetékes hatóság előzetes jóváhagyásával hívhatja össze az intézmény részvényesi közgyűlését, és határozhat a napirendről.
- (3) A rendkívüli ügyvezető törvényben előírt kötelezettsége az intézmény pénzügyi helyzetének rendezéséhez, továbbá üzleti tevékenysége és szervezete megbízható és prudens működésének helyreállításához szükséges intézkedések meghozatala, és az ezzel kapcsolatos megoldások elősegítése. Szükség esetén ez a kötelezettség minden egyéb, az intézmény alapszabályában vagy nemzeti jogszabályban foglalt irányítási feladattal szemben elsőbbséget élvez, amennyiben az említettek ellentétesek egymással. Az említett megoldások közé tartozhat a tőkeemelés, az intézmény tulajdonosi struktúrájának átalakítása, vagy az intézmény pénzügyi és szervezeti szempontból szilárd intézmények általi felvásárlása.
- (4) Az illetékes hatóságok megállapíthatnak korlátokat a rendkívüli ügyvezető intézkedéseire vonatkozóan, illetve előírhatják, hogy a rendkívüli ügyvezető bizonyos cselekményeihez az illetékes hatóság előzetes jóváhagyására van szükség. Az illetékes hatóságok bármikor felmenthetik a rendkívüli ügyvezetőt.
- (5) A tagállamok előírják, hogy a rendkívüli ügyvezető az illetékes hatóság által meghatározott rendszeres időközönként, valamint megbízatásának kezdetén és végén készítsen jelentéseket az őt kinevező illetékes hatóságnak az intézmény gazdasági és pénzügyi helyzetéről és a feladatai végzése során végrehajtott intézkedésekről.

- (6) A rendkívüli ügyvezetés időtartama legfeljebb egy év lehet. Ez az időszak kivételesen megújítható, ha a rendkívüli ügyvezető kinevezésére vonatkozó feltételek továbbra is fennállnak. Az illetékes hatóság feladata annak megállapítása, hogy a rendkívüli ügyvezetésre okot adó körülmények fennállnak-e, és köteles az erre vonatkozó döntést indokolni a részvényesek felé.
- (7) Az (1)–(6) bekezdés rendelkezéseire is figyelemmel, a rendkívüli ügyvezető kinevezése nem sértheti az uniós vagy nemzeti társasági jog által a részvényeseknek és a tulajdonosoknak biztosított jogokat.
- (8) A rendkívüli ügyvezető kinevezése nem minősül a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁶ értelmében vett jogérvényesítési eljárásnak vagy a 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁷ értelmében vett fizetésektelenségi eljárásnak.

25. cikk

A korai beavatkozási intézkedések és a rendkívüli ügyvezető kinevezésének koordinálása a csoportok tekintetében

- (1) Amennyiben valamely anyavállalat vagy a 2006/48/EK irányelv 125. és 126. cikke szerinti összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó intézmény vagy annak leányvállalatai tekintetében teljesülnek az ezen irányelv 23. cikke szerinti követelmények alkalmazásának, vagy a rendkívüli ügyvezető ezen irányelv 24. cikkével összhangban történő kinevezésének feltételei, az említett cikke szerinti intézkedést tenni szándékozó illetékes hatóság értesíti ezen szándékáról a felügyeleti kollégiumon belüli más érintett illetékes hatóságokat és az EBH-t.
- (2) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a többi érintett illetékes hatóság mérlegeli, hogy a csoporthoz tartozó más vállalkozás tekintetében is szükség van-e a 23. cikk szerinti intézkedésekre, illetve a 24. cikk szerint rendkívüli ügyvezető kinevezésére, továbbá kívánatos-e az intézkedések összehangolása. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a többi érintett hatóság mérlegeli, hogy van-e olyan alternatív intézkedés, amely nagyobb valószínűséggel állíthatja helyre az egyes vállalkozások gazdasági életképességét, és amelynek segítségével nagyobb valószínűséggel őrizhető meg a csoport egészének pénzügyi stabilitása. Amennyiben egy csoporthoz tartozó vállalkozáshoz egynél több illetékes hatóság szándékozik rendkívüli ügyvezetőt kinevezni, a hatóságok megvizsgálják, nem megfelelőbb-e, ha az összes érintett vállalkozáshoz vagy az egész csoporthoz ugyanazt a rendkívüli ügyvezetőt nevezik ki, hogy elősegítsék a csoport egészének pénzügyi stabilitását helyreállító megoldások alkalmazását.

Az értékelés az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a többi érintett illetékes hatóság együttes határozatával történik. Az együttes határozatot az (1) bekezdésben említett értesítés időpontjától számított öt napon belül kell meghozni. Az együttes határozatot indokolni kell egy dokumentumban, amelyet az összevont felügyeletet

³⁶ HL L 168., 2002.6.27., 43. o.

³⁷ HL L 166., 1998.6.11., 45. o.

ellátó hatóság megküld az anyavállalatnak, illetve az összevont felügyelet hatálya alá tartozó intézménynek.

- (3) Az EBH saját kezdeményezésére az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban segítheti az illetékes hatóságokat a megállapodás elérésében.
- (4) Ha az együttes határozatot öt napon belül nem hozzák meg, az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a leányvállalatok felügyeletét ellátó illetékes hatóságok saját határozatot hozhatnak.
- (5) Minden illetékes hatóság határozatát indokolni kell. A határozat meghozatala során figyelembe kell venni a többi illetékes hatóság által az ötnapos időszakban kifejtett álláspontokat és fenntartásokat, és a határozatnak a többi tagállam pénzügyi stabilitására gyakorolt lehetséges hatását. A határozatokat az összevont felügyeletet ellátó hatóság elküldi az anyavállalatnak vagy az összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó intézménynek, az érintett illetékes hatóságok pedig a leányvállalatoknak.

Ha az ötnapos időszak végén valamelyik érintett illetékes hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalja, az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a többi illetékes hatóság elhalasztja határozatát, megvárja, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd határozatát az EBH határozatával összhangban hozza meg. Az ötnapos időtartam az említett rendelet értelmében egyeztetési időszakként minősül. Az EBH öt napon belül hozza meg határozatát. Az ötnapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

- (6) Az illetékes hatóságok a (4) bekezdés szerinti saját határozatuk meghozatala előtt konzultálnak az EBH-val. A határozathozatal során figyelembe veszik az EBH véleményét, és az attól való jelentősebb eltéréshez magyarázatot fűznek.

IV. CÍM

SZANÁLÁS

I. FEJEZET

CÉLOK, FELTÉTELEK ÉS ÁLTALÁNOS ALAPELVEK

26. cikk

Szanálási célok

- (1) A szanálási eszközök alkalmazásakor és a szanálási hatáskörök gyakorlásakor a szanálási hatóságoknak figyelembe kell venniük a szanálási célokat, és azokat az

eszközöket és hatásköröket kell választaniuk, amelyek a legjobban szolgálják az adott eset körülményeihez kapcsolódó célok elérését.

- (2) Az (1) bekezdésben említett szanálási célok a következők:
- a) a kritikus funkciók folytonosságának biztosítása;
 - b) a pénzügyi stabilitásra gyakorolt káros hatás kiküszöbölése, többek között a pénzügyi fertőzés megakadályozása és a piaci fegyelem fenntartása révén;
 - c) az állami források védelme a rendkívüli állami pénzügyi támogatásra támaszkodás minimalizálása révén;
 - d) az értékek szükségtelen megsemmisítésének elkerülése és törekvés a szanálás költségeinek minimalizálására;
 - e) a 94/19/EK irányelv hatálya alá tartozó betétesek és a 97/9/EK irányelv hatálya alá tartozó hitelezők védelme;
 - f) az ügyfelek pénzeszközeinek és vagyonának védelme.
- (3) Ezen irányelv különböző rendelkezéseire is figyelemmel, a szanálási célok egyforma jelentőséggel bírnak, a szanálási hatóságoknak azokat az adott ügy természetének és körülményeinek megfelelően kell mérlegelniük.

27. cikk

Szanálási feltételek

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok csak akkor hozhatnak az 1. cikk a) pontjában említett intézményekhez kapcsolódó szanálási intézkedést, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:
- a) a hatáskörrel rendelkező hatóság vagy a szanálási hatóság megállapítja, hogy az intézmény csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut;
 - b) tekintettel az időzítésre és más fontos körülményekre, nincs ésszerű kilátás arra, hogy az intézmény tekintetében hozott szanálási intézkedésen kívül bármilyen más, magánszektorbeli vagy felügyeleti intézkedés ésszerű időkereten belül megakadályozná az intézmény csődbe jutását;
 - c) a szanálási intézkedésre a (3) bekezdés szerinti közérdek miatt van szükség.
- (2) Az (1) bekezdés a) pontja alkalmazásában egy intézmény csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut, ha a következő körülmények közül egy vagy több áll fenn:
- a) ha szavatolótőkéjének teljes vagy gyakorlatilag teljes elvesztésével járó veszteségek bekövetkeztek vagy valószínűsíthető bekövetkeztek miatt az intézmény megsértette a tevékenységi engedélyének feltételét képező tőkekövetelményeket, vagy objektív tényezők támasztják alá azt a megállapítást, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően megsérti e

követelményeket, és mindez indokolná a tevékenységi engedély illetékes hatóság általi visszavonását;

- b) az intézmény eszközei kevesebbek a forrásainál, vagy objektív tényezők támasztják alá azt a megállapítást, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően kevesebbek lesznek a forrásoknál;
- c) az intézmény képtelen megfizetni esedékessé váló kötelezettségeit, vagy objektív tényezők támasztják alá azt a megállapítást, hogy a közeljövőben valószínűsíthetően képtelen lesz erre;
- d) az intézmény rendkívüli állami pénzügyi támogatást igényel, kivéve, amikor a pénzügyi stabilitásának megőrzése érdekében az alábbiak valamelyikét igényli:
 - i. a központi bankok által szokásos feltételek mellett nyújtott likviditási eszközt fedező állami garancia (a likviditási eszközt teljes egészében fedezi a biztosítékok, amelyekre a minőség és a piaci érték függvényében levonásokat alkalmaznak, a központi bank pedig büntetőkamatot ró a kedvezményezettre); vagy
 - ii. állami garancia az újonnan kibocsátott kötelezettségekre a valamely tagállam gazdaságában bekövetkezett súlyos zavarok orvoslására.

A garanciaintézkedéseknek az i. és ii. pontokban említett mindkét esetben fizetőképes pénzügyi intézményekre kell korlátozódniuk, nem képezhetik részét egy nagyobb támogatási csomagnak, feltételük az állami támogatási szabályok szerinti jóváhagyás, és legfeljebb három hónapos időtartam erejéig alkalmazhatók.

- (3) Az (1) bekezdés c) pontja alkalmazásában egy szanalási intézkedés akkor szolgálja a közérdeket, ha az intézkedés a 26. cikkben meghatározott szanalási célok közül egyet vagy többet megvalósít, azokkal arányos, és az intézmény vagy anyavállalatának rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő felszámolása révén ezek a szanalási célok nem valósulnának meg ugyanabban a mértékben.
- (4) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően iránymutatást bocsát ki a felügyeleti és szanalási gyakorlatok közelítésének előmozdítása céljából azon különböző körülmények értelmezése tekintetében, amelyek esetében egy intézményt úgy tekintenek, hogy csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut. Az EBH legkésőbb az ezen irányelv 115. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében rögzített határidőig kidolgozza ezen iránymutatást.
- (5) A Bizottság – szükség esetén figyelembe véve az EBH-iránymutatás alkalmazása során gyűjtött tapasztalatokat – a 103. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek célja azon körülmények pontos meghatározása, amikor valamely intézményt csődhelyzetben lévőnek vagy valószínűleg csődbe jutónak kell tekinteni.

28. cikk

Szanálási feltételek pénzügyi intézmények és holdingtársaságok vonatkozásában

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok akkor hozhatnak szanálási intézkedést valamely, az 1. cikk b) pontjában említett pénzügyi intézmény vagy vállalkozás vonatkozásában, ha a 27. cikk (1) bekezdésében rögzített feltételek a pénzügyi intézmény vagy vállalkozás és az összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó anyavállalat tekintetében egyaránt teljesülnek.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok akkor hozhatnak szanálási intézkedést az 1. cikk c) vagy d) pontjában említett vállalkozás vonatkozásában, ha a 27. cikk (1) bekezdésében rögzített feltételek az 1. cikk c) vagy d) pontjában említett vállalkozás és annak egy vagy több intézményi leányvállalata tekintetében egyaránt teljesülnek.
- (3) Abban az esetben, amikor vegyes tevékenységű holdingtársaság leányvállalatai közvetlenül vagy közvetve közbenső pénzügyi holdingtársaság tulajdonában állnak, a tagállamok biztosítják, hogy a csoportszintű szanálás céljából hozott szanálási intézkedések a közbenső pénzügyi holdingtársaságra irányuljanak, és csoportszintű szanálás céljából nem hozhatnak szanálási intézkedéseket a vegyes tevékenységű holdingtársaságra irányulóan.
- (4) A (3) bekezdésre figyelemmel és az (1) bekezdés rendelkezéseitől eltérve a szanálási hatóság annak ellenére szanálási intézkedést hozhat az 1. cikk c) vagy d) pontjában említett vállalkozás vonatkozásában, hogy az 1. cikk c) vagy d) pontjában említett vállalkozás esetleg nem teljesíti a 27. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeket, amennyiben egy vagy több intézményi leányvállalat teljesíti a 27. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében rögzített feltételeket, és amennyiben az 1. cikk c) vagy d) pontjában említett vállalkozás vonatkozásában intézkedésre van szükség egy vagy több intézményi leányvállalat vagy a csoport egészének szanálásához.

29. cikk

A szanálásra vonatkozó általános elvek

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási eszközök alkalmazásakor és a szanálási hatáskörök gyakorlásakor a szanálási hatóságok meg hozzák az összes megfelelő intézkedést, amelyekkel biztosítható, hogy a szanálási intézkedést a következő elveknek megfelelően hozzák:
 - a) a szanálás alatt álló intézmény részvényesei viselik az első veszteségeket;
 - b) a szanálás alatt álló intézmény részvényesei után a hitelezők viselik a veszteségeket, a követelések ezen irányelv szerinti rangsorának sorrendjében;
 - c) a szanálás alatt álló intézmény felső vezetését leváltják;

- d) a szanálás alatt álló intézmény felső vezetői által viselt veszteségek a polgári jog és a büntetőjog szerint arányban állnak a csődért való egyéni felelősségükkel;
 - e) amennyiben ezen irányelv másként nem rendelkezik, az egyazon osztályba tartozó hitelezők azonos elbánásban részesülnek;
 - f) egyetlen hitelező sem visel magasabb veszteségeket, mint ami akkor merült volna fel, ha az intézményt rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében számolják fel.
- (2) Amennyiben valamely intézmény egy csoporthoz tartozik, a szanálási hatóságok úgy alkalmazzák a szanálási eszközöket és gyakorolják szanálási hatásköreiket, hogy minimalizálják a kapcsolódó intézményekre és a csoport egészére gyakorolt hatást, valamint hogy minimalizálják az Unión belüli, különösen pedig az azon országok pénzügyi stabilitására kifejtett negatív hatást, amelyekben a csoport tevékenykedik.
- (3) A szanálási eszközök alkalmazásakor és a szanálási hatáskörök gyakorlásakor a tagállamok adott esetben biztosítják az állami támogatások uniós keretrendszerének való megfelelést.

II. FEJEZET

ÉRTÉKELES

30. cikk

Előzetes értékelés

- (1) A szanálási intézkedések meghozatala előtt, különösen pedig a 31., 34., 36., 41., 42. és 65. cikk alkalmazásában a szanálási hatóságok biztosítják, hogy az intézmény eszközeinek és forrásainak méltányos és reális értékelését minden állami hatóságtól – beleértve a szanálási hatóságot is – és az intézménytől egyaránt független személy végzi. A szanálási hatóság jóváhagyja az értékelést. Amennyiben az eset körülményeinek sürgőssége miatt nem lehetséges a független értékelés, az intézmény eszközeinek és forrásainak értékelését a szanálási hatóságok végezhetik el.
- (2) Az állami támogatások uniós keretrendszerének sérelme nélkül, ahol alkalmazandó, az (1) bekezdésben előírt értékelésnek prudens és reális feltételezéseken kell alapulnia, ideértve a nemteljesítési arányokra és a veszteségek súlyosságára vonatkozó feltételezéseket; az értékelés célja a csődhelyzetben lévő vagy valószínűleg csődbe jutó intézmény eszközei és forrásai piaci értékének megállapítása annak érdekében, hogy a megállapított veszteségek a szanálási eszközök alkalmazásának pillanatában elszámolhatók legyenek. Amennyiben azonban valamely konkrét eszköz vagy forrás esetében a piac nem működik megfelelően, az értékelés tükrözheti az adott eszköz vagy forrás hosszú távú gazdasági értékét. Az értékelés nem feltételezheti rendkívüli állami segítség nyújtását az intézménynek, függetlenül attól, hogy ténylegesen nyújtanak-e ilyen segítséget.

- (3) Az értékelést a következő, az intézmény számviteli könyveiben és nyilvántartásaiban szereplő információkkal kell kiegészíteni:
- a) frissített mérleg és az intézmény gazdasági és pénzügyi helyzetéről szóló jelentés;
 - b) az eszközök elemzését és értékük becslését tartalmazó feljegyzés;
 - c) az intézmény könyveiben és nyilvántartásaiban kimutatott fennálló kötelezettségek, megjelölve az érintett hitelt és az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog szerinti prioritási szintet;
 - d) az intézmény által olyan harmadik felek nevében tartott eszközök, amelyek tulajdonosi jogokkal rendelkeznek ezen eszközök felett.
- (4) Az értékelés tartalmazza a hitelezőknek az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog szerinti prioritási szintek alapján történő osztályokba sorolását, valamint az azon elbírásra vonatkozó becslést, amelyben az egyes osztályok a felszámolási eljárás során várhatóan részesülnek.
- (5) Amennyiben az eset körülményeinek sürgőssége miatt nem lehetséges a (3) és (4) bekezdésben rögzített követelmények teljesítése, a független személy vagy a szanálási hatóság által végzett értékelést a (2) bekezdés szerinti követelményekkel összhangban kell végrehajtani. Ez az értékelés mindaddig átmenetinek tekintendő, amíg a szanálási hatóság végre nem hajtott egy olyan értékelést, amely az e cikkben foglalt valamennyi követelménynek megfelel. Ez a végleges értékelés elvégezhető a 66. cikkben említett értékeléssel együtt vagy attól elkülönülten.
- (6) Az értékelés szerves részét képezi a szanálási eszköz alkalmazására vagy szanálási hatáskör gyakorlására vonatkozó döntésnek. Az értékelés nem képezheti különálló bírósági felülvizsgálat tárgyát, és csak a 78. cikk rendelkezései szerinti határozattal együtt képezheti bírósági felülvizsgálat tárgyát.
- (7) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki annak érdekében, hogy e cikk (1) és (2) bekezdésének, valamint a 66. cikknek az alkalmazásában pontosan meghatározza az alábbi kritériumokat:
- a) mely feltételek mellett minősül valamely személy a szanálási hatóságtól és az intézménytől egyaránt függetlennek;
 - b) mely körülmények között tekinthető úgy, hogy a független személy általi értékelés nem lehetséges;
 - c) a csődhelyzetben lévő vagy valószínűleg csődbe jutó intézmény eszközei és forrásai piaci értékének meghatározásához használt módszertan;
 - d) mely körülmények között tekinthető úgy, hogy valamely konkrét eszköz vagy forrás piaca nem működik megfelelően;
 - e) a csődhelyzetben lévő vagy valószínűleg csődbe jutó intézmény eszközei és forrásai hosszú távú gazdasági értékének meghatározásához használt módszertan.

Az EBH e szabályozási technikaistandard-tervezeteket ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított tizenkét hónapon belül benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

III. FEJEZET

SZANÁLÁSI ESZKÖZÖK

I. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS ELVEK

31. cikk

A szanálási eszközök általános elvei

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörökkel, hogy a szanálási eszközöket az alkalmazandó szanálási feltételeket teljesítő valamely intézményre, pénzügyi intézményre vagy az 1. cikk c) vagy d) pontjában említett vállalkozásra alkalmazzák.
- (2) Az (1) bekezdésben említett szanálási eszközök a következők:
 - a) az üzletértékesítési eszköz;
 - b) a hídintézményi eszköz;
 - c) az eszközelkülönítési eszköz;
 - d) az adósságleírási eszköz.
- (3) Figyelemmel a (4) bekezdésre, a szanálási hatóságok a szanálási eszközöket egyenként vagy együttesen alkalmazhatják.
- (4) A szanálási hatóságok az eszközelkülönítési eszközt csak egy másik szanálási eszközzel együttesen alkalmazhatják.
- (5) 5. Amennyiben a (2) bekezdés a), b), illetve c) pontjában említett szanálási eszközök alkalmazásra kerülnek, és azokat a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek részleges átruházására használják fel, azon intézmény fennmaradó részét, amelyből az eszközöket, jogokat vagy kötelezettségeket átruházták, olyan időkereten belül kell rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolni, amely lehetővé teszi, hogy az intézmény az 58. cikkkel

összhangban szolgáltatásokat vagy támogatást nyújtson annak érdekében, hogy az átvevő folytatni tudja az átruházás révén hozzá került tevékenységeket vagy szolgáltatásokat.

- (6) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti fizetéseképtelenségi jognak a hitelező számára hátrányt okozó jogcselekmények megtámadhatóságára és végrehajthatatlanságára vonatkozó szabályai nem alkalmazandók valamely szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek egy másik jogalany számára valamely szanálási eszköz alkalmazása vagy valamely szanálási hatáskör gyakorlása révén történő átadására.
- (7) A tagállamok nem korlátozhatók abban, hogy további, az intézmények szanálási feltételeknek való megfelelése esetén gyakorolható hatásköröket ruházzanak a szanálási hatóságokra, feltéve, hogy ezek a további hatáskörök nem akadályozzák a hatékony csoportszintű szanálást, továbbá megfelelnek a szanálási céloknak és a szanálásra vonatkozóan a 26. cikkben meghatározott általános elveknek.

2. SZAKASZ

ÜZLETÉRTÉKESÍTÉSI ESZKÖZ

32. cikk

Üzletértékesítési eszköz

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkeznek az alábbiaknak egy nem hídintézmény vevőhöz történő átruházásához szükséges hatáskörrel:
 - a) a szanálás alatt álló intézmény részvényei és egyéb tulajdonosi instrumentumai;
 - b) a szanálás alatt álló intézmény összes vagy meghatározott eszközei, jogai és kötelezettségei;
 - c) a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek, jogainak és kötelezettségeinek összessége vagy ezek egy része, illetve ezek bármilyen kombinációja.

Az első albekezdésben említett átruházásra a szanálás alatt álló intézmény részvényesei vagy a vevőn kívül bármely más harmadik fél beleegyezésének megszerzése nélkül, valamint a társasági jog vagy az értékpapírijog máskülönben alkalmazandó bármilyen eljárási követelményeinek való megfelelés nélkül kerül sor.

- (2) Az (1) bekezdés szerinti átruházásnak kereskedelmi feltételek mellett kell történnie, az állami támogatások uniós keretrendszerével összhangban és figyelembe véve a körülményeket.
- (3) Az intézmény eszközeinek részleges átruházása esetén az átruházásból származó minden bevétel a szanálás alatt álló intézményt illeti.

Amennyiben valamennyi részvény vagy más tulajdonosi instrumentum átruházásra kerül, vagy az intézmény összes eszközét, jogát és kötelezettségét átruházzák, az átruházásból származó minden bevétel a szanálás alatt álló intézmény részvényeseit illeti, akiknek jogait értékesítették.

A tagállamok az e cikk (2) bekezdésében említett bevételeket a szanálási eljárás kapcsán felmerült adminisztratív és más jellegű kiadásokat – ideértve a 92. cikk szerinti finanszírozási rendszerben felmerült költségeket és kiadásokat is – levonva számítják ki.

- (4) A szanálási hatóságok minden ésszerűen elvárható lépést megtesznek annak érdekében, hogy az e cikk (2) bekezdése szerinti átruházásra a 30. cikk szerint elvégzett méltányos és reális értékeléssel összhangban lévő kereskedelmi feltételek mellett kerüljön sor, figyelembe véve az eset körülményeit is.
- (5) Az üzletértékesítési eszköz alkalmazása során a szanálási hatóságok többször is gyakorolhatják az átruházási hatáskört annak érdekében, hogy a szanálás alatt álló intézmény részvényeinek vagy más tulajdonosi instrumentumainak, vagy adott esetben eszközeinek, jogainak vagy kötelezettségeinek kiegészítő átruházását hajtsák végre.
- (6) Az üzletértékesítési eszköz alkalmazását követően a szanálási hatóságok a vevő egyetértésével gyakorolhatják az átruházási hatáskört a vevőre átruházott részvények vagy más tulajdonosi instrumentumok, vagy adott esetben eszközök, jogok vagy kötelezettségek vonatkozásában annak érdekében, hogy visszaruházzák a vagyont a szanálás alatt álló intézményre.
- (7) A vásárlónak rendelkeznie kell az (1) bekezdés szerinti átruházás révén megszerzett tevékenységek vagy szolgáltatások folytatására vonatkozó megfelelő engedélyekkel.
- (8) A 2006/48/EK irányelv 19. cikkének (1) bekezdésétől eltérve, amennyiben a részvények vagy más tulajdonosi instrumentumok üzletértékesítési eszköz révén történő átruházása a 2006/48/EK irányelv 19. cikkének (1) bekezdésében említettek szerinti befolyásoló részesedés megszerzését vagy növelését eredményezné, az illetékes hatóságok az említett cikkben előírt értékelést kellő idő alatt végzik el ahhoz, hogy az ne hátráltassa az üzletértékesítési eszköz alkalmazását, és ne akadályozza meg a szanálási eszközöket a releváns szanálási célok elérésében.
- (9) A valamely intézmény eszközei, jogai vagy kötelezettségei közül néhányat, de nem mindet érintő, üzletértékesítési eszköz révén megvalósuló átruházásokra az V. fejezetben meghatározott, a részleges tulajdonátruházásra vonatkozó biztosítékok alkalmazandók.
- (10) A szolgáltatásnyújtáshoz vagy az egy másik tagállamban való letelepedéshez való jog 2006/48/EK irányelvvel vagy a 2004/39/EK irányelvvel összhangban történő gyakorlása céljából a vevőt a szanálás alatt álló intézmény jogutódaként kell tekinteni, mely tovább gyakorolhat bármilyen olyan jogot, melyet a szanálás alatt álló intézmény az átruházott eszközök, jogok vagy kötelezettségek tekintetében gyakorolt, ideértve a fizetési, klíring és elszámolási rendszerekben való tagsággal és az azokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos jogokat.

- (11) A szanálás alatt álló intézmény részvényesei vagy hitelezői, valamint azok a harmadik felek, amelyeknek vagyonát, jogait és kötelezettségeit nem ruházták át, nem rendelkezhetnek jogokkal az átruházott eszközök, jogok és kötelezettségek felett vagy azokhoz kapcsolódóan.

33. cikk

Üzletértékesítési eszköz: eljárási követelmények

- (1) Figyelemmel a (3) bekezdésre, az üzletértékesítési eszköz valamely intézményre való alkalmazásakor a szanálási hatóság értékesíti az intézményt, vagy annak eszközei, jogai vagy kötelezettségei közül azokat, amelyeket a hatóság átruházni kíván, illetve megteszi az értékesítéshez szükséges lépéseket. Jogok, eszközök és kötelezettségek összefüggő csoportjai külön is értékesíthetők.
- (2) Az állami támogatások adott esetben alkalmazandó uniós keretrendszerének sérelme nélkül az (1) bekezdésben említett értékesítés az alábbi kritériumokkal összhangban történik:
- a) az értékesítésnek a lehető legátláthatóbbnak kell lennie, figyelembe véve a körülményeket és különösen a pénzügyi stabilitás fenntartásának szükségességét;
 - b) nem részesíthet előnyben potenciális vásárlókat, és nem tehet közöttük különbséget;
 - c) nem állhat fenn összeférhetetlenség;
 - d) nem nyújthat tisztességtelen előnyt valamely potenciális vásárló számára;
 - e) figyelembe kell vennie azt az igényt, hogy a szanálási intézkedést gyorsan kell végrehajtani;
 - f) a lehetséges mértékig az érintett eszközök és kötelezettségek értékesítési árának maximalizálására kell törekednie.

Az ebben a bekezdésben meghatározott elvek nem akadályozhatják a szanálási hatóságot abban, hogy felkérjen meghatározott potenciális vásárlókat.

Az intézmény értékesítésével kapcsolatos információ a 2003/6/EK irányelv 6. cikkének (1) bekezdése szerint máskülönben előírt nyilvánosságra hozatala elhalasztható a 2003/6/EK irányelv 6. cikkének (2) bekezdésének megfelelően.

- (3) A szanálási hatóságok az (1) bekezdésben rögzített értékesítési követelmények teljesítése nélkül is alkalmazhatják az üzletértékesítési eszközt, amennyiben úgy ítélik meg, hogy az e követelményeknek való megfelelés valószínűleg aláásná egy vagy több szanálási cél elérését, különösen pedig akkor, ha teljesülnek a következő feltételek:

- a) a szanálási hatóság szerint a szanálás alatt álló intézmény csődje lényegesen veszélyeztetné a pénzügyi stabilitást, illetve súlyosbítaná az ilyen veszélyt; továbbá
 - b) a követelményeknek való megfelelés valószínűleg aláásná az üzletértékesítési eszköz hatékonyságát e veszély elhárítása vagy a 26. cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott szanálási cél megvalósítása során.
- (4) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki azon tényszerű körülmények pontos meghatározására, amelyek lényegi veszélyt jelentenek, valamint a (3) bekezdés a) és b) pontjában rögzített azon elemek pontos meghatározására, amelyek az üzletértékesítési eszköz hatékonyságához kapcsolódnak.

Az EBH e szabályozási technikaistandard-tervezeteket ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított tizenkét hónapon belül benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

3. SZAKASZ

A HÍDINTÉZMÉNYI ESZKÖZ

34. cikk

Hídintézményi eszköz

- (1) A hídintézményi eszköz alkalmazása érdekében a tagállamok biztosítják a szanálási hatóságok számára azokat a hatásköröket, amelyekkel átruházhatják a hídintézményre a szanálás alatt álló intézmény összes vagy meghatározott eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit, és ezen eszközök, jogok és kötelezettségek bármilyen kombinációját anélkül, hogy megszereznék a szanálás alatt álló intézmény részvényeseinek vagy bármely harmadik félnek a beleegyezését, és megfelelnek a társasági jog vagy az értékpapírijog máskülönben alkalmazandó bármilyen eljárási követelményének.
- (2) Az adósságleírási eszköz 37. cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott célra történő alkalmazásának kivételével a hídintézményi eszköz alkalmazásában a hídintézmény olyan jogalany, amely részben vagy egészében egy vagy több állami hatóság (amelyek között szerepelhet a szanálási hatóság is) tulajdonában van, és amelyet azzal a céllal hoztak létre, hogy ellássa valamely szanálás alatt álló intézmény néhány vagy valamennyi funkcióját, és birtokolja valamely szanálás alatt álló intézmény néhány vagy valamennyi eszközét és kötelezettségét.

Az adósságleírási eszköznek a 37. cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott célokra történő alkalmazása nem érinti a szanálási hatóság azon képességét, hogy a

szanálás végrehajtásához és a szanálási célok eléréséhez szükséges mértékig ellenőrizze a hídintézményt.

- (3) A hídintézményi eszköz alkalmazásakor a szanálási hatóság biztosítja, hogy a hídintézményre átruházott kötelezettségek összértéke ne legyen nagyobb a szanálás alatt álló intézménytől átruházott vagy más forrásokból származó jogok és eszközök összértékénél.
- (4) A hídintézményi eszköz alkalmazása során a szanálási hatóság az intézmény bármely eszközét, jogát vagy kötelezettségét átruházhatja, ahogyan azt megfelelőnek ítéli egy vagy több szanálási cél eléréséhez.
- (5) A hídintézményi eszköz alkalmazásakor a szanálási hatóságok:
 - a) egynél több alkalommal is átruházhatnak jogokat, eszközöket vagy kötelezettségeket a szanálás alatt álló intézményről a hídintézményre; továbbá
 - b) visszaruházhatnak jogokat, eszközöket és kötelezettségeket a hídintézményről a szanálás alatt álló intézményre, feltéve, hogy teljesülnek a (6) bekezdésben meghatározott feltételek;
 - c) átruházhatnak jogokat, eszközöket vagy kötelezettségeket a hídintézményről harmadik félre.
- (6) A szanálási hatóságok csak akkor ruházhatnak vissza jogokat, eszközöket és kötelezettségeket a hídintézményről a szanálás alatt álló intézményre, ha teljesül a következő feltételek egyike:
 - a) annak lehetőségét, hogy a specifikus jogok, eszközök vagy kötelezettségek visszaruházhatók, kifejezetten tartalmazza az az instrumentum, amelynek alapján az (5) bekezdés a) pont szerinti átruházásra sor került;
 - b) a specifikus jogok, eszközök vagy kötelezettségek valójában nem tartoznak az azon instrumentumban ismertetett jogok, eszközök vagy kötelezettségek osztályaiba, amely alapján az (5) bekezdés a) pontja szerinti átruházásra sor került, vagy nem teljesítik az instrumentumban ismertetett jogokra, eszközökre vagy kötelezettségekre meghatározott feltételeket.

Az a) és b) pontban említett esetek mindegyikében a visszaruházásra azon időszakon belül és olyan feltételek mellett kerül sor, amelyeket az adott célra vonatkozó instrumentumban meghatároztak.

- (7) A valamely intézmény eszközei, jogai vagy kötelezettségei közül néhányat, de nem mindet érintő, hídintézményi eszköz révén megvalósuló átruházásokra a IV. fejezetben meghatározott, a részleges tulajdonátruházásra vonatkozó biztosítékok alkalmazandók.
- (8) A szolgáltatásnyújtáshoz vagy az egy másik tagállamban való letelepedéshez való jog 2006/48/EK irányelvvel vagy a 2004/39/EK irányelvvel összhangban történő gyakorlása céljából a hídintézményt a szanálás alatt álló intézmény jogutódjának kell tekinteni, mely tovább gyakorolhat bármilyen olyan jogot, melyet a szanálás alatt álló intézmény az átruházott eszközök, jogok vagy kötelezettségek tekintetében

gyakorolt, ideértve a fizetési, klíring és elszámolási rendszerekben való tagsággal és az azokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos jogokat.

- (9) A szanálás alatt álló intézmény részvényesei vagy hitelezői, valamint azok a harmadik felek, amelyeknek vagyonát, jogait és kötelezettségeit nem ruházták át, nem rendelkezhetnek jogokkal a hídintézmény és annak vagyona felett vagy azokhoz kapcsolódóan.

35. cikk

A hídintézmény működése

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a hídintézmény működése megfelel a következő rendelkezéseknek:
- a) a hídintézmény alapító okiratainak tartalmát a szanálási hatóságok határozzák meg;
 - b) a szanálási hatóság kinevezi a hídintézmény igazgatótanácsát, jóváhagyja a vonatkozó fizetéseket, és meghatározza a megfelelő felelősségi köröket;
 - c) a hídintézmény a 2006/48/EK, illetve a 2004/39/EK irányelvvel összhangban kerül engedélyezésre, és rendelkezik az azon tevékenységek folytatásához vagy azon szolgáltatások nyújtásához szükséges, az alkalmazandó nemzeti jog szerinti engedéllyel, amelyekre az ezen irányelv 56. cikke szerinti átruházással tesz szert;
 - d) a hídintézmény megfelel a 2006/48/EK, a 2006/49/EK és a 2004/39/EK irányelv rendelkezéseinek, és felügyelet szempontjából rá az ezekben az irányelvekben meghatározott előírások vonatkoznak.
- (2) Figyelemmel az uniós vagy nemzeti versenyszabályok szerinti esetleges korlátozásokra, az igazgatóknak a hídintézményt azzal a céllal kell működtetniük, hogy megfelelő feltételek mellett és az (5) bekezdésben meghatározott időszakon belül egy vagy több magánszektorbeli vásárlónak értékesítsék az intézményt, annak eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit.
- (3) A szanálási hatóság megszünteti a hídintézmény működését, amint a következő esetek bármelyike bekövetkezik:
- a) a hídintézmény egyesül egy másik intézménnyel;
 - b) a hídintézmény tőkéjének többségét harmadik fél megveszi;
 - c) a hídintézmény összes vagy gyakorlatilag összes eszközét, jogát vagy kötelezettségét átvállalja egy másik személy;
 - d) lejár az (5) bekezdésben vagy adott esetben a (6) bekezdésben meghatározott időszak.

- (4) Amikor a hídintézményt vagy annak eszközeit vagy kötelezettségeit egy másik személynek kívánják értékesíteni, a tagállamok biztosítják, hogy az intézmény vagy az érintett eszközök vagy kötelezettségek értékesítése nyílt és átlátható módon történjen, és az értékesítés során ne részesüljenek előnyben vagy kerüljenek megkülönböztetésre meghatározott potenciális vásárlók.

Minden ilyen értékesítés kereskedelmi feltételek mellett történik, az állami támogatások uniós keretrendszerrel összhangban és a körülményekre tekintettel.

- (5) Amennyiben a (3) bekezdés a), b), illetve c) pontjában említett körülmények egyike sem teljesül, a szanálási hatóság az attól a naptól számított két éves időszak végén szünteti meg a hídintézmény működését, amelyen a szanálás alatt álló intézményről az utolsó átruházás történt a hídintézményeszköz keretében.
- (6) A szanálási hatóság az (5) bekezdésben említett időszakot maximum további három, egyéves időszakkal hosszabbíthatja meg, amennyiben:
- a) az ilyen meghosszabbítással elérhető a (3) bekezdés a), b), illetve c) pontjában említett eredmények egyike; vagy
 - b) az ilyen meghosszabbítás szükséges az alapvető banki vagy pénzügyi szolgáltatások folytonosságának biztosításához.
- (7) Amennyiben a hídintézmény működését a (3) bekezdés c), illetve d) pontjában említett körülmények között szüntetik meg, úgy az intézményt fel kell számolni és likvidálni kell.

A hídintézmény működésének (3) bekezdés szerinti megszüntetéséből származó minden bevétel a szanálás alatt álló intézményt illeti.

A tagállamok a bevételek kiszámításakor levonhatják a szanálási eljárás kapcsán felmerült adminisztratív és más jellegű kiadásokat.

- (8) Amennyiben a hídintézményt egynél több intézmény eszközeinek és kötelezettségeinek átruházására használják, a (7) bekezdés szerinti köteleesség az egyes intézményekről átruházott eszközök és kötelezettségek likvidálására, nem pedig magára a hídintézményre vonatkozik.

4. SZAKASZ

AZ ESZKÖZELKÜLÖNÍTÉSI ESZKÖZ;

36. cikk

Eszközelkülönítési eszköz

- (1) Az eszközelkülönítési eszköz alkalmazása érdekében a tagállamok biztosítják a szanálási hatóságok számára azokat a hatásköröket, amelyekkel átruházhatják

valamely vagyonkezelő társaságra a szanálás alatt álló intézmény eszközeit, jogait vagy kötelezettségeit.

- (2) Az eszközelkülönítési eszköz alkalmazásában a vagyonkezelő társaság egy vagy több közjogi hatóság (melyek közé tartozhat a szanálási hatóság is) teljes tulajdonában álló jogi személy.
- (3) A szanálási hatóság vagyonkezelőket nevez ki, akiknek feladata a vagyonkezelő társaságra átruházott vagyon kezelése azzal a céllal, hogy a vagyon értékét egy esetleges értékesítés révén maximalizálják, vagy biztosítsák a vállalkozás rendezett módon történő felszámolását.
- (4) A szanálási hatóságok csak akkor gyakorolhatják az (1) bekezdésben meghatározott hatáskört az eszközök átruházására, ha az érintett eszközök piacán olyan körülmények állnak fenn, amelyek mellett ezen eszközök rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő likvidálása hátrányosan érintené a pénzügyi piacot.
- (5) Az eszközelkülönítési eszköz alkalmazásakor a szanálási hatóságok a 30. cikkben rögzített elvekkel és az állami támogatások uniós keretrendszerrel összhangban meghatározzák a vagyonkezelő társaságra átruházott eszközök ellentételezését.
- (6) A szanálási hatóságok:
 - a) egynél több alkalommal is átruházhatnak jogokat, eszközöket vagy kötelezettségeket a szanálás alatt álló intézményről a vagyonkezelő társaságra; visszaruházhatnak eszközöket, jogokat és kötelezettségeket a vagyonkezelő társaságról a szanálás alatt álló intézményre, feltéve, hogy teljesülnek a (7) bekezdésben meghatározott feltételek.
- (7) A szanálási hatóságok csak akkor ruházhatnak vissza jogokat, eszközöket és kötelezettségeket a vagyonkezelő társaságról a szanálás alatt álló intézményre, ha a következő körülmények egyike fennáll:
 - a) annak lehetőségét, hogy a specifikus jogok, eszközök vagy kötelezettségek visszaruházhatók, kifejezetten tartalmazza az az instrumentum, amelynek alapján az (6) bekezdés a) pontjában említett átruházásra sor került;
 - b) a specifikus jogok, eszközök vagy kötelezettségek valójában nem tartoznak az azon instrumentumban ismertetett jogok, eszközök vagy kötelezettségek osztályaiba, amely alapján a (6) bekezdés a) pontja szerinti átruházásra sor került, vagy nem teljesítik az instrumentumban ismertetett jogokra, eszközökre vagy kötelezettségekre meghatározott feltételeket.

Az a) és b) pontban említett esetek mindegyikében a visszaruházásra azon időszakon belül és olyan feltételek mellett kerül sor, amelyeket az adott célra vonatkozó instrumentumban meghatároztak.
- (8) A szanálás alatt álló intézmény és a vagyonkezelő társaság közötti átruházásokra az ezen irányelvben meghatározott, a részleges tulajdonátruházásra vonatkozó biztosítékok alkalmazandók.

- (9) A szanálás alatt álló intézmény részvényesei vagy hitelezői, valamint azok a harmadik felek, amelyeknek vagyonát, jogait és kötelezettségeit nem ruházták át, nem rendelkezhetnek jogokkal a vagyonkezelő társaság, annak vagyona és vagyonkezelői felett vagy azokhoz kapcsolódóan.
- (10) A (3) bekezdéssel összhangban kinevezett vagyonkezelők feladatai nem tartalmazzak semmilyen kötelezettséget vagy felelősséget a szanálás alatt álló intézmény részvényeseivel szemben, és a vagyonkezelők nem tartoznak felelősséggel a részvényesek felé a feladataik elvégzése vagy állítólagos elvégzése során megtett vagy meg nem tett cselekmények következményeiért, kivéve, ha a cselekmény vagy annak elmulasztása a nemzeti jog szerint súlyos gondatlanságnak vagy súlyos szabálysértésnek minősül.
- (11) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást dolgoz ki a felügyeleti és szanálási gyakorlatok közelítésének előmozdítása céljából annak meghatározása tekintetében, hogy az eszközök és kötelezettségek rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő likvidálása e cikk (4) bekezdése szerint mikor érintené hátrányosan a pénzügyi piacot. Az EBH legkésőbb az ezen irányelv 115. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében rögzített határidőig kidolgozza ezen iránymutatást.
- (12) A Bizottság – szükség esetén figyelembe véve az EBH-iránymutatás alkalmazása során gyűjtött tapasztalatokat – a 103. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, amelyek célja azon körülmények pontos meghatározása, amikor az eszközök és kötelezettségek rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében történő likvidálása hátrányosan érintheti a pénzügyi piacot.

5. SZAKASZ

AZ ADÓSSÁGLEÍRÁSI ESZKÖZ

1. ALSZAKASZ

AZ ADÓSSÁGLEÍRÁSI ESZKÖZ CÉLJA ÉS HATÁLYA

37. cikk

Az adósságleírási eszköz.

- (1) Az adósságleírási eszköz alkalmazása tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek az 56. cikk (1) bekezdésének f)–l) pontjában meghatározott szanálási hatáskörökkel.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok az adósságleírási eszközt a következő célok egyikére alkalmazhatják:

- a) a szanálás feltételeit teljesítő intézmény olyan mértékű feltőkésítése, amely elegendő ahhoz, hogy az intézmény újból képes legyen megfelelni az engedélyezés feltételeinek, és folytathassa azokat a tevékenységeket, amelyeket a 2006/48/EK vagy a 2004/39/EK irányelvek értelmében végezhet;
 - b) a valamely hídintézményre átruházott követelések vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok átalakítása saját tőkévé vagy ezek tőkeösszegének csökkentése abból a célból, hogy a hídintézmény számára tőkét biztosítsanak.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok az adósságleírási eszközt a (2) bekezdés a) pontjában említett célra csak abban az esetben alkalmazhatják, ha reális kilátások vannak arra, hogy az adósságleírási eszköznek a 47. cikkben előírt reorganizációs tervvel összhangban hozott intézkedésekkel összefüggésben történő alkalmazása a vonatkozó szanálási célok megvalósításán túl visszaállítja a szóban forgó intézmény pénzügyi stabilitását és hosszú távú életképességét.

Ha az első albekezdésben rögzített feltétel nem teljesül, a tagállamok a 31. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett szanálási eszközök valamelyikét és az e cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett adósságleírási eszközt alkalmazzák, megfelelő módon.

38. cikk

Az adósságleírási eszköz hatálya

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az adósságleírási eszköz az intézmény mindazon kötelezettségeire alkalmazható, amelyek a (2) bekezdés értelmében nem kerülnek kizárásra az eszköz hatálya alól.
- (2) A szanálási hatóságok nem gyakorolhatják az adósságleírással és átalakítással kapcsolatos hatásköreiket a következő kötelezettségek tekintetében:
 - a) a 94/19/EK irányelvvel összhangban garantált betétek;
 - b) biztosított kötelezettségek;
 - c) bármilyen kötelezettség, amely abból keletkezik, hogy az intézmény kezeli az ügyfelek vagyont vagy pénzét, vagy az intézmény (mint vagyonkezelő) és egy másik személy (mint kedvezményezett) közötti vagyonkezelői ügyletből keletkező kötelezettség;
 - d) az egy hónapnál rövidebb eredeti futamidejű kötelezettségek;
 - e) a következő szereplőkkel szembeni kötelezettség:
 - i. foglalkoztatottak – felhalmozott bérhez, nyugellátáshoz vagy más meghatározott díjazáshoz kapcsolódó kötelezettség (kivéve a változó bérezés minden formáját);
 - ii. kereskedelmi hitelezők vagy áruhitelezők – az intézmény mindennapi működéséhez elengedhetetlen áruk vagy szolgáltatások

nyújtásából – ideértve az IT-szolgáltatásokat, közüzemi ellátásokat, valamint az épületek bérletét, kiszolgáltatását és fenntartását – eredő kötelezettségek;

- iii. adóhatóságok és társadalombiztosítási hatóságok – feltéve, hogy ezek előresorolt kötelezettségek az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog szerint.

A (2) bekezdés a) és b) pontja nem akadályozhatja a szanalási hatóságokat abban, hogy adott esetben gyakorolják hatásköreiket egy biztosítékkal fedezett kötelezettség bármely olyan részével kapcsolatosan, amely meghaladja a biztosítékul szolgáló vagyont, kézizálog, jelzálog vagy fedezet értékét. A tagállamok mentesíthetik e rendelkezés alól a 86/611/EGK tanácsi irányelv³⁸ 22. cikkének (4) bekezdésében meghatározottak szerinti fedezett kötvényeket.

A (2) bekezdés c) pontja nem akadályozhatja a szanalási hatóságokat abban, hogy adott esetben gyakorolják hatásköreiket bármely olyan betéttel kapcsolatban, amely meghaladja az említett irányelv szerinti fedezetet.

- (3) Amennyiben a szanalási hatóságok az adósságleírási eszközt alkalmazzák, a leírási és átalakítási hatáskörök alkalmazásából kizárhatják a (2) bekezdés d) pontjának hatályán kívül eső derivatívákból származó kötelezettségeket, amennyiben ez a kizárás szükséges vagy megfelelő a 26. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott célok eléréséhez.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 103. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők részletes meghatározása céljából:
 - a) a (2) bekezdés d) pontjának hatálya alá tartozó specifikus kötelezettségosztályok;
 - b) azon körülmények, amelyek esetén a 26. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott célok eléréséhez szükséges vagy megfelelő a kizárás, figyelembe véve a következő tényezőket:
 - i. a derivatív pozíciók kizárásának rendszerszintű hatása, annak érdekében, hogy alkalmazni lehessen az adósságleírási eszközt;
 - ii. az a hatás, amelyet az adósságleírási eszköznek a központi szerződő fél által kiegyenlített, származtatott eszközökből keletkező kötelezettségekre való alkalmazása a központi szerződő fél működésére gyakorol; továbbá
 - iii. az a hatás, amelyet az adósságleírási eszköznek a származtatott eszközökből keletkező kötelezettségekre való alkalmazása a

³⁸

A Tanács 85/611/EGK irányelve (1985. december 20.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 375., 1985.12.31., 3 o.). A legutóbb a 2008/18/EK irányelvvel módosított irányelv.

központi szerződő felek ezen származtatott eszközökre alkalmazott kockázatkezelésére gyakorol.

2. ALSZAKASZ

A FIGYELEMBE VEHETŐ KÖTELEZETTSÉGEKRE VONATKOZÓ MINIMUMKÖVETELMÉNYEK

39. cikk

*A leírási és átalakítási hatáskörök hatálya alá tartozó kötelezettségekre vonatkozó
minimumkövetelmények*

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az intézmények mindenkor fenntartják a szavatolótőke és a figyelembe vehető kötelezettségek elégséges aggregált összegét; az elégséges aggregált összeg az intézmény összes – a 2006/48/EK irányelv V. címe 2. fejezetének 1. szakasza, illetve a 2006/49/EK irányelv IV. fejezete értelmében szavatolótőkének nem minősülő – kötelezettségének százalékában kerül kifejezésre.
- (2) Az egyéb alapvető tőkének vagy járulékos tőkének nem minősülő, alárendelt hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok és alárendelt kölcsönök csak akkor képezhetik a figyelembe vehető kötelezettségek (1) bekezdésben említett aggregált összegének részét, ha teljesítik a következő feltételeket:
 - a) az instrumentumokat kibocsátották, és teljes mértékben befizették;
 - b) az instrumentumokat a következők egyike sem vásárolta meg:
 - i. az intézmény vagy annak leányvállalatai;
 - ii. olyan vállalkozás, amelyben az intézménynek részesedése van, az adott vállalkozás szavazati jogainak vagy tőkéjének 20 %-os vagy azt meghaladó részében közvetlen vagy ellenőrzés útján fennálló tulajdonlás formájában;
 - c) az instrumentumok megvásárlását az intézmény sem közvetlenül, sem közvetve nem finanszírozza;
 - d) az instrumentumokra az intézménnyel azonos csoporthoz tartozó vállalkozás nem nyújt biztosítékot vagy garanciát;
 - e) az instrumentumok eredeti futamideje legalább egy év.
- (3) Az (1) bekezdés szerinti aggregált összeg minimumát az alábbi kritériumok alapján kell meghatározni:
 - a) annak biztosítása, hogy az intézmény szanálható a szanálási eszközök szanálási céloknak megfelelő alkalmazásával, ideértve – adott esetben – az adósságleírási eszközt is;

- b) adott esetekben annak biztosítása, hogy az intézmény elegendő figyelembe vehető kötelezettséggel rendelkezik annak biztosítására, hogy az adósságleírási eszköz alkalmazásával visszaállítható legyen az intézmény elsődleges alapvető tőke megfelelési mutatója arra a szintre, amely szükséges az intézmény iránti elégséges piaci bizalom megőrzéséhez, és amely lehetővé teszi az intézmény számára, hogy továbbra is megfeleljen az engedélyezés feltételeinek és folytassa azokat a tevékenységeket, amelyeket számára a 2006/48/EK vagy a 2006/49/EK irányelv szerint engedélyeztek;
 - c) az intézmény mérete, üzleti modellje és kockázati profilja;
 - d) az a mérték, ameddig a betétbiztosítási rendszer a 99. cikkel összhangban hozzájárulhat a szanálás finanszírozásához;
 - e) az a mérték, ameddig az intézmény csődje negatív hatást gyakorolna a pénzügyi stabilitásra, többek között a más intézményekkel vagy a pénzügyi rendszer többi részével fennálló összekapcsolódása révén a más intézményekre kifejtett dominóhatással.
- (4) A 40. cikk rendelkezéseire is figyelemmel az intézményeknek egyenként kell megfelelniük az e cikk (2) bekezdésében rögzített követelményeknek.
- A 40. cikk rendelkezéseire is figyelemmel, a csoport részét képező más vállalkozások által birtokolt kötelezettségeket ki kell zárni az e cikk (1) bekezdésében meghatározott aggregált összegből.
- (5) A szanálási hatóságok előírják az intézmények számára az (1) bekezdésben rögzített aggregált összeg fenntartását, és ellenőrzik azt, valamint a (4) bekezdés szerinti határozatokat hoznak a szanálási tervek kidolgozása és karbantartása során.
- (6) A szanálási hatóságok értesítik az EBH-t a joghatóságuk alá tartozó intézmények mindegyike esetében meghatározott minimumösszegről. Az EBH legkésőbb 2018. január 1-ig beszámol az (1) bekezdés szerinti követelmény végrehajtásáról. Ezen belül az EBH beszámol a Bizottságnak arról, tapasztalhatók-e eltérések az említett követelmény nemzeti szintű alkalmazása terén.
- (7) A Bizottság a 103. cikkel összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el a (3) bekezdés a)–e) pontjában rögzített kritériumok pontos meghatározására, adott esetben hivatkozva a különböző intézménykategóriákra és az azokhoz kapcsolódó százalékos tartományokra.

40. cikk

A minimumkövetelmények alkalmazása csoportokra

- (1) A szanálási hatóságok dönthetnek úgy, hogy az összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó csoportokra összevont alapon alkalmazzák a 39. cikk (1) és (3) bekezdésében rögzített minimumkövetelményeket, feléve, hogy teljesülnek a következő feltételek:

- a) a 39. cikk (1) bekezdésében említett százalék a követelések összevont szintje és a csoport által birtokolt szavatolótké alapján kerül kiszámításra;
 - b) a 39. cikk (2) bekezdésében említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat vagy kölcsönöket az anyavállalat vagy valamely, az 1. cikk c) vagy d) pontjában említett vállalat bocsátja ki;
 - c) az anyavállalat vagy az 1. cikk c) vagy d) pontjában említett vállalat hitel formájában, megfelelő módon és arányosan osztja el a leányvállalat intézmények között a 39. cikk (2) bekezdésében említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok vagy kölcsönök kibocsátása révén összegyűjtött forrásokat;
 - d) minden leányvállalat intézmény megfelel a 39. cikk (1) bekezdésében foglalt minimumkövetelményeknek. Mindazonáltal – a 39. cikk (4) bekezdésének második albekezdésétől eltérve – az anyavállalat vagy az 1. cikk c) vagy d) pontjában említett vállalat kötelezettségeit is be kell vonni a szavatolótkének és a figyelembe vehető kötelezettségeknek a leányvállalat által a 39. cikk (1) bekezdése értelmében fenntartandó aggregált összegébe;
 - e) amennyiben a csoportszintű szanálási hatóság vagy más illetékes szanálási hatóság az adósságleírási eszközt alkalmazza az anyavállalatra vagy az 1. cikk c) vagy d) pontjában említett vállalatra, a leányvállalatok szanálási hatóságai először a leányvállalatok anyavállalattal vagy az 1. cikk c) vagy d) pontjában említett vállalattal szemben fennálló kötelezettségeire alkalmazzák az adósságleírási eszközt, mielőtt – szükség esetén – a leányvállalat más kötelezettségeire is alkalmazzák.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti döntés meghozatalakor a szanálási hatóságok figyelembe veszik, hogy a csoport milyen módon strukturálja működését, különösen pedig azt, hogy milyen mértékig kezelik központilag a finanszírozást, a likviditást és a kockázatot.
- (3) A szanálási hatóságok a szanálási tervek ezen irányelv 9. cikke szerinti kidolgozása és karbantartása során hozzák meg az arra vonatkozó döntést, hogy az e cikk (1) bekezdése értelmében összevont alapon alkalmazzák a minimumkövetelményeket. A 2006/48/EK irányelv 125. és 126. cikkével összhangban összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó csoportok esetében a szanálási hatóságok az ezen irányelv 12. cikkében rögzített eljárás szerint döntenek a minimumkövetelmények összevont alapon történő alkalmazásáról.

3. ALSZAKASZ

AZ ADÓSSÁGLEÍRÁSI ESZKÖZ ALKALMAZÁSA

41. cikk

Az adósságleírás összegének meghatározása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok az adósságleírási eszköz alkalmazása során a 30. cikkben foglalt követelményeknek megfelelő értékelés alapján határozzák meg azt az aggregált összeget, amellyel a figyelembe vehető kötelezettségeket csökkenteni kell.
- (2) Amennyiben a szanálási hatóságok a 37. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett célból alkalmazzák az adósságleírási eszközt, az (1) bekezdésben említett értékelésnek meg kell határoznia a következőket: azt az összeget, amellyel a figyelembe vehető kötelezettségeket csökkenteni kell a szanálás alatt álló intézmény elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatójának helyreállításához; azt az összeget, amelyet a szanálási hatóság szükségesnek tart ahhoz, hogy az intézménybe vetett piaci bizalom elégséges szinten legyen fenntartható, és lehetővé váljon az intézmény számára, hogy továbbra is megfeleljen az engedélyezési feltételeknek és folytassa azokat a tevékenységeket, amelyekre a 2006/48/EK vagy a 2006/39/EK irányelv alapján engedéllyel rendelkezik.
- (3) A szanálási hatóságok eljárásokat dolgoznak ki és működtetnek annak biztosítására, hogy az értékelés a szanálás alatt álló intézmény eszközeire és kötelezettségeire vonatkozó, az ésszerűség határain belül a lehető legfrissebb és legátfogóbb információkon alapul.

42. cikk

A részvényesek kezelése

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az adósságleírási eszköz alkalmazása során a szanálási hatóságok a részvényesek tekintetében meghozzák az alábbi intézkedések egyikét vagy mindegyikét:
 - a) törlik a meglévő részvényeket;
 - b) gyakorolják az 56. cikk (1) bekezdésének h) pontjában említett hatáskört, és a figyelembe vehető kötelezettségeket olyan átváltási ráta mellett váltják át a szanálás alatt álló intézmény részvényeire, ami jelentősen felhígítja a meglévő részesedéseket.
- (2) Az (1) bekezdésben foglalt intézkedés azon részvényesek vonatkozásában alkalmazandó, akiknek a szóban forgó részvényei az alábbi körülmények között kerültek kibocsátásra vagy átruházásra:

- a) a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok részvényekké alakítását követően, ahol az átalakításra az eredeti hitelviszonyt megtestesítő értékpapír szerződéses feltételei szerint, egy olyan esemény bekövetkezte kapcsán került sor, amely esemény megelőzte vagy egyidejűleg következett be a szanálási hatóság arra vonatkozó értékelésével, miszerint az intézmény teljesíti a szanálási feltételeket;
 - b) a releváns tőkeinstrumentumok 52. cikk szerinti, elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká alakítását követően.
- (3) Annak mérlegelése során, hogy melyik, az (1) bekezdés szerinti intézkedést hozzák, a szanálási hatóságok figyelembe veszik egyrészt az eszközök tekintetében az adósságleírási eszköz alkalmazása előtt bekövetkezett veszteségek valószínű összegét annak érdekében, hogy a részvényesek vonatkozásában hozott intézkedés konzisztens legyen a tőkeérték ezen csökkenésével, másrészt, a 30. és 31. cikkel összhangban elvégzett értékelést, és különösen annak valószínűségét, hogy a részvényesek valamekkora értéket visszaszereztek volna, ha az intézmény ezen értékelés alapján felszámolásra került volna.
- (4) Amennyiben a hatóságok az adósságleírási eszközt alkalmazzák, a 30. és 31. cikk rendelkezései alkalmazandók.
- (5) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást dolgoz ki arra vonatkozóan, hogy az e cikk (2) bekezdésében meghatározott tényezőket tekintetbe véve milyen körülmények esetében tekintendők megfelelőnek az (1) bekezdésben említett egyes intézkedések. Az EBH legkésőbb az ezen irányelv 115. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében rögzített határidőig kidolgozza ezen iránymutatást.
- (6) A Bizottság – szükség esetén figyelembe véve az EBH-iránymutatás alkalmazása során gyűjtött tapasztalatokat – a 103. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el, amelyek célja azon körülmények pontos meghatározása, amelyek esetében az e cikk (2) bekezdésében meghatározott tényezőket tekintetbe véve az (1) bekezdésben említett egyes intézkedések megfelelőnek tekintendők.

43. cikk

A követelések hierarchiája

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az adósságleírási eszköz alkalmazása során a szanálási hatóságok a következő követelményekkel összhangban gyakorolják a leírási és átalakítási hatáskört:
- a) először az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok kerülnek leírásra, a veszteségekkel arányosan és kapacitásuk határáig, az érintett részvényeket pedig a 42. cikknek megfelelően törlik;
 - b) akkor és csak akkor, ha az a) pont szerinti leírás összege kisebb, mint az aggregált összeg, a hatóságok a 2. alszakasszal összhangban nullára csökkentik

a kötelezettség formáját öltő egyéb alapvető tőkeinstrumentumok, valamint a járulékos tőkeinstrumentumok tőkeösszegét;

- c) akkor és csak akkor, ha a kötelezettségek a) és b) pont szerinti teljes csökkentése kisebb, mint az aggregált összeg, a hatóságok az aggregált összeg eléréséhez (az a) és b) pont szerinti leírással együtt) szükséges mértékig csökkentik azon alárendelt adósságok tőkeösszegét, amelyek nem egyéb alapvető, illetve járulékos tőkeinstrumentumok;
 - d) akkor és csak akkor, ha a kötelezettségeknek az ezen bekezdés a), b) és c) pontja szerinti teljes csökkentése kisebb, mint az aggregált összeg, a hatóságok az aggregált összeg eléréséhez (az a), b) és c) pont szerinti leírással együtt) szükséges mértékig csökkentik az elősorolt adósságnak minősülő, a 38. cikk értelmében figyelembe vehető, fennmaradó kötelezettségek tőkeösszegét vagy az ilyen kötelezettségek tekintetében esedékes maradványösszeget.
- (2) A leírási és átalakítási hatáskörök (1) bekezdés c) és d) pontjával összhangban történő alkalmazása során a szanálási hatóságok az aggregált összeg által képviselt veszteségeket egyenlően osztják el az azonos besorolású kötelezettségek között, az ilyen kötelezettségek tőkeösszegét vagy az ilyen kötelezettségek tekintetében esedékes maradványösszeget a kötelezettségek értékével arányosan, azonos mértékben csökkentve.
- (3) A szanálási hatóságok a leírási és átalakítási hatásköröknek az (1) bekezdés d) pontjában említett kötelezettségekre történő alkalmazása előtt az (1) bekezdés b), illetve c) pontjában említett feltételek szerint csökkentik az instrumentum tőkeösszegét vagy átalakítják az instrumentumot akkor is, ha az említett feltételek még nem voltak hatályosak, amennyiben az intézmény az (1) bekezdés b) pontjában említettektől eltérő olyan instrumentumokat bocsátott ki, amelyek a következő feltételek valamelyikét tartalmazzák:
- a) olyan feltételek, amelyek az instrumentum tőkeösszegének csökkentését biztosítják az intézmény pénzügyi helyzetére, fizetőképességére vagy szavatolótőke-szintjére vonatkozó esemény bekövetkezésekor;
 - b) olyan feltételek, amelyek az instrumentum részvényekké vagy más tulajdonosi instrumentummá alakítását biztosítják ilyen események bekövetkezésekor.
- (4) Amennyiben valamely instrumentum tőkeösszegét a (3) bekezdés a) pontjában említett feltételeknek megfelelően az adósságleírási eszköz alkalmazása előtt vagy a (3) bekezdés szerint csökkentették, de nem nullára, a szanálási hatóságok az (1) bekezdéssel összhangban alkalmazzák e tőkeösszeg maradványára a leírási és átalakítási hatásköröket.

44. cikk

Derivatívák

- (1) A tagállamok biztosítják e cikk rendelkezéseinek betartását azokban az esetekben, amikor a szanálási hatóságok derivatívákból származó kötelezettségekre alkalmazzák leírási és átalakítási hatásköreiket.
- (2) Amennyiben a tranzakciók nettósítási megállapodás tárgyát képezik, a szanálási hatóságok a megállapodás feltételeivel összhangban nettó alapon határozzák meg az e tranzakciókból eredő kötelezettséget.
- (3) A szanálási hatóságok az alábbiakkal összhangban határozzák meg a derivatívákból származó kötelezettségek értékét:
 - a) megfelelő módszerek a derivatívakategóriák értékének meghatározására, beleértve a nettósítási megállapodások tárgyát képező tranzakciókat is;
 - b) alapelvek azon vonatkozó időpont megállapítására, amely időpontban meg kell határozni a derivatív pozíció értékét.
- (4) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki a derivatívákból származó kötelezettségek értékelésének a (3) bekezdés a) és b) pontjában említett módszertana és alapelvei pontos meghatározására.

Az EBH e szabályozási technikaistandard-tervezeteket ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított tizenkét hónapon belül benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottságra hatáskört ruháznak az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

45. cikk

A kötelezettségek saját tőkévé való átalakításának rátája

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy amikor a szanálási hatóságok az 56. cikk (1) bekezdésének h) pontjában említett hatáskör gyakorlása révén adósságátstrukturálást hajtanak végre a figyelembe vehető kötelezettségek törzsrészcénné vagy más tulajdonosi instrumentummá alakítása érdekében, az e cikk (2) és (3) bekezdésében rögzített elvek egyikével vagy mindegyikével összhangban különböző átváltási rátákat alkalmazhassanak a különböző kötelezettségkategóriákra.
- (2) Az átváltási ráta megfelelő mértékben kompenzálja az érintett hitelezőt a leírási és átalakítási hatáskör alkalmazásából eredő veszteségekért.
- (3) Az előresorolt kötelezettségekre alkalmazandó átváltási ráta nagyobb, mint az alárendelt kötelezettségekre alkalmazandó átváltási ráta, amennyiben az

alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog keretében ez helyénvalóan tükrözi az előresorolt kötelezettségek elsőbbségét a felszámolás során.

- (4) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást dolgoz ki az átváltási ráták meghatározására. Az EBH legkésőbb az ezen irányelv 115. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében rögzített határidőig kidolgozza ezen iránymutatást.

Az iránymutatás mindenekelőtt azt mutatja be, hogyan kompenzálhatók az érintett hitelezők megfelelő módon az átváltási ráta segítségével, és milyen relatív átváltási ráták tükrözhetik megfelelően az előresorolt kötelezettségek elsőbbségét az alkalmazandó fizetéseképtelenségi jog keretében.

46. cikk

Az adósságleírást kísérő helyreállítási és reorganizációs intézkedések

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a szanálási hatóságok az adósságleírási eszközt alkalmazzák, szabályok kerülnek elfogadásra annak biztosítására, hogy a 47. cikkel összhangban kidolgozzák és végrehajtják az adott intézmény reorganizációs tervét.
- (2) Az e cikk (1) bekezdésében említett szabályok magukban foglalják egy vagyonkezelő kinevezését azzal a céllal, hogy kidolgozza és végrehajtsa a 47. cikk által előírt reorganizációs tervet.

47. cikk

Reorganizációs terv

- (1) A tagállamok előírják, hogy a 46. cikk szerint kinevezett vagyonkezelő az adósságleírási eszköznek valamely intézményre a 37. cikk (2) bekezdésének a) pontjával összhangban történő alkalmazását követő [egy hónapon] belül olyan reorganizációs tervet dolgoz ki, amely megfelel az e cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt követelményeknek, és azt benyújtja a szanálási hatósághoz, a Bizottsághoz és az EBH-hoz. Amennyiben az állami támogatások uniós keretrendszere alkalmazandó, a tagállamok biztosítják, hogy a terv összeegyeztethető az intézmény által a keretszabályok értelmében a Bizottsághoz benyújtandó szerkezetátalakítási tervvel.
- (2) A reorganizációs terv rögzíti az intézmény vagy annak egyes üzletágai hosszú távú életképességének ésszerű időn belüli (ami nem több, mint két év) helyreállítását célzó intézkedéseket. Az intézkedéseknek az intézmény működési környezetét jelentő gazdasági és pénzügyi feltételekre vonatkozóan realisztikus feltételezéseken kell alapulniuk.

A reorganizációs terv többek között figyelembe veszi a pénzügyi piacok aktuális állapotát és jövőbeli kilátásait, tükrözve mind a legjobb, mind a legrosszabb esetet

jelentő feltevéseket. A stresszteszt során forgatókönyvek széles skáláját kell figyelembe venni, ideértve a stresszhelyzetek kombinációját és az elhúzódó globális recessziót is. A feltevéseket megfelelő szektorszintű referenciaértékekhez kell hasonlítani.

- (3) A reorganizációs terv a következő elemeket tartalmazza:
- a) az intézmény csődjét vagy valószínűsíthető csődjét okozó tényezők és problémák, valamint a nehézségekhez vezető körülmények részletes elemzése;
 - b) az intézmény hosszú távú életképességének helyreállítását célzó, elfogadásra váró intézkedések leírása;
 - c) ezen intézkedések végrehajtási ütemterve.
- (4) Az intézmény hosszú távú életképességének helyreállítását célzó intézkedések között szerepelhet:
- a) az intézmény tevékenységeinek átszervezése;
 - b) a veszteséget termelő tevékenységek megszüntetése;
 - c) a versenyképessé tehető, meglévő tevékenységek átszervezése;
 - d) eszközök vagy üzletágak értékesítése.
- (5) A szanalási hatóság a reorganizációs terv benyújtásának dátumától számított egy hónapon belül értékeli annak valószínűségét, hogy a terv végrehajtásával helyreállításra kerül az intézmény hosszú távú életképessége.
- Amennyiben a szanalási hatóság meggyőződik arról, hogy a terv eléri ezt a célt, jóváhagyja azt.
- (6) Amennyiben a szanalási hatóság nincs meggyőződve arról, hogy a terv eléri az említett célt, kételyeiről tájékoztatja a vagyonkezelőt, és felkéri, hogy úgy módosítsa a tervet, hogy az orvosolja aggályait.
- (7) A vagyonkezelő ezen értesítés kézhezvételétől számított két héten belül jóváhagyásra nyújtja be a szanalási hatósághoz a módosított tervet. A szanalási hatóság értékeli a módosított tervet, és egy héten belül tájékoztatja a vagyonkezelőt arról, hogy véleménye szerint a módosított terv orvosolja-e a jelzett aggályokat, vagy további módosításokra van szükség.
- (8) A vagyonkezelő a szanalási hatóság jóváhagyásának megfelelően hajtja végre a reorganizációs tervet, és hathavonta jelentést terjeszt a szanalási hatóság elé a terv végrehajtása terén elért haladásról.
- (9) Amennyiben az a (2) bekezdésben rögzített cél eléréséhez szükséges, a vagyonkezelő felülvizsgálja a tervet, és minden ilyen felülvizsgálatot benyújt a szanalási hatósághoz jóváhagyásra.
- (10) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki a következők pontosabb meghatározása érdekében:

- a) a reorganizációs tervben a (3) bekezdés értelmében szerepeltetendő elemek; továbbá
- b) a (8) bekezdés szerinti jelentés tartalma.

Az EBH e szabályozási technikaistandard-tervezeteket ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított tizenkét hónapon belül benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

4. ALSZAKASZ

ADÓSSÁGLEÍRÁSI ESZKÖZ: KIEGÉSZÍTŐ RENDELKEZÉSEK

48. cikk

Az adósságleírás hatása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy azokban az esetekben, amikor a szanálási hatóság a 56. cikk (1) bekezdésének f)–l) pontjában említett hatáskört gyakorolja, a tőkeösszeg vagy az esedékes maradványösszeg csökkentése, az átalakítás vagy a törlés érvényesen megtörténik, és azonnal kötelező a szanálás alatt álló intézményre és az érintett hitelezőkre és részvényesekre.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a 56. cikk (1) bekezdésének f)–l) pontjában említett hatáskörök gyakorlásához szükséges összes igazgatási és eljárási feladatokat elvégzik, ideértve a következőket:
 - a) az összes vonatkozó nyilvántartás módosítása;
 - b) a részvények vagy a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok kivezetése vagy kereskedésből való eltávolítása;
 - c) az új részvények bevezetése vagy az azokkal való kereskedés engedélyezése.
- (3) Amennyiben a szanálási hatóság egy kötelezettség tőkeösszegét vagy a kötelezettség kapcsán esedékes maradványösszeget az 56. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett hatáskör révén nullára csökkenti, úgy a kötelezettséget és az ahhoz kapcsolódóan keletkező bármilyen olyan kötelezettséget vagy követelést, amely nem a hatáskör gyakorlásának idején keletkezett, teljesítettnek kell tekinteni, és nem érvényesíthető a szanálás alatt álló intézményhez vagy bármilyen utódintézményhez kapcsolódó későbbi eljárásban vagy későbbi felszámolásban.
- (4) Amennyiben egy szanálási hatóság az 56. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említett hatáskör révén részben, azaz nem nullára csökkenti valamely kötelezettség tőkeösszegét vagy a kötelezettség kapcsán esedékes maradványösszeget, úgy:

- a) a kötelezettséget a csökkentett összeg mértékéig kell teljesítettnek tekinteni;
- b) az eredeti kötelezettséget létrehozó vonatkozó instrumentum vagy megállapodás alkalmazandó továbbra is a kötelezettség fennmaradó tőkeösszegére vagy a kötelezettség kapcsán esedékes maradóösszegre, figyelemmel a fizetendő kamat összegének bármilyen, a tőkeösszeg csökkentésének megfelelő módosítására, és azon feltételek bármilyen további módosítására, amelyeket a szanálási hatóság az 56. cikk (1) bekezdésének m) pontjában említett hatáskör révén előírányozhat.

49. cikk

Az adósságleírás eljárási akadályainak megszüntetése

- (1) A tagállamok adott esetben megkövetelik az intézményektől, hogy mindenkor tartsanak elegendő engedélyezett alaptőkét, hogy abban az esetben, amikor a szanálási hatóság az 56. cikk (1) bekezdésének f), g) és h) pontjában említett hatásköröket gyakorolja egy intézménnyel vagy annak leányvállalataival kapcsolatban, az intézmény ne legyen akadályozva abban, hogy elegendő új részvényt vagy tulajdonosi instrumentumot bocsásson ki, amivel biztosítható, hogy hatékonyan végrehajtható a kötelezettségek törzsrészvényekké vagy más tulajdonosi instrumentumokká alakítása.
- (2) A szanálási hatóságoknak értékelniük kell, hogy helyénvaló-e az (1) bekezdésben meghatározott követelményt egy adott intézmény esetében az intézményre vonatkozó szanálási terv kidolgozásának és karbantartásának összefüggésében elrendelni, különösen a tervben előírt szanálási intézkedésekre tekintettel. Amennyiben a reorganizációs terv rendelkezik az adósságleírási eszköz lehetséges alkalmazásáról, a hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy az engedélyezett alaptőke elégséges-e a 41. cikkben említett aggregált összeg fedezésére.
- (3) A tagállamok megkövetelik az intézményektől annak biztosítását, hogy a kötelezettségek törzsrészvényekké vagy más tulajdonosi instrumentumokká alakítását nem gátolják olyan eljárási akadályok, amelyek az alapító okirataikból vagy alapszabályaikból eredhetnek, ideértve a részvényesek elővásárlási jogát vagy a tőkeemelést illetően a részvényesek beleegyezésére vonatkozó követelményeket.
- (4) E cikk rendelkezései nem érintik a 77/91/EK, 82/891/EGK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK és 2011/35/EU irányelv ezen irányelv VIII. címében meghatározott módosításait.

50. cikk

Az adósságleírás szerződéses elismerése

- (1) A tagállamok előírják az intézmények számára, hogy az azon figyelembe vehető kötelezettségek, egyéb alapvető tőkeinstrumentumok vagy járulékos tőkeinstrumentumok esetében irányadó szerződéses rendelkezésekbe, amelyekre

nézve egy nem tagállam joghatóság joga alkalmazandó, foglaljanak bele egy feltételt, amely alapján a hitelező vagy a kötelezettséget keletkeztető megállapodásban részes fél elismeri, hogy a kötelezettség leírási és átalakítási hatáskörök hatálya alá tartozhat, továbbá elismeri, hogy az e hatáskörök szanálási hatóság általi gyakorlása révén megvalósuló minden tőkeösszeg-csökkentés vagy az esedékes maradékösszeg csökkentése, valamint az ilyen átalakítások és törlések rá nézve kötelező erejűek.

- (2) Amennyiben valamely intézmény elmulasztja az (1) bekezdésben előírt feltételt belefoglalni a valamely vonatkozó kötelezettségre irányadó szerződéses rendelkezésekbe, ez a mulasztás nem akadályozza a szanálási hatóságot a leírási és átalakítási hatáskörök e kötelezettség vonatkozásában történő gyakorlásában.
- (3) A Bizottság a 103. cikknek megfelelően elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogadhat el az e cikk (1) bekezdésében előírt feltétel tartalmának részletes meghatározására.

IV. fejezet

Tőkeinstrumentumok leírása

51. cikk

Tőkeinstrumentumok leírására vonatkozó követelmény

- (1) A tagállamok előírják, hogy a szanálási intézkedések meghozatala előtt a szanálási hatóságok haladéktalanul és az 52. cikk rendelkezéseivel összhangban gyakorolják a leírási hatáskört az intézmény által kibocsátott releváns tőkeinstrumentumok tekintetében, amennyiben a következő körülmények közül egy vagy több fennáll:
 - a) a megfelelő hatóság megállapítja, hogy az intézmény teljesíti a szanálási feltételeket;
 - b) a megfelelő hatóság megállapítja, hogy az intézmény nem lesz többé gazdaságilag életképes, hacsak a releváns tőkeinstrumentumok kapcsán nem gyakorolják az említett hatáskört;
 - c) a tagállamban határozat született arról, hogy rendkívüli állami támogatást nyújtanak az intézménynek vagy az anyavállalatnak, és a megfelelő hatóság megállapítja, hogy e támogatás nélkül az intézmény nem lesz többé életképes;
 - d) a releváns tőkeinstrumentumokat elismerik a szavatolótőke-követelmények egyedi és összevont alapon, vagy összevont alapon történő teljesítése céljából, és az összevont felügyelet ellátó hatóság tagállamának megfelelő hatósága megállapítja, hogy az összevont csoport nem lesz többé életképes, hacsak a releváns instrumentumok kapcsán nem gyakorolják a leírási hatáskört.

- (2) Amennyiben valamely megfelelő hatóság az (1) bekezdésben említett megállapítást tesz, haladéktalanul értesíti arról a szóban forgó intézményért felelős szanálási hatóságot – amennyiben az egy másik hatóság.
- (3) Az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett, olyan intézményre vonatkozó megállapítást megelőzően, amely releváns, a szavatolótőke-követelmények egyedi és összevont alapon történő teljesítése céljából elismert tőkeinstrumentumokat bocsát ki, a megfelelő hatóság teljesíti az 52. cikkben meghatározott, értesítésre és konzultációra vonatkozó követelményeket.
- (4) A szanálási hatóságok attól függetlenül teljesítik az (1) bekezdésben meghatározott követelményt, hogy az adott intézménnyel kapcsolatban szanálási eszközt is alkalmaznak-e, vagy más szanálási hatáskört is gyakorolnak-e.

52. cikk

A tőkeinstrumentumok leírására irányadó rendelkezések

- (1) Az 51. cikkben meghatározott követelmény teljesítése során a szanálási hatóságok oly módon gyakorolják a leírási hatáskört, hogy az a következőket eredményezi:
 - a) először az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok kerülnek leírásra, a veszteségekkel arányosan és kapacitásuk határáig;
 - b) a releváns tőkeinstrumentumok tőkeösszege nullára csökken;
 - c) a tőkeösszeg nullára csökkenése állandó;
 - d) a releváns tőkeinstrumentumok birtokosa irányába nem marad az adott instrumentum szerinti vagy azzal kapcsolatos kötelezettség, kivéve a már felhalmozott kötelezettségeket, és a leírási hatáskör gyakorlásának jogszerűségét vizsgáló bírósági felülvizsgálat eredményeként esetlegesen felmerülő károkkal kapcsolatos kötelezettségeket;
 - e) a (4) bekezdés szerinti kompenzáción kívül semmilyen kompenzáció kifizetésére nem kerül sor a releváns tőkeinstrumentumok birtokosai részére.

A d) pontban foglaltak nem akadályozzák elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok átadását a releváns tőkeinstrumentumok birtokosának a (2) bekezdés szerint.

- (2) A szanálási hatóságok az 51. cikk (1) bekezdésében említett hatáskör gyakorlását kiegészíthetik az intézményekre rótt azon követelménnyel, hogy az e cikk (1) bekezdése szerint leírt releváns tőkeinstrumentumok birtokosai számára bocsássanak ki elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:
 - a) az említett elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat az (1) bekezdésben említett intézmény vagy annak anyavállalata bocsátja ki;
 - b) az említett elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat azelőtt bocsátják ki, hogy az állam vagy egy kormányzati szerv általi sajáttőke-nyújtás céljára az

említett intézmény részvényeket vagy más tulajdonosi instrumentumokat bocsátana ki;

- c) az említett elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat a leírási hatáskör gyakorlása után haladéktalanul odaítélik és átadják;
 - d) az egyes releváns tőkeinstrumentumok kapcsán nyújtott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok számát meghatározó átváltási ráta megfelel a 45. cikkben rögzített alapelveknek és minden, az EBH által a 45. cikk (5) bekezdése alapján kidolgozott iránymutatásnak.
- (3) Az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok (2) bekezdéssel összhangban történő átadása céljából a szanálási hatóságok előírhatják az intézmények számára a megfelelő számú elsődleges alapvető tőkeinstrumentum kibocsátásához szükséges előzetes engedély folyamatos fenntartását.
 - (4) Amennyiben az intézmény teljesíti a szanálási feltételeket, és a szanálási hatóság az adott intézményre vonatkozóan szanálási eszköz alkalmazásáról dönt, a szanálási hatóság az érintett szanálási eszköz alkalmazása előtt teljesíti az 51. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményt.
 - (5) A tagállamok előírják az intézmények számára annak biztosítását, hogy a leírási hatáskör szanálási hatóságok általi, az 51. cikk (1) bekezdésével összhangban lévő gyakorlása a releváns tőkeinstrumentumok vonatkozásában nem minősül nemteljesítési eseménynek vagy hiteleseménynek.
 - (6) Az (5) bekezdés következetes alkalmazásának biztosítására az EBH és az EÉPH közösen dolgoznak ki szabályozási technikaistandard-tervezeteket annak pontos meghatározására, hogy mit jelent az említett bekezdés alkalmazásában a „hitelesemény”.

Az EBH és az EÉPH e szabályozási technikaistandard-tervezeteket ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított tizenkét hónapon belül benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében, valamint az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

53. cikk

Tőkeinstrumentumok szerződés szerinti leírása vagy átalakítása

Feltéve, hogy a szerződéses feltételek akkor lépnek hatályba, amikor a hatóság az 51. cikk (1) bekezdése szerinti megállapítást tesz, az 51. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelmény nem alkalmazandó a releváns tőkeinstrumentumok vonatkozásában, amennyiben ezen instrumentumok szerződéses feltételei teljesítik a következő feltételeket:

- a) rendelkeznek arról, hogy az instrumentum tőkeösszege automatikusan nullára csökken vagy az instrumentumot automatikusan egy vagy több elsődleges alapvető tőkeinstrumentumra váltják át, amennyiben valamely megfelelő hatóság az 51. cikk (1) bekezdése szerinti megállapítást tesz;
- b) a releváns tőkeinstrumentum tőkeösszegének csökkentése, illetve a releváns tőkeinstrumentum egy vagy több elsődleges alapvető tőkeinstrumentummá alakítása megfelel az 52. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételeknek;
- c) amennyiben a releváns tőkeinstrumentum feltételei úgy rendelkeznek, hogy az instrumentumot egy vagy több elsődleges alapvető tőkeinstrumentumra váltják át, a feltételek az átváltási rátát is rögzítik, és az megfelel a 45. cikkben rögzített alapelveknek és minden, az EBH által a 45. cikk (5) bekezdése alapján kidolgozott iránymutatásnak.

54. cikk

A megállapításokért felelős hatóságok

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az 51. cikk (1) bekezdésében említett megállapítások megtételéért felelős hatóságok az e cikkben meghatározott hatóságok.
- (2) Amennyiben a releváns tőkeinstrumentumokat a 2006/48/EK irányelv 52. cikkének megfelelően elismerik a szavatolótőke-követelmények egyéni alapon történő teljesítése céljából, az ezen irányelv 51. cikkének (1) bekezdésében említett megállapítás megtételéért felelős hatóság azon tagállam illetékes hatósága vagy szanálási hatósága, amelyben az intézményt a 2006/48/EK irányelv II. címének megfelelően engedélyezték.
- (3) Amennyiben a releváns tőkeinstrumentumokat olyan intézmény bocsátotta ki, amely leányvállalat, és a releváns tőkeinstrumentumokat elismerik a szavatolótőke-követelmények egyedi és összevont alapon történő teljesítése céljából, az 53. cikk (1) bekezdésében említett megállapítások megtételéért a következő hatóságok felelősek:
 - a) azon tagállam illetékes hatósága vagy szanálási hatósága, amelyben az említett instrumentumokat kibocsátó intézményt a 2006/48/EK irányelv II. címének megfelelően engedélyezték, felelős az ezen irányelv 51. cikke (1) bekezdésének a), b) vagy c) pontjában említett megállapítások megtételéért;
 - b) azon tagállam illetékes hatósága vagy szanálási hatósága, amelyben az összevont felügyeletet ellátó hatóság vagy a szubkonszolidálást végző illetékes hatóság található, felelős az 51. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett megállapítás megtételéért.

Konszolidált alkalmazás: megállapítási eljárás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szavatolótőke-követelmények egyedi és összevont alapon történő teljesítése céljából elismert releváns tőkeinstrumentumokat kibocsátó intézmény vonatkozásában az 51. cikk (1) bekezdésének a), b), c) vagy d) pontjában említett megállapítás megtétele előtt a megfelelő hatóságok teljesítsék az alábbi követelményeket:
 - a) az 51. cikk (1) bekezdésének a), b) vagy c) pontja szerinti megállapítás tételét mérlegelő megfelelő hatóság haladéktalanul értesíti az összevont felügyeletet ellátó hatóságot;
 - b) az 51. cikk (1) bekezdésének a), b), c) vagy d) pontja szerinti megállapítás tételét mérlegelő megfelelő hatóság haladéktalanul értesíti az azon releváns tőkeinstrumentumokat kibocsátó intézményekért felelős illetékes hatóságokat, amely instrumentumok vonatkozásában a leírási hatáskört gyakorolni kellene, ha a megállapítás megtételre kerül.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti értesítéshez a megfelelő hatóság magyarázatot csatol, amelyben bemutatja, hogy mely okokból mérlegeli a szóban forgó megállapítás megtételét.
- (3) Amennyiben megtörtént az (1) bekezdés szerinti értesítés, a megfelelő hatóság az értesített illetékes hatóságokkal konzultálva értékeli a következőket:
 - a) rendelkezésre áll-e a leírási hatáskör 51. cikk (1) bekezdése szerinti gyakorlásától különböző, alternatív intézkedés;
 - b) amennyiben ilyen alternatív intézkedés rendelkezésre áll, annak alkalmazása megvalósítható-e;
 - c) amennyiben ilyen alternatív intézkedés alkalmazása megvalósítható, van-e reális kilátás arra, hogy ez az intézkedés megfelelő időkereten belül orvosolja azokat a körülményeket, amelyek máskülönben az 51. cikk (1) bekezdésében említett megállapítás megtételét tennék szükségessé.
- (4) E cikk (3) bekezdésének alkalmazásában az alternatív intézkedések az ezen irányelv 23. cikkében említett korai beavatkozási intézkedések, a 2006/48/EK irányelv 136. cikkének (1) bekezdésében említett intézkedések vagy a forrás- vagy tőketranszfer az anyavállalattól.
- (5) Amennyiben a (3) bekezdés alapján a megfelelő hatóság és az illetékes hatóságok úgy értékelik, hogy egy vagy több alternatív intézkedés rendelkezésre áll, alkalmazása megvalósítható és az említett bekezdés c) pontjában szereplő eredményre vezetne, úgy e hatóságok biztosítják a szóban forgó intézkedések alkalmazását.
- (6) Amennyiben e cikk (3) bekezdése alapján a megfelelő hatóság és az illetékes hatóságok úgy értékelik, hogy nem áll rendelkezésre olyan alternatív intézkedés,

amely az említett bekezdés c) pontjában szereplő eredményre vezetne, úgy a megfelelő hatóság dönt arról, hogy megfelelő-e az 51. cikk (1) bekezdésében említett, mérlegelés tárgyát képező megállapítás.

- (7) A szanálási hatóságok – megfelelő módon figyelembe véve a körülmények sürgősségét – haladéktalanul teljesítik az (1)–(6) bekezdésben foglalt követelményeket.

V. FEJEZET

Szanálási hatáskörök

56. cikk

Általános hatáskörök

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek a szanálási eszközök alkalmazásához szükséges valamennyi hatáskörrel. A szanálási hatóságok mindenekelőtt a következő szanálási hatáskörökkel rendelkeznek, melyeket külön-külön vagy egymással kombinálva alkalmazhatnak:
- a) arra irányuló hatáskör, hogy bármely személy számára előírják bármely olyan információ benyújtását, amelyre a szanálási hatóságnak szüksége van a szanálási intézkedésről való határozathozatalhoz, valamint a szanálási intézkedés előkészítéséhez, ideértve a szanálási tervben szolgáltatott információk aktualizálását és kiegészítését is;
 - b) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény ellenőrzésére és az intézmény részvényeseire vagy tulajdonosaira ruházott összes jog gyakorlására;
 - c) hatáskör szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvények vagy más tulajdonosi instrumentumok átruházására;
 - d) hatáskör szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok átruházására;
 - e) hatáskör szanálás alatt álló intézmény meghatározott jogainak, eszközeinek és kötelezettségeinek más személyre történő átruházására;
 - f) hatáskör az 51. cikkben említett instrumentumok leírására vagy részvényekre, illetve a szanálás alatt álló intézmény vagy valamely szanálás alatt álló, érintett anyavállalat intézmény más tulajdonosi instrumentumaira történő átalakítására;
 - g) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény figyelembe vehető kötelezettségei tekintetében a tőkeösszegnek vagy a fennálló maradóösszegnek a csökkentésére, ideértve a nullára csökkentést is;

- h) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény figyelembe vehető kötelezettségeinek átalakítására annak az intézménynek, érintett anyavállalat intézménynek vagy hídintézménynek a törzsrésztvényeire vagy más tulajdonosi instrumentumaira, amelyre a szanálás alatt álló intézmény eszközeit, jogait és kötelezettségeit átruházták;
 - i) hatáskör szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok törlésére;
 - j) hatáskör szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott részvények vagy más tulajdonosi instrumentumok törlésére;
 - k) arra irányuló hatáskör, hogy a szanálás alatt álló intézmény számára előírják új részvények vagy más tulajdonosi instrumentumok, illetőleg egyéb tőkeinstrumentumok (ideértve az elsőbbségi részvényeket és feltételesen átalakítható instrumentumokat) kibocsátását;
 - l) hatáskör hitelviszonyt megtestesítő olyan értékpapírok átalakításának megkövetelésére, amelyek átalakítását szerződésben írják elő az 51. cikkben meghatározott esetekben;
 - m) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok lejáratának módosítására, vagy az ilyen instrumentumok alapján fizetendő kamatösszeg módosítására, ideértve a fizetés átmeneti felfüggesztését is;
 - n) hatáskör a szanálás alatt álló intézmény felső vezetésének eltávolítására vagy leváltására;
- (2) A tagállamok megteszik az összes szükséges lépést annak biztosítására, hogy a szanálási eszközök alkalmazásakor és a szanálási hatáskörök gyakorlásakor a szanálási hatóságokra ne vonatkozzon a következő követelmények egyike sem, melyek máskülönben a nemzeti jog, szerződés vagy más rendelkezések alapján alkalmazandók lennének:
- a) valamely közszektorbeli jogalany vagy magánszemély, ideértve a szanálás alatt álló intézmény résztvényeseit vagy hitelezőit, jóváhagyásának vagy hozzájárulásának megszerzésére vonatkozó követelmények;
 - b) bármely személy tájékoztatására vonatkozó eljárási követelmények.

A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok az e cikk szerinti hatásköröket – máskülönben adott esetben alkalmazandó – korlátozások nélkül és az erre vonatkozó hozzájárulás előírása nélkül gyakorolhassák a szóban forgó pénzügyi instrumentumok, jogok, eszközök vagy kötelezettségek átruházása tekintetében.

E bekezdés b) pontja nem érinti a 75. cikkben meghatározott követelményeket, valamint az állami támogatások uniós keretrendszeréhez kapcsolódó értesítési követelményeket.

Az átruházási hatásköröket kiegészítő hatáskörök

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy valamely átruházási hatáskör gyakorlása során a szanalási hatóságok rendelkezzenek a következő hatáskörökkel:
 - a) annak előírása, hogy a releváns átruházásra az átruházandó pénzügyi instrumentumokat, jogokat, eszközöket és kötelezettségeket érintő kötelezettségektől és terhektől mentesen kerüljön sor;
 - b) a további részvények vagy más tulajdonosi instrumentumok szerzésére vonatkozó jogok megszüntetése;
 - c) a pénzügyi instrumentumok (a 2004/39/EK irányelv 4. cikkének (14) bekezdésében meghatározott) szabályozott piacra való bevezetésének, illetve a 2001/34/EK irányelv szerinti hivatalos tőzsdei jegyzésének megszüntetése;
 - d) annak előírása, hogy az átvevő fél bármely, a szanalás alatt álló intézmény által vállalt kötelezettség, megkötött szerződés és megállapodás vagy hozott intézkedés tekintetében olyan elbánásban részesüljön, mintha ő lenne a szanalás alatt álló intézmény;
 - e) annak előírása a szanalás alatt álló intézmény vagy az átvevő fél számára, hogy a másikat lássa el információval és támogatással;
 - f) azon szerződés feltételeinek törlése vagy módosítása, amelyben a szanalás alatt álló hitelintézet részes fél, vagy valamely átvevő helyettesítése részes féli minőségében;
 - g) azon szerződéses jogok sérelme nélkül, amelyek kizárólag az anyavállalat fizetéseképtelensége vagy pénzügyi feltételei alapján lehetővé teszik a szerződés felmondását, megszüntetését vagy felgyorsítását, a valamely leányvállalat által kötött azon szerződések érvényesítése, amelyekből eredő kötelezettségeket az anyavállalat garantálja vagy más módon támogatja, ha ez a garancia vagy támogatás, valamint valamennyi kapcsolódó eszköz és kötelezettség átruházásra került az átvevő félhez és az elfogadta azokat, vagy a szanalási hatóság bármely más módon megfelelő védelmet nyújt e kötelezettségekre.
- (2) A szanalási hatóságok csak akkor gyakorolhatják az (1) bekezdés a)–g) pontjában meghatározott hatásköröket, ha úgy ítélik meg, hogy azok helyénvalók a szanalási intézkedés hatékonyságának biztosítása vagy egy, illetőleg több szanalási cél megvalósítása szempontjából.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy valamely átruházási hatáskör vagy az adósság leírására vonatkozó hatáskör gyakorlása során a szanalási hatóságok hatáskört kapjanak folytonossági intézkedések előírására, mely intézkedések biztosítják a szanalási intézkedés hatékonyságát és azt, hogy az átvevő fél működtetni tudja az átruházott tevékenységet. Ezek a folytonossági intézkedések különösen a következőket foglalják magukban:

- a) a szanálás alatt álló intézmény által kötött szerződések folyamatossága oly módon, hogy az átvevő fél átvállalja a szanálás alatt álló intézmény bármely átruházott pénzügyi instrumentumhoz, joghoz, eszközhöz és kötelezettséghez kapcsolódó jogait és kötelezettségeit, és valamennyi érintett szerződéses dokumentumban (kifejezetten vagy hallgatólagosan) a szanálás alatt álló intézmény helyébe lép;
 - b) a szanálás alatt álló intézmény átvevő fél általi helyettesítése bármely átruházott pénzügyi instrumentumhoz, joghoz, eszközhöz és kötelezettséghez kapcsolódó jogi eljárásban.
- (4) Az (1) bekezdés d) pontjában és a (3) bekezdés b) pontjában foglalt hatáskörök nem érintik a következőket:
- a) a szanálás alatt álló intézmény munkavállalóinak a munkaszerződés felmondásához való joga;
 - b) valamely szerződés részes felének azon joga, hogy gyakorolja a szerződés szerinti jogait, köztük a szerződés felmondásához való jogot, amennyiben erre a szerződés feltételeivel összhangban, a szanálás alatt álló intézmény érintett átruházást megelőző, illetve az átvevő fél érintett átruházást követő tette vagy mulasztása alapján jogosult.
- (5) Amennyiben a szanálási hatóság megállapítja, hogy teljesülnek a szanálás feltételei, szanálási intézkedést alkalmaz vagy szanálási hatáskört gyakorol, a szanálási intézkedés önmagában senki számára nem teheti lehetővé az alábbiakat:
- a) bármely olyan szerződés vagy megállapodás alapján nemteljesítési vagy hitelesemény felmondására, felgyorsítására vagy bejelentésére vonatkozó jogok vagy hatáskörök gyakorlása, amely szerződésben vagy megállapodásban a szanálás alatt álló intézmény részes fél;
 - b) tulajdon szerzése vagy ellenőrzés gyakorlása a szanálás alatt álló intézmény bármely tulajdona felett;
 - c) a szanálás alatt álló intézmény bármely szerződéses jogának befolyásolása.

Az első albekezdés nem érinti a személyek azon jogát, hogy az első albekezdés a), b) és c) pontjában említett intézkedéseket hozzanak, amennyiben ezt a jogot olyan nemteljesítési esemény vagy olyan helyzet keletkezteti, amely nem a szanálási intézkedés vagy az e cikk szerinti szanálási hatáskör gyakorlásának eredménye.

58. cikk

Szolgáltatásnyújtás vagy létesítménybiztosítás előírására vonatkozó hatáskör

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek ahhoz, hogy a szanálás – ideértve a rendes fizetéseképtelenségi eljárást is – alatt álló intézmény, valamint az intézménnyel azonos vállalatcsoportba tartozó jogalany számára előírják mindazon szolgáltatások és létesítmények biztosítását, amelyek

szükségesek ahhoz, hogy az átvevő hatékonyan tudja folytatni a rá átruházott tevékenységeket.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek a területükön letelepedett kapcsolt vállalkozásokra vonatkozóan más tagállambeli szanálási hatóságok által az (1) bekezdés szerint meghatározott kötelezettségek érvényesítésére.
- (3) Az (1) és (2) bekezdésben említett szolgáltatások és létesítmények csak a működési szolgáltatásokra és létesítményekre korlátozódnak, és a pénzügyi támogatás semmilyen formáját nem foglalják magukban.
- (4) Az (1) és (2) bekezdés szerinti szolgáltatásnyújtás és létesítménybiztosítás az alábbi feltételekkel történik:
 - a) amennyiben a szolgáltatásokat és létesítményeket közvetlenül a szanálási intézkedés előtt biztosították a szanálás alatt álló intézménynek, úgy ugyanazon feltételekkel;
 - b) amennyiben az a) pont nem alkalmazandó, kereskedelmi feltételek mellett.
- (5) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki azoknak a szolgáltatásoknak és létesítményeknek a részletes meghatározása céljából, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az átvevő fél hatékonyan tudja folytatni a rá átruházott tevékenységeket.

Az EBH az említett szabályozási technikaistandard-tervezeteket ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított tizenkét hónapon belül benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

59. cikk

Más tagállam szanálási intézkedéseinek érvényesítésére vonatkozó hatáskör

- (1) Amennyiben a részvények, egyéb tulajdonosi instrumentumok, eszközök, jogok vagy kötelezettségek átruházása a szanálási hatóság tagállamától eltérő tagállamban található eszközöket vagy a szanálási hatóság tagállamától eltérő tagállam joga által szabályozott jogokat vagy kötelezettségeket is magában foglal, a tagállamok biztosítják, hogy az átruházás e másik tagállamban vagy e másik tagállam joga szerint hatályos legyen.
- (2) A tagállamok minden ésszerű segítséget megadnak annak a szanálási hatóságnak, amely az átruházást végrehajtotta vagy végrehajtani szándékozik, annak biztosítására, hogy a részvények vagy egyéb tulajdonosi instrumentumok, illetőleg az eszközök, jogok és kötelezettségek átruházása az átvevő félre az alkalmazandó nemzeti jog követelményeivel összhangban történjen.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy az eszközök, jogok vagy kötelezettségek (1) bekezdésben említett átruházása által érintett hitelezők és harmadik felek az eszköz fellelhetősége szerinti tagállam jogának, illetve a jogokra és kötelezettségekre irányadó jognak semelyik rendelkezése alapján ne legyenek jogosultak az átruházás megakadályozására, megtámadására vagy hatályon kívül helyezésére.
- (4) Amennyiben valamely tagállam („A” tagállam) szanálási hatósága gyakorolja leírasi vagy átalakítási hatáskörét, beleértve azoknak az 51. cikk szerinti, a tőkeinstrumentumok kapcsán történő alkalmazását, és a szanálás alatt álló intézmény figyelembe vehető kötelezettségei, illetve érintett tőkeinstrumentumai magukban foglalják a következőket:
- a) olyan instrumentumok vagy kötelezettségek, amelyekre a leírasi vagy átalakítási hatásköröket gyakorló szanálási hatóság tagállamától eltérő tagállam („B” tagállam) joga irányadó,
 - b) a „B” tagállamban található hitelezőkkel szembeni kötelezettségek,
- a „B” tagállam biztosítja, hogy e kötelezettségek vagy instrumentumok tőkeösszegét az „A” tagállam szanálási hatósága által gyakorolt leírasi vagy átalakítási hatáskörrel összhangban csökkentsék, illetve a kötelezettségeket vagy jogokat ennek megfelelően átalakítsák.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy a (4) bekezdésben említett leírasi vagy átalakítási hatáskörök által érintett hitelezők a „B” tagállam jogának semelyik rendelkezése alapján ne legyenek jogosultak az instrumentum vagy kötelezettség tőkeösszeg-csökkentésének, illetve átalakításának megtámadására.
- (6) Minden tagállam biztosítja, hogy az alábbiak a szanálási hatóság tagállamának jogával összhangban kerüljenek meghatározásra:
- a) a hitelezők és harmadik felek azon joga, hogy a 78. cikk alapján bírósági felülvizsgálat révén megtámadják az e cikk (1) bekezdésében említett, saját területükön található vagy saját területük joga által szabályozott eszközök, illetve jogok és kötelezettségek átruházását;
 - b) a hitelezők azon joga, hogy a 78. cikk alapján bírósági felülvizsgálat révén megtámadják az e cikk (4) bekezdésének a) vagy b) pontja alá tartozó instrumentumok és kötelezettségek tőkeösszeg-csökkentését vagy átalakítását;
 - c) az (1) bekezdésben említett, saját területükön található vagy saját területük joga által szabályozott eszközök, illetve jogok és kötelezettségek részleges átruházásához kapcsolódó, az V. fejezetben említett védintézkedések.

60. cikk

Harmadik országokban található tulajdon átruházásának előírására vonatkozó hatáskör

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a szanálási intézkedés olyan intézkedést foglal magában, amely harmadik országban található tulajdont, vagy harmadik ország joga alá tartozó jogokat és kötelezettségeket érint, a szanálási hatóságok előírassák a következőket:

- a) a vagyonfelügyelő, a csődgondnok vagy bármely más, a szanálás alatt álló intézmény felett ellenőrzési jogkört gyakorló személy és az átvevő fél tegyen meg minden, az átruházás hatályossá válásához szükséges lépést;
- b) a vagyonfelügyelő, a csődgondnok vagy bármely más, a szanálás alatt álló intézmény felett ellenőrzési jogkört gyakorló személy az átruházás hatályossá válásáig az átvevő fél nevében tartsa az eszközöket vagy jogokat, vagy teljesítse a kötelezettségeket;
- c) az átvevőnél az a) és b) pont értelmében előírt intézkedések meghozatala során felmerült költségek kiegyenlítésére a szanálás alatt álló intézmény eszközeiből kerül sor.

61. cikk

Egyes kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskör

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek ahhoz, hogy a 75. cikk (7) bekezdése szerinti, felfüggesztésről szóló közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon 17:00 óráig felfüggeszék az olyan szerződésekből eredő kifizetéseket vagy kötelezettségteljesítéseket, amely szerződésekben az intézmény részes fél.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti felfüggesztések nem alkalmazandók a 94/19/EK irányelv alapján figyelembe vehető betétekre.

62. cikk

Hitelbiztosítékok érvényesítésének korlátozására vonatkozó hatáskör

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek ahhoz, hogy a szanálási célok elérése szempontjából szükségesnek ítélt, meghatározott időtartamig korlátozzák a szanálás alatt álló intézmény jelzáloghitelezői birtokában levő hitelbiztosítékoknak az említett intézmény eszközeivel összefüggésben történő érvényesítését.
- (2) A szanálási hatóságok nem gyakorolják az (1) bekezdésben meghatározott hatáskört központi szerződő fél birtokában lévő hitelbiztosíték esetén, amely olyan eszközre vonatkozik, melyre a szanálás alatt álló intézmény pénzletétellel vagy biztosítékkal biztosítékot nyújtott.

- (3) Amennyiben a 72. cikk alkalmazandó, a szanálási hatóságok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben meghatározott hatáskör alapján kirótt korlátozások mindazon kapcsolt vállalkozások vonatkozásában következetesek legyenek, amelyek kapcsán szanálási intézkedésre kerül sor.
- (4) A Bizottság a 103. cikknek megfelelően elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén intézkedéseket fogad el a meghatározott hitelbiztosíték-csoportok érvényesítésére vonatkozó korlátozás alkalmazási időtartamának részletes meghatározása céljából.

63. cikk

A felmondási jog ideiglenes felfüggesztésére vonatkozó hatáskör

- (1) A 77. cikkre is figyelemmel a tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek bármely félnek a csődhelyzetben lévő intézménnyel kötött pénzügyi szerződéséből eredő és kizárólag a szanálási hatóság által hozott intézkedésen alapuló felmondási jogának a 74. cikk (5) és (6) bekezdése szerinti, felfüggesztésről szóló közlemény közzétételétől a közzétételt követő munkanapon legkésőbb 17:00 óráig történő felfüggesztésére.

Az e bekezdésben szereplő időpont a szanálás alatt álló intézmény székhely szerinti tagállamának hivatalos ideje szerint értendő.

- (2) Amennyiben a szanálási hatóság gyakorolja az (1) bekezdésben a felmondási jog felfüggesztésére vonatkozóan megállapított hatáskört, minden ésszerű erőfeszítést megtesz annak biztosítására, hogy a felfüggesztés időtartama alatt a csődhelyzetben lévő intézmény pénzügyi szerződéseinek keretében felmerülő, letéttel, biztosítékkal és elszámolással összefüggő valamennyi kötelezettség teljesítve legyen.
- (3) Valamely személy az (1) bekezdésben említett időszak vége előtt is élhet a pénzügyi szerződésből eredő felmondási jogával, amennyiben ez a személy értesítést kap a szanálási hatóságtól arról, hogy a nettósítási megállapodás által lefedett jogok és kötelezettségek nem kerülnek átruházásra más vállalkozáshoz.
- (4) Amennyiben a szanálási hatóság gyakorolja az (1) bekezdésben a felmondási jog felfüggesztésére vonatkozóan meghatározott hatáskört, az említett jogok a felfüggesztési időszak lejártát követően az alábbiak szerint gyakorolhatók:
 - a) amennyiben a pénzügyi szerződés által lefedett jogokat és kötelezettségeket más vállalkozásra ruházták át, vagy a 37. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett célból az adósságleírási eszközt alkalmazták a szanálás alatt álló intézményre:
 - i. a személy nem élhet a szanálási intézkedésből eredő felmondási jogával a 77. cikk (1) bekezdésében meghatározott esetekben;
 - ii. a személy a szóban forgó szerződés feltételeinek megfelelően nemteljesítés esetén élhet felmondási jogával: a szerződés másik vállalkozásra történő átruházása esetén akkor, ha az átvevő fél nem

teljesít, az adósságleírási eszköz alkalmazása esetén pedig akkor, ha az intézmény nem teljesít;

- b) amennyiben a pénzügyi szerződés által lefedett jogok és kötelezettségek a szanálás alatt álló intézménynél maradnak és a szanálási hatóság a szóban forgó intézmény tekintetében nem alkalmazza az adósságleírási eszközt a 37. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint, a személy az említett szerződés feltételeinek megfelelően haladéktalanul élhet felmondási jogával.
- (5) Az illetékes hatóságok vagy a szanálási hatóságok előírhatják az intézmény számára, hogy vezessen részletes nyilvántartást a pénzügyi szerződésekről, amennyiben valószínűnek tartják, hogy az intézmény teljesíti a szanálási feltételeket.
- (6) Az (1) bekezdés alkalmazásában a pénzügyi szerződések a következő szerződéseket és megállapodásokat foglalják magukban:
- a) értékpapír-ügyletek, ideértve:
 - i. az értékpapír, értékpapírcsoport vagy értékpapírindex vételére, eladására vagy kölcsönzésére vonatkozó ügyleteket,
 - ii. értékpapír, értékpapírcsoport vagy értékpapírindex opciós ügyletét,
 - iii. bármely értékpapírra, csoportra vagy indexre vonatkozó repo- vagy fordított repoügyleteket,
 - b) áruügyletek, ideértve:
 - i. valamely áru határidős teljesítéssel történő vételére vagy eladására vonatkozó szerződéseket,
 - ii. áruhoz kapcsolódó opciót,
 - c) határidős és forward ügyletek, ideértve valamely áru vagy bármely más tulajdon, szolgáltatás, jog vagy kamat meghatározott áron és időpontban történő vételére, eladására vagy átruházására vonatkozó ügyleteket (az áruügyletek kivételével),
 - d) értékpapírokhoz kapcsolódó repoügyletek,
 - e) swap-megállapodások, többek között az alábbiak vonatkozásában:
 - i. a kamatlábakhoz kapcsolódó swap-, opciós, határidős vagy forward ügyletek, spot- vagy más devizaügyletek, nemesfém- vagy áruügyletek, devizaügyletek, értékpapírindex vagy értékpapír, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír indexe vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, áruindex vagy áru, időjárási változóhoz; kibocsátáshoz vagy inflációs rátához kapcsolódó ügylet,
 - ii. teljeshozam-swap, hitelfelár- vagy hitelswap,

- iii. Az e pont i. vagy ii. alpontjában említett megállapodásokhoz hasonló olyan megállapodás vagy tranzakció, amely ismétlődő swapügylet vagy származtatott ügylet tárgya,
 - f) az a)–e) pontban említett szerződések vagy ügyletek bármelyikére vonatkozó szabványosított megállapodások.
- (7) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki a (6) bekezdés szerinti következő elemek részletes meghatározása céljából:
- a) azon pénzügyi szerződésekre vonatkozó információ, amelyekről részletes nyilvántartást kell vezetni;
 - b) azok a körülmények, amelyek fennállása esetén elő kell írni részletes nyilvántartás vezetését.

Az EBH az említett szabályozási technikaistandard-tervezeteket ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított tizenkét hónapon belül benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

64. cikk

Szanálási hatáskörök gyakorlása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási intézkedés meghozatala érdekében a szanálási hatóságok ellenőrzést tudjanak gyakorolni a szanálás alatt álló intézmény felett a következők céljából:
- a) a szanálás alatt álló intézmény működtetése az intézmény tagjainak vagy részvényeseinek, igazgatóinak és alkalmazottainak valamennyi hatáskörével, és az intézmény tevékenységeinek folytatása és szolgáltatásainak nyújtása;
 - b) a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek és tulajdonának kezelése és az azok feletti rendelkezés.

Az első albekezdésben előírt ellenőrzést gyakorolhatja közvetlenül a szanálási hatóság vagy közvetve a hatóság által kinevezett személy, ideértve a vagyonfelügyelőt vagy a speciális vagyonfelügyelőt.

- (2) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a szanálási hatóságok a nemzeti igazgatási hatáskörökkel és eljárásokkal összhangban, az intézmény feletti ellenőrzés gyakorlása nélkül, végrehajtási határozat révén is végrehajthassák a szanálási intézkedést.
- (3) A szanálási hatóságok egyedi alapon döntenek arról, hogy megfelelő-e a szanálási intézkedésnek az (1) bekezdésben vagy a (2) bekezdésben meghatározott módszerek révén történő végrehajtása, tekintettel a szanálási célokra és a szanálásra vonatkozó

általános elvekre, a szóban forgó intézmény egyedi körülményeire és annak szükségességére, hogy elő kell mozdítani a határokon átnyúló csoportok hatékony szanálását.

VI. fejezet

Védintézkedések

65. cikk

Részvényesek és hitelezők kezelése részleges átruházások esetén és az adósságleírási eszköz alkalmazása

- (1) A szanálási eszközök alkalmazását követően és különösen a 67. cikk céljából a tagállamok biztosítják, hogy:
- a) amennyiben a szanálási hatóságok a szanálás alatt álló intézmény jogainak, eszközeinek és kötelezettségeinek csak egy részét ruházzák át, azon részvényesek és hitelezők esetében, akiknek a követeléseit nem ruházták át, a követelések ellenértékeként kifizetett összeg nem lehet kevesebb, mint az az összeg, amelyhez akkor jutottak volna, ha az intézmény közvetlenül az átruházás előtt rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolásra kerül;
 - b) amennyiben a szanálási hatóságok az adósságleírási eszközt alkalmazzák, azon részvényesek és hitelezők esetében, akiknek a követeléseit leírták vagy saját tőkévé alakították át, a követelések ellenértékeként kifizetett összeg nem lehet kevesebb, mint az az összeg, amelyhez akkor jutottak volna, ha az intézmény közvetlenül a leírás vagy átalakítás előtt rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolásra kerül.

66. cikk

Értékelés

A 65. cikk alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a részleges átruházás, leírás vagy átalakítás végrehajtása után független személy értékelést végezzen. Ez az értékelés elkülönül a 30. cikk szerint végrehajtott értékeléstől, kivéve, ha felváltja a 30. cikk (5) bekezdése szerinti ideiglenes értékelést. Az értékelést elvégezheti az a hatóság, amely hatáskörrel rendelkezik azon rendes fizetéseképtelenségi eljárás tekintetében, amelynek keretében az intézmény felszámolásra kerül, a nemzeti jognak megfelelően a fizetéseképtelenségi eljárás részeként vagy külön eljárásban.

- (2) Az értékelés meghatározza:
- a) azt az elbánást, amelyben a részvényesek és hitelezők részesültek volna, ha az intézmény, amellyel összefüggésben a részleges átruházás, a leírás vagy az

átalakítás végrehajtásra került, közvetlenül az átruházás, leírás vagy átalakítás előtt rendes fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá kerül;

- b) a tényleges elbánást, amelyben a részvényesek és hitelezők részesültek, részesülnek vagy valószínűleg részesülni fognak az intézmény felszámolása során;
 - c) az a) pontban említett elbánás és a b) pontban említett elbánás közötti esetleges eltérést.
- (3) Az értékelés a 30. cikk (1)–(5) bekezdésében meghatározott rendelkezések és módszertan szerint kerül végrehajtásra, és:
- a) feltételezi, hogy az intézmény, amellyel összefüggésben a részleges átruházás, a leírás vagy az átalakítás végrehajtásra került, közvetlenül az átruházás, leírás vagy átalakítás után rendes fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá került volna;
 - b) feltételezi, hogy a jogok, eszközök és kötelezettségek részleges átruházására vagy átruházásaira, illetőleg a leírásra vagy az átalakításra nem került sor;
 - c) figyelmen kívül hagyja az intézménynek nyújtott bármely rendkívüli állami pénzügyi támogatást.

67. cikk

Részvényesek és hitelezők védelme

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a 66. cikk szerinti értékelés megállapítja, hogy a 65. cikk (2) bekezdésében említett részvényesek és hitelezők hiteleik ellenértékéért kevesebbet kaptak, mint amennyihez a rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében végrehajtott felszámoláskor jutottak volna, jogosultak legyenek arra, hogy a szanálási hatóságtól megkapják a különbözet összegét.
- (2) A tagállamok megválaszthatják a kifizetéshez alkalmazandó mechanizmusokat és megállapodásokat.

68. cikk

A részleges átruházásban részt vevő felek védelme

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az ebben a fejezetben meghatározott védelem a következő körülmények között legyen alkalmazandó:
 - a) a szanálási hatóság valamely intézmény tulajdonának, jogainak és kötelezettségeinek egy részét egy másik jogalanyra, vagy egy hídintézménytől illetve vagyonkezelő társaságtól egy másik személyre ruházza át;
 - b) a szanálási hatóság az 57. cikk (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott hatásköröket gyakorolja.

- (2) A tagállamok megfelelő védelmet biztosítanak a következő megállapodásoknak és a megállapodások részes feleinek:
- a) biztosítéki megállapodások, amelyek alapján egy személy biztosíték útján tényleges vagy függő érdekeltséggel rendelkezik az átruházás tárgyát képező tulajdonban vagy jogokban, tekintet nélkül arra, hogy az adott érdekeltséget konkrét tulajdon vagy jogok által, vagy lebegő zálogjoggal vagy hasonló intézkedéssel biztosítják-e;
 - b) tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodások, amelyek alapján meghatározott kötelezettségek teljesítésének biztosítása vagy fedezése céljából azáltal kerül sor biztosíték nyújtására, hogy a biztosítéknyújtó eszközeinek teljes tulajdonjogát a biztosíték elfogadójára ruházza át, olyan feltételek mellett, amelyek a biztosíték elfogadója számára előírják az eszközök átruházását, ha a meghatározott kötelezettségek teljesülnek;
 - c) beszámítási megállapodások, amelyek alapján a bank és egy szerződő fél közötti kettő vagy több követelés vagy kötelezettség egymással szemben elszámolható;
 - d) nettósítási megállapodások, amelyek alapján több követelést vagy kötelezettséget egyetlen nettó követeléssé lehet átalakítani, beleértve a pozíciólezáró nettósítási megállapodásokat, amelyek alapján egy (bárhogy vagy bárhol meghatározott) jogérvényesítési eljárás bekövetkeztekor a felek kötelezettségeit meggyorsítják, így azok azonnal esedékessé válnak vagy megszűnnek, és mindkét esetben egyetlen nettó követeléssé alakulnak át vagy az lép a helyükre;
 - e) strukturált finanszírozási megállapodások, többek között értékpapírosítások és fedezett kötvények, amelyek a megállapodás egyik fele, vagy egy vagyonkezelő, megbízott vagy kijelölt személy általi biztosítéknyújtással és -birtoklással járnak.

Az e bekezdés a)–e) pontjában meghatározott megállapodáskategóriák számára megfelelő védelmi formákat a 70–73. cikk tovább részletezi, és azokra a 61., 62. és 77. cikkben meghatározott korlátozások vonatkoznak.

- (3) A (2) bekezdés szerinti követelmény a megállapodásokban részt vevő felek számától és attól függetlenül alkalmazandó, hogy a megállapodások:
- a) szerződés, vagyonkezelési megállapodás útján vagy más módon, vagy a törvény erejénél fogva automatikusan jönnek-e létre;
 - b) más joghatóság törvénye alapján jönnek-e létre vagy teljességében vagy részben az alapján szabályozottak-e.
- (4) A Bizottság a 103. cikknek megfelelően elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján intézkedéseket fogad el a (2) bekezdés a)–e) pontjának hatálya alá tartozó megállapodáskategóriák további részletezése céljából.

69. cikk

Védelem pénzügyi biztosítéki, beszámítási és nettósítási megállapodások esetén

A tagállamok biztosítják, hogy a tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodásoknak, beszámítási és nettósítási megállapodásoknak megfelelő védelme legyen, hogy megelőzzék a tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodások, beszámítási megállapodások vagy nettósítási megállapodások alapján védett jogok és kötelezettségek egy részének, de nem egészének az intézmény és egy másik személy közötti átruházását, és az ilyen tulajdonjog-átruházási pénzügyi biztosítéki megállapodások, beszámítási megállapodások vagy nettósítási megállapodások alapján védett jogok és kötelezettségek kiegészítő hatáskörök alkalmazása révén történő módosítását vagy megszüntetését.

Az első albekezdés alkalmazásában a jogokat és kötelezettségeket akkor kell az ilyen megállapodás alapján védettként kezelni, ha a megállapodás felei jogosultak az említett jogok és kötelezettségek beszámítására vagy nettósítására.

70. cikk

Védelem biztosítéki megállapodások esetén

A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítéki megállapodások alapján biztosított kötelezettségeknek megfelelő védelme legyen a következők bármelyikének megelőzése érdekében:

- a) azon eszközök átruházása, amelyek a kötelezettség biztosítékaként szolgálnak, kivéve, ha az adott kötelezettséget és a biztosíték hasznát is átruházzák;
- b) a biztosított kötelezettség átruházása, kivéve, ha a biztosíték hasznát is átruházzák;
- c) a haszon átruházása, kivéve, ha a biztosított kötelezettséget is átruházzák;
- d) a biztosítéki megállapodás kiegészítő hatáskörök alkalmazása révén történő módosítása vagy megszüntetése, ha a módosítás vagy megszüntetés hatásaként a kötelezettség biztosítása megszűnik.

71. cikk

Védelem strukturált finanszírozási megállapodások esetén

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a strukturált finanszírozási megállapodásoknak megfelelő védelme legyen a következők bármelyikének megelőzése érdekében:
 - a) olyan tulajdon, jogok és kötelezettségek egy részének, de nem egészének átruházása, amelyek olyan strukturált finanszírozási megállapodást alkotnak vagy annak részét képezik, amelyben a szanálás alatt álló hitelintézet az egyik fél;

- b) olyan tulajdon, jogok és kötelezettségek kiegészítő hatáskörök alkalmazása révén történő megszüntetése vagy módosítása, amelyek olyan strukturált finanszírozási megállapodást alkotnak vagy annak részét képezik, amelyben a szanálás alatt álló intézmény az egyik fél.
- (2) Az (1) bekezdésben említett védelem nem alkalmazandó, ha csak betétekhez kapcsolódó tulajdont, jogokat és kötelezettségeket ruháznak át vagy nem ruháznak át, szüntetik meg vagy módosítanak.

72. cikk

Részleges átruházások: a kereskedési, klíring- és elszámolási rendszerek védelme

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az átruházás, törlés vagy módosítás ne legyen hatással a 98/26/EK irányelv alá tartozó rendszerek működésére és a rendszerek szabályaira, ha a szanálási hatóság:
- a) egy intézmény tulajdonának, jogainak vagy kötelezettségeinek egy részét, de nem egészét egy másik jogalanyra ruházza át;
 - b) az 57. cikk szerinti hatásköröket felhasználva törli vagy módosítja azon szerződés feltételeit, amelyben a szanálás alatt álló intézmény részes fél, vagy valamely átvevőt helyettesíti annak részes féli minőségében.
- (2) Mindenekelőtt az ilyen átruházás, törlés vagy módosítás nem okozhatja az átutalási megbízásoknak a 98/26/EK irányelv 5. cikkét sértő visszavonását; és nem módosíthatja vagy hatálytalaníthatja az átutalási megbízásoknak és a nettósításnak a 98/26/EK irányelv 3. és 5. cikkében előírtak szerinti jogi érvényesíthetőségét, az eszközök, értékpapírok vagy hiteleszközök 98/26/EK irányelv 4. cikkében előírtak szerinti felhasználását vagy a nyújtott biztosíték 98/26/EK irányelv 9. cikkében előírtak szerinti védelmét.

73. cikk

Unión kívüli terület joga alá tartozó tulajdon, jogok és kötelezettségek

Amennyiben a szanálási hatóság egy intézmény összes tulajdonát, jogát és kötelezettségét egy másik jogalanyra szándékozik átruházni vagy ruházza át, de az átruházás érvénytelen vagy érvénytelen lehet bizonyos tulajdon tekintetében, mert az az Unión kívül található, vagy bizonyos jogok vagy kötelezettségek tekintetében, mert azok egy Unión kívüli terület joga alá tartoznak, a szanálási hatóság nem hajtja végre az átruházást, vagy ha már elrendelte az átruházást, a szóban forgó átruházás semmis, és nem kerül sor a 69. cikk (2) bekezdésében meghatározott, érintett megállapodás alá tartozó semmilyen tulajdon, jog és kötelezettség szanálás alatt álló intézménytől történő átruházására vagy a hozzá történő visszajuttatására.

VII. fejezet

Eljárási kötelezettségek

74. cikk

Értesítési követelmények

- (1) A tagállamok előírják az intézmények vezetőtestülete számára, hogy értesítsék az illetékes hatóságot, amennyiben úgy ítélik meg, hogy az intézmény a 27. cikk (2) bekezdésében meghatározottak szerint csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut.
- (2) Az illetékes hatóságok minden olyan intézkedésről tájékoztatják az érintett szanálási hatóságokat, amelyek végrehajtását ezen irányelv 22. cikke, illetve a 2006/48/EK irányelv 136. cikke (1) bekezdésének értelmében előírják az intézmény számára.
- (3) Amennyiben az illetékes hatóság megállapítja, hogy az intézménnyel összefüggésben teljesülnek a 27. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett feltételek, erről az értékelésről haladéktalanul tájékoztatja a következő hatóságokat:
 - a) az érintett intézmény szanálási hatóságát, ha az más hatóság;
 - b) a központi bankot, ha az más hatóság;
 - c) adott esetben a csoportszintű szanálási hatóságot;
 - d) az illetékes minisztériumokat;
 - e) amennyiben az intézmény a 2006/48/EK irányelv V. címe 4. fejezete 1. szakaszának értelmében összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozik, az összevont felügyeletet ellátó hatóságot.
- (4) Miután a (3) bekezdés szerint tájékoztatást kapott az illetékes hatóságtól, a szanálási hatóság értékeli, hogy a szóban forgó intézmény vonatkozásában teljesülnek-e a 27. cikkben meghatározott feltételek.
- (5) Az arra vonatkozó határozatot, hogy egy intézmény vonatkozásában teljesülnek a szanálási feltételek, a következő információkat tartalmazó értesítésben kell rögzíteni:
 - a) a döntés indokai;
 - b) az intézkedés, amelyet a szanálási hatóság tenni szándékozik.

A b) pontban említett intézkedés magában foglalhat szanálási intézkedést, felszámolás iránti kérelmet, vagyonfelügyelő kijelölését vagy bármely más, az alkalmazandó nemzeti fizetéseképtelenségi jog szerinti intézkedést.

A döntésért felelős hatóság vagy hatóságok értesítik az érintett intézményt. Az e bekezdés szerinti értesítés lehet a (6) bekezdésben említett hirdetmény.

- (6) Amennyiben a szanálási hatóság szanálási intézkedést tesz, ezen intézkedését nyilvánosságra kell hoznia és meg kell tennie minden ésszerű lépést a szanálási hatáskör által érintett összes részvényes és hitelező – különösen a lakossági befektetők – értesítése érdekében. E bekezdés alkalmazásában a 75. cikk (4) bekezdésében meghatározott intézkedések ésszerű lépésnek minősülnek.
- (7) A szanálási hatóság közleményt tesz közzé, amelyben a 75. cikk (4) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően meghatározza az említett felfüggesztés feltételeit és időszakát, amennyiben gyakorolja szanálási hatáskörét, és különösen a következőket:
 - a) a 61. cikk alapján a kifizetési és teljesítési kötelezettségek felfüggesztésére vonatkozó hatáskör;
 - b) a 63. cikk alapján a felmondási jog felfüggesztésére vonatkozó hatáskör.
- (8) Az EBH szabályozási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki a következő követelményekhez kapcsolódó eljárások, tartalmak és feltételek részletes meghatározása érdekében:
 - a) az (1)–(5) bekezdésben említett értesítések,
 - b) a felfüggesztés (7) bekezdésben említett közzététele.

Az EBH e szabályozási technikaistandard-tervezeteket ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított tizenkét hónapon belül benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

75. cikk

A szanálási hatóságok eljárási kötelezettségei

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok teljesítsék a (2)–(4) bekezdésben rögzített követelményeket, mihamarabb ez a szanálási intézkedés meghozatalát követően ésszerűen kivitelezhető.
- (2) A szanálási hatóság értesíti a szanálás alatt álló intézményt és az EBH-t a szanálási intézkedésről.

Az e bekezdés szerinti értesítés tartalmazza azon rendelkezés vagy eszköz másolatát, amely révén a vonatkozó hatáskörök gyakorlására sor kerül, és feltünteti azt az időpontot, amelytől a szanálási intézkedés hatályos.

- (3) A (2) bekezdésben említett értesítés tartalmazza azon rendelkezés vagy eszköz másolatát, amely révén a vonatkozó hatáskörök gyakorlására sor kerül, és feltünteti azt az időpontot, amelytől kezdve az eszköz vagy a hatáskörök hatályosak.
- (4) A szanálási hatóság az alábbiak révén közzéteszi azon rendelkezés vagy eszköz másolatát, amely révén a szanálási intézkedésre sor kerül, vagy a szanálási intézkedés hatásait – és különösen a lakossági befektetőkre gyakorolt hatásait – összefoglaló közleményt, illetve biztosítja ezek közzétételét:
- a) hivatalos weboldalon;
 - b) amennyiben az különbözik a szanálási hatóságtól, az illetékes hatóság weboldalon, vagy az EBH weboldalon;
 - c) a szanálás alatt álló intézmény weboldalon;
 - d) amennyiben a szanálás alatt álló intézmény részvényeit vagy egyéb tulajdonosi instrumentumait bevezették valamely szabályozott piacra, az intézménnyel kapcsolatos szabályozott információk közzétételéhez a 2004/109/EK irányelv³⁹ 21. cikkének (1) bekezdésével összhangban használt eszközökkel.
- (5) A szanálási hatóság biztosítja, hogy a (4) bekezdésben említett instrumentumok bizonyítékaul szolgáló dokumentumok eljussanak a szanálás alatt álló intézmény ismert részvényeseihez és hitelezőihez.

76. cikk

Titoktartás

- (1) A következő személyeket kötik a szakmai titoktartás követelményei:
- a) szanálási hatóságok;
 - b) az illetékes hatóságok és az EBH;
 - c) az illetékes minisztériumok;
 - d) az a) és b) pontban említett hatóságok jelenlegi és korábbi alkalmazottai;
 - e) a 24. cikk értelmében kinevezett rendkívüli ügyvezetők;
 - f) a szanálási hatóságok által felkért vagy az illetékes hatóságok által megkeresett potenciális vásárlók, függetlenül attól, hogy megkeresésük vagy felkérésük az üzletértékesítési eszköz alkalmazásának előkészítése volt-e, illetve hogy a felkérés vásárlást eredményezett-e;

³⁹ HL L 390., 2004.12.31., 38. o.

- g) a szanálási hatóság vagy az f) pontban említett potenciális vásárlók által megbízott könyvvizsgálók, könyvelők, jogi és szakmai tanácsadók, ár- és egyéb szakértők;
 - h) a betétbiztosítási rendszereket kezelő szervek;
 - i) központi bankok és a szanálási folyamatba bevont egyéb hatóságok;
 - j) a szanálási hatóságnak szolgáltatást nyújtó vagy korábban szolgáltatást nyújtott minden más személy.
- (2) Az (1) bekezdésben foglalt követelmények általánosságának sérelme nélkül, az e bekezdésben említett személyeknek tilos a szakmai tevékenységük során vagy a szanálási hatóságtól annak funkciói kapcsán tudomásukra jutott bizalmas információkat bármely személy vagy hatóság tudomására hozniuk, kivéve az olyan összefoglaló vagy összegzett formát, amely alapján az egyedi intézmények nem azonosíthatók, illetve kivéve azt az esetet, ha a szanálási hatóság kifejezett és előzetes hozzájárulásával rendelkeznek.
- (3) Az e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott titoktartási követelmények nem akadályozhatják a szanálási hatóságot (beleértve annak alkalmazottait is) abban, hogy szanálási intézkedés tervezése vagy végrehajtása céljából információkat osszon meg más uniós szanálási hatóságokkal, illetékes hatóságokkal, központi bankokkal, az EBH-val vagy a 90. cikk alapján olyan harmadik országbeli hatóságokkal, amelyek a szanálási hatóságokéval megegyező funkciókat töltenek be.
- (4) E cikk rendelkezései nem érintik a büntetőjog hatálya alá tartozó ügyeket.
- (5) Az EBH végrehajtási technikaistandard-tervezeteket dolgoz ki annak részletes meghatározására, hogy a (2) bekezdés céljából hogyan nyújtandó összefoglaló vagy összegzett formájú információ.

Az EBH e végrehajtási technikaistandard-tervezeteket az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított tizenkét hónapon belül benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

VIII. fejezet

Fellebbezési jog és egyéb intézkedések kizárása

77. cikk

Felmondási és beszámítási jogok kizárása a szanálás során

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálás alatt lévő intézménnyel eredetileg kötött, a 63. cikkben meghatározott pénzügyi szerződés részes felei ne gyakorolhassák az említett szerződés szerinti felmondási jogukat vagy a kilépési záradék (walk-away clause) szerinti jogukat, kivéve, ha a szanálás üzletértékesítési eszköz vagy a hídintézményeszköz alkalmazásával történik, és a pénzügyi szerződés hatálya alá tartozó jogok és kötelezettségek nem kerülnek átruházásra – adott esettől függően – harmadik félre vagy hídintézményre.

E bekezdés alkalmazásában a kilépési záradék (walk-away clause) a pénzügyi szerződés azon rendelkezése, amely felfüggeszti, módosítja vagy megszünteti a teljesítő fél fizetési kötelezettségét, vagy megakadályozza ilyen, egyébként keletkező kötelezettség létrejöttét.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálás alatt lévő intézmény hitelezői ne legyenek jogosultak jogszabályban előírt beszámítási joguk gyakorlására, kivéve, ha a szanálás üzletértékesítési eszköz vagy a hídintézményeszköz alkalmazásával történik, és a pénzügyi szerződés hatálya alá tartozó jogok és kötelezettségek nem kerülnek átruházásra – adott esettől függően – harmadik félre vagy hídintézményre.

78. cikk

A szanálás megtámadására vonatkozó jog

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási eljárás megkezdésére vonatkozó, a 74. cikk (5) bekezdésében előírt határozat, vagy a szanálási hatóságoknak valamely szanálási intézkedés meghozatalára vonatkozó határozata által érintett minden személynek joga legyen kérelmezni az említett határozat bírósági felülvizsgálatát.
- (2) Az (1) bekezdésben előírt, bírósági felülvizsgálathoz való jogra a következő korlátozások alkalmazandók:
- a) a jogorvoslat vagy bármely ideiglenes intézkedés iránti kérelem nem eredményezheti a megtámadott határozat hatályának automatikus felfüggesztését;
 - b) a szanálási hatóság határozata azonnal végrehajtható és azt nem érinti a bíróság által a felfüggesztésre vonatkozóan hozott végzés;

- c) a felülvizsgálatot az alábbi témák közül egyre vagy többre kell korlátozni:
- az (1) bekezdésben említett határozat jogszerűsége, beleértve annak felülvizsgálatát, hogy teljesültek-e a szanálási feltételek;
 - a határozat végrehajtási módjának jogszerűsége, valamint
 - a nyújtott kompenzációk megfelelősége;
- d) A szanálási hatóság határozatának megsemmisítése nem érinthet későbbi, a megsemmisített határozat alapján az érintett szanálási hatóság által hozott adminisztratív intézkedést vagy végrehajtott ügyletet, amennyiben arra a szanálási hatásköreiket gyakorló hatóságok eljárása során a szanálás alatt álló intézmény eszközeiből, jogaiból és kötelezettségeiből vásárló, jóhiszeműen eljáró harmadik fél érdekeinek védelme céljából szükség van. A szanálási hatóságok által hozott jogsértő határozatra vagy intézkedésre vonatkozó jogorvoslatnak a kérelmező által a határozat vagy intézkedés eredményeként elszenvedett veszteség kompenzálására kell korlátozódnia.

79. cikk

Egyéb jogi eljárásokra vonatkozó korlátozások

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy ne induljon a nemzeti jog szerinti rendes fizetéseképtelenségi eljárás szanálás alatt álló, illetve olyan intézmény vonatkozásában, amellyel összefüggésben megállapításra került, hogy a szanálási feltételek teljesülnek.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy:
- a) az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok értesítést kapjanak minden olyan kérelemről, amely valamely intézményt érintő rendes fizetéseképtelenségi eljárás megindítására vonatkozik, függetlenül attól, hogy az adott intézmény szanálás alatt áll-e vagy a 74. cikk (6) bekezdése szerinti határozatot tettek-e közzé;
 - b) a kérelemről csak akkor lehet döntést hozni, ha a bíróság megerősítést kapott arról, hogy az a) pontban említett értesítések sor került és a következők valamelyike fennáll:
 - i. a szanálási hatóság értesítette a bíróságot arról, hogy nem áll szándékában szanálási intézkedést hozni az intézmény tekintetében;
 - ii. az a) pontban említett értesítések időpontjától számított 14 napos időtartam lejárt.
- (3) A hitelbiztosítékok érvényesítésére vonatkozó, a 63. cikk szerinti korlátozások, valamint e cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a szanálási eszközök és hatáskörök hatékony alkalmazásához szükséges, a szanálási hatóságok felkérhetik a bíróságot, hogy a követett célokkal összhangban

megfelelő hosszúságú időszakra állítson le minden olyan jogi intézkedést vagy eljárást, amelyben a szanálás alatt álló intézmény részes fél vagy azzá válik.

V. cím

CSOPORTSZINTŰ SZANÁLÁS

80. cikk

Szanálási kollégiumok

- (1) A csoportszintű szanálási hatóságok szanálási kollégiumokat hoznak létre, amelyek végrehajtják a 11., 15. és 83. cikkben említett feladatokat, és adott esetben biztosítják a harmadik országok szanálási hatóságaival való együttműködést és koordinációt.

A szanálási kollégiumok mindenekelőtt keretet biztosítanak a csoportszintű szanálási hatóság és a többi érintett szanálási hatóság, valamint adott esetben az érintett illetékes hatóságok és az összevont felügyeletet ellátó hatóságok számára a következő feladatok végrehajtásához:

- a) a csoportszintű szanálási tervek kidolgozása, az előkészítési és megelőzési hatáskörök csoportokra történő alkalmazása és a csoportszintű szanálás szempontjából lényeges információk cseréje;
 - b) a 11. cikk szerinti csoportszanálási tervek kidolgozása;
 - c) a 13. cikknek megfelelően a csoportok szanálhatóságának értékelése;
 - d) a 15. cikknek megfelelően a csoportok szanálhatósága előtt álló akadályok kezelésére vagy kiküszöbölésére irányuló hatáskörök gyakorlása;
 - e) döntés a 83. cikkben előírt csoportszintű szanálási rendszer létrehozásának szükségességéről;
 - f) a 83. cikknek megfelelően javasolt csoportszintű szanálási rendszerekről való megállapodás biztosítása;
 - g) a csoportszintű szanálási stratégiákról és rendszerekről szóló nyilvános kommunikáció koordinálása;
 - h) a VII. cím szerint létrehozott finanszírozási rendszerek alkalmazásának összehangolása.
- (2) A szanálási kollégium tagja a csoportszintű szanálási hatóság, minden olyan tagállam szanálási hatósága, amelyben összevont alapú felügyelet alá tartozó leányvállalatot hoztak létre, valamint az EBH.

Amennyiben egy vagy több intézmény anyavállalata az 1. cikk d) pontjában említett társaság, a szóban forgó társaság bejegyzése szerinti tagállam szanálási hatóságai a szanálási kollégium tagjai.

Amennyiben a szanálási kollégium tagjait képező szanálási hatóságok nem illetékes minisztériumok, a szanálási hatóságok mellett az illetékes minisztériumok is a szanálási kollégiumok tagjai, és részt vehetnek a szanálási hatóságok ülésein, különösen, ha a megvitatandó kérdések olyan ügyeket érintenek, amelyek hatással lehetnek állami pénzeszközökre.

Amennyiben egy az Unióban letelepedett anyavállalat vagy intézmény harmadik országokban található leányvállalat intézményekkel rendelkezik, a csoportszintű szanálási hatóság kérésére az adott harmadik ország szanálási hatóságai is meghívást kaphatnak a szanálási kollégiumban való részvételre, feltéve, hogy a 76. cikkben meghatározott titoktartási követelményekkel egyenértékű titoktartási követelmények vonatkoznak rájuk.

- (3) A kollégiumokban részt vevő állami szervek szorosan együttműködnek. A csoportszintű szanálási hatóság koordinálja a szanálási kollégiumok minden tevékenységét, valamint összehívja és elnöklí minden ülését. A csoportszintű szanálási hatóság teljes körűen, előre tájékoztatja a kollégium minden tagját és az EBH-t az ilyen ülések szervezéséről, a legfontosabb megvitatandó kérdésekről és a tárgyalandó tevékenységekről. A csoportszintű szanálási hatóság a konkrét igények alapján dönt arról, hogy a kollégium adott ülésein vagy tevékenységeiben mely hatóságok és minisztériumok vegyenek részt. A csoportszintű szanálási hatóság megfelelő időben tájékoztatja továbbá a kollégium valamennyi tagját az ülések során hozott lépésekről és határozatokról, vagy a végrehajtott intézkedésekről.

A csoportszintű szanálási hatóság döntése során figyelembe kell venni a megvitatandó kérdés, a tervezendő vagy koordinálandó tevékenység és a meghozandó határozatok lényegességét az adott szanálási hatóságok szempontjából, különösen az érintett tagállamok pénzügyi rendszerének stabilitására gyakorolt potenciális hatást.

- (4) Az EBH hozzájárul a szanálási kollégiumok hatékony, eredményes és következetes működésének elősegítéséhez és ellenőrzéséhez. E célból az EBH – ha szükségesnek ítéli – részt vehet adott üléseken vagy adott tevékenységekben, de nincs szavazati joga.
- (5) A csoportszintű szanálási hatóság a többi szanálási hatósággal folytatott konzultációt követően a szanálási kollégium működésére vonatkozóan írásba foglalt szabályokat és eljárásokat alkot.
- (6) A (2) bekezdés sérelme nélkül az (1) bekezdés második albekezdésének e) pontjában említett feladatok teljesítése céljából minden olyan tagállam szanálási hatósága vagy hatóságai, amelyben leányvállalatot hoztak létre, részt vesznek a szanálási kollégium ülésein vagy tevékenységeiben.
- (7) A (2) bekezdés sérelme nélkül az (1) bekezdés második albekezdésének f) és h) pontjában említett feladatok teljesítése céljából minden olyan tagállam szanálási hatósága vagy hatóságai, amelyben valamely letelepedett leányvállalat teljesíti a

szanálás feltételeit, részt vesznek a szanálási kollégium ülésein vagy tevékenységeiben.

- (8) Csoportszintű szanálási hatóságok nem hozhatnak létre szanálási kollégiumokat, ha egyéb csoportok vagy kollégiumok az ebben a cikkben meghatározott ugyanazon funkciókkal rendelkeznek és ugyanazokat a feladatokat hajtják végre, és megfelelnek az ebben a szakaszban megállapított valamennyi feltételnek és eljárásnak. Ebben az esetben az ezen irányelvben foglalt, szanálási hatóságokra vonatkozó összes hivatkozást az említett egyéb csoportokra vagy kollégiumokra vonatkozó hivatkozásként kell értelmezni.
- (9) Az EBH szabályozásistandard-tervezeteket dolgoz ki, amelyek részletesen meghatározzák a szanálási kollégiumok operatív működését az (1), (3), (5), (6) és (7) bekezdésben előírt feladatok teljesítése tekintetében.

Az EBH az említett szabályozási technikaistandard-tervezeteket ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított tizenkét hónapon belül benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozási technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

81. cikk

Európai szanálási kollégiumok

- (1) Amennyiben egy harmadik országbeli intézmény vagy harmadik országbeli anyavállalat az Unióban letelepedett kettő vagy több leányvállalat intézménnyel rendelkezik, azon tagállamok szanálási hatóságai, ahol az említett hazai leányvállalat intézményeket létrehozták, európai szanálási kollégiumot hoznak létre, amennyiben nem teljesülnek a 89. cikkben előírt feltételek.
- (2) Az európai szanálási kollégiumok a hazai leányvállalat intézmények tekintetében hajtják végre a 80. cikkben meghatározott funkciókat és feladatokat.
- (3) Amennyiben a hazai leányvállalatok a 2006/48/EK irányelv 143. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének megfelelően az Unión belül létrehozott pénzügyi holdingtársaság tulajdonában vannak, az európai szanálási kollégium elnökletét azon tagállam szanálási hatósága látja el, amelyben az említett irányelv szerinti összevont alapú felügyelet céljából az összevont felügyeletet ellátó hatóság található.
- Ha az első albekezdés nem alkalmazandó, az európai szanálási kollégium tagjai jelölik és nevezik ki az elnököt.
- (4) E cikk (3) bekezdésére figyelemmel az európai szanálási kollégiumok egyéb tekintetben a 81. cikknek megfelelően működnek.

82. cikk

Információcsere

A szanálási hatóságok biztosítják egymás számára a többi hatóság ezen irányelv szerinti feladatainak ellátásához szükséges összes információt.

A szanálási hatóságok kérésre minden lényeges információt közölnek. A csoportszintű szanálási hatóság mindenekelőtt a 80. cikk (1) bekezdése második albekezdésének b)–h) pontjában említett feladatok ellátásának elősegítése céljából kellő időben a többi tagállam szanálási hatóságainak rendelkezésére bocsát minden lényeges információt.

Az e cikk alapján megosztott információk az illetékes minisztériumokkal is megoszthatók.

83. cikk

Csoportszintű szanálás

- (1) Ha valamely szanálási hatóság úgy dönt, vagy a 74. cikk (3) bekezdése alapján arról értesítik, hogy egy intézmény, amely egy csoport leányvállalata, csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut, az említett hatóság haladéktalanul értesíti a csoportszintű szanálási hatóságot, ha az más hatóság, és a szóban forgó csoporthoz tartozó szanálási kollégium tagjait alkotó szanálási hatóságokat a következő információkról:
 - a) a határozat, miszerint az intézmény csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut;
 - b) a szanálási hatóság által az adott intézmény esetében megfelelőnek ítélt szanálási intézkedések vagy egyéb fizetésektelenségi intézkedések.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti értesítés kézhezvételekor a csoportszintű szanálási hatóság az érintett szanálási kollégium többi tagjával konzultálva felméri a szóban forgó intézmény csődje, vagy az (1) bekezdés b) pontjának megfelelően közölt szanálási intézkedéseknek vagy egyéb intézkedéseknek a csoportra vagy más tagállamokban lévő kapcsolatos intézményekre gyakorolt lehetséges hatását.
- (3) Ha a csoportszintű szanálási hatóság a többi szanálási hatósággal a (2) bekezdésnek megfelelően folytatott konzultációt követően úgy értékeli, hogy a szóban forgó intézmény csődje, vagy az (1) bekezdés b) pontjának megfelelően közölt szanálási intézkedések vagy egyéb intézkedések nem lennének káros hatással a csoportra vagy más tagállamokban lévő kapcsolatos intézményekre, az adott intézményért felelős szanálási hatóság meghozhatja az (1) bekezdés b) pontjának megfelelően közölt szanálási intézkedést vagy egyéb intézkedéseket.
- (4) Ha a csoportszintű szanálási hatóság a többi szanálási hatósággal a (2) bekezdésnek megfelelően folytatott konzultációt követően úgy értékeli, hogy a szóban forgó intézmény csődje, vagy az (1) bekezdés b) pontjának megfelelően közölt szanálási intézkedések vagy egyéb intézkedések káros hatással lennének a csoportra vagy más

tagállamokban lévő kapcsolt intézményekre, a csoportszintű szanálási hatóság az (1) bekezdés szerinti értesítés kézhezvételétől számítva legkésőbb 24 órán belül csoportszintű szanálási rendszerre vonatkozó javaslatot nyújt be a szanálási kollégiumnak.

- (5) A (4) bekezdésben előírt csoportszintű szanálási rendszer:
- a) ismerteti az érintett szanálási hatóságok által az uniós szintű anyavállalat vagy a csoporton belüli meghatározott vállalkozások tekintetében azzal a céllal meghozandó szanálási intézkedéseket, hogy megőrizték a csoport egészének értékét és minimalizálják a csoport működésének helye szerinti tagállam pénzügyi stabilitására gyakorolt hatást, valamint a rendkívüli állami pénzügyi támogatás igénybevételét;
 - b) meghatározza, hogy az említett szanálási intézkedéseket hogyan kell koordinálni;
 - c) finanszírozási tervet dolgoz ki. A finanszírozási terv figyelembe veszi a felelősség megosztásának a 11. cikk (3) bekezdésének e) pontjában meghatározott elveit.
- (6) Amennyiben a szanálási kollégium bármely tagja nem ért egyet a csoportszintű szanálási hatóság által javasolt csoportszintű szanálási rendszerrel, és úgy ítéli meg, hogy a pénzügyi stabilitás érdekében valamely intézmény vagy csoport tagjával összefüggésben a rendszer keretében javasolttól eltérő, független szanálási lépéseket vagy intézkedéseket szükséges tennie, az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének megfelelően 24 órán belül az EBH elé utalhatja az ügyet.
- (7) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (2) bekezdésétől eltérve 24 órán belül határozatot hoz. A szanálási hatóság ezt követő lépése vagy intézkedése összhangban van az EBH határozatával.
- (8) Ha a csoportszintű szanálási hatóság úgy dönt, vagy a 74. cikk (3) bekezdése alapján arról értesítik, hogy egy a felelősségébe tartozó uniós szintű anyavállalat csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut, értesíti a szóban forgó csoporthoz tartozó szanálási kollégium tagjait alkotó szanálási hatóságokat az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett információkról. E cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a szanálási intézkedések közé tartozhat az e cikk (5) bekezdésével összhangban kialakított csoportszintű szanálási rendszer.
- (9) A hatóságok a (2)–(8) bekezdés szerinti összes intézkedést haladéktalanul, a helyzet sürgősségére való kellő figyelemmel végrehajtják.
- (10) Minden esetben, ha nem hajtanak végre csoportszintű szanálási rendszert és a szanálási hatóságok kapcsolt intézmények tekintetében hoznak szanálási intézkedéseket, az említett hatóságok a csődhelyzetben lévő vagy valószínűleg csődbe jutó valamennyi intézményre kiterjedő koordinált szanálási stratégia megvalósítása céljából szorosan együttműködnek a szanálási kollégiumokon belül.
- (11) A csoporton belüli vállalkozások tekintetében szanálási intézkedéseket hozó szanálási hatóságok rendszeresen és teljes körűen tájékoztatják a szanálási kollégiumot az említett intézkedésekről és az azok terén elért haladásról.

VI. CÍM

KAPCSOLATOK HARMADIK ORSZÁGOKKAL

84. cikk

Harmadik országokkal kötött megállapodások

- (1) A Bizottság egy tagállam kérése alapján vagy saját kezdeményezésére a Tanács elé terjesztheti javaslatait a szanálási hatóságok között az intézmények és anyavállalatok szanálásának megtervezésével és végrehajtásával kapcsolatos együttműködést szabályozó, egy vagy több harmadik országgal kötendő megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalások tekintetében, mindenekelőtt a következő helyzetekben:
- a) ha valamely tagállamban hazai leányvállalat intézmény telepedett le;
 - b) ha harmadik országbeli intézmény a tagállamokban jelentős fióktelepet működtet;
 - c) ha valamely tagállamban letelepedett anyavállalatnak vagy az 1. cikk c) és d) pontjában említett társaságnak egy vagy több harmadik országbeli leányvállalata van;
 - d) ha valamely tagállamban letelepedett intézménynek egy vagy több harmadik országban egy vagy több jelentős fióktelepe van.
- (2) Az (1) bekezdésben említett megállapodások célja mindenekelőtt, hogy biztosítsák a szanálási hatóságok közötti együttműködést szolgáló folyamatokat és szabályokat a 89. cikkben meghatározott feladatok, illetve hatáskörök egy részének vagy összességének végrehajtásával vagy gyakorlásával összefüggésben.

85. cikk

Harmadik országbeli szanálási eljárások elismerése

- (1) A 84. cikk alapján harmadik országgal kötendő nemzetközi megállapodás létrejöttéig, illetőleg ha az érintett tárgykört nem szabályozza ilyen megállapodás, a következő előírások alkalmazandók.
- (2) Az EBH – a 86. cikkben foglalt esetek kivételével – elismeri valamely harmadik országbeli intézménnyel összefüggő harmadik országbeli szanálási eljárásokat, amennyiben a szóban forgó intézmény:
- a) hazai fiókteleppel rendelkezik;

- b) más módon rendelkezik olyan eszközökkel, jogokkal és kötelezettségekkel, amelyek valamely tagállamban vannak vagy egy tagállam joga által szabályozottak.
- (3) A harmadik országbeli szanálási eljárásoknak a (2) bekezdés szerinti, EBH általi elismerése magában foglalja a nemzeti szanálási hatóságok azon kötelezettségét, hogy a szóban forgó szanálási eljárásokat alkalmazzák a területükön.
- (4) A harmadik országbeli szanálási eljárás elismerésére vonatkozó EBH-határozat végrehajtása a szanálási hatóságok feladata. E célból a tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok nemzeti fizetéseképtelenségi jog szerinti vagyongfelügyelő vagy tisztviselő kinevezése nélkül, bírósági végzés, jóváhagyás vagy hozzájárulás, vagy jogi eljárás bármely egyéb formája nélkül felhatalmazást kapjanak legalább a következőkre:
- a) átruházási hatáskör gyakorlása a következők kapcsán:
 - harmadik országbeli intézmény olyan eszközei, amelyek saját tagállamukban találhatók vagy amelyekre saját tagállamuk joga irányadó;
 - harmadik országbeli intézmény olyan jogai vagy kötelezettségei, amelyeket a saját tagállamukban lévő hazai fióktelep könyvel el, vagy amelyekre saját tagállamuk joga irányadó, vagy ha az ilyen jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatos követelések saját tagállamukban érvényesíthetők.
 - b) a kijelölt tagállamban letelepedett hazai leányvállalat részvényei vagy tulajdonosi instrumentumai átruházásának végrehajtása, beleértve másik személy kötelezését a végrehajtásra.

86. cikk

Harmadik országbeli szanálási eljárások elismerésének elutasításához való jog

- (1) Az EBH, az érintett nemzeti szanálási hatóságokkal folytatott egyeztetést követően, elutasítja harmadik országbeli szanálási eljárásoknak a 85. cikk (2) bekezdése szerinti elismerését, ha úgy ítéli meg, hogy:
- a) a harmadik országbeli szanálási eljárás hátrányos hatást gyakorolna a szanálási hatóság tagállamának pénzügyi stabilitására, vagy úgy ítéli meg, hogy az eljárás hátrányos hatást gyakorolhat egy másik tagállam pénzügyi stabilitására;
 - b) egy vagy több szanálási cél elérése érdekében valamely hazai fióktelep kapcsán a 87. cikk szerinti független szanálási intézkedésre van szükség;
 - c) a valamely tagállamban elhelyezkedő vagy kifizetendő hitelezők, különösen a betétesek, a harmadik országbeli szanálási eljárás alapján nem részesülnének a harmadik országbeli hitelezőkkel egyenlő elbánásban.

- (2) A Bizottság a 103. cikknek megfelelően elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén részletesen meghatározza az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett körülményeket.

87. cikk

Harmadik országbeli intézmények uniós fióktelepeinek szanálása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok rendelkezzenek a szükséges hatáskörrel a hazai fióktelep tekintetében meghozandó olyan szanálási intézkedés megtételéhez, amely független a szóban forgó harmadik országbeli intézményhez kapcsolódó harmadik országbeli szanálási eljárásoktól.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok gyakorolhassák az (1) bekezdésben előírt hatásköröket, amennyiben a szanálási hatóság megállapítja, hogy a szanálási intézkedésre közérdek miatt van szükség és a következő feltételek közül egy vagy több teljesül:
- a) a fióktelep már nem teljesíti, vagy valószínűleg nem teljesíti az adott tagállamon belüli engedélyezésére és működésére vonatkozó, nemzeti jog által előírt feltételeket, és nincs kilátás arra, hogy bármilyen más, magánszektorbeli, felügyeleti vagy releváns harmadik országbeli intézkedés révén megfelelő időkereten belül a fióktelep újra teljesítené a feltételeket, vagy megakadályozható lenne csődbe jutása;
 - b) a harmadik országbeli intézmény nem képes, vagy valószínűleg nem képes kifizetni a hazai hitelezők felé fennálló kötelezettségeit, vagy a fióktelepen keresztül létrejött vagy könyvelt kötelezettségeit azok esedékessé válásakor, és a szanálási hatóság meggyőződött arról, hogy az említett intézménnyel összefüggésben nem került sor harmadik országbeli szanálási eljárásra vagy fizetéseketelenségi eljárásra vagy annak kezdeményezésére;
 - c) az érintett harmadik országbeli hatóság szanálási eljárást kezdeményezett a harmadik országbeli intézmény tekintetében, vagy ilyen eljárás indítására vonatkozó szándékáról értesítette a szanálási hatóságot, és a 86. cikkben meghatározott körülmények valamelyike fennáll.
- (3) Ha a szanálási hatóság egy hazai fióktelep tekintetében független szanálási intézkedést hoz, tekintettel kell lennie a szanálási célokra és a szanálási intézkedést a következő elvekkel és követelményekkel összhangban kell meghoznia, amennyiben azok relevánsak:
- a) a 29. cikkben meghatározott elvek;
 - b) a IV. cím II. fejezete szerinti szanálási eszközök alkalmazásához kapcsolódó követelmények.

Együttműködés harmadik országbeli hatóságokkal

- (1) A 84. cikk alapján harmadik országgal kötendő nemzetközi megállapodás létrejöttéig, illetőleg ha az érintett tárgykört nem szabályozza ilyen megállapodás, a következő előírások alkalmazandók.
- (2) Az EBH nem kötelező erejű együttműködési keretmegállapodásokat köt a következő megfelelő harmadik országbeli hatóságokkal:
 - a) abban az esetben, ha a hazai leányvállalat az Unióban letelepedett, annak a harmadik országnak a megfelelő hatóságai, ahol az anyavállalat vagy az 1. cikk c) és d) pontjában említett társaság letelepedett;
 - b) abban az esetben, ha a harmadik országbeli intézmény jelentős fióktelepet működtet az Unióban, azon harmadik ország érintett hatósága, amelyben az említett intézmény letelepedett;
 - c) abban az esetben, ha az Unióban letelepedett anyavállalat intézmény vagy az 1. cikk c) és d) pontjában említett társaság egy vagy több harmadik országbeli leányvállalat intézménnyel rendelkezik, azon harmadik ország érintett hatósága, amelyben az említett leányvállalat intézményeket létrehozták;
 - d) abban az esetben, ha az Unióban letelepedett intézmény egy vagy több jelentős fiókteleppel rendelkezik egy vagy több harmadik országban, azon harmadik országok érintett hatóságai, amelyekben az említett fióktelepeket létrehozták.

Az e bekezdés szerinti együttműködési megállapodások kapcsolódhatnak önálló intézményekhez vagy intézményeket magukban foglaló csoportokhoz.
- (3) Az (1) bekezdés szerinti együttműködési keretmegállapodások a részt vevő hatóságok között együttműködési eljárásokat és szabályokat állapítanak meg néhány vagy az összes következő feladat végrehajtására és néhány vagy az összes következő hatáskör gyakorlására vonatkozóan az (1) bekezdés a)–d) pontjában említett intézmények vagy az ilyen intézményeket magukban foglaló csoportok tekintetében:
 - a) szanálási tervek kialakítása a 9. és 12. cikknek, valamint az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló követelményeknek megfelelően;
 - b) a 13. cikknek és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló követelményeknek megfelelően az említett intézmények és csoportok szanálhatóságának értékelése;
 - c) a szanálhatóság előtt álló akadályok kezelésére és kiküszöbölésére irányuló, 14. és 15. cikk szerinti hatáskörök, valamint az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök alkalmazása;
 - d) a 23. cikk szerinti korai beavatkozási intézkedések és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök alkalmazása;

- e) a szanálási eszközök alkalmazása és a szanálási hatáskörök, valamint az érintett harmadik országbeli hatóságok által gyakorolható hasonló hatáskörök gyakorlása.
- (4) Az illetékes hatóságok vagy a szanálási hatóságok adott esetben az EBH keretmegállapodásával összhangban lévő, nem kötelező erejű együttműködési megállapodásokat kötnek a (2) bekezdésben meghatározott megfelelő harmadik országbeli hatóságokkal.
- (5) A tagállamok szanálási hatóságai és harmadik országbeli hatóságok között e bekezdésnek megfelelően kötött együttműködési megállapodások rendelkezéseket tartalmaznak a következőkre vonatkozóan:
- a) a szanálási tervek elkészítéséhez és karbantartásához szükséges információcsere;
 - b) a szanálási tervek kidolgozása során folytatott konzultáció és együttműködés, beleértve a 87. és 88. cikk szerinti hatáskörök és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök gyakorlására vonatkozó elveket;
 - c) a szanálási eszközök alkalmazásához és a szanálási hatáskörök gyakorlásához szükséges információcsere, és az érintett harmadik országok joga szerinti hasonló hatáskörök;
 - d) az együttműködési megállapodás feleinek korai figyelmeztetése vagy a velük való konzultáció az ezen irányelv alapján vagy a vonatkozó harmadik országbeli jog alapján a megállapodás tárgyát képező intézményt vagy csoportot érintő jelentős intézkedés meghozatala előtt;
 - e) együttes szanálási intézkedések esetén a nyilvános kommunikáció koordinálása;
 - f) az a)–e) pont szerinti információcserére és együttműködésre vonatkozó eljárások és szabályok, többek között – adott esetben– válságkezelő csoportok létrehozása és működtetése révén.
- (6) A tagállamok értesítik az EBH-t minden olyan együttműködési megállapodásról, amelyet a szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok e cikknek megfelelően kötöttek.

89. cikk

Titoktartás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok, az illetékes hatóságok és az illetékes minisztériumok csak akkor cseréljenek bizalmas információkat az érintett harmadik országbeli hatóságokkal, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) az említett harmadik országbeli hatóságokra a 76. cikk által előírt szakmai titoktartási követelményekkel és előírásokkal legalább egyenértékű követelmények és előírások vonatkoznak;
 - b) az információra a harmadik országbeli hatóságoknak szükségük van a nemzeti jog szerinti – az ezen irányelv szerintiekhez hasonló – feladataik elvégzéséhez.
- (2) Ha a bizalmas információ másik tagállamból származik, a szanalási hatóságok vagy az illetékes hatóságok nem tehetik közzé ezt az információt az érintett harmadik országbeli hatóságok számára, kivéve, ha a következő feltételek teljesülnek:
- a) azon tagállam érintett hatósága, ahonnan az információ származik (az információt keletkeztető hatóság), hozzájárul a közzétételhez;
 - b) az információt csak az információt keletkeztető hatóság által engedélyezett célból teszik közzé.
- (3) E cikk alkalmazásában az információ akkor minősül bizalmasnak, ha az Unió joga szerinti titoktartási követelmények hatálya alá tartozik.

VII. CÍM

FINANSZÍROZÁSI RENDSZEREK EURÓPAI RENDSZERE

90. cikk

Finanszírozási rendszerek európai rendszere

A finanszírozási rendszerek európai rendszere a következőket foglalja magában:

- a) a 91. cikknek megfelelően létrehozott nemzeti finanszírozási rendszerek;
- b) a nemzeti finanszírozási rendszerek közötti kölcsönnyújtás a 97. cikknek megfelelően;
- c) csoportszintű szanalás esetén a nemzeti finanszírozási rendszerek 98. cikkben említett kölcsönös támogatása.

91. cikk

Szanalásfinanszírozási rendszerek létrehozására vonatkozó követelmény

- (1) Annak biztosítása érdekében, hogy a szanalási hatóság hatékonyan alkalmazza a szanalási eszközöket és hatásköröket, a tagállamok finanszírozási rendszereket hoznak létre. A finanszírozási rendszerek kizárólag a 26. és a 29. cikkben meghatározott szanalási célokkal és elvekkel összhangban használhatók fel.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a finanszírozási rendszerek megfelelő pénzügyi forrásokkal rendelkezzenek.
- (3) A (2) bekezdésben előírt célból a finanszírozási rendszerek rendelkeznek mindenekelőtt:
- a) a 94. cikkben meghatározott előzetes hozzájárulások beszedésére vonatkozó hatáskörrel a 93. cikkben megállapított célszint elérése céljából;
 - b) a 95. cikkben meghatározott utólagos rendkívüli hozzájárulások beszedésére vonatkozó hatáskörrel, és
 - c) kölcsönök felvételére és a 96. cikkben meghatározott egyéb támogatási formák igénybevételére vonatkozó hatáskörrel.

92. cikk

Szanálásfinanszírozási rendszerek alkalmazása

- (1) A szanálási eszközök alkalmazásakor a szanálási hatóság a következő célból használhatja a 91. cikknek megfelelően létrehozott finanszírozási rendszereket:
- a) a szanálás alatt álló intézmény, leányvállalatai, valamely hídintézmény vagy vagyonkezelő társaság eszközeinek és kötelezettségeinek garantálására;
 - b) a szanálás alatt álló intézmény, leányvállalatai, valamely hídintézmény vagy vagyonkezelő társaság részére történő hitelnyújtásra;
 - c) a szanálás alatt álló intézmény eszközeinek megvásárlására;
 - d) hídintézményhez nyújtott hozzájárulás céljára;
 - e) az a)–e) pontokban említett intézkedések bármely kombinációja céljára.

A finanszírozási rendszer az üzletértékesítési eszközzel összefüggésben az a)–e) pontokban említett intézkedésekhez a vásárló tekintetében is igénybe vehető.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási eszközök alkalmazása kapcsán keletkezett veszteségeket, költségeket vagy egyéb kiadásokat elsősorban a szanálás alatt álló intézmény részvényesei és hitelezői viseljék. A finanszírozási rendszerek csak a részvényesek és hitelezők forrásainak kimerülése után viselik a szanálási eszközök alkalmazása kapcsán keletkezett veszteségeket, költségeket vagy egyéb kiadásokat.

93. cikk

Finanszírozási célszint

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv hatálybalépésétől számított legfeljebb tízéves időszakban finanszírozási rendszereik rendelkezésre álló pénzügyi

eszközei elérjék a területükön engedélyezett összes hitelintézet azon betétei összegének legalább 1 %-át, mely betétek a 94/19/EK irányelv szerinti betétbiztosítás hatálya alá tartoznak.

- (2) Az (1) bekezdésben említett kezdeti időszakban a finanszírozási rendszerekbe irányuló, a 94. cikk szerint beszedett hozzájárulásokat a célszint eléréséig a lehető legegyszerűsebben kell elosztani az időszak során.

Abban az esetben, ha a finanszírozási rendszerek a biztosított betétek 0,5 %-át meghaladó kumulált kifizetéseket teljesítenek, a tagállamok legfeljebb négy évvel meghosszabbíthatják a kezdeti időszakot.

- (3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett kezdeti időszakot követően a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összege a (2) bekezdésben meghatározott célszint alá csökken, a célszint eléréséig ismét be kell szedni a 94. cikk szerinti hozzájárulásokat. Amennyiben a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök összege nem éri el a célszint felét, az éves hozzájárulások nem lehetnek alacsonyabbak, mint a fedezett betétek 0,25 %-a.

94. cikk

Előzetes hozzájárulások

- (1) A 93. cikkben meghatározott célszint elérése érdekében a tagállamok biztosítják, hogy a területükön engedélyezett intézmények legalább évente hozzájárulást fizessenek.
- (2) A hozzájárulásokat a következő szabályoknak megfelelően kell kiszámítani:
- a) amennyiben a tagállamok élnek az ezen irányelv 99. cikkének (5) bekezdésében biztosított lehetőséggel a betétbiztosítási rendszer eszközeinek ezen irányelv 92. cikkének alkalmazásában való felhasználására, az egyes intézmények hozzájárulásának megállapítása az intézménynek a szavatolótőke és a 94/19/EK irányelv szerint biztosított betétek nélküli kötelezettségei összegének és a tagállam területén engedélyezett valamennyi intézmény szavatolótőke és a 94/19/EK irányelv szerint biztosított betétek nélküli összes kötelezettsége összegének aránya alapján történik.
 - b) amennyiben a tagállamok nem élnek az ezen irányelv 99. cikkének (5) bekezdésében biztosított lehetőséggel a betétbiztosítási rendszer eszközeinek ezen irányelv 92. cikkének alkalmazásában való felhasználására, az egyes intézmények hozzájárulásának megállapítása az intézménynek a szavatolótőke nélküli kötelezettségei összegének és a tagállam területén engedélyezett valamennyi intézmény szavatolótőke nélküli összes kötelezettsége összegének aránya alapján történik.
 - c) az a) és b) pont szerint kiszámított hozzájárulásokat ki kell igazítani az intézmény kockázati profiljának megfelelően, az e cikk (7) bekezdésének megfelelően elfogadott kritériumokkal összhangban.

- (3) Azon rendelkezésre álló pénzügyi eszközök, amelyeket a 93. cikkben meghatározott célszint elérése céljából figyelembe kell venni, magukban foglalhatják azokat a fizetési kötelezettségvállalásokat is, amelyek harmadik felek jogaival nem terhelt, alacsony kockázatú eszközök biztosítékával teljes körűen fedezettek, szabadon értékesíthetők, és ki vannak jelölve a 92. cikk első bekezdésében meghatározott célokra (a szanalási hatóságok általi kizárólagos felhasználásra). A visszavonhatatlan fizetési kötelezettségek aránya nem haladhatja meg az e cikknek megfelelően beszedett hozzájárulás teljes összegének 30 %-át.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikkben meghatározott hozzájárulás-fizetési kötelezettség a nemzeti jog alapján érvényesíthető legyen és az esedékes hozzájárulások teljes mértékben befizetésre kerüljenek.
- A tagállamok megfelelő szabályozási, számviteli, beszámolási és egyéb kötelezettségeket állapítanak meg az esedékes hozzájárulások teljes mértékű befizetésének biztosítása érdekében. A tagállamok biztosítják továbbá a hozzájárulások pontos befizetésének megfelelő ellenőrzésére szolgáló intézkedéseket. A tagállamok biztosítják azokat az intézkedéseket, amelyek célja a hozzájárulás-fizetés kijátszásának, elkerülésének vagy az azzal kapcsolatos visszaélésnek a megelőzése.
- (5) Az e cikknek megfelelően beszedett összegeket csak az ezen irányelv 92. cikkében meghatározott célokra, valamint amennyiben a tagállam élt az ezen irányelv 99. cikkének (5) bekezdésben biztosított lehetőséggel, az ezen irányelv 92. cikkében meghatározott célokra, vagy a 94/19/EK irányelv keretében biztosított betétek visszafizetésére lehet felhasználni.
- (6) A szanalás alatt álló intézménytől vagy a hídintézménytől kapott összegek, a kamatok és a befektetések utáni egyéb jövedelmek, valamint bármely más jövedelem a finanszírozási rendszerekhez kerül.
- (7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 103. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak részletes meghatározása céljából, mit jelent a hozzájárulásnak az intézmény kockázati profiljával arányos, e cikk (2) bekezdése c) pontjában említett kiigazítása, a következők figyelembevételével:
- a) az intézmény kockázati kitettsége, beleértve kereskedelmi tevékenységének jelentőségét, mérlegen kívüli kitettségeit és a tőkeáttétel fokát;
 - b) a társaság finanszírozási forrásainak stabilitása és diverzifikációja;
 - c) az intézmény pénzügyi helyzete;
 - d) annak valószínűsége, hogy az intézmény szanalás alá kerül;
 - e) az intézmény által korábban kapott állami támogatás mértéke;
 - f) az intézmény struktúrájának összetettsége és az intézmény szanalhatósága; valamint
 - g) az intézmény rendszerszintű jelentősége a szóban forgó piac szempontjából.

- (8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 103. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők részletes meghatározása céljából:
- a) a (4) bekezdésben említett, a hozzájárulások tényleges befizetésének biztosítására irányuló nyilvántartási, számviteli, beszámolási és egyéb kötelezettségek;
 - b) a (4) bekezdésben említett, a hozzájárulások szabályszerű befizetésének megfelelő ellenőrzésére szolgáló intézkedések;
 - c) a (4) bekezdésben említett, a hozzájárulással összefüggő csalás, kikerülés vagy visszaélés megelőzésére irányuló intézkedések.

95. cikk

Rendkívüli utólagos hozzájárulások

- (1) Ha a rendelkezésre álló pénzeszközök nem elegendők a finanszírozási rendszer alkalmazása kapcsán felmerült veszteségek, költségek vagy egyéb kiadások fedezéséhez, a tagállamok biztosítják, hogy ezeknek az összegeknek a fedezésére a területükön engedélyezett intézmények rendkívüli utólagos hozzájárulást fizessenek. Ezek a rendkívüli hozzájárulások a 94. cikk (2) bekezdésében meghatározott szabályoknak megfelelően kerülnek elosztásra az intézmények között.
- (2) Az e cikk alapján beszedett hozzájárulásokra a 94. cikk (4)–(8) bekezdéseinek rendelkezései alkalmazandók.

96. cikk

Alternatív finanszírozási eszközök

A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alatt működő finanszírozási rendszereknek lehetőségük legyen kölcsönfelvételre vagy a pénzügyi támogatás más formáinak igénybevételére pénzügyi intézményektől, a központi banktól vagy egyéb harmadik felektől, amennyiben a 94. cikk szerint beszedett összegek nem elegendők a finanszírozási rendszer alkalmazása kapcsán felmerült veszteségek, költségek vagy egyéb kiadások fedezésére, és a 95. cikkben előírt rendkívüli hozzájárulások nem állnak azonnal rendelkezésre.

97. cikk

Finanszírozási rendszerek közötti kölcsönnyújtás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alatt működő finanszírozási rendszerek jogosultak legyenek kölcsönt felvenni más uniós finanszírozási rendszerektől, amennyiben a 94. cikk szerint beszedett összegek nem elegendők a finanszírozási rendszer alkalmazása kapcsán felmerült veszteségek, költségek vagy

egyéb kiadások fedezésére, és a 95. cikkben előírt rendkívüli hozzájárulások nem állnak azonnal rendelkezésre.

- (2) A tagállamok kötelezik a joghatóságuk alatt működő finanszírozási rendszereket, hogy az (1) bekezdésben meghatározott körülmények esetén kölcsönt nyújtsanak más uniós finanszírozási rendszereknek.

Az első albekezdésre is figyelemmel, a nemzeti finanszírozási rendszer nem kötelezhető arra, hogy az említett körülmények esetén kölcsönt nyújtson más uniós finanszírozási rendszereknek, amennyiben a finanszírozási rendszer tagállama szerinti szanálási hatóság úgy ítéli meg, hogy nem rendelkezne elegendő forrással a közeljövőben végrehajtandó bármely előrelátható szanálás finanszírozásához. A nemzeti finanszírozási rendszer semmilyen esetben nem kötelezhető arra, hogy a hivatalos kölcsönkérelem időpontjában rendelkezésére álló források felénél nagyobb összegű kölcsönt nyújtson.

- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 103. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők részletes meghatározása céljából: azok a feltételek, amelyeket a finanszírozási rendszernek teljesítenie kell, hogy kölcsönt vehessen fel más finanszírozási rendszerektől, valamint a kölcsönfelvételre alkalmazandó feltételek, és különösen az arra vonatkozó értékelés kritériumai, hogy elegendő forrás áll-e rendelkezésre a közeljövőben végrehajtandó bármely előrelátható szanálás finanszírozására, továbbá a visszafizetési időszak és az alkalmazandó kamatláb.

98. cikk

A nemzeti finanszírozási rendszerek által csoportszintű szanálás esetén nyújtott kölcsönös támogatás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a 83. cikkben meghatározott csoportszintű szanálás esetén e cikknek megfelelően a csoporthoz tartozó minden intézmény nemzeti finanszírozási rendszere hozzájáruljon a csoportszintű szanálás finanszírozásához.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a csoportszintű szanálási hatóság a csoporthoz tartozó intézmények szanálási hatóságaival folytatott konzultációt követően – szükség esetén a szanálási intézkedés megtétele előtt – finanszírozási tervet dolgoz ki, amelyben meghatározza a csoportszintű szanálás finanszírozásának teljes pénzügyi igényét, valamint a finanszírozás szabályait.
- (3) A (2) bekezdésben említett szabályok a következőkre vonatkozhatnak:
- a) a csoporthoz tartozó intézmények nemzeti finanszírozási rendszereinek hozzájárulásai;
 - b) más pénzügyi intézményektől vagy a központi banktól kapott kölcsönök vagy a pénzügyi támogatás más formája.

A finanszírozási terv a 83. cikkben meghatározott csoportszintű szanálási rendszer részét képezi. A finanszírozási terv megállapítja az egyes nemzeti finanszírozási rendszerek hozzájárulásait.

- (4) Feltéve, hogy az e cikk (2) bekezdése és a 83. cikk szerinti feltételek teljesülnek, a tagállamok szabályokat és eljárásokat állapítanak meg annak biztosítására, hogy a joghatóságuk alatt működő nemzeti finanszírozási rendszer a szanálási hatóság által a csoportszintű szanálási hatóságtól kapott kérést követően haladéktalanul teljesítse hozzájárulását a finanszírozási tervhez.
- (5) E cikk alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a csoportfinanszírozási rendszereknek a 96. cikkben meghatározott feltételek alapján lehetőségük legyen kölcsönfelvételre vagy más formájú pénzügyi támogatás igénybevételére pénzügyi intézményektől, a központi banktól vagy egyéb harmadik felektől a csoport szanálásának finanszírozásához szükséges teljes összeg tekintetében, az e cikk (2) bekezdésében említett finanszírozási tervnek megfelelően.
- (6) A tagállamok biztosítják, hogy a joghatóságuk alatt működő nemzeti finanszírozási rendszerek a (4) bekezdéssel összhangban garanciát nyújtsanak a csoportfinanszírozási rendszer kölcsönfelvételéhez. A nemzeti finanszírozási rendszer által nyújtott garancia nem haladja meg a (2) bekezdés szerint meghatározott finanszírozási tervben való részvételének mértékét.
- (7) A tagállamok biztosítják, hogy a finanszírozási rendszer alkalmazásából eredő bármely jövedelem vagy haszon a szanálás finanszírozásához való hozzájárulásuk mértékének megfelelően a nemzeti finanszírozási rendszerekhez kerüljön, a (2) bekezdésben meghatározottak szerint.
- (8) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 103. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következők részletes meghatározása céljából:
 - a) a (2) bekezdésben meghatározott finanszírozási terv formátuma és tartalma;
 - b) a finanszírozási tervhez való hozzájárulások befizetésére vonatkozó, a (3) bekezdésben említett szabályok;
 - c) a garanciák (5) bekezdésben említett szabályai;
 - d) azon időpont meghatározására vonatkozó kritériumok, amikor az összes szanálási intézkedés lezárásra került.

99. cikk

Betétbiztosítási rendszerek alkalmazása a szanálással összefüggésben

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a szanálási hatóságok szanálási intézkedése esetén és feltéve, hogy ez az intézkedés biztosítja, hogy a betétesek továbbra is hozzáférhessenek betéteikhez, az a betétbiztosítási rendszer, amelyhez a szanálás alatt álló intézmény tartozik, a fedezett betétek erejéig felelős azért a veszteségért,

amelyet abban az esetben kellett volna viselnie, ha az intézményt rendes fizetéseképtelenségi eljárás keretében felszámolják.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti jog által szabályozott rendes fizetéseképtelenségi eljárásban a betétbiztosítási rendszerek azonos rangúak legyenek a fedezetlen, előnyben nem részesített követelésekkel.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy azon összeg meghatározása, mely összeg erejéig a betétbiztosítási rendszer e cikk (1) bekezdésével összhangban felelős, megfeleljen a 30. cikk (2) bekezdésében megállapított feltételeknek.
- (4) A betétbiztosítási rendszer által az (1) bekezdés alkalmazásában tett hozzájárulás készpénzben fizetendő.
- (5) A tagállamok előírhatják továbbá, hogy a területükön letelepedett betétbiztosítási rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközei felhasználhatók a 92. cikk (1) bekezdése céljából, feltéve, hogy a betétbiztosítási rendszer adott esetben megfelel a 93–98. cikkben meghatározott feltételeknek.
- (6) A tagállamok biztosítják, hogy a betétbiztosítási rendszer megtegye az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a betétbiztosítási rendszer által az (1) vagy az (5) bekezdés alapján nyújtott hozzájárulást követően, és amennyiben a szanálás alatt álló intézmény betéteseit kártalanítani kell, a rendszer tagjai haladéktalanul ellássák a rendszert a kifizetéshez szükséges összeggel.
- (7) Amennyiben a tagállamok élnek az e cikk (5) bekezdésében biztosított lehetőséggel, a betétbiztosítási rendszereket a 91. cikk alkalmazásában finanszírozási rendszernek kell tekinteni. Ebben az esetben a tagállamok eltekinthetnek különálló finanszírozási rendszer létrehozásától.
- (8) Amennyiben a tagállamok élnek az (5) bekezdésben biztosított lehetőséggel, a betétbiztosítási rendszerek rendelkezésre álló pénzügyi eszközeinek alkalmazására a következő elsőbbségi szabály vonatkozik.

Amennyiben a betétbiztosítási rendszer egyidejűleg kap felkérést, hogy használja fel rendelkezésre álló pénzügyi eszközeit a 92. cikkben meghatározott célból vagy az e cikk (1) bekezdésében megállapított célból, valamint a 94/19/EK irányelv alapján a betéteseknek nyújtandó visszafizetésekre, és a rendelkezésre álló pénzügyi eszközök nem elegendőek valamennyi említett kifizetés teljesítésére, a 94/19/EK irányelv alapján a betéteseknek nyújtandó visszafizetések és az e cikk (1) bekezdésében meghatározott intézkedések elsőbbséget élveznek az ezen irányelv 92. cikkében előírt célból végrehajtandó kifizetésekkel szemben.

- (9) Amennyiben valamely szanálás alatt álló intézmény figyelembe vehető betétjei üzletértékesítési eszköz vagy a hídintézményeszköz révén egy másik vállalkozáshoz kerülnek átruházásra, a betéteseknek nem lehetnek a 94/19/EK irányelv szerinti követeléseik a betétbiztosítási rendszerrel szemben a szanálás alatt álló intézménynél levő betéteik azon részével összefüggésben, amelyek nem kerültek átruházásra, feltéve, hogy az átruházott eszközök összege egyenlő a 94/19/EK irányelv 7. cikkében megállapított aggregált fedezeti szinttel, vagy meghaladja azt.

VIII. CÍM

SZANKCIÓK

100. cikk

Közigazgatási szankciók és intézkedések

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv végrehajtása során elfogadott nemzeti rendelkezések megsértése esetén megfelelő közigazgatási szankciókra és intézkedésekre kerüljön sor, és biztosítják azok alkalmazását. A szankcióknak és intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzügyi intézményekre és uniós anyavállalatokra alkalmazandó kötelezettségek megsértése esetén szankciók legyenek alkalmazhatók a vezetőtestület tagjaira és bármely más magánszemélyre, aki a nemzeti jog alapján felelős a jogsértésért.
- (3) A szanálási hatóságokat és az illetékes hatóságokat fel kell ruházni minden olyan vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges. A szanálási hatóságok és az illetékes hatóságok szankcionálási hatáskörük gyakorlása során szorosan együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy a szankciók vagy intézkedések elérjék a kívánt hatást, és több tagállamra kiterjedő esetek kezelése során koordinálják intézkedéseiket.

101. cikk

Különös rendelkezések

- (1) Ez a cikk a következő esetek mindegyikében alkalmazandó:
 - a) az 5. vagy a 7. cikket megsértve az intézmény vagy az anyavállalat nem készíti el, nem tartja karban, illetőleg nem frissíti a helyreállítási terveket és a csoportszintű helyreállítási terveket;
 - b) a 22. cikket megsértve a vállalkozás nem értesíti illetékes hatóságait arról, hogy csoportszintű pénzügyi támogatást szándékozik nyújtani;
 - c) a 10. cikket megsértve az intézmény vagy az anyavállalat nem biztosítja a szanálási terv elkészítéséhez szükséges valamennyi információt;
 - d) a 73. cikk (1) bekezdését megsértve az intézmény vezetőtestülete nem értesíti az illetékes hatóságot arról, hogy az intézmény csődhelyzetben van vagy valószínűleg csődbe jut.

- (2) Az illetékes hatóságok vagy a szanálási hatóságok ezen irányelv egyéb rendelkezései szerinti hatásköreinek sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett esetekben az alkalmazható közigazgatási szankciók és intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:
- a) nyilvános nyilatkozat, amely megnevezi a felelős természetes vagy jogi személyt és a jogsértés természetét;
 - b) az intézményi funkciók gyakorlása tekintetében ideiglenes tilalom az intézmény vagy az anyavállalat vezetőtestülete felelősnek tartott tagjára vagy bármely más, felelősnek tartott természetes személyre;
 - c) jogi személy esetén közigazgatási pénzbírság az adott jogi személy előző üzleti évi teljes éves árbevételének legfeljebb 10 %-áig; ha a jogi személy egy anyavállalat leányvállalata, a vonatkozó teljes éves árbevétel a végső anyavállalat konszolidált beszámolójából eredő, előző üzleti évi teljes éves árbevétel;
 - d) természetes személy esetében közigazgatási pénzbírság legfeljebb 5 000 000 EUR, illetve azokban a tagállamokban, amelyekben nem az euró a hivatalos pénznem, ennek az összegnek a nemzeti pénznemben kifejezett értéke ezen irányelv hatálybalépésének napján;
 - e) közigazgatási pénzbírság a jogsértésből származó nyereség vagy az általa elkerült veszteség összegének legfeljebb kétszereséig, amennyiben a veszteség, illetve a nyereség meghatározható.

102. cikk

Szankciók hatékony alkalmazása és a szankcionálási hatáskör illetékes hatóságok általi gyakorlása

A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók vagy intézkedések típusának és a közigazgatási pénzbírság szintjének meghatározásakor az illetékes hatóságok minden lényeges körülményt figyelembe vegyenek, többek között:

- a) a jogsértés súlyosságát és időtartamát;
- b) a felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértékét;
- c) a felelős természetes vagy jogi személynek a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében kifejezett pénzügyi erejét;
- d) a felelős természetes vagy jogi személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség jelentőségét, amennyiben ezek meghatározhatók;
- e) harmadik feleknek a jogsértés által okozott veszteségét, amennyiben meghatározható;

- f) a felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintjét;
- g) a felelős természetes vagy jogi személy általi korábbi jogsértéseket.

IX. CÍM

VÉGREHAJTÁSI HATÁSKÖRÖK

103. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit e cikk határozza meg.
- (2) A felhatalmazás a 116. cikkben meghatározott időponttól számított határozatlan időtartamra szól.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2., 4., 28., 37., 39., 43., 86., 94., 97. és 98. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (5) A 2., 4., 28., 37., 39., 43., 86., 94., 97. és 98. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlament és a Tanács értesítését követő két hónapos időtartam leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács ezen időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Ezen időtartam az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére két hónappal meghosszabbodik.

X. CÍM

A 77/91/EGK, A 82/891/EGK, A 2001/24/EK, A 2002/47/EK, A 2004/25/EK, A 2005/56/EK, A 2007/36/EK, A 2011/35/EU IRÁNYELV ÉS AZ 1093/2010/EU RENDELET MÓDOSÍTÁSAI

104. cikk

A 77/91/EGK irányelv módosítása

A 77/91/EGK irányelv 41. cikke az alábbi (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tagállamok biztosítják, hogy a(z) XX/XX/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv(*) [a helyreállításról és szanálásról szóló irányelv] IV. címében meghatározott szanálási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok igénybevétele esetén ezen irányelv 17. cikkének (1) bekezdése, 25. cikkének (1) és (3) bekezdése, 27. cikke (2) bekezdésének első albekezdése, 29., 30., 31. és 32. cikke nem alkalmazandó, amennyiben a(z) XX/XX/EU irányelv 27. cikkében meghatározott szanálási célok és az ugyanezen irányelv 28. cikkében meghatározott szanálási feltételek teljesülnek.

(*) HL L.....o.”

105. cikk

A 82/891/EGK irányelv módosítása

A 82/891/EGK irányelv 1. cikkének (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A 2011/35/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 1. cikkének (2), (3) és (4) bekezdése alkalmazandó.

(*) HL L 110., 2011.4.29., 1. o.”

106. cikk

A 2001/24/EK irányelv módosításai

A 2001/24/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ez az irányelv a 2006/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 3. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott befektetési vállalkozásokra és e befektetési vállalkozásoknak a központi irodájuk helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban létesített fióktelepeire is alkalmazandó.

(4) A(z) XX/XX/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben (**) meghatározott szanálási eszközök alkalmazása, illetve szanálási hatáskörök gyakorlása esetén ezen irányelv rendelkezései a(z) XX/XX/EU irányelv hatálya alá tartozó pénzügyi intézményekre, vállalkozásokra és anyavállalatokra is alkalmazandók.

(*) HL L 177., 2006.6.30., 201. o.

(**) HL L o.”

2. A 2. cikk hetedik francia bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„»reorganizációs intézkedések«”: azok az intézkedések, amelyek célja a hitelintézet pénzügyi helyzetének megőrzése vagy helyreállítása, és amelyek érinthetik harmadik személyek korábban megszerzett jogait, ideértve a kifizetések felfüggesztésének, a végrehajtás felfüggesztésének vagy a követelések csökkentésének lehetőségét; ezek az intézkedések magukban foglalják a(z) XX/XX/EU irányelvben előírt szanálási eszközök alkalmazását és szanálási hatáskörök gyakorlását;”

107. cikk

A 2002/47/EK irányelv módosítása

A 2002/47/EK irányelv 7. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó a pozíciólezáró nettósítási rendelkezések hatása tekintetében a(z) XX/XX/EU irányelv 77. cikkében megállapított korlátozásra, illetve a szanálási hatóság által az említett irányelv 63. cikkének megfelelően az ideiglenes felfüggesztésre vonatkozó hatáskör gyakorlásából eredő bármely korlátozásra.

(*) HL L o.”

108. cikk

A 2004/25/EK irányelv módosítása

A 2004/25/EK irányelv 4. cikkének (5) bekezdése az alábbi harmadik albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok biztosítják, hogy a(z) XX/XX/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) [a helyreállításról és szanálásról szóló irányelv] IV. címében meghatározott szanálási eszközök,

hatáskörök és mechanizmusok igénybevétele esetén ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése nem alkalmazandó.

(*) HL L o.”

109. cikk

A 2005/56/EK irányelv módosítása

A 2005/56/EK irányelv 3. cikke az alábbi (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy ez az irányelv ne legyen alkalmazandó az olyan társaságra vagy társaságokra, amelyek a(z) XX/XX/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv(*) [a helyreállításról és szanálásról szóló irányelv] IV. címében meghatározott szanálási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok alkalmazásának hatálya alá tartoznak.

(*) HL L o.”

110. cikk

A 2007/36/EK irányelv módosításai

A 2007/36/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk az alábbi (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy a(z) XX/XX/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) [a helyreállításról és szanálásról szóló irányelv] IV. címében meghatározott szanálási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok igénybevétele esetén ez az irányelv nem alkalmazandó.

(*) HL L o.”

2. Az 5. cikk a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A tagállamok biztosítják, hogy a(z) XX/XX/EU irányelv [a helyreállításról és szanálásról szóló irányelv] alkalmazásában a közgyűlés az érvényesen leadott szavazatok kétharmados többségével határozhat arról, hogy a tőkeemelésről döntő közgyűlés az e cikk (1) bekezdésében meghatározottnál rövidebb időn belül összehívható – feltéve, hogy erre a közgyűlésre nem az összehívástól számított tíz naptári napon belül kerül sor, a(z) X/XX/EU irányelv 23. vagy 24. cikkében foglalt feltételek (*korai beavatkozást kiváltó feltételek*) teljesülnek, és a tőkeemelés az

említett irányelv 24. cikkében meghatározott szanálási feltételek teljesülésének elkerüléséhez szükséges.

(6) Az (5) bekezdés alkalmazásában a 6. cikk (3) és (4) bekezdése, valamint a 7. cikk (3) bekezdése nem alkalmazandó.”

111. cikk

A 2011/35/EU irányelv módosítása

A 2011/35/EU irányelv 1. cikke az alábbi (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A tagállamok biztosítják, hogy ez az irányelv ne legyen alkalmazandó az olyan társaságra vagy társaságokra, amelyek a(z) XX/XX/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) [a helyreállításról és szanálásról szóló irányelv] IV. címében meghatározott szanálási eszközök, hatáskörök és mechanizmusok alkalmazásának hatálya alá tartoznak.

(*) HL L o.”

112. cikk

Az 1093/2010/EU rendelet módosítása

Az 1093/2010/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk 2. pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„2. „hatáskörrel rendelkező hatóság”:

- i. a 2006/48/EK, a 2006/49/EK és a 2007/64/EK irányelv meghatározása szerinti és a 2009/110/EK irányelvben említett illetékes hatóságok;
- ii. a 2002/65/EK és a 2005/60/EK irányelv tekintetében azon hatáskörrel rendelkező hatóságok, amelyek biztosítják, hogy a hitelintézetek és pénzügyi intézmények megfeleljenek ezen irányelvek előírásainak;
- iii. a betétbiztosítási rendszerek tekintetében a 94/19/EK irányelvnek megfelelően a betétbiztosítási rendszereket működtető szervek, vagy amennyiben a betétbiztosítási rendszert egy magántulajdonban álló vállalkozás működteti, az említett irányelvnek megfelelően az e rendszereket felügyelő hatóság; és
- iv. a(z) .../.../EU irányelv [a helyreállításról és szanálásról szóló irányelv] tekintetében az említett irányelvben meghatározott szanálási hatóságok.

(*) HL L o.”

2. A 40. cikk (6) bekezdése a következő második albekezdéssel egészül ki:

„A(z) XX/XX/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) [a helyreállításról és szanálásról szóló irányelv] alkalmazási körében eljárva a felügyeleti tanácsnak az (1) bekezdés b) pontjában említett tagjához csatlakozhat a tagállamok szanálási hatóságának képviselője, aki nem rendelkezik szavazati joggal.”

(*) HL L o.”

XI. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

113. cikk

EBH Szanálási Bizottság

Az EBH az ezen irányelvben előírt határozatainak előkészítése céljából az 1093/2010/EU rendelet 41. cikke szerinti állandó belső bizottságot hoz létre. A belső bizottság legalább az ezen irányelv 3. cikkében említett szanálási hatóságokból áll.

Ezen irányelv alkalmazásában az EBH az 1093/2010/EU rendelet 54. cikkével létrehozott európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága keretében együttműködik az EÉPH-val és az EBFH-val.

114. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2018. június 1-jéig felülvizsgálja ezen irányelv általános alkalmazását és értékeli a módosítások szükségességét, mindenekelőtt:

- a) az EBH által a 39. cikk (6) bekezdése szerint benyújtott jelentés alapján a módosítások szükségességét a nemzeti szintű eltérések minimalizálása céljából. Ezt a jelentést és az azt kísérő bármely javaslatot – adott esetben – az Európai Parlament és a Tanács elé kell terjeszteni;
- b) az EBH által a 4. cikk (3) bekezdése szerint benyújtott jelentés alapján a módosítások szükségességét a nemzeti szintű eltérések minimalizálása céljából. Ezt a jelentést és az azt kísérő bármely javaslatot – adott esetben – az Európai Parlament és a Tanács elé kell terjeszteni.

115. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok legkésőbb 2014. december 31-ig hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul eljuttatják a Bizottsághoz.

A tagállamok e rendelkezéseket 2015. január 1-jétől alkalmazzák.

Mindazonáltal a tagállamok a IV. cím III. fejezete 5. szakaszának való megfelelés érdekében elfogadott rendelkezéseket legkésőbb 2018. január 1-jétől alkalmazzák.

- (2) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.
- (3) A tagállamok közlik a Bizottsággal és az EBH-val nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

116. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

117. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*Az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*

MELLÉKLET

A. SZAKASZ

A HELYREÁLLÍTÁSI TERVBEN FELTÜNTETENDŐ INFORMÁCIÓK

A helyreállítási terv a következőket tartalmazza:

- (1) a terv kulcsfontosságú elemeinek összefoglalása, stratégiai elemzés és az általános helyreállítási kapacitás összefoglalása;
- (2) az intézmény előző helyreállítási tervhez képest bekövetkezett lényegi változásainak összefoglalása;
- (3) kommunikációs és tájékoztatási terv, amely ismerteti, hogyan kívánja a vállalkozás kezelni az esetleges negatív piaci reakciókat;
- (4) az intézmény kritikus funkciói és üzletágai működésének fenntartásához és finanszírozásához szükséges, a tőkével és a likviditással kapcsolatos intézkedések köre;
- (5) becsült időkeret a terv minden egyes lényegi vonatkozásának megvalósítása tekintetében;
- (6) a terv hatékony és kellő időben történő végrehajtását gátló lényegi akadályok részletes leírása, ideértve a csoport többi tagjára, az ügyfelekre és szerződéses partnerekre gyakorolt hatás figyelembevételét;
- (7) a kritikus funkciók meghatározása,
- (8) az intézmény fő üzletágai, működési folyamatai és eszközei értékének és értékesíthetőségének meghatározására irányuló eljárások részletes leírása;
- (9) annak részletes ismertetése, hogy a helyreállítási terv hogyan illeszkedik az intézmény vállalatirányítási struktúrájába, valamint a helyreállítási terv jóváhagyására vonatkozó politikák és eljárások részletes leírása, és a szervezetben a terv kidolgozásáért és végrehajtásáért felelős személyek azonosítása;
- (10) az intézmény szavatolótőkéjének megőrzésére vagy helyreállítására irányuló szabályok és intézkedések;
- (11) szabályok és intézkedések annak biztosítására, hogy az intézmény megfelelően hozzáférjen válsághelyzeti finanszírozási forrásokhoz, a potenciális likviditási forrásokat is beleértve, a rendelkezésre álló biztosíték értékelése, valamint a csoporton belüli vállalkozások és üzletágak közötti likviditás-átvezetés lehetőségének felmérése annak érdekében, hogy az intézmény folytatni tudja működését és teljesíteni tudja kötelezettségeit azok esedékességekor;
- (12) a kockázat és a tőkeáttétel csökkentésére irányuló szabályok és intézkedések;

- (13) a kötelezettségek szerkezetének átalakítására irányuló szabályok és intézkedések;
- (14) az üzletágak szerkezetének átalakítására irányuló szabályok és intézkedések;
- (15) a pénzügyi piaci infrastruktúrákhoz való folyamatos hozzáférés fenntartásához szükséges szabályok és intézkedések;
- (16) az intézmény működési folyamatai – az infrastruktúrát és az informatikai szolgáltatásokat is ideértve – folyamatosságának fenntartásához szükséges szabályok és intézkedések;
- (17) előkészítő intézkedések, amelyek lehetővé teszik eszközöknek vagy üzletágaknak a pénzügyi stabilitás helyreállításához megfelelő időkeretben történő értékesítését;
- (18) az ügyvezetés egyéb intézkedései, illetve stratégiái a pénzügyi stabilitás helyreállítására, és ezen intézkedések és stratégiák várható pénzügyi hatása;
- (19) az intézmény által tett vagy tervezett előkészítő intézkedések a helyreállítási terv végrehajtásának előmozdítására, az intézmény kellő időben történő feltőkésítéséhez szükséges intézkedéseket is beleértve.

B. SZAKASZ

A SZANÁLÁSI HATÓSÁGOK ÁLTAL A SZANÁLÁSI TERVEK ELKÉSZÍTÉSÉHEZ ÉS KARBANTARTÁSÁHOZ AZ INTÉZMÉNYEKTŐL BEKÉRHETŐ INFORMÁCIÓK

A szanálási hatóságok felkérhetik az intézményeket arra, hogy a szanálási tervek elkészítéséhez és karbantartásához biztosítsák az alábbi információkat:

- (1) Az intézmény szervezeti struktúrájának részletes leírása, az összes jogalany listáját is beleértve;
- (2) az egyes jogalanyok szavazati jogot biztosító, illetve nem biztosító részvényei közvetlen tulajdonosának azonosítása és a részesedés százalékos aránya;
- (3) az egyes jogalanyok telephelye, bejegyzése szerinti joghatósága, engedélyei és felső vezetése;
- (4) az intézmény kritikus működési folyamatainak és fő üzletágainak felvázolása, beleértve az ezekhez a működési folyamatokhoz és üzletágakhoz kapcsolódó jelentősebb eszközportfóliókat és kötelezettségeket – jogalanyonkénti bontásban;
- (5) az intézmény és összes jogalanya kötelezettségeit alkotó elemek részletes leírása, legalább típusonként és összegenként elkülönítve a rövid és hosszú lejáratú tartozásokat, a biztosított, a biztosíték nélküli és az alárendelt kötelezettségeket;
- (6) az intézmény említett kötelezettségei közül a figyelembe vehető kötelezettségek részletezése;

- (7) azon eljárások azonosítása, amelyekkel megállapítható, hogy az intézmény kinek nyújtott biztosítékot, kinél van a biztosíték, és melyik a biztosíték helye szerinti joghatóság;
- (8) az intézmény és jogalanyai mérlegen kívüli kitettségeinek leírása, az adott jogalany kritikus működési folyamatait és fő üzletágait is beleértve;
- (9) az intézmény jelentős fedezeti ügyletei, a jogalanyhoz való hozzárendelést is beleértve;
- (10) az intézmény legjelentősebb vagy legkritikusabb partnereinek azonosítása, valamint a legjelentősebb partnerek csődje által az intézmény pénzügyi helyzetére gyakorolt hatás elemzése;
- (11) minden olyan rendszer, amelyen az intézmény jelentős számú vagy értékű kereskedést folytat, az intézmény jogalanyainak, kritikus működési folyamataihoz és a fő üzletágakhoz való hozzárendelést is beleértve;
- (12) minden fizetési, klíring- vagy elszámolási rendszer, amelynek az intézmény közvetlenül vagy közvetve a tagja – az intézmény jogalanyaihoz, kritikus működési folyamataihoz és a fő üzletágakhoz való hozzárendelést is beleértve;
- (13) a legfontosabb vezetői információs rendszerek részletes leltára és leírása, beleértve az intézmény által használt kockázatkezelési, számviteli, valamint pénzügyi és szabályozási beszámolási rendszereket – az intézmény jogalanyaihoz, kritikus működési folyamataihoz és fő üzletágaihoz való hozzárendelést is beleértve;
- (14) az m) pontban meghatározott rendszerek tulajdonosainak azonosító adatai, a rendszerekhez kapcsolódó, szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások, valamint szoftverek és rendszerek vagy licenciák – az intézmény jogalanyaihoz, kritikus működési folyamataihoz és fő üzletágaihoz való hozzárendelést is beleértve;
- (15) a jogalanyok azonosítása és felvázolása, valamint a különböző jogalanyok közötti kapcsolódások és kölcsönös függések, mint például:
 - közös vagy megosztott személyzet, létesítmények és rendszerek;
 - tőke-, finanszírozási, illetve likviditási megállapodások;
 - fennálló vagy függőben lévő hitelkitettségek;
 - kölcsönös kezességi szerződések, kölcsönös biztosítéki megállapodások, nemteljesítéskor felmondásra jogosító rendelkezések és kapcsolt vállalkozások közötti kölcsönös nettósítási megállapodások;
 - kockázattáruházasok és back-to-back kereskedési megállapodások; szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások;
- (16) az egyes jogalanyok tekintetében illetékes felügyeleti és szanálási hatóságok;

- (17) az intézmény szanálási tervéért felelős felső vezetésbe tartozó tisztségviselő, valamint a különböző jogalanyokért, a kritikus működési folyamatokért és a fő üzletágakért felelős vezetők, amennyiben különböznek az említett felső vezetésbe tartozó tisztségviselőtől;
- (18) az intézménynél bevezetett azon intézkedések leírása, amelyek biztosítják, hogy szanálás esetén a szanálási hatóság által meghatározott, a szanálási eszközök és hatáskörök alkalmazásához szükséges összes információt a szanálási hatóság rendelkezésére bocsássák;
- (19) az intézmények és jogalanyaik által harmadik felekkel kötött összes olyan megállapodás, amelynek esetében előfordulhat, hogy a hatóságok szanálási eszköz alkalmazására vonatkozó határozata a megállapodás felmondását okozhatja, továbbá információk arra vonatkozóan, hogy a felmondás következményei a szanálási eszköz alkalmazására is kihatással lehetnek-e;
- (20) a szanálást támogató potenciális likviditási források leírása;
- (21) az eszközök terheire, likvid eszközökre, a mérlegen kívüli tevékenységekre, fedezeti stratégiákra és könyvelési gyakorlatokra vonatkozó információk.

C. SZAKASZ

TÉMAKÖRÖK, AMELYEKET A SZANÁLÁSI HATÓSÁG EGY INTÉZMÉNY SZANÁLHATÓSÁGÁNAK ÉRTÉKELÉSEKOR MÉRLEGELNI KÖTELES

A szanálási hatóság egy intézmény szanálhatóságának értékelésekor mérlegeli az alábbiakat:

- (1) Mennyire tudja az intézmény vagy a csoport hozzárendelni a fő üzletágakat és a kritikus működési folyamatokat a jogalanyokhoz.
- (2) A fő üzletágak és a kritikus működési folyamatok tekintetében mennyire vannak összehangolva a jogi és vállalati struktúrák.
- (3) Milyen mértékben léteznek intézkedések, amelyek a fő üzletágak és a kritikus működési folyamatok támogatása és fenntartása érdekében gondoskodnak az alapvető személyzetről, az infrastruktúráról, a finanszírozásról, a likviditásról és a tőkéről.
- (4) Az intézmény vagy a csoport által fenntartott szolgáltatási megállapodások mekkora hányada érvényesíthető teljes körűen az intézmény vagy a csoport szanálása esetén.
- (5) Az intézmény vagy a csoport irányítási struktúrája mennyire megfelelő az intézmény vagy a csoport szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodásainak kezeléséhez, továbbá mennyire biztosítja az e megállapodásokra vonatkozó belső politikák betartását.
- (6) Az intézménynél vagy a csoportnál létezik-e – és milyen mértékben – eljárás arra az esetre, ha a kritikus funkciók vagy fő üzletágak elkülönítése miatt a szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások keretében nyújtott szolgáltatásokat át kell adni harmadik feleknek.

- (7) Milyen mértékben léteznek készenléti tervek, amelyek biztosítják a fizetési és elszámolási rendszerekhez való folyamatos hozzáférést.
- (8) Mennyire megfelelően biztosítják a vezetői információs rendszerek, hogy a szanalási hatóságok – a gyors határozathozatal érdekében – pontos és teljes körű információkat tudjanak gyűjteni a fő üzletágakkal és a kritikus működési folyamatokkal kapcsolatban.
- (9) A vezetői információs rendszerek kapacitása arra, hogy az intézmény vagy a csoport eredményes szanalásához elengedhetetlen információkat mindenkor, akár gyorsan változó körülmények között is rendelkezésre bocsássák.
- (10) Mennyire tesztelte az intézmény vagy a csoport a vezetői információs rendszereit a szanalási hatóság által meghatározott stresszforgatókönyvek alapján.
- (11) Mennyire tudja biztosítani az intézmény vagy a csoport a vezetői információs rendszereinek folytonosságát az érintett intézmény és az új intézmény számára egyaránt, ha a kritikus működési folyamatokat és a fő üzletágakat elkülönítik a többi működési folyamattól és üzletágtól.
- (12) Milyen mértékben hozott létre az intézmény vagy a csoport megfelelő eljárásokat annak biztosítására, hogy megadja a szanalási hatóságoknak a betétesek és a betétbiztosítási rendszerek által biztosított összegek azonosításához szükséges információkat.
- (13) Ha a csoport csoporton belüli garanciákat használ, milyen mértékben nyújtják ezeket a garanciákat piaci feltételek mellett, és mennyire stabilak az e garanciákhoz kapcsolódó kockázatkezelési rendszerek.
- (14) Ha a csoport back-to-back tranzakciókkal foglalkozik, milyen mértékben történnek ezek a tranzakciók piaci feltételek mellett, és mennyire megbízhatóak az e tranzakciókhoz kapcsolódó kockázatkezelési rendszerek.
- (15) A csoporton belüli garanciák vagy back-to-back tranzakciók használata csoportszinten mennyire fokozza az áterjedést.
- (16) A csoport jogi struktúrája – a jogalanyok száma, a csoport struktúrájának összetettsége, illetve az üzletágak és a csoporthoz tartozó vállalkozások egymáshoz rendelésében mutatkozó nehézségek miatt – mennyire akadályozza a szanalási eszközök alkalmazását.
- (17) Az intézmény figyelembe vehető kötelezettségeinek összege vagy aránya.
- (18) Ha az értékelésbe vegyes tevékenységű holdingtársaság is beletartozik, a csoporthoz tartozó azon vállalkozások szanalása, amelyek intézmények vagy pénzügyi intézmények, mennyire lehet negatív hatással a csoport nem pénzügyi részére.
- (19) A szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodások megléte és hatékonysága.
- (20) A harmadik országbeli hatóságok rendelkeznek-e az uniós szanalási hatóságok szanalási intézkedéseinek támogatásához szükséges szanalási eszközökkel, és az uniós, valamint harmadik országbeli hatóságok összehangolt intézkedéseinek alkalmazási köre.

- (21) A szanálási eszközök oly módon történő alkalmazásának megvalósíthatósága, ami megfelel a szanálási céloknak, tekintettel a rendelkezésre álló eszközökre és az intézmény struktúrájára.
- (22) A csoport struktúrája milyen mértékben teszi lehetővé a szanálási hatóságnak, hogy úgy állítsa helyre az egész csoportot vagy annak egy, illetőleg több vállalkozását, hogy az ne gyakoroljon közvetlenül vagy közvetve hátrányos hatást a pénzügyi rendszerre, a piaci bizalomra és a gazdaságra, valamint a csoport egésze értékének a maximalizálását célozza.
- (23) Azok az intézkedések és eszközök, amelyek révén megkönnyíthető olyan csoportok szanálása, amelyek különböző joghatóságokban letelepedett leányvállalatokkal rendelkeznek.
- (24) Annak hitelessége, hogy a szanálási eszközök alkalmazásának módja megfelel a szanálási céloknak, tekintettel a hitelezőkre, szerződő felekre, ügyfelekre és alkalmazottakra gyakorolt lehetséges hatásra és a harmadik országbeli hatóságok lehetséges intézkedéseire.
- (25) Megfelelően értékelhető-e az intézmény szanálásának a pénzügyi rendszerre és a pénzügyi piaci bizalomra gyakorolt hatása.
- (26) Az intézmény szanálása jelentős közvetlen vagy közvetett hátrányos hatást gyakorol-e a pénzügyi rendszerre, a piaci bizalomra és a gazdaságra.
- (27) A szanálási eszközök és hatáskörök alkalmazása révén visszatartható-e a más pénzügyi intézményekre vagy pénzügyi piacokra való továbbterjedés.
- (28) Az intézmény szanálása jelentős hatást gyakorolhat-e a fizetési és elszámolási rendszerek működésére.

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT FŐBB ADATAI

- 1.1. A javaslat címe
- 1.2. A tevékenységalapú irányítás /tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)
- 1.3. A javaslat típusa
- 1.4. Célkitűzés(ek)
- 1.5. A javaslat indoklása
- 1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama
- 1.7. Tervezett igazgatási módszer(ek)

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

- 2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések
- 2.2. Irányítási és kontrollrendszer
- 2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésre vonatkozó intézkedések

3. A JAVASLAT BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

- 3.1. A kiadások a többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik?
- 3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás
 - 3.2.1. *A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése*
 - 3.2.2. *Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.3. *Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.4. *A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*
 - 3.2.5. *Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*
- 3.3. A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat címe

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 77/91/EGK és 82/891/EK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK és 2011/35/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU rendelet módosításáról

1.2. A tevékenység alapú irányítás /tevékenység alapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)⁴⁰

Belső piac – Pénzügyi piacok

1.3. A javaslat típusa

☒ A javaslat új intézkedésre irányul

☐ A javaslat/kezdeményezés kísérleti projektet/előkészítő intézkedést követő új intézkedésre irányul⁴¹

☐ A javaslat/kezdeményezés jelenlegi intézkedés meghosszabbítására irányul

☐ A javaslat/kezdeményezés új intézkedésnek megfelelően módosított intézkedésre irányul

1.4. Célkitűzések

1.4.1. A javaslat/kezdeményezés által érintett többéves bizottsági stratégiai célkitűzések

- a pénzügyi stabilitás és a bankokba vetett bizalom fenntartása, az alapvető pénzügyi szolgáltatások biztosítása és a problémák továbbterjedésének elkerülése;
- a társadalom egészét, és különösen az adófizetőket érő veszteségek minimalizálása, a betétesek védelme és az erkölcsi kockázat csökkentése;
- a banki szolgáltatások belső piacának erősítése egyenlő versenyfeltételek fenntartása mellett (azaz egyenlő feltételeket biztosítva az EU pénzügyi piacain a versenyben részt vevő összes szereplő számára).

⁴⁰ Tevékenység alapú irányítás: ABM (*Activity Based Management*), tevékenység alapú költségvetés-tervezés: ABB (*Activity Based Budgeting*).

⁴¹ A költségvetési rendelet 49. cikke (6) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

1.4.2. *Konkrét célkitűzés(ek) és a tevékenységalapú irányítás/tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett tevékenység(ek)*

Konkrét célkitűzések:

A fenti általános célkitűzésekre figyelemmel a következő konkrét célkitűzések fogalmazhatók meg:

Előkészítés és megelőzés:

- a felügyelet és bankok válsághelyzetekre való felkészültségének fokozása, valamint
- minden egyes bank szanálhatóságának a lehetővé tétele

Korai beavatkozás:

- a felügyelet számára rendelkezésre álló korai beavatkozási intézkedések javítása

Bankszanálás:

- kellő időben és hatékonyan megvalósuló bankszanálás biztosítása,
- jogbiztonság biztosítása a bankszanálást illetően

Határokon átnyúló válságkezelés:

- hatékony hatósági együttműködés előmozdítása a határokon átnyúló bankszanáláshoz kapcsolódóan

Finanszírozás

- magánszektorbeli pénzeszközök rendelkezésre állásának biztosítása a csődhelyzetben lévő bankok szanálásának a finanszírozásához

1.4.3. *Várható eredmény(ek) és hatás(ok)*

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdéményezés a kedvezményezettek/célcsoportokra.

A javasolt uniós szintű válságkezelési keretrendszer célja a pénzügyi stabilitás fokozása, az erkölcsi kockázat csökkentése, a betétesek, az alapvető banki szolgáltatások, valamint az adófizetők pénzének védelme, továbbá a pénzügyi intézmények belső piacának védelme és további fejlesztése.

A keretrendszer elsődleges előnyei a rendszerszintű bankválság valószínűségének várható csökkenéséből, valamint az azzal járó GDP-visszaesés elkerüléséből fakadnak. A bankszanálási keretrendszer célja emellett annak a lehetőségnek a visszaszorítása, hogy egy potenciális jövőbeni válság során újra az adófizetők pénzét vegyék igénybe a bankok kisegítéséhez. Az esetleges bankválságok költségeit elsősorban a bankok saját tőkéjének és a

hitelezőknek kell viselniük. Ennek eredményeként csökken a tagállami adósság finanszírozási költsége, tükrözve a bankadósságra nyújtott implicit állami garancia megszűnését.

1.4.4. *Eredmény- és hatásmutatók*

Tüntesse fel a javaslat/kezdeményezés megvalósításának nyomon követését lehetővé tevő mutatókat.

Mivel a bankok csődje nem jelezhető előre és azt remélhetőleg sikerül elkerülni, a bankszanálás működését nem lehet a valóban bekövetkező bankcsődök kezelése alapján rendszeresen nyomon követni. Egyes intézkedéseket azonban nyomon lehet követni a következő lehetséges mutatók révén:

- létrehozott szanálási kollégiumok száma,
- a benyújtott és a szanálási hatóságok, szanálási kollégiumok által jóváhagyott helyreállítási és szanálási tervek száma,
- azon esetek száma, amikor a szanálási hatóság a bank (és bankcsoport) működésének kiigazítását írja elő,
- a létrejött, csoporton belüli finanszírozási megállapodások száma,
- azon bankok száma, amelyek esetében követelmény a minimális veszteségtűrő képesség (tőke + leírható adósság),
- a bankok veszteségtűrő képességének általános szintje a tagállamokban és az Unióban,
- szanáláson átment bankok száma,
- a különböző szanálási eszközök és hatáskörök (pl. üzletértékesítés, hídbank, adósságleírás) alkalmazásának száma,
- a bankszanálás költségei (millió EUR-ban) az egyes tagállamok, illetve összesítve az EU szintjén (a költségekhez tartoznak az adósságleírás költségei, a feltőkésítés, a betétbiztosítási rendszer/szanálási alap általi hozzájárulás, és egyéb költségek).

Az érdekeltek javasolták és támogatták az Európai Bankhatóság részvételét a banki válságkezelés minden szakaszában és a szanálási keretrendszerben, annak ellenére, hogy a Bankhatóságra vonatkozó szabályozás egyelőre nem biztosít hatáskört számára a szanálási eljárásban való részvételhez. Részvételétől függően az Európai Bankhatóság elláthatna kapcsolódó nyomon követési feladatokat. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés értelmében minden új uniós szabályozás átültetését nyomon kell követni.

1.5. **A javaslat indoklása**

1.5.1. *Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek)*

A pénzügyi válság komolyan próbára tette a hatóságok azon képességét, hogy mennyiben képesek a bankrendszerben jelentkező problémák kezelésére. Az Unió pénzügyi piacai oly

mértékben integrálódtak, hogy az egyes tagállamokban fellépő belső sokkok gyorsan átterjedhetnek más tagállamok vállalkozásaira és piacaira.

Nemzetközi szinten a G-20 országok vezetői aláhúzták, hogy „a közelmúlt tapasztalatai fényében felül kell vizsgálni a szanálási rendszereket és a csődjogi szabályokat a jelentős, összetett, határokon átnyúló intézmények rendezett felszámolásának biztosítása érdekében”⁴². A 2009. szeptember 25-i pittsburghi csúcstalálkozójukon kötelezettséget vállaltak a közös fellépés mellett: „...erősebb eszközöket kell létrehozni annak érdekében, hogy a nagy globális cégek felelősek legyenek a vállalt kockázatokért”, és különösen „szanálási eszközöket és kereteket kell kidolgozni a pénzügyi csoportok hatékony szanálásához annak érdekében, hogy a jövőben enyhíteni lehessen a pénzügyi intézmények csődje által okozott zavarokat és csökkenteni lehessen az erkölcsi kockázatot”.

2010 novemberében a G-20 Szöulban jóváhagyta a Pénzügyi Stabilitási Tanács jelentését a rendszerszempontról jelentős pénzügyi intézményekről⁴³, amely arra tett javaslatot, hogy „minden joghatóság hajtsa végre az olyan szanálási rendszer létrehozásához szükséges jogi reformot, amely lehetővé teszi a pénzügyi intézményeknek a létfontosságú gazdasági funkcióik megőrzése mellett és a fizetőképesség érdekében nyújtott támogatásból fakadó adófizetői veszteségek nélkül történő szanálását, olyan mechanizmusok révén, amelyek lehetővé teszik, hogy a részvényesek, a biztosíték nélküli hitelezők, illetőleg a nem biztosított hitelezők a rangsorban való elhelyezkedésük szerint nyeljék el a veszteségeket”.

2011 októberében a Pénzügyi Stabilitási Tanács elfogadta a pénzügyi intézmények eredményes szanálási rendszereinek főbb sajátosságait meghatározó dokumentumot⁴⁴, amely azokat az alapelemeket mutatja be, amelyeket az FSB szerint bármely hatékony szanálási rendszernek tartalmaznia kell. Alkalmazásuk lehetővé teszi, hogy a pénzügyi intézményeket rendezett keretek között, létfontosságú gazdasági funkcióik megőrzése mellett és a fizetőképesség érdekében nyújtott támogatásból fakadó adófizetői veszteségek minimalizálásával szanálhassák a hatóságok.

1.5.2. Az uniós részvételből adódó többletérték

Az EUMSZ 5. cikkének (3) bekezdésében megállapított szubszidiaritás elvének megfelelően azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe, az Unió csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a tervezett intézkedés céljait a tagállamok sem központi, sem regionális vagy helyi szinten nem tudják kielégítően megvalósítani, így azok a tervezett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók.

Kizárólag az uniós szintű fellépés biztosíthatja, hogy a tagállamok összeegyeztethető

⁴² A G-20 országok vezetőinek a pénzügyi piacokról és a világgazdaságról rendezett 2009. áprilisi csúcstalálkozón elfogadott nyilatkozata.

⁴³ „Reducing the moral hazard posed by systemically important financial institutions (A rendszerszempontról jelentős pénzügyi intézmények által okozott erkölcsi kockázat csökkentése)”

⁴⁴ http://www.financialstabilityboard.org/press/pr_101111a.pdf
http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf

intézkedéseket hozzanak a csődhelyzetben lévő bankok helyzetének rendezésére. Bár az Unió banki ágazata nagymértékben integrált, a bankválságok kezelésére szolgáló rendszerek nemzeti alapon alakultak ki. A jogi környezet több tagállamban jelenleg nem biztosítja a hatóságok számára azokat a hatásköröket, amelyek a pénzügyi intézmények rendezett körülmények között, a pénzügyi stabilitás szempontjából alapvetően fontos szolgáltatások megőrzése mellett történő, és az adófizetők pénzére való hagyatkozás nélküli felszámolásához szükségesek. A nemzeti jog eltérései megnehezítik a válságok határokon átnyúló dimenzióinak megfelelő kezelését, és nem megfelelőek a székhely szerinti és a fogadó tagállam együttműködésére vonatkozó intézkedések.

Amennyiben korlátozottak a szanálásra vonatkozó lehetőségek, nő az erkölcsi kockázat, és annak az eshetősége áll elő, hogy a jelentős, összetett és egymással összefonódó bankok esetleges problémáinak megoldására újból állami beavatkozásra lesz szükség. Ezért egyértelmű, hogy a helyreállítást és a szanálást hatékonyan biztosító keretrendszert az integrált piacon nem lehet a tagállamok szintjén megvalósítani, és azt az Unió szintjén kell létrehozni.

Az arányosság elvének megfelelően az Unió intézkedése sem tartalmilag, sem formailag nem terjedhet túl azon, ami a Szerződések célkitűzéseinek eléréséhez szükséges.

A javaslat a pénzügyi stabilitás és a bankokba vetett bizalom fenntartására, az adófizetők veszteségeinek minimalizálására, valamint a banki szolgáltatások belső piacának erősítésére törekszik egyenlő versenyfeltételek fenntartása mellett. Ez a nemzeti szabályozások konvergenciáját teszi szükségessé annak érdekében, hogy következetes válságkezelési és szanálási eszközök álljanak a hatóságok rendelkezésére. Ez a cél kizárólag uniós fellépésen keresztül valósulhat meg.

A rendelkezések a kitűzött célok eléréséhez szükséges mértékre korlátozódnak. A tulajdonhoz való jognak a javasolt hatáskörök gyakorlása nyomán bekövetkező esetleges korlátozása nem sérti az Alapjogi Charta rendelkezéseit, az Emberi Jogok Európai Bíróságának vonatkozó értelmezését is figyelembe véve. Ezek a korlátozások a közérdekű cél eléréséhez, nevezetesen az uniós pénzügyi stabilitás megőrzéséhez szükséges mértékre szorítkoznak.

A szanálás szorosan összefügg a nemzeti jog nem harmonizált területeivel, így a fizetéseképtelenségi joggal és a tulajdonjoggal. A megfelelő jogi eszköz ezért az irányelv, mivel annak biztosítása érdekében, hogy a keretrendszert az adott sajátos nemzeti jogi környezetben a kívánt hatásokat elérő módon hajtsák végre, a jogi aktus átültetését igényli.

1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

N.A.

1.5.4. Összhang és lehetséges szinergia egyéb pénzügyi eszközökkel

A válságkezelési keretrendszer szorosan kapcsolódik az uniós **betétbiztosítási rendszerhez**. A vonatkozó 94/19/EK irányelv módosítását jelenleg tárgyalja a Tanács és a Parlament. Fontosak a betétbiztosítási rendszer pénzeszközei és a bankszanálási intézkedések közötti szinergiák, különösen finanszírozási kérdések esetén. Amennyiben létrejön a problémák továbbterjedését megállító szanálási keretrendszer, a betétbiztosítási rendszer pénzeszközeiből csak néhány, eleinte nemteljesítő bank

finanszírozása történik majd. Ezzel szemben, ha nem állnak rendelkezésre szanálási intézkedések, és a problémák továbbterjednek a pénzügyi rendszeren keresztül, a betétbiztosítási rendszer által a tagállamban kifizetendő összeg mértéke jóval nagyobb lesz.

A javaslat kapcsolódik a **tőkekövetelményekről szóló irányelvhez** is, amely prudenciális követelményeket állapít meg a bankok és a befektetési vállalkozások számára. A tőkekövetelményekről szóló irányelv legutóbbi módosításainak célja a banki tőke mértékének növelése és minőségének javítása annak érdekében, hogy a bankok ténylegesen elnyelhessék a potenciális veszteségeket. Az új likviditási követelmények annak biztosítására törekszenek, hogy a bankok piaci stresszhelyzet esetén is megőrizzék likviditásukat, és további stabilitást nyújtó forrásszerkezetet alakítsanak ki. Ezek az intézkedések stabilabbá teszik a banki ágazatot, valamint csökkentik a bankcsőd eshetőségét és az állami beavatkozás szükségességét. Mindezen intézkedések ellenére a bankok jövőbeni csődje nem zárható ki. Ezért van szükség kiegészítő jogi keretrendszer létrehozására (bankhelyreállítás és – szanálás), amely negatív forgatókönyvek esetén is biztosítja a pénzügyi stabilitás fenntartását.

1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama

- ☐ A javaslat/kezdeményezés **határozott időtartamra** vonatkozik
 - ☐ A javaslat/kezdeményezés időtartama: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig
 - ☐ Pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig
- ☒ A javaslat **határozatlan időtartamra** vonatkozik
 - Beindítási időszak: 2013-tól 2015-ig,
 - azt követően: rendes ütem.

1.7. Tervezett igazgatási módszer(ek)⁴⁵

- ☐ **Centralizált igazgatás közvetlenül** a Bizottság által
- ☐ **Centralizált igazgatás közvetetten** a következőknek történő hatáskör-átruházással:
 - ☐ végrehajtó ügynökségek
 - ☒ a Községek által létrehozott szervek⁴⁶
 - ☐ tagállami közigazgatási /közfeladatot ellátó szervek
 - ☐ az Európai Unióról szóló szerződés V. címe értelmében külön intézkedések végrehajtásával megbízott, a költségvetési rendelet 49. cikke szerinti vonatkozó jogalapot megteremtő jogi aktusban meghatározott személyek

⁴⁵ Az egyes igazgatási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletben szereplő megfelelő hivatkozások megtalálhatók a Költségvetési Főigazgatóság honlapján: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁴⁶ A költségvetési rendelet 185. cikkében említett szervek.

- ☐ **Megosztott igazgatás** a tagállamokkal
- ☐ **Decentralizált igazgatás** harmadik országokkal
- ☐ Nemzetközi szervezetekkel **közös igazgatás (nevezze meg)**

Egynél több igazgatási módszer feltüntetése esetén kérjük, adjon részletes felvilágosítást a „Megjegyzések” rovatban.

Megjegyzések

-

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Ismertesse a nyomon követés és jelentéstétel gyakoriságát és feltételeit.

Az Európai Bankhatóság (EBH) létrehozására vonatkozó rendelet 81. cikke értelmében a Bizottság 2014. január 2-ig, és azt követően minden harmadik évben általános jelentést tesz közzé a Hatóság működésének eredményeként szerzett tapasztalatokról. A Bizottság e célból általános jelentést tesz majd közzé, amelyet továbbít az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

2.2. Irányítási és kontrollrendszer

2.2.1. Felismert kockázat(ok)

A javaslatból eredő előirányzatok jogi, gazdaságos, hatékony és eredményes felhasználása terén a javaslat várhatóan nem teremt olyan új kockázatokat, amelyekre ne terjedne ki az EBH meglévő belső ellenőrzési keretrendszere.

2.2.2. Tervezett ellenőrzési mód(ok)

-

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

Tüntesse fel a meglévő vagy tervezett megelőző és védintézkedéseket.

A csalás, vesztegetés és egyéb jogellenes tevékenységek elleni fellépés érdekében az EBH vonatkozásában is megszorítás nélkül alkalmazandók az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet előírásai.

Az EBH csatlakozik az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Községek Bizottsága között létrejött, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz, és haladéktalanul meghozza az EBH egész személyzetére vonatkozó megfelelő rendelkezéseket.

A finanszírozási határozatokban és a megállapodásokban, valamint a belőlük következő végrehajtási aktusokban kifejezetten ki kell kötni, hogy a Számvevőszék és az OLAF szükség esetén helyszíni ellenőrzésnek vetheti alá az EBH által kifizetett pénzüsszegek kedvezményezettjeit, valamint a személyzet azon tagjait, akik az említett pénzüsszegek allokációjáért felelnek.

Az Európai Bankhatóság (EBH) létrehozására vonatkozó rendelet 64. és 65. cikke megállapította az EBH költségvetésének és az alkalmazandó pénzügyi szabályoknak a végrehajtására és ellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseket.

3. A JAVASLAT BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A kiadások a többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik?

- Jelenlegi költségvetési kiadási tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám [Megnevezés.....]	diff./nem diff. ⁴⁷	EFTA-országoktól ⁴⁸	tagjelölt országoktól ⁴⁹	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében
	12 04 02 01 Európai Bankhatóság – Hozzájárulás az 1., 2. és 3. címhez	DIFF.	IGEN	NEM	NEM	NEM

- Létrehozandó új költségvetési tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám [Megnevezés.....]	diff./nem diff.	EFTA-országoktól	tagjelölt országoktól	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében
	[XX.YY.YY.YY]		IGEN/NEM	IGEN/NEM	IGEN/NEM	IGEN/NEM

⁴⁷ Diff. = Differenciált előirányzat/ Nem-diff. = nem differenciált előirányzat.

⁴⁸ EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

⁴⁹ Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelölt országok.

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése

millió EUR (három tizedesjegyig)

A többéves pénzügyi keret fejezete:	1A	Versenyképesség a növekedésért és a foglalkoztatásért
--	-----------	--

Főigazgatóság: Belső Piaci és Szolgáltatási Főigazgatóság			2013. év ⁵⁰	2014. év	2015. év				ÖSSZESEN
• Operatív előirányzatok									
12 04 02 01	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1)	0	1,080	999				2,079
	Kifizetési előirányzatok	(2)	0	1,080	999				2,079
Díjából származó bevételekből finanszírozott igazgatási előirányzatok									
Költségvetési tétel száma		(3)							
A Belső Piaci és Szolgáltatási Főigazgatósághoz tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=1+1a +3	0	1,080	999				2,079
	Kifizetési előirányzatok	=2+2a +3	0	1,080	999				2,079
• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)	0	1,080	999				2,079

⁵⁰ Az N. év a javaslat/kezdményezés végrehajtásának első éve.

	Kifizetési előirányzatok	(5)	0	1,080	999					2,079
• Díjból származó bevételekből finanszírozott igazgatási előirányzatok ÖSSZESEN		(6)								
A többéves pénzügyi keret 1A. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=4+ 6	0	1,080	999					2,079
	Kifizetési előirányzatok	=5+ 6		1,080	999					2,079

Megjegyzések:

millió EUR (három tizedesjegyig)

		2013. év ⁵¹	2014. év	2015. év					ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret 1–5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	0	1,080	999					2,079
	Kifizetési előirányzatok	0	1,080	999					2,079

⁵¹

Az N. év a javaslat/kezdemenyezés végrehajtásának első éve.

3.2.2. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

- ☐ A javaslat/kezdemenyezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását.
- ☒ A javaslat/kezdemenyezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a teljesítéseket ↓			2012. év		2013. év		2014. év		2015. év		ÖSSZESEN	
	Típus ⁵²	Átlagos költség	Teljesítés	Összköltség	Teljesítés	Összköltség	Teljesítés	Összköltség	Teljesítés	Összköltség	Teljesítés	Összköltség
1. Az előkészítésre és megelőzésre vonatkozó célkitűzések: – a felügyelet és bankok válsághelyzetekre való felkészültségének fokozása, valamint – minden egyes bank szanálhatóságának a lehetővé tétele												
Technikai standardok és iránymutatások száma	numerikus		0	0	0	0	11	517	1	200	12	717
1. konkrét célkitűzés részösszege			0	0	0	0	11	517	1	200	12	717
2. A korai beavatkozásra vonatkozó célkitűzés: – a felügyelet számára rendelkezésre álló korai												

⁵² A teljesítés a nyújtandó termékekre és szolgáltatásokra vonatkozik (pl. finanszírozott diákcserék száma, épített utak hossza kilométerben stb.).

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a teljesítéseket ↓			2012. év		2013. év		2014. év		2015. év		ÖSSZESEN	
	Típus ⁵²	Átlagos költség	Teljesítés	Összköltség	Teljesítés	Összköltség	Teljesítés	Összköltség	Teljesítés	Összköltség	Teljesítés	Összköltség
beavatkozási intézkedések javítása												
Technikai standardok és numerikus iránymutatások száma			0	0	0	0	1	47	0	0	1	47
2. konkrét célkitűzés részösszege				0		0	1	47	0	0	1	47
3. A bankszanálásra vonatkozó célkitűzések: – kellő időben és hatékonyan megvalósuló bankszanálás biztosítása, – jogbiztonság biztosítása a bankszanálást illetően												
Technikai standardok és numerikus iránymutatások száma			0	0	0	0	10	470	4	799	14	1,269
3. konkrét célkitűzés részösszege				0	0	0	10	470	4	799	14	1,269
4. A határokon átnyúló válságkezelésre vonatkozó célkitűzés: – hatékony hatósági együttműködés előmozdítása a határokon átnyúló bankszanáláshoz kapcsolódóan												
Technikai standardok és iránymutatások száma			0	0	0	0	1	47	0	0	1	47
4. konkrét célkitűzés részösszege			0	0	0	0	1	47	0	0	1	47

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a teljesítéseket ↓			2012. év		2013. év		2014. év		2015. év		ÖSSZESEN	
	Típus ⁵²	Átlagos költség	Teljesítés	Összköltség	Teljesítés	Összköltség	Teljesítés _s	Összköltség	Teljesítés	Összköltség	Teljesítés	Összköltség
ÖSSZKÖLTSÉG ⁵³				0		0	23	1,081	5	999	28	2,080

3.3. A kiadások a többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik?

- Jelenlegi költségvetési kiadási tételek

NA

- Létrehozandó új költségvetési tételek

NA

Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

3.3.1.1. Összegzés

- ☒ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási előirányzatok felhasználását.
- ☐ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási előirányzatok felhasználását vonja maga után:

⁵³ A különböző célkitűzésekhez rendelt előirányzatok tartalmazzák az általános költségeket is, amelyek arányban vannak a közvetlen humán erőforrás-kiadásokkal.

3.3.1.2. Becsült humánerőforrás-szükségletek

- ☒ A javaslat nem igényel humánerőforrást.
- ☐ A javaslat/kezdemenyezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

Megjegyzés:

A javaslat a Belső Piaci és Szolgáltatási Főigazgatóságon belül nem igényel további humánerőforrást és igazgatási forrásokat.

3.3.2. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

- ☒ A javaslat összeegyeztethető a jelenlegi többéves pénzügyi kerettel.
- ☐ A javaslat/kezdemenyezés miatt szükséges a többéves pénzügyi keret vonatkozó fejezetének átprogramozása.
- ☐ A javaslat/kezdemenyezés miatt szükség van a rugalmassági eszköz alkalmazására vagy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatára⁵⁴.

3.3.3. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

- ☐ A javaslat/kezdemenyezés nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.
- ☒ A javaslat az alábbi becsült társfinanszírozást irányozza elő:

előirányzatok millió EUR (három tizedesjegyig)

	2013. év	2014. év	2015. év				Összesen
Tagállami hozzájárulás (az összköltség 60%-a)	0	1,620	1,498				3,119

⁵⁴

Lásd az intézményközi megállapodás 19. és 24. pontját.

3.4. A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás

- ☒ A javaslatnak nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- ☐ A javaslatnak/kezdeményezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:
 - ☐ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
 - ☐ a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást

A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 77/91/EGK és 82/891/EK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK és 2011/35/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslat pénzügyi kimutatásának melléklete.

Az EBH által ellátandó feladatok költségeinek becslése a személyzeti kiadásokra (1. cím), továbbá a 2. címre vonatkozóan történt.

A javaslat ütemezésére tekintettel feltételezhető, hogy az irányelv 2013 júniusa és decembere között lép hatályba. Az EBH a technikai standardok tervezeteit 12 hónappal a hatálybalépés után készíti el, ezért várhatóan már 2014 januárjában elindul a munka. A személyzet létszámának növelése van előirányozva a **23 technikai standardot és az 5 iránymutatást** illetően (beleértve a harmadik országok szanálási eljárásainak elismeréséhez, a harmadik országokkal kötendő nem kötelező erejű együttműködési keretmegállapodásokhoz, valamint a folyamatos nyomon követéshez, a kollégiumokban való részvételhez és az EBH kötelező közvetítő szerepének az ellátásához kapcsolódó tevékenységeket is). A Bizottság javaslata hosszú távú feladatokat irányoz elő az EBH számára, ami 5 álláshely (ideiglenes alkalmazotti álláshely) létrehozását teszi szükségessé 2014-től. Emellett 11 kirendelt nemzeti szakértő van előirányozva a 2014–2015-ben ellátandó átmeneti feladatokra.

Egyéb feltevések:

- A bérsúlyozási együttható London esetében 1,28.
- A technikai standardok, az iránymutatások és a kapcsolódó feladatok munkaterhének a fentiekben leírt összetettsége miatt egy technikai standard/iránymutatás átlagosan 1,15 emberévet jelent. Így 23 technikai standard és 5 iránymutatás 2014–2015-re 32 emberévet igényel.
- A feltételezett képzési költség egy fő teljes munkaidős egyenértékben kifejezett személyi állományra évi 1000 EUR.
- Fejenként 10 000 EUR kiküldetési költség a kiküldetésekre a 2012. évi költségvetés-tervezet alapján.
- A 2012. évi munkaerő-felvételi költségvetési tervezet alapján becsült, munkaerő-felvételhez kapcsolódó költségek (utazás, szállás, orvosi vizsgálat, berendezkedési és egyéb támogatás, költözési költségek, stb.) összege betöltendő posztonként 12 700 EUR.

Az elkövetkező három évre igényelt költségvetés növekedésének kiszámítási módját az alábbi táblázat részletesen tartalmazza.

Költségcím	Számítás	Összeg (millió EUR-ban)			
		2013	2014	2015	Összesen
1. cím: Személyi kiadások					
<i>11 Illetmények és juttatások</i>					
– ebből ideiglenes alkalmazott	=5*127*1,28	0	813	813	1,626
– ebből kirendelt nemzeti szakértő	=11*73*1,28	0	1,028	1,028	2,056
– ebből szerződéses alkalmazott		0	0	0	0
<i>12 Munkaerő-felvétellel kapcsolatos kiadások</i>	=16*12,7	0	203	0	203
<i>13 Kiküldetési költségek</i>	=16*10	0	160	160	320
<i>15 Képzés</i>	=16*1	0	16	16	32
1. cím összesen: Személyi kiadások		0	2,220	2,017	4,237
2. cím: Infrastrukturális és működési kiadások	=16*30	0	480	480	960
3. cím: Működési kiadások		0	0	0	0

Összesen		0	2,700	2,497	5,197
ebből a közösségi hozzájárulás mértéke (40 %)		0	1,080	999	2,078
ebből a tagállami hozzájárulás mértéke (60 %)		0	1,620	1,498	3,119

A következő táblázat az öt ideiglenes alkalmazotti álláshely létszámtervét mutatja be.

Tisztségszoport és besorolási fokozat	Ideiglenes alkalmazottak
AD 8	1
AD 7	1
AD 6	1
AD 5	2
AD összesen	5